

Rune J. Andersen:
ALF HURUM (1882–1972) –Liv og verker
UTDRAG, del 4 av 5
s. 581–764 Drøfting

Alf Hurum

Liv og verker

Rune J. Andersen

5 Drøfting, sammendrag og konklusjon

Innledning

Tittelen ”Drøfting, sammendrag og konklusjon” angir strengt tatt ikke separate underdeler slik overskriften skulle kunne indikere. Drøfting, sammendrag og konklusjon går mer eller mindre i hverandre, selv om siste del har preg av en selvstendig konkluderende del. Jeg har ikke sett noen hensikt i å foreta en sondring mellom drøfting og sammendrag, men har beholdt samme oppdelingen i foreliggende kapittel som i kapitlet ”Verkgjennomgang”, men med et innledende tillegg med tittelen ”Tre biografiske momenter”. At Hurums verker kan inndeles i de fire periodene jeg har nevnt ovenfor, bekreftes av funnene beskrevet i kapitlet ”Verkgjennomgang”: 1) Studieverk i klassisk-romantisk stil – 1903–1911, 2) Hurum, impresjonismen og Debussys musikk samt andre stilistiske uttrykk – 1911–1917, 3) Mot det norrøne – 1917–1928 og 4) Kunstmaleren Alf Hurum – 1928–1952. Om periode 3 – ”Mot det norrøne” – er det nødvendig å fortæ en nærmere presisering om de verk som skal inngå i perioden (se s. 407f i kapitlet ”Innledning – om verkgjennomgang”). Jeg finner grunn til å understreke at drøfting, sammendrag og konklusjon, spesielt drøfting og sammendrag, inneholder enkelte sitater fra tidligere avsnitt. Noen av sitatene har henvisninger, andre har ikke eksplisitte henvisninger til teksten ovenfor i forbindelse med disse gjentagelsene.

Foreliggende kapittel begynner med noen biografiske momenter hentet fra gjennomgangen av biografidelen. De innledes med Hurums noe litt overraskende syn på kunst og penger; deretter følger to hendelser som står ut fra Hurums senere år: interneringen etter angrepet på Pearl Harbor i 1941 og Hurums store donasjoner til musikkinstitusjoner i Norge.

Tre biografiske momenter

Kunsten – ikke penger – er fremtiden!

En litt overraskende sak i biografikapitlet er en kort opplysning om bakgrunnen for Hurums hele virke. Det er fru Hurum som forteller om dette i et udatert brev til den norske ambassade i Washington i 1969. Leslie Hurum forteller at da Hurum 15 år gammel – altså i 1897 – fortalte sin far at han ønsket å bli komponist, så ble faren glad! ”He said to Hurum— ‘there is nothing in money in the future—wars—the yellow peril … but if you make a name in art nothing can take it from you’—He gave Hurum enough money to make him selfsupporting.” Hurums liv blir en bekreftelse på at han levnærte seg på de penger som han en gang fikk av sin far. Med dette grunnlaget kunne han konsentrere seg om sin musikalske skapervirksomhet og malerkunsten.

Som personer ser Leslie og Alf Hurum ut å kunne oppfattes som asketer. Til forfatteren har Merete Ring, en av Hurums slektninger som besøkte Hurums i Honolulu i 1967, fortalt at hun ble lettere sjokkert da hun møtte ekteparret på flyplassen og fant to mennesker som nærmest så ut å være fattige. Og hjemmet i 2755 Rooke Avenue var usedvanlig spartansk utstyrt. I Erik Holters artikkel om Hurum i *Aftenposten* 9. desember 1937 forteller Holter at hjemmet ”er innredet på japansk vis, enkelt, med stråmarter på gulvet og få møbler. Der var ikke noe piano.” Derimot ”på veggene var vakre malerier.” Men man skal ikke skue hunden på hårene. Merete Ring fortalte at Leslie Hurum stort sett bare hadde en tanke i hodet – penger! Hun viste seg å være svært, svært rik. Bakgrunnen lå i slekten hennes. Leslies morfar, Samuel Gardner Wilder, grunnla ”Wilder Steamship company in the early days, which later became the Inter-Island Steam Navigation Co.” Det var jo skip, ikke fly, som var fremkomstmidlet mellomøyene på Hawaii og over til USA’s fastland på den tiden. Hurum

selv, fortalte Merete Ring, var overhodet ikke interessert i penger. Han malte – intet annet!

Interneringen etter angrepet på Pearl Harbor

Det japanske angrepet på Pearl Harbor startet like før kl. 08.00 om morgen den 7. desember 1941. Hurum ble arrestert dagen etter, mandag 8. desember, mens fru Hurum først ble arrestert kort etter årsskiftet, 12. februar. Alle forhandlingene i saken foregikk med Hurum til stede, bortsett fra i ett tilfelle: han fikk ikke være til stede når FBI-agenten, George E. Allen, gjorde rede for anklagene mot ham. Anklagene var formidable og meget alvorlige: Hurum ble anklaget for å være spion og femtekolumnist hvilket naturligvis var ekstremt farlig og graverende. Etter at forhørene med Hurum var avsluttet kl. 10.00 den 30. desember 1941 og etter at forhørene med fru Hurum var avsluttet kl. 11.50 den 18. mars 1942 ble alle dokumenter i forbindelse med saken hemligstemplet – i 50 år. Som det fremgår av min fremstilling i biografidelen ovenfor, gjorde den norske ambassaden i Washington iherdige og svært mange forsøk – på krigsministerie- og utenriksministernivå – på å få tilgang til dokumentene, men uten å lykkes. Først i 1993 ble dokumentene frigitt og forfatteren fikk tilgang til kopier av saksdokumentene. Det vesentligste av materialet er gjengitt ovenfor og bekrefter at anklagene mot Hurum var meget alvorlige, men at han fikk en skikkelig og ordentlig behandling av de amerikanske myndighetene selv om konklusjonene *de facto* synes å være i hans disfavør. Som nevnt gjorde den norske ambassade iherdige forsøk på å bringe klarhet i Hurums sak, men fikk ikke noe gjennomslag overfor de amerikanske myndighetene. Men blant de siste brev som denne aktuelle korrespondansen omfatter,⁷⁰¹ finner man et fra ”Office of internal security,

⁷⁰¹ Den korrespondansen det her siktes til og som det er henvist til ovenfor, finnes i fullstendig versjon i National Archives and Records Administration Archives II User Services Branch (NWDTC) 8601 Adelphi Road College Park, MD 20740-6001, USA.

Territory of Hawaii til Headquarters Army Service Forces, War Department, Washington DC, vedr. "ALFRED T. HURUM, IHS-HN-244-CI" som tyder på en forsiktig oppmykning fra de amerikanske myndighetenes side vis-à-vis Hurum. Uten å gå tilbake på sine tidligere avgjørelser om ikke å gi den norske ambassaden anledning til å lese forhørprotokollene, får man av et av de siste brevene forståelsen av at myndighetene på Hawaii på dette tidspunkt understreker – nesten påfallende kraftfullt – at Hurum til slutt var blitt løslatt helt og fullt og uten å være underlagt noen form for restriksjoner og at forholdene i 1941 mer eller mindre fremtvang Hurums internering (se pkt. 2 nedenfor):

1. Reference is made to your letter to this office, dated 23 August 1944, concerning the above mentioned subject.
2. This office suggests that you advise the Norwegian Embassy that Mr. Hurum was interned in December 1941 because the investigations made by the several Intelligence agencies in the Territory of Hawaii prior to that time and the findings made by the Internee Hearing Board who heared the case indicated that Mr. Hurum was imbued with pro-Nazi ideals. *The military situation in the Hawaiian Islands at that time was such as constrained the several agencies interested in matters affecting the internal security of the United States to recommend his internment [min kursivering].* Accordingly, Mr. Hurum was interned by order of The Commanding General, Hawaiian Department.

Også fru Hurum ble gjenstand for forhør, forhør som viser et bredt spekter av områder som hun ble forhørt om og egentlig mer omfattende enn Hurum. Da jeg besøkte Honolulu i 1998 hadde jeg en samtale med professor Dale E. Hall ved University of Hawaii som opplyste at Hurum ikke fikk noen problemer av noe slag etter krigen. Fru Hurum ble derimot rent ut sagt oppfattet å ha rasistiske holdninger. Det er en forskjell mellom domstolens formulering mellom Hurums dom og fru Hurums som i mine øyne er påfallende. Domstolen konkluderte etter FBI-agentens vitnemål med følgende hva gjelder Hurum: "In view of the above findings, the Board recommends: That he remain in detention *at least for the time being* [min kursivering]." Hva gjelder fru Hurum ble konklusjonen følgende: "In

view of the above findings, the Board recommends that the internee: ELIZABETH LESLIE WIGHT HURUM, alias ELIZABETH LESLIE WIGHT HURUM (MRS. ALFRED T. HURUM) *be interned for the duration of the war* [min kursivering].” Forskjellen mellom de to dommene synes imidlertid ikke å ha fått noen praktisk betydning. Begge løslates på prøve samtidig, nemlig 13. februar 1943, og prøveløslatelsen opphører for begge også samtidig, nemlig 22. november 1943. Det synes ikke ut til at interneringen fikk noen konsekvens for Hurums virksomhet som maler eller på annen måte. Allerede før de var frigitt hadde Hurum tatt opp igjen sin kunstmalervirksomhet. I det såkalte ”Non-jury show” 16.–28. november 1943 deltok han med et bilde med tittelen ”The White Vase” (T12; se utstilling nr. 14) og frem til 1954 deltok han på de fleste årlige utstillinger arrangert av Association of Honolulu Artists.

I kildematerialet har jeg heller ikke funnet noe som tyder på at Hurum fikk noen problemer vis-à-vis norske myndigheter etter krigen. Med tanke på den korrespondanse som blant annet finns mellom Hurum og fru Hurum på den ene siden og utenriksdepartementet og Klaus Egge på den andre i forbindelse med de testamentariske gaver som ekteparet Hurums etterlot seg, ville eventuelle negative spor fra krigsoppgjøret etter krigen høyst sannsynlig ha kommet for dagen.

Store donasjoner til musikkinstitusjoner i Norge

Ved flere anledninger uttrykker Hurum ønsket om å besøke Norge – særlig når alderen begynte å ta ut sin rett. Ja, ikke bare ga han uttrykk for å besøke landet, han ga til og med uttrykk for ønsket om å flytte tilbake til Norge! 20. februar 1962 skriver han til Klaus Egge og forteller at han hadde håpet å kunne være til stede ved sin 80-årsdag i Oslo den 21. September. ”Da kommer jeg for aa bo der som tidligere.”

Men hverken da eller senere var Hurum i stand til å reise til Norge – til tross for at han ble mer og mer oppsatt på ennå en gang å få se sitt

fedreland. Helsen sviktet. 8. november 1968 forteller fru Hurum i et brev til Klaus Egge at Hurum på nytt hadde fått et hjerteanfall. Allerede i 1965 hadde de begynt å innse sin høye alder og begynt å tenke på sine testamenter. Som barnløse ble det til at tre institusjoner – to i Norge og en i Japan – ble tilgodesett med arvebeløp. Den 14. desember 1965 ga Hurum Norsk Komponistforening ved formannen, Klaus Egge, en første beskjed om opprettelsen av et fond der avkastningen skulle gå til norske musikere, men uten å angi størrelsen på fondet. En omfattende brevveksling mellom Klaus Egge og Hurum/fru Hurum resulterte i et fond til fordel for norske komponister og at Hurums barndomshjem i Josefinegaten skulle tilfalle norske musikklærere og administreres av Musikpedagogene Oslo. Klaus Egge forteller, som nevnt, i et brev i november 1968 at fondet på det tidspunktet var av en størrelsesorden på rundt 300.000\$ og at Hurums hjem i Josefinegt. 15 er tenkt som et hjem og samlingssted for norske musikklærere. Formaliteter vedrørende fondet ble ordnet mellom Kirke- og undervisningsdepartementet og Utenriksdepartementet.⁷⁰² 17. desember 1966 ble Hurum utnevnt til æresmedlem i Norsk Komponistforening. I et av sine svarbrev til Hurums betegnet Klaus Egge det Hurum og hans kone hadde gjort som ”noe enestående i norsk musikk historie.”

⁷⁰² Se kopi av brev fra Kirke- og undervisningsdepartementet til Norsk Komponistforening av 28. Juli 1966 med kopi av Kirke- og undervisningsdepartementets brev til utenriksdepartementet av samme dato i Norsk Komponistforenings arkiv.

1) Om studieverkene i klassisk-romantisk stil – 1903–1911

Gjennomgangen av verk 1–8 viser at *Tre sanger* verk 1 (uten op. nr.) har en tydelig mangel på komposisjonskunnskap og derfor må karakteriseres som svært enkle. Verk 2 viser derimot komposisjonskunnskap, men i og med at man finner overveiende mer av hovedtreklangene, har verk 2 mer av klassisk enn romantisk stil. Samtidig viser Hurums verker gradvis mer og mer av romantisk harmonikk i denne første perioden. Modalitet finns i hele perioden mellom 1903 til 1911 – fra helt enkle og få molldominanter til de sterke og påfallende modale innslag i fiolinsonaten verk 7, op. 2, men uten å fjerne seg fra en moderat klassisk-romantisk stil i slekt med Schumann–Mendelssohn-tradisjonen. Den svekkelse av dur-moll-tonaliteten og funksjonsharmonikken som modalitet resulterer i, finns flere steder i Hurums komposisjoner. Intet parti har en så svak dur-moll-tonalitet som i A-delene i ”Melodi” verk 8 op. 3 nr. 1 komponert i 1911.

Verk 1–8 peker derfor mot en utvikling mot et løsere forhold til funksjonsharmonikken, men uten å peke på ”hvor veien skulle gå.” Hurum har ikke tanke på – tror heller ikke at han var i stand til eller hadde forestillinger om – å foreta et avgjørende funksjonsharmonisk brudd på dette tidspunkt. Han syntes å være innstilt på å forblі innenfor det funksjonsharmoniske feltet. De få ”impresjonistiske” stil-elementer man kan finne i verk 1–8, er imidlertid tydlige og klare, men et avgjørende og bevisst funksjonsharmonisk brudd skjer for Hurums del først etter møtet med Debussys musikk i 1911 (se verk 9–10 i kapitlet ”Verkgjennomgang”).

Med tanke på at man i verkene 1–8 finner enkelte impresjonistiske⁷⁰³ (debussistiske) stil-elementer i disse verkene og at Hurum tydelig har pekt på Griegs betydning for sin musikalske utvikling,⁷⁰⁴ var det naturlig å gå til

⁷⁰³ Se note 628 i kapitlet ”Verkgjennomgang” og videre nedenfor i foreliggende kapittel.

⁷⁰⁴ *Musikkens Verden* (red. S. Hagerup Bull) 1. utg., Oslo 1951, s. 1017.

den grunnleggende studie om Griegs betydning for impresjonismen, nemlig Dag Schjelderup-Ebbes *A study of Grieg's harmony. With special reference to his contribution to musical impressionism*.⁷⁰⁵ Jeg gjorde derfor en gjennomgang av Hurums verk 1–8 for å kartlegge welche impresjonistiske stil-elementer man i lys av Schjelderup-Ebbes studie skulle kunne finne i Hurums verk 1–8.⁷⁰⁶ Jeg fant fem slike stil-elementer: modalitet, andre skalaer enn de modale (heltoneskalaen), tomme kvinter og ufullstendige akkorder, parallel-akkordikk/ikke-funksjonell harmonikk og pedalisering. Dette var stil-elementer som ikke var nye for Hurum da han første gang møtte Debussys musikk i 1911, men fenomener han allerede hadde stiftet bekjentskap med i Griegs musikk. Da ble spørsmålet: hva var nytt med Debussy? Eller omformulert: hva er impresjonistisk musikk eller hva kjennetegner impresjonistisk musikk? Hurums bevisste anvendelse av modale og andre Grieg-innslag i fiolinsonaten verk 7 op. 2, tyder på at han har lett etter andre musikalske virkemidler enn de han enkelt kunne finne blant de klassisk-romantiske virkemidlene.

⁷⁰⁵ Oslo 1953.

⁷⁰⁶ Undersøkelsen er publisert på engelsk – ”Edvard Grieg, Alf Hurum, and musical impressionism” – i tilknytning ”The international Edvard Grieg Society’s” konferanse i Bergen 30. mai til 2. juni 2007.

2) Hurum, impresjonismen og Debussys musikk samt andre stilistiske uttrykk – 1911–1917

a) Om en definisjon av impresjonistisk musikk

Som nevnt opplevde Alf Hurum Debussys musikk første gang i første halvpart av 1911. Opplevelsen viser en revolusjon i Hurums musikalske sinn – det er som om en demning brister når han opplever Debussys musikk første gang, en musikk som åpner ”en verden av fremtidperspektiver.” Dette kommer blant annet til uttrykk i brevet til Monrad Johansen 14. Mai 1918 der Hurum skriver:

Med moderne fransk musik forstaar jeg ’Debussy,’ han har sammen med russeren Mousorgski aabnet en verden av fremtidsperspektiver. Døm ikke Debussy før du kjender ham, men tag et av dine stipendier og reis til Paris med. ... Hvad nu ”moderne klavermusik” angaa saa er den franske ved siden av noget russisk (Scriabine⁷⁰⁷) den eneste som eksisterer. Begrepet ”moderne tysk klavermusik” eksisterer ikke, for der findes ingen. Før tyskerne slutter med den 4stommige kontrapunktiske sats, som er et hammerinstruments natur imot, vil de ikke kunne skrive for klaver. De maa undgaa at tænke for fire stemmer og istedet opfatte klaveret som farve og toneflater.

Hurum har opplevd studietiden som en mer eller mindre tvangstrøye – både når det gjelder sjangere og musikalsk uttrykk. Nå åpnes hans perspektiv slik at hans musikk får flere ben å stå på. Han utvider sine sjangere med strykekuartetten, romansene, mannskor, suitene og ikke forglemme de verk han instrumenterer til vellykkede orkesterversjoner sammen med de to senere større orkesterverkene. Fremfor alt utvider han sitt harmoniske uttrykk hvilket både anmeldere og publikum legger merke til og enkelte ganger blir bergtatt av. Debussy og hans impresjonisme blir nærmest hans ideal!

For å forsøke svare på spørsmålet om hva Debussys impresjonistiske musikk er eller hva som kjennetegner impresjonistisk musikk, har jeg

⁷⁰⁷ Aleksandr Skrjabine (1872–1915), russisk komponist og pianist. Han utviklet et meget lyriskt, intenst, men samtidig følsomt tonespråk.

forsøkt å svare på dette i en artikkel "Impressionistic music' – The meaning of the concept."⁷⁰⁸ Jeg tillater meg å hente noen av de grunnleggende og viktigste tanker fra artikkelen, tanker som i sin tur er hentet fra en avhandling av Hans Friedrich Kölsch⁷⁰⁹:

He [Kölsch] stresses the fact that the new understanding of reality makes the character of 'impression' (der Eindruckscharakter) the hallmark of 'impressionism.' This is, however, closely connected to the notion of spiritual passivity (die passive Seelenhaltung) and lack of consistent progression. Another distinctive feature is the rejection of logical coherence, in German "Verneinung des Gedanklichen"—said in other words: the old coherence (and cohesion) has been broken down. This makes 'impressionism' a musical style that "eine wundersam feine Aneinanderreihung von Empfindungen darstellt, die zueinander in keinem gesetzmäßigen Zusammenhang stehen. Das Eindruckhafte ist also eine Darstellungsart, die sich aus dem vollständigen Fehlen jeglicher innerer Dramatik ergibt."⁷¹⁰

What is recognised in the classical-romantic style as essential and a main feature—"etwa in dem Sinne eines vorwärtsreibenden innermusikalischen Geschehens, einer Entwicklung und Durchführung" or "Innendynamik ... oder in gewissen Sinne innere Zielstrebigkeit"⁷¹¹— is simply lacking (not there) in impressionistic music. As we all know this manifests itself most evidently in harmony, but also melody and rhythm show "die gleiche Strebungslosigkeit und das gleiche Fehlen jeder Dramatik auf."⁷¹²

The non-intellectual attitude and the avoidance of dramatic musical rendering that usually goes with it leads impressionism in two new directions. The first one connects music closely to the representation of nature, a trait common to most impressionistic art directions. At this point Kölsch asks the central question: "Worin besteht nun die höchst eigene Art dieser Naturgestaltung?" He refers to Debussy who "gibt eine wunderbare Formulierung für das Verhältnis von Natur und Kunst des Impressionismus: das Wesen der Kunst – schreibt er – ist nicht eine 'direkte Nachahmung sondern seelische Übertragung

⁷⁰⁸ Artikkelen ble publisert på engelsk som "Alf Hurum (1882–1972): Norway's first musical Impressionist" i "Internationaler und 4. Deutscher Edvard-Grieg-Kongress vom 13. Bis 16. juni 2002 im Historischen Rathaus zu Münster. Veranstalter: Edvard-Grieg-Forschungsstelle der Westfälischen Wilhelms-Universität, Münster herausgegeben von Ekkehard Kreft. Hildegards-Junker-Verlag 2002" s. 29–42.

⁷⁰⁹ Se også Edling, Anders: *Fransk i svensk musik 1880–1920*, Uppsala 1982. Kapittel 4 i Edlings studie viser samme grunnleggende syn på impresjonismen som den jeg henviser til i Kölsch, Hans Friedrich: *Der Impressionismus bei Debussy*, Düsseldorf 1937. Jeg har benyttet begge studiene i gjennomgangen av Hurums verker med impresjonistiske stiltrekk.

⁷¹⁰ Kölsch: *Op. cit.*, p. 10.

⁷¹¹ Kölsch: *Op. cit.*, p. 15.

⁷¹² Kölsch: *Op. cit.*, p. 16.

dessen, was in der natur unsichtbar ist,⁷¹³ also das, was außerhalb der sinnlichen Greifbarkeit liegt, das Unsichtbare und Unsagbare, das Stimmungshafte, das Atmosphärische der Natur soll die Musik wiedergeben.”⁷¹⁴

The second direction, found in music only, occupies itself with the ”Flucht aus der Wirklichkeit, Sucht nach Illusionen, berauschen Vorspiegelungen der Fantasie, ...”⁷¹⁵

This is in fact the very essence of ‘impressionism.’ Kölsch describes this, ”das Wesen des Eindrucks”, in the following way:

Die lockere und ungesetzmäßige Aneinanderfügung von einzelnen Stimmungsmomenten bringt es mit sich, daß die Kunst des Impressionismus ein unbestimmtes und unabgrenzbares Wesen zeigt, sie wirkt häufig nebelhaft verschleiert und diese Undurchsichtigkeit steigert sich in manchen Werken bis ins Rätselhafte, Unverständliche.⁷¹⁶

I følge Debussy oppnår man den musikalske impresjonistiske hemmeligsfulle vaghet og uskarpe tydelighet ved å unngå ”zuviel Sonne.”

I *Proses lyriques* skriver Debussy:

Sonne, Freundin der schlechten Blumen
Mörderin der Träume!
Mörderin der Illusionen
Die die geweihte Speise der leidenden Seelen sind!
.....
Meine Seele stirbt vor zuviel Sonne!⁷¹⁷

⁷¹³ ”... imitation directe mais transposition sentimentale de ce qui est ‘invisible’ dans la nature.”

Debussy in *M. Croche*, p. 115.

⁷¹⁴ Kölsch: *Op. cit.*, p. 21.

⁷¹⁵ Kölsch: *Op. cit.*, p. 12.

⁷¹⁶ Kölsch: *Op. cit.*, p. 19.

⁷¹⁷ The quotation in German is taken from Kölsch: *Op. cit.*, p. 12.

Debussy in *Proses lyriques*:

”Soleil! ami des fleurs mauvaises,
Tueur de rêves!
Tueur d’illusions
ce pain béni des âmes misérables! ...
...
Mon âme meurt de trop de soleil!”

Alf Hurum uttrykker samme tanker når han beskriver den atmosfære han ønsker å få frem rundt sitt korverk *Lilja*. Han

ville ... lade alt det hvite glas i kirkevinduerne uttage og lade indsætte smukke glasmalerier med farvet glas, som ikke vil lade saa meget av det prosaiske og realistiske dagslys igjennem, saa kirkene blev tussmørke og mystiske – som de russiske og katolske. – Disse dunkle stemningsfulde kirkerum, kun oplyst av vokslys, ville være det rette milieu for "Lilja".

Kölsch understreker at et verk ikke kan regnes som impresjonistisk bare fordi det inneholder de karakteristiske *musikktekniske* kjennetegn som regnes som impresjonistisk. Verket må også ha oppstått av en idémessig grunn, den grunn som muliggjorde verket og som var med på å skape når det impresjonistiske verk oppstod. Et sentralt og meget viktig avsnitt i Kölsch's avhandlig er det følgende:

Naheliegend war allerdings der direkte Einsatz bei der impressionistischen Harmonik: sie ist das auffälligste Symptom einer Auflösung der bisherigen musikalischen Gesetzlichkeit und mit ihr wird zum ersten Male das bis dahin herrschende Ton- und Tonalitätssystem umgestürtzt.

Die Verwendung impressionistischer Ausdrucksmittel an sich, das Vorkommen sogenannter "impressionistische Stellen" allein berechtigt uns noch nicht von Impressionismus zu sprechen. Dem Wesen nach impressionistisch ist ein Kunstwerk nur dann, wenn es in seiner Gesamtheit aus dem Geiste dieser Kunst geschaffen ist, wenn es zutiefst der impressionistischen Art des Erlebens und Gestaltens und der ihr entsprechenden Kunstananschauung entspringt. [Min kursivering]... Um also überhaupt annährend abgrenzen zu können was musikalischer Impressionismus ist und was nicht, müßte man zunächst von einer Anschauung der bestimmten geistesgeschichtlichen Lage ausgehen, die ihn möglich machte.⁷¹⁸

I følge Kölschs fremstilling har altså impresjonistisk musikk noen grunnleggende elementer som tydelig avviker fra tidlige tiders musikk. Den ikke intellektuelle holdning og den bevisste unngåelse av indre musikk dramatisk fremstilling leder impresjonistisk musikk i hovedsak i to

⁷¹⁸ Kölsch, Hans Friedrich: *Der Impressionismus bei Debussy*, G. H. Nolte Düsseldorf 1937, s. 1f.

retninger. Den første knytter musikk nær til en side av programmusikken, først og fremst knyttet til naturfenomener. Kölsch henviser til Debussys utsagn om at impresjonismens forhold mellom natur og kunst ikke er tale om en naturimitasjon eller onomatoietiske imitasjoner, men en sjelelig metafor for det usynlige og ikke sannsgripbare, det usigelige, det ”atmosfæriske” – det er det musikken skal gjengi. Hurums ”Vandliljen” verk 10 nr. 1 blir for tydelig, har for mye ”sollys” til å kunne karakteriseres som et stykke som er gjennomført impresjonistisk til tross for at tittelen skulle kunne gi en antydning om den ”stemning eller den sinnstilstand som komponisten vil lede lytteren inn i, eller som kanskje også har vært inspirasjonskilden for hans verk.”

Den andre retningen er opptatt av flukten fra virkeligheten, søken etter illusjon og berusende fantasibilder – selve essensen i impresjonismen. De løst sammenholdte stemningsmomenter resulterer i at impresjonistisk musikk har noe ubestemt og ikke-avgrensende ved seg, kan virke tåkeaktig og tilslørt og denne uggjennomsiktigheten kan forøke seg i mange verker til det rent gåtefulle og utydelige og rent av uforståelige. Ifølge Debussy oppnås den gåtefulle vaghet og tåkede uklarhet ved å unngå for mye ”sollys.”

Om man legger til grunn at den klassisk-romantiske stils gjennomførings- og utviklings-målrettethet, at dens fremdriftsenergi mangler i impresjonistisk musikk samtidig som både harmonikken, så vel som melodikken og rytmikken er i behold, så finner man flere av Hurums verker der dette er merkbart – men uten egentlig å kunne karakterisere stykkene som impresjonistiske. I mine ører gjelder dette for eksempel klaverstykkene ”Notre-Dame”, ”La Fontaine” och ”Chanson” verk 9 op. 4 – stykkene får ”de trop de soleil”⁷¹⁹ (se også i kapitlet ”Verkgjennomgang”). De musikalske følelses- og stemningsmessige

⁷¹⁹ ”Zuviel Sonne!”

uttrykk *mangler* vil si at de *medskapende* idémessige titlene påvirkningskraft mangler eller er ”svake”. I de tilfeller der stemnings- eller følelsesinntrykk *er* til stede sammen med satstekniske elementer karakteriserer Kölsch en slik impresjonistisk musikk med ”ein unbestimmtes und unabgrenzbare” musikk, ”sie wirkt häufig nebelhaft verschleiert … in manchen Werken bis ins Rätselhafte” og ”Unverständliche” som i for eksempel i Hurums ”I den forheksede have” og ”Prinsessen leker med guldæblerne” fra *Eventyrland* verk 22 (se også gjennomgangen av *Eventyrland* i kapitlet ”Verkgjennomgang”). Benestad beskriver, som nevnt, et slikt verk som et verk der det gjerne er tittelen som antyder stemningen eller sinnstilstanden komponisten vil skape i lytteren, eller som har vært selve inspirasjonskilden for verket. Som eksempler nevner Benestad Griegs ”Aften på høyfjellet” og ”Bryllupsdag på Troldhaugen.”

I lys av dette finner jeg det meningsfullt å skille mellom satstekniske elementer som modalitet, parallelakkordikk, fravær av funksjonsharmonikk, forstørrede akkorder og dissonansakkorder anvendt som konsonansakkorder samt heltoneskalaer og benevne dette ”debussisme” eller med nærmere forklarende spesifiseringer, men der et medskapende følelses- og stemningselement mangler. Der de satstekniske elementer finns *sammen* med medskapende følelses- og stemningselement – som regel ved hjelp av titlene – finner jeg benevnelsen *impresjonisme* meningsfull.

b) Om a-moll sonaten – en stilistisk oppsummering, men også en programerklæring

Om fiolinsonaten verk 13 op. 8 er å si at sonaten – i et overordnet perspektiv og stilistisk sett sammenlignet med d-moll-sonaten og strykekuartetten – fremstår både som en oppsummering og en programerklæring over Hurums allerede komponerte og kommende verker.

I a-moll-sonaten finner man klassisk-romantiske stiltrekk i tillegg til modale og impresjonistiske trekk (se nærmere detaljer i kapitlet ”Verkgjennomgang”). Aller tydeligst kan a-moll-sonaten kunne ses som et vitnesbyrd om at folkemusikalske elementer vil få en tydligere plass og betydning i hans kommende verker – både klanglig og idémessig: klanglig er tredje sats i a-moll-sonaten en fyrrig scherzo, en sprelsk springar notert i A lydisk med Grieg-motivet hørbart tilstede i satsen. Idémessig vil man legge merke til at teksten til korverket *Lilja* har en norrøn islandsk tekst, klaververket *Eventyrland* har en granskog som bakgrunn i tillegg til at enkelte titler er hentet fra den norske eventyrverdenen, klaververkene *Gotiske billede* verk 23 op. 17 og *Norrøn suite* verk 24 op. 18 samt det symfoniske diktet *Bendik og Aarolilja* verk 26 op. 20 og Symfonien i d-moll verk 29 (uten op. nr.) har alle en nasjonal norsk idébakgrunn.

c) Om *Eksotisk suite* verk 14 og *Pasteller for piano* verk 15

Med verk 14 utvikler Hurum sitt stilistiske uttrykk og viser en tydlig stilendring til eksotisme sammenlignet med de tidligere verkene. Han har klart latt seg påvirke av Debussys interesse for ikke-europeiske musikk-kulturer.

Spiller man igjennom Hurums *Pasteller for piano* verk 15 op. 10 legger man merke til at han i overveiende grad bruker klaverets midtre register og svært mye både av doble og tredobles okatver samt doblinger av terser i tett leie. Sammen med mollklanger og modalitet kan man lett ”høre” at ”pastellfarger har en viss ’sverte’ og ’sting,’” samtidig som ”fargene” er rolige, sobre og vakre. Musikk og farger er et område i musikkvitenskapen – se for eksempel avsnittet ”Color and music” i ”Harvard dictionary of music” s. 161f, men fenomenet er naturligvis et svært subjektivt tolkningsmessig fenomen. (Hurum er innom musikk- og farge-temaet så vidt også i verk 10 op. 5, *Akvareller for piano*). Om verk 15 er det

imidlertid å si at verket harmonisk ikke representerer noe nytt i forhold til forutgående verker.

d) Om romansene – med anstrøk av naivisme og ekspresjonisme samt en tiltagende disonerende stil

De fleste av Hurums romanser – hans verk 16–19, op. 11–14 – er komponert 1917 og 1918. Mellom verk 1 med tekster av danske diktere fra 1903/1904 og verk 16 utga Hurum ingen romanser. Tekstene i verk 16–19 innledes med to tekster av den svenske dikteren Viktor Rydberg, en av Sveriges viktigste forfattere på slutten av 1800-tallet – mellom Carl Jonas Love Almqvist og August Strinberg. Rydberg-diktene ble utgitt første gang 1914 og er høyst sannsynlig nye og ukjente dikt for Hurum da han satte musikk til diktene. Tekstene til romansene i verk 17, 18 og 19 er for største delen ny-romantiske tekster i tillegg til de to siste diktene i verk 19 av Sigbjørn Obstfelder som regnes som tidlig modernistisk lyrikk. Til dette kommer at Hurums romanser viser en mer og mer disonerende stil. I lys av tekstene til romansene i verk 16–19 er det tydelig at Hurum har ønsket å oppfattes som moderne.

Harmonisk setter han i flere av romansene impresjonistiske partier side om side med klassisk-romantiske – tydelig allerede i begynnelsen av ”Vi ses igjen”. Et nytt stilistisk innslag finne man i verk 17 op. 12 nr. 2 – ”Hvorfor hyler de sorte hunde” (Vilhelm Krag) – som har preg av naivisme og ekspresjonisme, mens verk 18 nr. 2 op. 13 nr. 2 – ”Genrebillede” (Vilhelm Krag) – har et tydelig rent ekspresjonistisk uttrykk; det samme gjelder verk 19 op. 14 nr 1 – ”Fandango” (Vilhelm Krag).

Når man går igjennom verkene i den andre av Hurums kronologiske periode, så finner man at perioden i sin helhet karakteriseres av stilistisk eklektisme: verk 9 op. 4 viser impresjonisme/debussisme, verk 10 op. 5 impresjonisme/debussisme samt innslag som kan ha fått Hurum til å tenke

på musikk og farger, verk 11 op. 6 viser klassisk-romantisk og impresjonisme/debussisme, verk 12 op. 7 viser klassisk-romantisk og pentatone innslag, verk 13 op. 8 viser klassisk-romantisk, impresjonisme/debussisme og norske folkemusikalske innslag, verk 14 op. 9 viser eksotisme og verk 15 op. 10 viser at Hurum har foretatt tenkning rundt musikk og farger i tillegg til klassisk-romantisk og impresjonisme/debussisme; romansene i verk 16 til og med verk 19 viser alle de andre nevnte stilistiske uttrykkene ovenfor i tillegg til naivisme og ekspresjonisme (verk 17 nr. 2, verk 18 nr. 2 og verk 19 nr. 1 og nr. 3a) – se nærmere i kapitlet ”Verkgjennomgang”. I en artikkel skrevet av musikkforskeren O. M. Sandvik fra 1916 poengterer Sandvik denne eklektiske holdning hos Hurum og ”de vidt forskjellige stilarter han dyrker.”⁷²⁰ En enkel vei og et tydelig mål er ikke enkelt å finne i Hurums musikk årene 1911–1917.

⁷²⁰ Sandvik, O. M.: ”To sonater” i *Norsk Musikerblad* august og september 1916.

3) Mot det norrøne – 1917–1927

a) Introduksjon

Resultatet av verkgjennomgangen viser at korverket *Lilja* verk 21 op. 15 er det første verk av i alt 15 som Hurum komponerte årene 1917–1927. De følgende seks regner jeg som verk som peker mot ”norrøn impresjonisme”: foruten *Lilja* verk 21, suitene *Eventyrlund* verk 22, *Gothisk suite* verk 23, *Norrøn suite* verk 24, det symfoniske diktet *Bendik og Aarolilja* verk 26 og symfonien i d-moll verk 29. Som det fremgår av både verkgjennomgangen og verkfortegnelsen er de resterende ni verkene mindre verk og av mindre betydning i sammenhengen.

Innholdet av begrepet ”norrønt” er beskrevet i ”Norges Musikkhistorie” bind 4 s. 37 slik:

”Selve begrepet ’norrønt’ var i bruk på 1800-tallet blant annet av Wergeland og P. A. Munch. ’Norrønt’ ble benyttet om det meste av vår middelalders mytologi, historie, språk og litteratur samt om den kunsten og musikken man kjente fra middelalderen, særlig ble ordet benyttet om det som er felleskulturen mellom Norge og Island. ’Norrønt’ fikk også betydningen ’nasjonal’, det ser vi hos diktere som Olav Aukrust (for eksempel hans ’Fjell-Norig’). ”

Begrepet ”norrøn impresjonisme” blir en kombinasjon av tittelinnholdet og det sats-tekniske/musikk-stilistiske, og kombinasjonen blir en betingelse for å forstå de seks verkene som ”norrøn impresjonisme”. Det blir Benestads formulering om titlene i impresjonistiske verker der titlene ”gir en antydning om den stemning eller den sinnstilstand som komponisten vil lede lytteren inn i, eller som kanskje også har vært inspirasjonskilden for hans verk”, kombinert med det satstekniske som resulterer i et begrep ”norrøn impresjonisme” og som best kan forklare begrepsinneholdet i ”norrøn impresjonisme”.

Det finns ingen verk som viser norrøne innslag før *Lilja*. Verket ble avsluttet 16. mai 1918 og i forordet skriver oversetteren av diktet, Fredrik

Paasche (1886–1943), at ”med *Lilja* naar den norrøne middelalders rike religiøse poesi sit høidepunkt.”

Med *Lilja* foretar Hurum en dreining mot det ”norrøne.” Selv om *Lilja* ikke representerer samme revolusjon av samme slag som det møtet med Debussys musikk i 1911 gjorde, så representerer *Lilja* et verk som tydelig uttrykker noe nytt sammenlignet med de tidligere verkene. Med tanke på at tekstoversettelsen av *Lilja* er gjort av Paasche så sent som i 1915, fortsetter Hurum derved på sin moderne vei.

Å karakterisere de seks verkene nevnt ovenfor som ”norrøn impresjonisme” og la dem utgjøre et avsluttet stilistisk hele, er imidlertid vanskelig – det er for få verk til det. Derimot peker stykkene ”mot det norrøne”. I og med at Hurum sluttet å komponere etter 1927, oppfatter jeg ”norrøn impresjonisme” som noe uferdig og uavsluttet. (Se videre ”Om norønn impresjonisme” også nedenfor).

b) Om Alf Hurum og David Monrad Johansen

Sammen med impresjonistiske elementer finns ”det norrøne” som en forbindelseslinje mellom Alf Hurum og David Monrad Johansen. I *Norges Musikhistorie* kan man lese at David Monrad Johansen ble ansett som den fremste talsmannen for det ”norrøne” i musikken på denne tiden. ”Norrøn ånd” ble sett på som noe man skulle etterstrebe i komposisjonene. Monrad Johansens foredrag ”Nationale værdier i vor musik,” som han holdt i Kristiania Musiklærerforening 22. mai 1924, er blitt fremholdt som spesielt viktig i denne sammenhengen. Bakgrunnen er at det i mellomkrigstiden var ”mange som ganske tidlig begynte å snakke om å skape en ny norsk nasjonal musikk, som ikke var tuftet på Grieg og Svendsen, men samtidig kunne være uttrykk for både noe nytt og vise forbindelsen bakover.”⁷²¹ Men drøftingene var sprikende.

⁷²¹ ”Norges Musikhistorie” bd. 4 s. 32.

Norges Musikkhistorie fremhever at verktitlene og emnene for både vokal- og instrumentalmusikken avspeiler den norrøne interessen. I *Norges Musikkhistorie* nevnes ikke mindre enn 17 titler i denne sammenhengen – så som *Draumkvedet*, *Voluspå*, *Sigvat Skald*, *Bendik og Årolilja* og *Arnljot Gelline* for bare å nevne fem, og at interessen for verktitlene og emnene startet egentlig på 1800-tallet og fortsatte med Catharinus Elling på begynnelsen av 1900-tallet.

Også hos Hurum finner man titler som peker mot det norrøne og nasjonale: korverket *Lilja* verk 21 op. 15 har, som nevnt, en norrøn islandsk tekst, klaververket *Eventyrlund* har en granskog tegnet på tittelbladet og dermed en nasjonal bakgrunn i tillegg til at enkelte av undertitlene er hentet fra den norske eventyrverdenen,⁷²² klaververkene *Gotiske billede* verk 23 op. 17 og *Norrøn suite* verk 24 op. 18 samt det symfoniske diktet *Bendik og Aarolilja* verk 26 op. 20 og symfonien i d-moll verk 29 (uten op. nr.) med satstittlene ”De store skoge”, ”Vinternatt på vidden” og ”Vikingeskibet” – alle har de en nasjonal norsk og norrøn idébakgrunn. Fire av de nevnte verkene er utgitt i løpet av 1919. Verk 21 er, som nevnt, avsluttet i mai 1918 og verkene 22, 23 og 24 utgitt med USA-copyright 1919 (de tre verkene annonseres i *Musikbladet* nr. 37, 17. september 1919).

Monrad Johansens store interesse for det norrøne midt på 1920-tallet kan ha oppstått i samvær med Hurum på Hurums hytte på Geilo fra slutten av oktober 1918. (Se ovenfor.)

Monrad Johansen og Hurum drøftet mange saker av felles musikalske interesser under oppholdet. Ikke minst gjennomgikk de *Lilja* ganske inngående med sin ”norrøne middelalders rike religiøse poesi” – delvis pr. brev før Monrad Johansen kom til Geilo, men også etter at Monrad Johansen og hans kone flyttet inn på Hurums hytte (se kapitlet

⁷²² I gjennomgangen av *Eventyrlund* i kapitlet ”Verkgjennomgang” har jeg en noe endret oppfatning av inneholdet i *Eventyrlund*.

”Verkgjennomgang”). Det er naturlig å tro at de også diskutert de andre verkene Hurum arbeidet med på denne tiden og at det norrøne derfor har vært på diskusjonstapetet mer enn en gang.

Noe av de andre sakene de to komponistene samtalte om, er nevnt ovenfor. Blant annet skriver Monrad Johansen at når det gjelder Debussy forteller han ”at Hurum på en måte satte meg planmessig i gang til å komponere. Han sa: Du skal komponere en rekke klaverstykker hvor du bruker den og den akkord nokså gjennomført. Det gjorde jeg, jeg har dem alle sammen ennå, datert når de er skrevet også. Men samtidig studerte jeg Debussy på alle bauger og kanter...”. Monrad Johansen ”kjente absolutt ikke Debussy da Alf Hurum kom hit i 1912, og ikke en tone av Ravel, ingenting. Vi diskuterte bl. a. russisk musikk som Hurum var veldig interessert i, han reiste til og med til Petrograd og ble elev av Rimskij-Korsakovs svigersønn. Jeg kjøpte Boris Godunov og skaffet meg de sangene av Musorgskij som var tilgjengelige: ’Lieder und Tänze des Todes’ og ’Die Kinderstube’.”⁷²³

Hva gjelder *Lilja* er det teksten som aller mest bevirker det norrøne ved verket. I *Norges Musikhistorie* bind 4 s. 37 skriver man, som nevnt ovenfor, at ”’norrøn ånd’ ble sett på som noe man skulle etterstrebe i komposisjonene. Dette viste seg imidlertid å kunne resultere i historisme (etterligning av eldre verker) og en syntetisk stil med bruk av arkaismar, modalitet og parallellføring og endog nyskapningen ’norsk impresjonisme.’ 1930-årene kan oppvise en rekke komponister som i visse verker fulgte opp denne linjen.” Alf Hurum tangerte denne linjen så tidlig som 1917–1918.

Som nevnt i kapitlet ”Verkgjennomgang” synes modellen for *Lilja* å være russisk kirkесang. I *Musikkens Verden*, 1. utgave fra 1951, opplyser

⁷²³ David Monrad Johansen i skrift og tale utgitt til 80-årsdagen i 1968 av Øystein Gaukstad og O. M. Sandvik.

Hurum: "Jeg har alltid hatt en forkjærighet for russisk musikk ... for russisk musikk med sine gamle kirketonearter," og under oppholdet hos Maximilian Steinberg i St. Petersburg hadde han derfor stor mulighet til å studere russisk kirkesang den tiden han var i St. Petersburg. *Lilja* må ha oppstått på bakgrunn av møter med russisk kirkesang "in natura." Men så langt jeg kan se, er *Lilja* ikke et verk som er resultat av studier i modal harmonisering. Heller kan man si att det handler om et klassisk-romantisk verk der det klassisk-romantiske – først og fremst harmonikken – er meget sterkt redusert, og i stedet erstattet med modale "arkaiserende" elementer i tillegg til impresjonistiske (se også noen av de innledende kommentarene til *Lilja*, verk 21 i kapitlet "Verkgjennomgang").

I forordet skriver Fredrik Paasche at teksten til *Lilja* i sin helhet er "oversat av undertegnede og utgit i boken *Lilja*, et kvad til Guds moder. (Kristiania 1915)." I Hurums øyne er teksten dermed et nytt og "moderne" diktverk, "et genialt og eiendommelig dikt og ofte meget lyrisk." I møte med "russisk musikk med sine gamle kirketonearter" fant Hurum derved noe ytterligere nytt – "den kraftige primitive tone som diktet behøver." Som jeg ser det, kan man karakterisere *Lilja* som et "quasi" (modalt) "arkaiserende" verk. Ved hjelp av inspirasjon fra russisk kirkesang og impresjonistiske stiltrekk viser verket dreining mot en norrøn impresjonisme (se også nedenfor) – sammen med flere av de etterfølgende verkene.

c) Om Hurums usedvanlige angrep på den lutherske kirkemusikken

I sitt brev til Monrad Johansen 17. mai 1918 har Hurum et usedvanlig og bitende angrep på den lutherske kirkemusikken. Han oppfordrer rent av til bokbål! Angrepet gjengis som et eksempel på at Hurum tydeligvis kunne gi annet enn bare "impresjonistiske myke" og "avdempede" uttrykk og inntrykk. Noen lignende er ikke å finne i kildematerialet og blir en sterk kontrast til Hurums måte å uttrykke seg – ikke minst på bakgrunn av et så

dypt religiøst verk som det *Lilja* er. Muligens med et anstrøk av humor skriver Hurum, som allerede nevnt, at han

ville ... foretage følgende kirkereform: Først ville jeg forbyde presterne at preke saa meget, saa ville jeg lade alle organister avsætte og alle kirkeorgler nedrive og forbyde menigheten at deltage i nogenslags kirkesang. – Dernest ville jeg lade alle Lindemans koralbøker bringe sammen i store hauger og overheldes med petroleum og brændes, og indføre den art kirkemusik som var i bruk før Martin Luther [!]. Kirkemusiken skulle utføres av blandet mands- og guttekor. – Det skulle ved lov være forbudt at harmonisere kirkemusik slik som gamle Lindeman og Elling. Dernest ville jeg lade alt det hvite glas i kirkevinduerne uttage og lade indsætte smukke glasmalerier med farvet glas, som ikke vil lade saa meget av det prosaiske og realistiske dagslys igjennem, saa kirkerne blev tussmørke og mystiske – som de russiske og katolske. – Disse dunkle stemningsfulde kirkerum, kun oplyst av vokslys, ville være det rette milieu for “*Lilja*.”

d) Om Hurum som radikaler og rabulist

I lys av den historiske utvikling der impresjonistisk musikk lett kan oppfattes som litt myk og mild, så må man ikke glemme at Hurum i årene etter 1911 og fremover ble oppfattet som en radikal komponist, ja, som noe av en rabulist. Sitatet fra Monrad Johansens brev like ovenfor viser det. At den radikale Alf Hurum fremdeles var i live rundt 1920, viser følgende sitat av Peter Lindeman i *Musikbladet* 10. mars 1920:

Jeg har vanskelig for aa komme bort fra den Tro, at Musikken skal høre til de skjønne Kunster. Dermed mener jeg selvfølgelig ikke at alt skal være idel Velklang, bare Konsonanser og pyntelige Akkordforbindelser. Langtfra. Men jeg er ikke sikker paa om ikke alle disse underlige Stemninger som Hurum og de ultramoderne nu søker aa faa frem, paa en i Lengden mere tilfredsstillende Maate ogsaa kan fremstilles med virkelig *musikalske* Midler.

Og et år senere, den 14. mars 1921, hadde Johannes Haarklou følgende hvasse hilsen til Hurum i forbindelse med uroppførelsen av orkesterversjonen av *Eventyrlan* i Filharmonien med Ignaz Neumark som dirigent:

Har det været Hurums Mening med sin Suite at præstere hjertevarme og gripende personlig Musik? Absolut ikke. Hurums Hensigt har været denne: Hvis der skulde være nogen, der tror sig uopnaaelig i at arrangere Lyd- og Knald- og Rabaldereffekter á la Richard Strauss' "Don Juan", saa gjør de Regning uten Alf Hurum, og han har Ret. Hurum har igaar distanseret alt, hvad der i Norge er skrevet av forbausende Programmusik.

Bildet av Hurum som en "ultramoderne" komponist forble tydelig og bleknet bare langsomt.

e) Om norønn impresjonisme

Eventyrland må karakteriseres som et impresjonistisk verk. Men i og med at tre titler – "De tre Trold", "Tusselag" og "Nordlysdøttrene" – peker mot den norske folkediktningen, får *Eventyrland* et norrønt innslag. Når det gjelder *Gotiske billeder. Poemer for piano* verk 23 op. 17 har de to første titlene – "Munkekor i Jonsklosteret" og "St. Thomas' Klokker" – norrøn bakgrunn, mens de resterende titlene ikke har det. På samme måte som med *Eventyrland* er *Gotiske billeder. Poemer for piano* et impresjonistisk verk med norrøne innslag. *Norrøn Suite* preges på den annen side av den norske folkemusikken og viser bare få eksempler på stilistisk-impresjonistiske innslag. Heller ikke har verket karakteristiske titler. Det er diktet som er knyttet til musikken, "Kjersti og Bergjekongen", en folkevise fra Telemark og middelalderballade i undergruppen naturmystikk, som sammen med hovedtittelen, *Norrøn Suite*, som gjør verket norrønt. Eller for å anvende Benestads ord om at det er tittelen – og i dette tilfellet hele diktet – som viser den sinnstilstand komponisten vil skape i lytteren, eller er verkets inspirasjonskilde.

I et kapittel med tittelen "Polemikken om det norske i musikken" på s. 125ff i *Norges Musikhistorie* behandles "betydningen av det nasjonale i musikken." Kapitlet tar utgangspunkt i Monrad Johansens foredrag og artikkelseryen fra 1924 der blant annet et sentralt punkt er "hvilke musikalske elementer som i særlig grad kan ivareta 'det norske'." Monrad

Johansen – og indirekte da også Hurum – får mothugg blant annet fra Pauline Hall som skriver at ”det er bare en storartet misforståelse å tro at innslag av kirketoneartene og parallel stemmeføring og slikt er en mønsterbeskyttet norsk oppfinnelse. Men her hjemme har mange komponister berust seg på den siste undergjørende musikalske medisinen i den sikre tro at den er urnorsk.” Spesiell medfart, en regelrett slakt, ga Pauline Hall Geirr Tveitts teoretiske arbeid ”Tonalitätstheorie des parallelen Leittonsystems” fra 1937. Klaus Egges motangrep på Hall ble en ”gjeipeartikkel” fra Egges side.

Det er likevel ingen tvil om Hall i sin artikkel i ”Vår tids kunst og diktning i Skandinavia” fra 1948 peker på noe viktig. Synd bare at hennes ”gjeipe”-formuleringer resulterer i innholdsmessig slagside og synes – så langt jeg kan se av fremstillingen i *Norges Musikkhistorie* – å tape det viktige poenget om en grunnleggende drøfting av ”betydningen av det nasjonale i musikken.” Å ta Hurum til intekt for den tanke at ”kirketoneartene og parallel stemmeføring” – som det finnes mye av i Hurums verker – kunne oppfattes som en ”mønsterbeskyttet norsk oppfinnelse” må i beste fall kunne oppfattes som useriøst. Derimot var Hurums tydelige syn, som nevnt, at tittelinnneholdet ville gi stemningen eller sinnstilstanden som komponisten ville skape hos lytteren eller vise inspirasjonskilden for hans verk.

f) Om modalitet som en rød tråd

Modalitet blir en sentral rød tråd i utviklingen av Hurums verker og kunstneriske uttrykk, først forsiktig og gradvis, senere mer og mer kraftfullt og gjennomgående. Modaliteten kommer først til uttrykk i verkene 1–8 årene 1903–1911 og må stamme fra Edvard Grieg. Hans første lærer, Iver Holter, synes ikke å ha fremmet modalitet. Holter er karakterisert som tidlig-romantiker og Mendelssohn-inspirert allerede i sitt op. 1, strykekvarsettet i Ess-dur, og en komponist som ”heller ikke i sine

sene verker forlot den moderate romantiske stilen som han tilegnet seg i studietiden.”⁷²⁴ Hurums hovedlærer i komposisjon i Berlin, Robert Kahn, årene 1905–1910 er i MGG karakterisert som ”als weitgehend traditionsgebunden. Seine kammermusikalisch empfundenen Werke spätromant. Prägung vermeiden Vorstöße in mus. Neuland. Während Kahn in seinen Frühwerken noch im Banne Brahms’, Mendelssohns und Schumanns steht, zeigt er sich in den seit ca. 1900 entstandenen Werken wesentlich eigengeprägter.”⁷²⁵

Av Hurums tilsammen 19 enkeltstykker eller verker mellom 1903–1911 (fiolinsonaten med tre satser er regnet som et verk) er det bare seks som ikke har modale innslag. Noen har svært få modale innslag, mens ”Romance” verk 2, op. 1 nr. 2 og fiolinsonaten verk 7 op. 2 har tydelige, lengre og markerte modale innslag (se kapitlet ”Verkgjennomgang”). Selv forteller Hurum om Grieg-påvirkningen: ”Edvard Grieg har siden min tidligste barndom vært en av mine favoritter, og har uten tvil hatt betydning for min musikalske utvikling. Det samme kan jeg si om norsk folkemusikk ...”.⁷²⁶

Hva gjelder Grieg er modalitet gjennomgående merkbar i hele Griegs produksjon. I et velformulert motangrep i Kurt von Fischer’s doktoravhandling, som reduserer Griegs modalitet nærmest bare til å omfatte Griegs ”Fire salmer” op. 74, skriver Dag Schjelderup-Ebbe:

This is an unfortunate statement, and it is surprising that von Fischer who has given the works of Grieg a detailed examination, has overlooked the modal character that seems to permeate so much of his music and which plays an important part in the original and national aspect of his harmony. In the first place modal effects occur in all branches of his works, not only in pieces with a liturgical connotation as von Fischer indicates, but in most of his songs, piano pieces, choral, chamber and orchestral works. In the second place their

⁷²⁴ Norges Musikkhistorie (hovedred. Arvid O. Vollnes) bd. 3 s. 166.

⁷²⁵ Schaal, Richard: *Kahn, Robert* i *Die Musik in Geschichte und Gegenwart* (utg. Friedrich Blume) Kassel 1958, bd. 8 s. 427.

⁷²⁶ *Musikkens Verden* (red. S. Hagerup Bull) Oslo 1951, s. 1018.

character is not archaic, but just as "natural and matter-of-course as by the Russians." Like the Russians, Norwegian folk music employs modal characteristics to a high degree.⁷²⁷

Hurums påvirkning fra Grieg blir kontrast til den stilistiske tradisjon han møtte hos Holter og i Berlin – modaliteten blir "the antagonism against the system of classical harmony."⁷²⁸ Modaliteten slår etterhvert rot i Hurums musikk og i og med at modalitet svekker funksjonsharmonikken får dette konsekvenser for andre deler av Hurums musikk – andre deler enn modaliteten som skalaer, akkordikk og harmonikk.⁷²⁹

I et brevutkast som fru Hurum skrev i Paris trolig mot slutten av 1911 forteller hun hva gjelder Hurums videre musikalske planer, at Hurum og hans venner hadde sverget på å gjøre alt de kunne for norsk musikk, men "from a more French standpoint."⁷³⁰ Fru Hurum understreker at Hurums "whole soul thinks and dreams only his land's music, a more intensely national person never lived." Fru Hurum fortsetter: "There is in Norway at present, a very interesting group of nationalists, who believe in using to their best ability the wealth of the vast volk [sic!] music, more from a French basis. ... they wish to return more to the natural and simple standards. My husband is one of the leaders, and already his sonata with its Norse tone has won the ear of countrymen to interest and after all as one of our friends has said, if a man doesn't speak his mother tongue, why speak."

I intervjuet med Hurum i *Aftenposten* 3. januar 1912 kommer han med en rekke uttalelser som ytterligere viser synspunkter på musikk som er

⁷²⁷ Schjelderup-Ebbe, Dag: *A study of Grieg's Harmony. With special reference to his contributions to musical impressionism*, Oslo 1953 s. 20.

⁷²⁸ Apel, Willi: *The Harvard Dictionary of Music*, London 1964, s. 451.

⁷²⁹ Hele Schjelderup-Ebbes studie fra 1953 er aktuell i denne sammenhengen (se ovenfor). Se også min artikkel "Edvard Grieg, Alf Hurum, and musical impressionism" – i tilknytning "The international Edvard Grieg Society's" konferanse i Bergen 30. mai til 2. juni 2007.

⁷³⁰ Se kapitlet "Om Paris, impresjonistisk malerkunst og Claude Debussy" i hovedkapitelet *1911 Et år i Paris – møte med Debussys musikk og impresjonismen*.

sterkt anderledes og forskjellig fra det han hadde fått med seg hos Holter og i Berlin. Hans råd til norske musikere: reis til Frankrike eller Rusland. I Paris var den viktigste stjernen på den musikalske himmelen for tiden Debussy.⁷³¹ Etter turen til Paris var planen å reise til Russland: ”Læg merke til den Ting, at da Debussy skulde reise ud og studere, tog han ikke Veien til Tyskland, men til Rusland ...” og modalitet er, som nevnt ovenfor, et helt sentralt fenomen i russisk musikk og ”conspicuous in the works of Debussy ...”.⁷³² I et brev til David Monrad Johansen skriver Leslie Hurum 19. mars 1916 at hun må ”faa D. M. J. at skrive bare i gammel toneart...”. Modalitet og kirketoneartene står avgjort høyt i kurs hos både fru Hurum og Hurum. Hurums vei kom til å føre ham til Russland, men ikke med en gang i 1911. Først høsten 1916 reiste de østover – til St. Petersburg.

Som nevnt kom korverket *Lilja* til under sterk påvirkning av russisk kirkesang i tillegg til impresjonistiske stiltrekk. I brevet til Monrad Johansen 17. mai 1918 forteller Hurum at *Lilja* for en stor del er komponert i de gamle kirketoneartene, ”især i dorisk og frygisk, dominantseptimakorden forekommer ikke, heller ikke modulationer, kromatiske gjennemgange eller forholdninger.” Av dette er det ingen tvil om at Hurum søkte seg bort fra funksjonsharmonikken. Hans vei gikk via Grieg og Debussys frigjorte harmonikk og mot en modal klangverden.

g) Om Hurums to symfoniske verker

Hurums to symfoniske verker har – ikke minst i kraft av sine titler – tydlige norrøne innslag. Men selv om Hurum har gitt *Bendik og Aarolilja*

⁷³¹ Se underkapitlet ”Norske Musikere, som skal reise du: Kom til Frankrike!” i kapitlet 1912–1915 *Hurum etablerer seg som komponist*.

⁷³² Apel: *Op. cit.* s. 451. Se også hos Anders Edling som understreker at kirketoneartene ”och intresset för dem tycks delvis ha hängt ihop med idén om Frankrike som arvtagare till det antike Grekland. Det finns en lång rad franska musikverk, fremst sånger, med grekiserande titlar och användande av modi. Hos Debussy finns i hög grad den grekiska anknytningen, i titlar som *Chansons de Bilitis* och *Syrinx*, men derutöver också, och framför allt, ett modalt genomsyrande av hela tonspråket.” Edling s. 7.

undertittelen ”Symfonisk digtning” og symfonien i d-moll tittelen ”*Symphonie*”⁷³³ og anvender sonatesatsformens formelementer, så søker Hurum å unngå sonatesatsformens vanlige gjennomføringsteknikk. Det symfoniske diktet og symfonien er bygget opp med Debussys måte ”med relativt korta enheter,”⁷³⁴ ofta upprepade, som läggs till varann. De tematiska samband som finns mellan dessa är associativa och innebär inte något genomföringsartat tematisk arbete.”⁷³⁵ Dette preger disse verkene (se kapitlet ”*Verkgjennomgang*”). Den ikke-intellektuelle holdning og den bevisste unngåelse av indre musikk-dramatisk fremstilling er typisk i verk 26 og 29 til forskjell fra de vanlige symfoniske former i klassisk-romantisk musikk.

h) Om Bendik og Årolilja

I *Bendik og Årolilja* legger man merke til (se kapitlet ”*Verkgjennomgang*”)⁷³⁶ at ”selv om t. 1–5 kan oppfattes som en S–D–T progresjon, så medfører modaliteten og det faktum at tema I ikke er bygget opp med en spenningsoppbyggende melodikk, at Hurum unngår de fremdriftspregede stilmomentene i symfonisk musikk.”⁷³⁷ Tema I oppfatter jeg å ha innledningskarakter og ikke som et hovedtema. Men tema I og II har slektskap med hverandre – først og fremst på grunn av den diatonisk mer eller mindre trinnvise bevegelsen og det rolige uttrykket (sammenlign Fag I solo i tema I med Ob I solo og Vi I solo i tema II), men slektskapet er

⁷³³ Kilde D har tittelen ”*Symphonie*”, kilde A og B har tittelen ”*Symfoniske tonebilleder*. ” I det følgende er det ikke forskjellen mellom ”symfoni” og ”symfoniske tonebilleder” som er viktig, derimot at begge verk er bygget opp med samme form, det vil si sonatesatsformen.

⁷³⁴ Det er grunn til å understreke uttrykket ”relativt korta enheter.” I et større verk som det de to symfoniske verkene er, blir naturligvis enhetene lengre i verk 26 og 29 enn i de kortere enhetene man finner i suitene verk 22 og 23.

⁷³⁵ Edling: *Op. cit.*, s. 53.

⁷³⁶ Kommentarene til ”*Bendik og Årolilja*” i det følgende inneholder flere avsnitt som er hentet fra kapitlet ”*Verkgjennomgang*”.

⁷³⁷ Se kapitlet ”*Verkgjennomgang*”, eksposisjonen avsnitt ”Takt 1–5.”

ikke resultat av et gjennomføringsartet arbeid.⁷³⁸ Klanglig er t. 5–30 Debussyinspirert. Om man oppfatter tema II som hovedtema i en sonatesats, er tema II ikke et dramatisk og kraftfullt hovedtema. Tvert imot fremstår tema II som et lyriskt og litt vekt og mildt tema uten noen form for utviklingsmessig fremdrift takket være det harmoniske; uttrykksmessig blir tema II en kontrast til det følgende tema III. Tema III finns i t. 30–39 (temahodet) og består av parallellførte grunnstillingsakkorder i oktavposisjon med en jevn rytmisk puls bestående av firedeler og åttedeler i en tematisk utforming preget av relativt små intervaller. Den jevne rytmiske pulsen sammen med de relativt små intervallene i temaet blir et konturmessig slektskap med tema II (t. 5–30) og tema I (t. 1–5). Som sidetema i en sonatesats er tema III ikke et lyriskt preget sidetema, men et dramatisk og sterkt uttrykk helt musikalsk forskjellig fra tema II.

Sammenholder man de tre temaene – tema I (t. 1–5), tema II (t. 5–30) og tema III t. 30–125 (temahodet i t. 30–39) – legger man merke til at de tre temaene på grunn av sine få sprang og mange trinnvise bevegelser og gjennomgående rytmiske likhet, gjør temaene assosiativt like – temaene fremkaller like tematiske forestillinger. Som tre deler fremstår temaene I, II og III som deler som ”läggs till varann.” Samtidig skaper de tre delene likvel kontraster til hverandre.

I gjennomføringen t. 191–400 finner vi kjernemotivet i t. 194–195 (se Cl, fag, Trb, Vi I og II og Vla) som blir grunnlag for fortsettelsen frem mot t. 214. Kjernemotivet i t. 194–195 har jevne åttedeler inklusive fire innskutte sekstendeler uten et spesielt stort omfang – en forminsket kvint – med et moderat tempo – *Allegretto man non troppo e agitato* – (M. M. firedel = 76). Kjernemotivet er et ekstrakt av tema I, II og III og alle de fire temaene får så langt assosiert slektskap med hverandre. Avsnittet fra t. 241–254 i $\frac{3}{4}$ -takt er en lett endret versjon av kjernemotivet bestående av

⁷³⁸ Se kapitlet ”Verkgjennomgang”, eksposisjonen avsnitt ”Takt 5–30.”

augmentasjon av kjernemotivet med noe mindre intervaller, men med kjernemotivet lett kjennelig – se t. 245–248 og t. 251–254 sml. med t. 194–195. Dermed opprettholdes det assosierte tematiske slektskapet i tematikken. Taktene 338–400 viser større og større gjennomføringsaktig intensitet og kraftutfoldelse, har kjernemotivet som sitt motiviske grunnlag med bibehold av sin tydelighet, men uten det tradisjonelle gjennomføringsaktige arbeidet.⁷³⁹ Det fremgår av dette at *Bendik og Årolilja* ikke har ”påträngande, framåtdrivande stilmoment” og mangler ”den tyskromantiske utvecklingsestetiken.”

i) Om symfonien i d-moll

Når det gjelder Hurums symfoni i d-moll,⁷⁴⁰ viser kildene at Hurum må ha vært usikker på om han skulle betegne verket ”symfoni” eller ei. Han må ha forstått at symfonien avvek fra den vanlige oppfatningen av ”symfoni” i og med at han i kilde A og B har anvendt betegnelsen ”symfoniske tonebilleder” i tittelen. Med tittelendringen fra ”symfoniske tonebilleder” til ”symfoni” må Hurum naturligvis også ha vært klar over vilken kritikk han ville bli gjenstand for. På den andre siden blir kritikken om at symfonien savner ”organisk utvikling” og ”indre sammenheng” et bevis for at han hadde lykkes å unngå den klassisk-romantiske stils gjennomførings- og utviklings-målrettethet.

I kapitlet ”1924–1927 Tre år på Hawaii” finner man bakgrunnen for symfonien. Hurum sier blant annet at satsene heter ”De store skoger”, ”Vinternatt på vidden” og ”Vikingeskibet.” Titlene er å forstå som satsenes grunnstemning. I første sats har Andreas Hauklands⁷⁴¹ bok ”De store skoger” gitt inspirasjonen, ”slik som jeg forestilte mig de store norske

⁷³⁹ Se kapitlet ”Verkgjennomgang”, gjennomføringen avsnitt ”Takt 191–400.”

⁷⁴⁰ Se kommentarene i kapitlet ”Verkgjennomgang” til symfonien i d-moll.

⁷⁴¹ Andreas Haukland (1873–1933): norsk forfatter som i sine sterkt lyriske skildringer av primitiv naturfølelse og primitiv erotik var sterkt påvirket av Knut Hamsun. Blant hans verk finner man ”De store skoger” fra 1905, ”Havet”, ”Nybyggerhistorier” og ”Eli Svartvatnet.”

østlandsskoger.” I annen sats har Hurum tenkt på et maleri av Harald Sohlberg,⁷⁴² som forestiller høyfjellsvidden en månelys natt med Rondane i bakgrunnen og hans egne inntrykk av vidden, som han kjente fra tiden på Geilo – viddens monoton og det hvite, svakt bølgende landskap. I tredje sats har han villet beskrive den ånd som besjelet vikingeskipet og dets bemanning mer enn et bestemt vikingeskip eller noen spesiell historisk episode. Han har ønsket å la skipet være symbolet for det våg mot, den beslutta omhet, handlekraft, eventyrlyst og barbarisme, som var karakteristisk for vikingene, og det er denne ånd han søker å gi uttrykk for i tredje sats. I lys av den beskrivelsen Benestad gir av et impresjonistisk verk,⁷⁴³ må symfonien oppfattes som et impresjonistisk-norrønt verk. Eller for å nevne Kölsch’s henvisning til Debussys utsagn om at impresjonismens forhold mellom natur og kunst ikke er tale om en naturimitasjon eller onomatietiske imitasjoner. Snarere handler det om en sjelelig matafor for det ikke sannsgripbare, det usynlige og usigelige – flukten fra virkeligheten, søken etter illusjon og berusende fantasibilder – selve essensen i impresjonismen. Det er det musikken skal søke å gjengi og som viser en impresjonistisk og norrøn side ved Hurums symfoni.

Hovedtemadelen t. 1–48 i 1. sats preges av melodisk og harmonisk modalitet, parallelakkordikk i tillegg til dissonansakkorder anvendt som konsonanser og det funksjonsharmoniske er praktisk talt helt fraværende i denne delen. Partiet i t. 49–60 fungerer som et sidetema, men det er påfallende kort og avviker fra den vanlige progresjon med et lyriskt sidetema og med sidetemaet i paralleltonearten når tonikatonearten er i moll: sidetemaet har nemlig signalkarakter, kraftfullt fremhevet i Cor I–IV i t. 49–51 og t. 53–56. ”Sidetemaet har et assosiert slektskap med introduksjonstemaet – sammenlign Cl I solo i t. 2–3 og Cor. I i t. 49–50

⁷⁴² Harald Sohlberg (1869–1935): nyromantisk maler utdannet som teater- og dekorasjonsmaler.

⁷⁴³ Benestad: *Op. cit.*, s. 266.

(epilogmotivet/temaet i t. 68–69 og t. 70–71 har assosiert slektskap med motivet i Cl I solo i t. 1–2 og Cor. I t. 49–50).⁷⁴⁴ Harmonikken veksler mellom B⁹- og Essakkorder i sekstoler i t. 49–51 og c⁹- og f-akkorder i sekstoler i t. 53–55. Dermed avviker Hurum påfallende fra den vanlige satsprogresjonen i en sonatesats. Epilogtemaet begynner i t. 68. Partiet i Trb i t. 68–69 og t. 70–71 er en lett omformet versjon av t. 2–3 i Cl solo. Det handler her om assosierte motiver, ikke et gjennomføringsartet tematisk-motivisk arbeide – man legger merke til at rytmikken er den samme. Samlet må man kunne si at hovedtemadelen t. 1–48, sidetemadelen t. 49–60 og epilogdelen t. 60–85 består av enheter som følger etter hverandre med en assosiativ tematikk uten at det er tale om et gjennomføringsartet tematisk arbeid.

I gjennomføringen ser man – i kapitlet ”Verkgjennomgang” – at det er Im (introduksjonsmotivet) som for det meste blir gjenstand for ”gjennomføringsarbeide”, men i form av assosiert tematisk slektskap. Fra sidetemaet anvender Hurum intet til gjennomføringen, hovedtemaet og epilogtemaet er bare sparsomt anvendt. Som et nytt og helt uforberedt parti kommer den helt nye fuge-delen i t. 121–138 som en protest mot den tyskromantiske utviklingsestetikken. Med fuge-delen er det som om Hurum ønsker å hoppe over den tyskromantiske utviklingsestetikken og gå til barokken, men uten å gjøre noe mer av dette i symfonien. Reprisen er sterkt forkortet, inneholder noen få modulasjoner og enkelte prolongerte motiver.

Når det gjelder andre sats har jeg ikke andre kommentarer enn de man kan lese i ”Verkgjennomgang”; det samme gjelder tredje sats.

En innvending blant de fleste anmelderne i forbindelse med førsteoppførelsen i hovedstaden var nettopp, som nevnt, å kalle verket

⁷⁴⁴ Se kapitlet ”Verkgjennomgang”, eksposisjonen i 1. sats under avsnittet ”Sidetema.”

”symfoni.” Ullrik Mørk skrev at symfonien ”i grunnen er … en suite, bare høiest uegentlig kan den kalles en symfoni.” Elling Bang skrev at ”man savner den organiske utvikling og den polyfone stil” og Jens Arbo ”søker etter den indre sammenheng” i symfonien. David Monrad Johansen var skuffet etter oppførelsen. Han mente at Hurum mangler å ”leve, lide, stride og kjempe med” sitt stoff og det musikalske resultat blir noe som ”ikke angår os” og fortsetter at ”det er en musikk som er preget av å være skrevet mere av et slags ydre skjønn enn av indre drift.” Litt brutal sagt kan man si at fordi verket mangler den romantiske utviklingsestetikken, så mangler verket derfor å ”leve, lide, stride og kjempe med” sitt stoff og det musikalske resultat blir noe som ”ikke angår os.”

Den tydige og kraftige kritikken om at symfonien savner ”organisk utvikling” og ”indre sammenheng” blir et bevis for at Hurum har lykkes å unngå den klassisk-romantiske utviklingsestetikkens fremdriftspregede gjennomførings- og utviklings-teknikk. I stedet har han langt på vei klart å anvende assosiativ tematikk og associative avsnitt som naturlig følger etterhverandre – begge uten at det er tale om et gjennomføringsartet tematisk arbeid. Dermed viser Hurums symfoni både tydelig tematikk og form – selv om det ikke er tale om et fullt ut gjennomarbeidet alternativ til den romantiske utviklingsestetikkens fremdriftspregede symfoniske musikk. Jeg anser verk 26 og 29 begge som symfoniske, impresjonistiske og ”norrønne” verk.

j) Om mellomspillet som dirigent for Honolulu Symphony Orchestra

Man kan si at den reisen Hurum og frue gjorde til slektninger i Honolulu i 1924, ble et mellomspill mellom *Benedik og Aarolilja* og symfonien i d-moll. Turen var planlagt å vare bare et års tid, men oppholdet i Honolulu ble langt lengre – først 10. april 1928 var de tilbake i Oslo. De ankom Hawaii i begynnelsen av mars 1924 og allerede i begynnelsen av april presenterte Hurum seg med en egen komposisjonsaften. Hurum hadde

musikalsk kontaktpunkt i Honolulu i og med at den norske pianisten Inge Rolf Ringnes bodde der. Ved konserten medvirket foruten Hurum fiolinisten Yascha Barowski og Inge Rolf Ringnes. Allerede 29. mai var Hurum med på å danne "Honolulu Symphony Society." Hurum fikk forespørrelse om å bli dirigent for organisasjonens orkester, The Honolulu Symphony Orchestra, og takket ja. Ansettelsen ble forøvrig det eneste lønnede arbeid Hurum kom til å ha.

Hurum dirigerte de tilsammen de syv konsertene som ble arrangert sesongen 1924–1925. Det fremgår av biografidelen at han både fikk ris og ros, til dels kraftig ris. Saken er jo at da Hurum tok på seg oppgaven som dirigent for Honolulu Symphony Orchestra, hadde han praktisk talt ingen dirigenterfaring. Jeg har i kildematerialet bare funnet at Hurum kun hadde dirigert to ganger før han tiltrådte som dirigent i Honolulu. Første gang var 29. september, 1921, da han debuterte som dirigent ved en konsert i Bergen med Musikselskapet "Harmonien"s orkester der han dirigerte *Eventyrland*. I *Gula Tidend* skrev man den gang at Hurum virket "noko turr og beintfram ... hans måte å leida orkesteret på kunde godt vore meir inspirerande." Den andre gangen Hurum dirigerte, var ved hans fjerde komposisjonsaften 8. oktober 1923 da han dirigerte orkesterversjonen av *Eksotisk Suite*. Hjalmar Borgstrøm skrev den gang at komponisten dirigerte "med stor sikkerhet," Ulvestad at *Eksotisk Suite* ble "udmerket dirigert av Komponisten." Det er mulig at Hurum klarte å skaffe seg en viss sikkerhet og dirigentrutine på kort tid, men to dirigentoppgaver var strengt tatt lite å ha i bagasjen med tanke på at han i Honolulu etter kort tid skulle stå for ansvaret for et 72 manns fullt symfoniorkester.

Som det fremgår av biografidelen fikk han tildels svært kraftig motstand og krass kritikk ikke minst av enkelte medlemmer av orkesteret som rett og slett kritiserte Hurum for ikke å være oppgaven voksen. Publikum virket derimot langt mere positiv. Og med tanke på de programmene Hurum dirigerte i tillegg til de store akustiske problemene han støtte på i

konsertsalen – en teatersalong – var det en farefull ferd han ga seg i kast med. På den syvende konserten, avslutningskonserten, dirigerte han hele Tsjaikowskijs *Symfoni Patetique*. Men like fullt – det var først og fremst som orkesterbyggeren Hurum ble fremhevet i forbindelsen med sin bortgang. *The Honolulu Advertiser* og *The Honolulu Star-Bulletin* brakte nyheten om Hurums død under overskriften "Symphony builder Hurum dies at 89: Alf Hurum, a painter, pianist and composer who helped build the Honolulu Symphony Orchestra when he was its conductor in 1924 and 1925, died yesterday. He would have been 90 next month. ... Besides composing and conducting, Mr. Hurum also painted and became noted for his pictures on silk." Som dirigent vil Hurum uten tvil bli husket for sin innsats for Honolulu Symphony Orchestra.

4) Om kunstmaleren Alf Hurum – 1928–1952

Om Alf Hurum har jeg funnet få, men korrekte opplysninger i *Norsk Kunstnerleksikon* – malerkunsten overtok fra musikken i 1931⁷⁴⁵ og han begynte først studier med André Lhote, men fortsatte deretter med Hiraku Harada som lærte ham orientens maleteknikk. Han fortsatte senere studier i Kina og Japan. ”Hurums store, men ensartede produksjon består hovedsakelig av naturalistiske gjengivelser av danserinner og blomster, utført på en spesialtilvirket silke som han fikk tilsendt fra Japan. Foruten gull og sølv anvendte han gjerne pulverisert malakitt⁷⁴⁶ og lapis lazuli.⁷⁴⁷ Hans orientalsk-inspirerte maleri slo meget godt an og skaffet ham en stor kundekrets i Stillehavsområdet og deler av USA.”

Den ikke-profesjonelle, men like fullt erfarne kunstanmelderen, Arthur Wakefield Slaten, setter Hurum høyt som kunstmaler. I *The Honolulu Star-Bulletin* 20. april 1935 skriver han om Hurums bilder at ”their effect upon the eye is like that of an axiom upon the understanding—authoritative, undeniable, absolute. In each an austere, illinient intellectuality glitters, pellucid as the still air of a zero morning.” Hurums kunstmalerkollega, Madge Tennent, setter Hurum svært høyt i en anmeldelse i *The Honolulu Advertiser* den 6. mars 1937. Om hans bilder skriver hun at de er ”only equaled by the great masters of the ancient Orient.” Og i samme avis dagen etter skriver Tennent om Hurums ”genius for combining the technique of the Orient with an Hawaiian subject. A master draftsman and rich colorist ...”.

⁷⁴⁵ Hurum tegnet og malte allerede fra barneårene av – den eldste daterte tegning av Hurum er B1/1 – datert ”A. H. 94” og B1/2 – datert ”AH 21/5 94”. Da var Hurum 12 år. Jeg har, som nevnt, ansett tegninger og malerier før Hurum i 1931 forlot musikken, som amatørvirksomhet. Fra og med 1931 anser jeg Hurum som profesjonell kunstmaler.

⁷⁴⁶ Malakitt er et grønnt kobberholdig mineral.

⁷⁴⁷ Lapis lazuli er en bergart som opprinnelig ble anvendt for å tilvirke fargepigmentet ultramarin.

Det er ingen tvil om at Hurum var ansett som en betydelig kunstmaler på Hawaii og i Honolulu, foruten ellers også i Stillehavsområdet og i deler av USA.

Konklusjon

I den foreløbige konklusjonen i innledningskapitlet har jeg nevnt at jeg i monografien har tatt utgangspunkt i Hurums etterlatte manuskripter og trykte utgaver og på grunnlag av dette utarbeidet den notemessige kildebeskrivelsen og på grunnlag av den en autentisk kronologisk verkfortegnelse. Dette materialet har i sin tur dannet en vesentlig del av fremstillingen av Hurums biografi kronologisk.

Når det gjelder Hurums bilder og deres bakgrunn og kronologi henviser jeg til kapitlet ”Verkfortegnelse”, del 2 ”Tegninger og malerier.” De aller fleste tegninger og malerier er nevnt og innlemmet i monografiens biografidel. For de tegninger og malerier som er daterte, har dateringen vært uprøblematisk; de dateringer i de tegninger og malerier som ikke er daterte, er nevnt med forbehold når det gjelder dateringene.

Hva gjelder Hurums musikalske komposisjoner, har verkfortegnelsen gjort det mulig å foreta en kronologisk-analyttisk verkgjennomgang som viser at Alf Hurum begynner i en moderat klassisk-romantisk stil i slekt med Schumann–Mendelssohn-tradisjonen årene 1903 til 1910/1911. Hans stilistiske utvikling viser påvirkning fra Edvard Grieg, en påvirkning som gjorde at den revolusjon som skjedde i Hurums musikk i 1911 gjorde det lettere for ham å tilgodegjøre seg Debussys impresjonistiske klangverden. Med fiolinsonten op. 2 og de nærmest følgende verkene ble Hurum en av de mest kjente av samtidens komponister i tiåret frem mot 1920. Reidar Mjøen karakteriserte til og med Hurum som den som innleddet ”den nye tid” i norsk musikk, perioden etter Griegs død.

Hurums verker har et meget karakteristisk og grunnleggende trekk – og etter mitt syn gjelder det mer eller mindre alle hans verker – en karakteristikk som Ulrik Mørk ga av Hurum i forbindelse med førsteoppførelsen av symfonien i d-moll i hovedstaden 8. desember 1928

og en karakteristikk jeg deler. Karakteristikken gjelder også Hurums verker etter bruddet med funksjonsharmonikken: "Hurums sterke side er hans klare form, hans lette, naturlige melodiføring, og hans fremtredende koloristiske sans." Det siste punktet er naturligvis i særlig grad knyttet til instrumental- og orkestermusikken, og Hurums anvendelse av orkestret viser en meget sikker instrumentasjonskunst noe som går tilbake til hans studier med Maximilian Steinberg i St. Petersburg.

Fra 1910/1911 frem mot 1915/1916 viser Hurums musikk klassisk-romantiske stiltrekk side om side med impresjonistiske og fremtrer som musikalsk-stilistisk eklektiker. I løpet av oppholdet i St. Petersburg opplevde Hurum russisk musikk, ikke minst den særegne stil som man forbinder med russisk kirkesang. Dette resulterte i korverket *Lilja*, et verk som inneholder elementer av slik kirkesang – fremfor alt modalitet. Modalitet finner man i hele Hurums produksjon, men fra og med *Lilja* forsterkes det modale innslaget. Men Hurum la også inn andre impresjonistiske stilelementer i *Lilja*. Kombinert med teksten – karakterisert som et høydepunkt i den norrøne middelalders rike religiøse poesi – må *Lilja* betegnes som et norrønt verk, og de toneangivende etterfølgende komposisjoner må karakteriseres som norrøn impresjonisme – heriblant de to større symfoniske verkene verk 26 og 29.

De to symfoniske verkene viser samtidig tydelig avvik fra den tradisjonelle og vedtatte symfoniske formen inklusive sonatesatsformen. Kritikken mot Hurum på disse punktene var klare og sterke. Jens Arbos kritikk i forbindelse med oppførelsen av symfonien i november 1928 peker på to hovedinnvendinger, nemlig at "hans homofone fremgangsmaate overfor symfoniske opgaver" har "latt uopfyldte ønsker tilbake hos tilhøreren" – man leter "efter den indre sammenheng." Elling Bang i *Dagbladet* gikk rett på sak og syntes at Hurums verk ikke kunne kalles symfoni – "man savner den organiske utvikling og den polyfone stil ... Temaene settes bare under vekslende instrumental og harmonisk

belysning, stigninger og fall besørges alene av dynamikken, stoffet i sig selv undergår ingen vekst, ingen utfoldelse ut fra indre ekspansjonstrang.” David Monrad Johansen er, som nevnt ovenfor, skuffet – hans hovedinnvending er at Hurum mangler å ”leve, lide, stride og kjempe” med sitt stoff og det musikalske resultat blir noe som ”ikke angår os.”

Det er tydelig at anmelderne satt fast i gamle symfoniske oppfatninger og faste stivnede vaner når det gjaldt symfoniformen. Man har ikke maktet å komme ut av de gamle symfoniske hjulspor og kunne ikke tenke annet enn det vanlige i den forbindelse. Som jeg mener å ha vist ved gjennomgangen av de to symfoniske verkene 26 og 29 i kapitlet ”Verkgjennomgang” og i foreliggende kapittel, har Hurum pekt på andre mulige alternative symfoniske fremgangsmåter. Med det sagt mener jeg ikke å hevde at Hurum til fulle har utviklet en ny symfonisk form eller sonatesatsform. Derimot peker han med sin tematiske assosiasjonsteknikk på en teknikk som har konsekvenser for både tematikk og form.

Assosiasjonsteknikken går tilbake til Debussy og peker mot et alternativ til den rådende symfoniformen. All symfonisk musikk må ikke alltid ”leve, lide, stride og kjempe.” Hurums to symfoniske verk er to verk i en noe mindre skrift enn den vanlige symfoniske form med store bokstaver.

Innvendingene fra anmelderne i forbindelse med uroppførelsen av symfonien er egentlig det beste bevis på at Hurum har klart å komme bort fra den tysk-romantiske utviklingsestetikkens fremdriftspregede symfoniske form. Synd bare at det skulle vise seg at han med symfonien i realiteten avsluttet sin komponistgjerning og aldri fikk vist om hans versjon var en bærekraftig symfoniform liv laga.

Alf Hurums stildreining mot ”norrøn tone” fikk også kritikk. Det er særlig Pauline Hall som målbærer denne kritikken. Ført og fremst synes hun å rette den mot David Monrad Johansen slik han uttrykker seg i artikkelen ”Nationale værdier i vor musik” i *Aftenposten* fra juli 1924. Med tanke på

den nære relasjonen mellom Monrad Johansen og Hurum spiller Halls kritikk egentlig over også på Hurum. På s. 37 i *Norges Musikhistorie* bind 4 så nevnes, som nevnt tidligere, at ”norrøn ånd”

kunne resultere i historisme ... en syntetisk stil med bruk av arkaismar, modalitet og parallelføring og endog nyskapningen ’norsk impresjonisme,’ som iblant også kalles ’norrøn impresjonisme.’ 1930-årene kan oppvise en rekke komponister som i visse verker fulgte opp denne linjen. Mot dette står blant annet Pauline Hall. Hun forstod ikke den nye fascinasjonen for kirketonearter og parallelføring som særpreget norske stiltrekk.

Det er mulig å forstå Monrad Johansen dit hen i *Aftenposten*-artikkelen at det finnes intervaller som skulle kunne forstås som særige norske intervaller og at kirketonearter og parallelføring skulle kunne oppfattes å være særpregede norske stiltrekk.

På s. 36f skriver *Norges Musikhistorie* bd. 4 at Monrad Johansens verk *Voluspå* ved sin norrøne ånd ved uroppførelsen i 1927 ”understøttet folks oppfattelse av dette uttrykket ved sin norrøne tekst i en arkaisk oversettelse og med *arkaismar* i musikken, det vil si bruk av gammelmodige virkemidler innen stilistiske trekk som form, melodikk og harmonikk.” *Norges Musikhistorie* har imidlertid et viktig tillegg når man skriver at ”interessant nok defineres mange av de samme musikalske virkemidlene som *moderne* [min kursivering] i andre sammenhenger.” I mine øyne gjelder dette Alf Hurums musikk. Hurums verker ble ikke oppfattet som ”gammelmodig” i betydningen ”utdaterte” og arkaiske. Resepsjonen av hans musikk viser – naturligvis ikke som den eneste – at han ble oppfattet som en tydelig moderne kontrast til annen musikk i samtiden – den må være ”ny” eller ”gammel.”

Når det gjelder Hurum skulle det være nok å minne om hans syn slik det kommer til uttrykk ovenfor i intervjuet med Tordis Gjems Selmer i magasinet *Urd*.⁷⁴⁸ Her får man et godt bilde på det miljø som Hurum springer ut av. Visst er det nasjonale intervaller med i bildet: ”Alt har

⁷⁴⁸ Tordis Gjems Selmer i *Urd* nr. 3 (red. Anna Bøe) 1924, s. 33f.

igrunden sin rot i det nationale – og ikke bare fra den poetiske side set. De gamle felespillerne vore, de benyttet harmonier – som først Grieg – og nu senere de moderne impressionister har tat op og utnytter med stadig mere fuldkommen teknik.” Men det kommer noe mer til. Gjems Selmer fortsetter: ”Det er altsaa ikke rent galt da, at jeg synes jeg ser malerier naar jeg hører Deres musikk?” ”Nei,” svarer Hurum, ”jeg hører ialfald selv musik imellom naar jeg ser malerier – det er jo Kittelsens eventyrbilleder som har inspirert mig til *Eventyrland*.” Gjems Selmer forteller at det ikke bare er malerier i hjemmet, men tepper og veverier – ”snart norske, snart orientalske.” Hurum understreker at ”norsk og orientalsk hænger forresten saa noe sammen fra ældgammel tid ... de samme figurer og farver gaar igjen.” Anders Edling understreker at ”av tradition förelåg det i Frankrike en öppenhet och ett intresse för den musikaliska folkloren i andra länder, både inom och utom Europa.”⁷⁴⁹ Med henvisning til verdensutstilling i Paris 1889 – bare knappe 20 år føre Hurum for første gang hørte musikk av Debussy – understreker Edling: ”Även den koppling mellan exotisk och *samtida-framtida* [min kursiv] musik, som Debussy är känd för, låg i viss mån i luften.”⁷⁵⁰

Det må i denne sammenhengen være riktig å minne om sitatet fra Kölsch ovenfor:

Die Verwendung impressionistischer Ausdrucksmittel an sich, das Vorkommen sogenannter ”impressionistische Stellen” allein berechtigt uns noch nicht von Impressionismus zu sprechen. Dem Wesen nach impressionistisch ist ein Kunstwerk nur dann, wenn es in seiner Gesamtheit aus dem Geiste dieser Kunst geschaffen ist, wenn es zutiefst der impressionistischen Art des Erlebens und Gestaltens und der ihr entsprechenden Kunstanschauung entspringt.

Og i lys av Benestads understrekning av at det ofte er verkets tittel som antyder den stemning og den sinnstilstand komponisten vil føre lytteren

⁷⁴⁹ Edling: *Op. cit.*, s. 6.

⁷⁵⁰ *Loc. cit.*

inn i eller er inspirasjonskilden for et verk, så er en norrøn impresjonisme absolutt mulig. Som jeg mener å ha vist, så er Alf Hurum en av denne retningens aller tidligste representanter.

Den konklusjon man må trekke om Hurum som kunstmaler, er at han fremtrer som en ettertraktet og betydelig kunstmaler på Hawaii, i Stillehavsområdet og i deler av USA. Han gikk ganske fort bort fra tendensen til André Lhotes kubisme. I stedet vendte han seg mot en eldgammel japansk maleriteknikk – i China er teknikken 1500 år gammel, i Japan noe yngre. Det er all grunn til å legge vekt på Medge Tennents beundrende uttalelse om at Hurum ”produces in each of his paintings the aerial perspective and tonal sensitivity of the Orient with the sound fundamentals and modern color discoveries of the Occident with such complete harmony that one is unaware of the perfected technique necessary for his able achievement.”

Reidar Mjøen reiste i sin artikkel om Alf Hurum spørsmålet om hvem som kunne løfte arven etter Grieg, Svendsen og Sinding, men uten egentlig å svare. Dersom Mjøen har tenkt på en som kunne aksle Griegs og Svendsens storhet, må det være tillatt å si at hans spørsmål er vel dristig – han reiser det overfor sin tids yngste komponistgenerasjon og ikke engang 20 år etter Griegs død og enda kortere tid etter Svendsens. Sett på en slik bakgrunn, men i et lengre historisk perspektiv enn Mjøens, må svaret bli hva Hurum angår: Alf Hurum løftet ikke arven etter Grieg, Svendsen og Sinding, samtiden tenkte heller ikke i de banene om ham, og selv ga han aldri uttrykk for tanker i den retning. At han som mange andre samtidige og senere komponister var brennende opptatt av norsk musikk, det er riktig og som sådan kan han sies å ha vært med på å løfte arven etter sine store forgjengere. På tre områder fremstår Hurum som en fornøy hvilket danner grunnlaget for å gjøre en undersøkelse av Alf Hurums liv og verker

relevant. Det første viser – slik Grinde uttrykker – at Hurum var ”den første som for alvor brakte impresjonismen inn hos oss.” I møtet med Debussys musikk og impresjonismen tentes en gnist i Hurum og han ble brennende opptatt av den nye franske musikken han møtte i Paris 1911. I St. Petersburg skjedde – for det andre – noe av det samme i 1916–1917: han ble opptatt av russisk musikk og spesielt den russiske kirkemusikken med sine gamle kirketonearter – i tillegg til norrøne tekster. Resultatet ble flere verker som samlet kan benevnes norrøn impresjonisme. I 1932 tentes i tillegg – for det tredje – Hurums interesse for en eldgammel malerkunstretning som kanskje få ante fantes – retningen synes i alle fall ikke å være en utbredt kunstretning. Med dette kom Hurum til å influere på kunstlivet på Hawaii.

Ved første både øre- og øyekast kan Hurums musikk og malerkunst oppfattes som et eldre og tilbakeskuende kunstnerisk uttrykk. Selv har han ikke oppfattet det slik. Han har oppfattet både sin malerkunst og musikk som moderne. Hva gjelder musikken var han først og fremst bergtatt av Claude Debussy – ”den mest kjendte og mest omstridte Repræsentant for moderne fransk Musik” ved det 19. århundredeskiftet – der ikke minst og fremfor alt modaliteten i samtiden oppfattes som en moderne rød tråd i Hurums musikk. Hva gjelder hans malerkunst hadde den sine røtter i en 1500 år gammel tradisjon, men også av samtiden på Hawaii ble han oppfattet som en moderne kunstner med ”modern color discoveries of the Occident.” I lys av den historiske sammenhengen han ble del av, som jeg har vist ovenfor og som resepsjonen også viser, var Alf Hurum i sin tid en *moderne* kunstner som pekte på viktige veier i det kunstneriske landskapet.

6 Kildebeskrivelse

En beskrivelse og oversikt over manuskripter og skisser samt trykte utgaver av Alf Hurums musikalske komposisjoner⁷⁵¹

Innledning

En generell introduksjon til en oversikt over Hurums verker, fullstendige og ufullstendige musikalske komposisjoner i tillegg til tegninger og malerier, er gitt i kapitlet ”Verkfortegnelse.” Den foreliggende ”Kildebeskrivelse” inneholder en beskrivelse av samtlige tilgjengelige kilder til Alf Hurums musikalske verk – fullstendige og ufullstendige – 35 egne verk og to arrangementer av andres verk, samt følgende ufullstendige komposisjoner: ni for sang og klaver, to korsanger, ni klaverstykker, fem orkesterverker og to arrangementer av andres verk. Kildebeskrivelsen omfatter også en oversikt over skisser og utkast. Verknummereringen av de fullstendige verkene følger den en finner i kapitlet ”Verkfortegnelse.” Jeg har ikke funnet det nødvendig å begrunne et skille mellom ”ufullstendig verk” og ”skisse” – i denne sammenheng har det ingen hensikt (i kapitlet ”Verkfortegnelse” har jeg derimot gjort nærmere rede for hvor jeg setter grensen mellom ”fullstendig verk” og ”ufullstendig verk”). Beskrivelsen av kildene slik en finner den nedenfor, har ett hovedsiktemål – å kunne identifisere kilden. Den sikreste måten å identifisere kildene er å kombinere beskrivelsen av kildene sammen med NB’s katalognummer.⁷⁵² Der det bare finns beskrivelse av en kilde uten katalognummer, er en identifikasjon mindre sikker enn når begge deler finns.

⁷⁵¹ De fleste manuskripter og skisser oppbevares i NB. I tillegg har Norsk Rikskringkasting (NRK) og Norsk Musikkinformasjon (NMI) noen få av Hurums manuskripter.

⁷⁵² Manuskriptsamlingens historikk er beskrevet i innledningen til kapitlet ”Verkfortegnelse”.

Kildebeskrivelsen er ordnet slik: kildene til fullstendige verk er beskrevet først, deretter kildene til ufullstendige verk, mens skissebøker og annet etterlatt materiale er beskrevet til slutt. Autografer er beskrevet før trykte versjoner. Av autografene er ufullstendige autografer beskrevet før fullstendige. Dette innebærer imidlertid ingen angivelse av kronologi autografene imellom, en slik angivelse er høyst problematisk i forbindelse med Hurums manuskripter. I de tilfeller der det er mulig å begrunne en kronologi, er det gjort eksplisitt.

Det eksisterer trykkforelegg i form av autografer til svært mange av de trykte verkene. Trykkforelegg er alltid beskrevet som siste manuskript før første trykte utgave; det gjøres imidlertid alltid oppmerksom på om et manuskript er et trykkforelegg. I beskrivelsen av autografer er det gjort eksplisitt rede for alt som ikke er i Hurums håndskrift. Hurum utga de aller fleste av sine verker på eget forlag og i flere opplag. En kronologi mellom de forskjellige opplagene baserer seg på følgende forhold: på siste side i de trykte utgavene finner man som regel en verkoversikt som utøkes ved nye opplag, og den danner da basis for den innbyrdes kronologi for nyere utgavers vedkommende. Selv om det ikke er mulig i hvert enkelt tilfelle å belegge at Hurum selv leste korrektur i forbindelse med utgivelsen av sine verk, er det i hvert fall mer som taler for enn imot at han gjorde det. I ett tilfelle er det mulig å belegge at han leste korrektur selv: i forbindelse med utgivelsen av "Motette" op. 23(25) (verk 31) og "Hymne" verk 32 foreligger det et brevutkast til notetrykkeriet C. G. Röder i Leipzig, et brevutkast som behandler trykketekniske spørsmål (se kilde B under verk 31).

Etter gjennomgangen av kildematerialet for hvert verk angis hovedkilde for de fullstendige verkenes vedkommende, det vil si det som må kunne anses som Hurums senest godkjente versjon. Hovedkilden danner grunnlaget for kapitlet "Verkgjennomgang." Spørsmålet om en dateljert

sammenligning av manuskriptene inklusive en revisjonsrapport er reist under punkt 1 ”Komposisjoner” i kapitlet ”Verkgjennomgåelse.”

A: Fullførte verker

1) 1903–1911: Studieverk i klassisk-romantisk stil

Verk 1 [TRE [SYV] SANGER] – S/KI

(*Uten op. nr.*)

(I kapitlet ”Verkgjennomgang” er kun de tre første sangene nedenfor kommentert; årsaken er at bare de tre første sangene finns i daterte autentiske manuskripter).

1. ”Juli” (S. Schandorph)

Kilder

A: Autograf i h-moll i NB, katalognummer (kat. nr.) Mus ms a 3153a:1084. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,9 x 33,8 cm. Tittelsiden har følgende tekst: ”Juli / Alf Hurum / S. Schandorph”. Noteteksten, som er skrevet med sort blekk, finnes på s. 2–3. Tempobetegnelsen ved begynnelsen av t. 2 er ”Andante”. Over noteteksten står: ”Juli / Alf Hurum”; etter noteteksten står: ”S. Schandorph”.

B: Autograf i a-moll i NB, kat. nr. Mus ms a 3153b:1084. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,9 x 33,9 cm. På tittelsiden står: ”Juli / Alf Hurum / S. Schandorph”. Noteteksten, som er skrevet med sort blekk, finnes på s. 2–3. Over noteteksten står: ”Juli / Alf Hurum”; etter noteteksten står: ”S. Schandorph”. Tempobetegnelsen ved begynnelsen av t. 2 er ”Andante”. Versjonen i kilde B er høyst sannsynlig en transponering fra h-moll ettersom akkorden på 3. åttedel i t. 4 opprinnelig har vært en fiss-moll-akkord.

C: Autograf (hektografert) i NB, kat. nr. Mus ms a 3154:1084 Eks. 2. Autografen inneholder også en versjon av verk 1 nr. 2 (se kilde B under nr. 2 nedenfor). Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25 x 33,6 cm. På tittelsiden er romertall II påført med blyant. Noteteksten i kilde C er identisk med den i D og E, bortsett fra at tempobetegnelsen ved begynnelsen av t. 2 i kilde D er endret til ”Andante tranquillo”.

D: Autograf (hektografert) i NB, kat. nr. N. M. 121/80. Autografen inneholder også en versjon av verk 1 nr. 2 (se kilde C under nr. 2 nedenfor). Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25 x 33,6 cm. Tempobetegnelsen ved begynnelsen av t. 2 er ”Andante tranquillo”. Noteteksten i kilde D er ellers identisk med den i C og E. Over tittelen på første notetekstside finner man en tilføyelse som ikke er i Hurums skrift: ”Gave fra Ø. A. [Øyvind Anker]”.

E: Autograf (hektografert) i NB, kat. nr. Mus ms a 3154:1084 Eks. 1. Autografen inneholder også en versjon av verk 1 nr. 2 (se kilde D under nr. 2 nedenfor). Autografen består av et 12–linjers dobbelt noteark, 25 x 33,7 cm. På tittelsiden står romertall II skrevet med blyant. Noteteksten finnes på s. 2–3. Over noteteksten står: ”Juli / 17/7 – 1903 / Alf Hurum”; datoer for ferdigstillelsen mellom tittelen og Hurums signatur er satt til med blyant. Etter noteteksten står: ”S. Schandorph”.

Hovedkilde: E.

2. [“Hvad var mit liv til denne dag”] (Frederik Paludan-Müller)

Kilder

A: Autograf (ufullstendig blyantutkast) i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1089 (mappe IV). Autografen, som består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,9 cm, oppbevares sammen med materiale fra Hurum som går tilbake til hans studietid hos Iver Holter. Teksten under sangstemmen begynner: ”Hvad var mit liv til denne Dag?”. Autografen inneholder også en versjon av verk 1 nr. 5 (se kilde A nedenfor).

B: Autograf (hektografert) i NB, kat. nr. Mus ms a 3154:1084 Eks. 2. Autografen inneholder også en versjon av verk 1 nr. 1 (se kilde C under nr. 1 ovenfor). Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25 x 33,6 cm. På s. 3 står følgende tilføyelse i Hurums skrift: ”Denne Sang syntes Holter var den bedste”. Deretter: ”Fred. Paludan-Müller”. Noteteksten i kilde B er identisk med den i C og D.

C: Autograf (hektografert) i NB, kat. nr. N. M. 121/80. Autografen inneholder også en versjon av verk 1 nr. 1 (se kilde D under nr. 1 ovenfor). Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25 x 33,6 cm. På s. 3 står følgende tilføyelse i Hurums skrift: ”Denne Sang syntes Holter var den bedste”. Deretter: ”Fred. Paludan-

Müller". Noteteksten i kilde C er identisk med den i B og D. Over tittelen på første notetekstside i C finner man en tilføyelse som ikke er i Hurums skrift: "Gave fra Ø. A. [Øyvind Anker]".

D: Autograf (hektografert) i NB, kat. nr. Mus ms a 3154:1084 Eks. 1. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25 x 33,6 cm. Autografen inneholder også en versjon av verk 1 nr. 1 (se kilde E under nr. 1 ovenfor). På tittelsiden står romertall II skrevet med blyant. Noteteksten finnes på s. 2–3. Over noteteksten står: "19/7 – 1903 / II / Alf Hurum"; datoer for ferdigstillelsen er tilføyd med blyant. Etter noteteksten: "S. Schandorp"».

Hovedkilde: D.

3. "Juni" (C. Hostrup)

Kilder

A: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3149:1084. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,8 cm. Over noteteksten, som er et blyantutkast og finnes på s. 3, står sluttdateringen av sangen mellom tittelen og Hurums signatur: "Juni / 13/7–1904 / Alf Hurum". Versjonen er i a-moll og i alla breve-takt. På s. 1–2 finner man autografen til et ufullstendig blyantutkast til en sang med tittelen "Marts" (se skisser, kap. 4.5.); over noteteksten har Hurum skrevet teksten til to vers av S. Schandorph der første linje er: "Guldregnsbuskens fulde Klaser". På s. 4 finner man autografen til et ufullstendig blyantutkast til en sang uten tittel, men der første linje begynner: "Se, de unge, fine Blade vælte frem i Sommer Fylde".

B: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3151a:1084. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,1 x 33,7 cm. Over noteteksten, som er skrevet med lilla blekk, finner man: "Juni / Alf Hurum"; etter noteteksten: "C. Hostrup". Versjonen er i 6/8 og i g-moll.

C: Tre identiske autografer (hektografert) i NB, kat. nr. Mus ms a 3151b:1084, eks. 1–3. Hver autograf består av et 12-linjers dobbelt noteark ca. 25,2 x 33,8 cm. Over noteteksten, som finnes på s. 2–3, står: "Juni / Alf Hurum". Etter noteteksten står: "C. Hostrup."

Hovedkilde: B.

4. [“Min Sang er ikke den store”] (Ernst v. der Recke)

Kilder

A: Autograf (ufullstendig blyantutkast) til nr. 4 i a-moll i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1089 (mappe IV). Autografen, som består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,9 cm, oppbevares sammen med materiale fra Hurum som går tilbake til hans studietid hos Iver Holter. Over noteteksten står: ”3 April”; det er imidlertid usikkert om dette er sangens tittel. Til høyre over noteteksten står: ”Alf Hurum”. Diktets tekst står under sangstemmen og begynner: ”Min Sang er ikke den store”. Etter noteteksten har Hurum skrevet et vers av Holger Drachmann, og på neste side et vers av Erik Bøgh. Autografen inneholder også kilde A til verk 1 nr. 2.

B: Autograf (ufullstendig blyantutkast) i NB, kat. nr. Mus ms a 3135c:1083. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 26 x 33,9 cm. Noteteksten finnes på to av sidene, mens de to andre inneholder et ufullstendig blyantutkast til verk 1 nr. 8 – ”Andante religioso” (se kilde A nedenfor). Sangen mangler tittel og Hurums signatur, men det er ingen tvil om at noteteksten er i Hurums skrift. I tillegg mangler diktets tekst.

C: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3141a:1083. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,7 x 33,8 cm. Tittelsiden har: ”III / Alf Hurum / Ernst v. der Recke”. Noteteksten, som er skrevet med sort blekk, finnes på s. 2–3. Over noteteksten står: ”III / Alf Hurum”; etter noteteksten står: ”Ernst v. der Recke”.

D: Autograf i NB kat. nr. Mus ms a 3141b:1083 Eks. 1. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,4 x 33,7 cm. Noteteksten, som er skrevet med lilla blekk, finnes på s. 2–3. Over noteteksten på s. 2 står: ”III / Alf Hurum”; etter noteteksten står: ”Ernst v. der Recke”.

E: En autograf (hektografi av kilde D) i NB, kat. nr. Mus ms a 3141b:1083 Eks. 2. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,1 x 33,7 cm. På tittelsiden har Hurum påført romertall III. med blyant.

F: En autograf (hektografi av kilde D) i NB, kat. nr. N. M. 121/81. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,3 x 33,8 cm. På s. 1 står følgende, som ikke er i Hurums skrift, skrevet med blyant: ”Gave fra Ø. A [Øyvind Anker]”. Deretter følger romertall III.

G: En autograf (hektografi av kilde D) i NB, kat. nr. Mus ms a 3142:1083. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,3 x 33,7 cm. Tittelsiden inneholder begynnelsen av et stykke med følgende overskrift: "Preludium á la Bach / Alf T. Hurum"; stykket, som er skrevet med sort blekk, fortsetter på s. 4, men er ufullstendig.

Hovedkilde: D.

5. ["Velkommen for Tanken du fredede Krog!"] (Holger Drachmann)

Kilder

A: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3146:1083 Eks. 3. Autografen, som er meget tydelig skrevet med lilla blekk, består av 1 dobbelt 12-linjers noteark 25,1 x 33,8 cm. Over noteteksten, som mangler tittel, står på s. 2: "Alf Hurum"; over sangens tre siste takter står: "Fine (skulde egentlig have staat paa foregaaende Side)"; under noteteksten står: "Holger Drachmann".

B: Tre autografer (hektografier av A) i NB, kat. nr. Mus ms a 3146:1083 Eks. 1, 2 og 4.

Hovedkilde: A.

6. "September" (H. V. Kaalund)

Kilder

A: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3156d:1084. Autografen, som er skrevet med blyant og i a-moll, består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,8 x 33,9 cm, og inneholder en del rettelser og utstrykninger. Over noteteksten står: "G Moll. September / Alf Hurum". Etter noteteksten står: "H. V. Kaalund". Øverst til venstre på s. 4 står: "11 April"; dette er trolig ikke en datering, men angivelse av tittel og nummer på en annen sang ettersom det på notesystemet under er linjert opp en rekke takter; taktene mangler imidlertid notetekst.

B: Autograf til de første 44 taktene i NB, kat. nr. Mus ms a 3156b:1084.

Autografen, som er skrevet med sort blekk, består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,2 x 33,7 cm. Over noteteksten står: "September / Alf Hurum". De 44 taktene er i g-moll og identiske med tilsvarende takter i kilde D.

C: Autograf (hektografert) til de første 21 taktene av versjonen i kilde B i NB, kat. nr. Mus ms a 3156c:1084, eks. 1–2. De 21 taktene er i g-moll og identiske med tilsvarende takter i kilde D.

D: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3156a:1084. Autografen, som er skrevet med sort blekk og i g-moll, består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,7 x 33,8 cm. Tittelsiden har følgende navnetrekk som ikke er i Hurums skrift: "Sigrid Munthe-Kaas". Deretter kommer følgende i Hurums skrift skrevet med sort blekk: "September / Alf Hurum / H. V. Kaalund". Over noteteksten på s. 1 står: "September / Alf Hurum"; etter noteteksten: "H. V. Kaalund". Noteteksten inneholder harmoniske analysetegn.

En bearbeidelse av sangen – muligens fra 1916 – finnes som verk 20 nr. 1.

Hovedkilde: D.

7. "Andante religioso" (C. Hostrup)

Kilder

A: Autograf (ufullstendig blyantutkast) i NB, kat. nr. Mus ms a 3135c:1083.

Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 26 x 33,9 cm. Noteteksten finnes på to av sidene, mens de to andre inneholder et ufullstendig blyantutkast til en versjon av verk 1 nr. 5 (se kilde B ovenfor). Til venstre over noteteksten står: "Andante Religioso". Sangen er notert i 3/4, men i tilknytning til tittelen over noteteksten står følgende med blyant: «4/4».

B: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3135a:1083, Eks. 1. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 26 x 33,8 cm. Autografen er skrevet meget tydelig med sort blekk og har følgende på tittelsiden: «Sverre Dahl [navnetrekket er etter alt å dømme ikke i Hurums skrift] / Andante Religioso / Alf Hurum / C. Hostrup». Etter noteteksten står: "C. Hostrup". Versjonen i kilde B viser bare et par helt ubetydelige forskjeller fra den i C.

C: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3135a:1083, Eks. 2. Autografen består av et dobbelt noteark, 25,7 x 33,8 cm. Autografen er skrevet meget tydelig med sort blekk og har følgende på tittelsiden: "Andante Religioso / Alf Hurum / C. Hostrup". Etter noteteksten står: "C. Hostrup". Versjonen i kilde C viser bare et par helt ubetydelige forskjeller fra den i B.

D: Autograf (hektografert) i NB, kat. nr. Mus ms a 3135b:1083, Eks. 1. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, ca. 25 x 33,9 cm og har følgende tekst skrevet med blekk på tittelsiden: "Andante Religioso / af / Alf Hurum". Etter noteteksten står: "C. Hostrup". Noteteksten i kilde D er identisk med den i E, F og G.

E: Autograf (hektografert) i NB kat. nr. Mus ms a 3135b:1083, Eks. 2. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,2 x 33,8 cm og har følgende tekst skrevet med blekk på tittelsiden: "Andante Religioso / af / Alf Hurum". Etter noteteksten står: "C. Hostrup". Noteteksten i E er identisk med den i D, F og G. På s. 4 står følgende skrevet med blyant, en skrift som ikke er Hurums: "Alf Hurum / originalmanusripter / (verdifulle) / (Universitetsbiblioteket?) / Ikke rør! / Jens".

F: Autograf (hektografert) i NB kat. nr. Mus ms a 3135b:1083, Eks. 3. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,2 x 33,8 cm og har følgende tekst skrevet med blekk på tittelsiden: "Andante Religioso / af / Alf Hurum". Etter noteteksten står: "C. Hostrup". Noteteksten i F er identisk med den i D, E og G.

G: Autograf (hektografert) i NB kat. nr. Mus ms a 3135:1083, Eks. 4. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25 x 33,8 cm og har følgende tekst skrevet med blekk på tittelsiden: "Andante Religioso / X". Noteteksten i G er identisk med den i D, E og F. Etter noteteksten står: "C. Hostrup". På s. 4 finner man en uidentifisert notetekst – en kladd – skrevet med blyant.

Hovedkilde: C.

Verk 2 TRE KLAVERSTYKKER

(Op. 1)

1. “Marche humoristique”
2. “Romance”
3. “Dance grotesque”

Kilder

A: Autograf (blyantutkast) til deler av nr. 1 blant Hurums etterlatte skisser i NB, kat. nr. 3208:1088. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark 26,2 x 33,9 cm. Noteteksten finnes på s. 1 og 4 og er skrevet med blyant og inneholder en del strykninger; på side 3 finner man en ukjent notetekst skrevet med blekk.

Autografen oppbevares i et dobbelt 12-linjers noteark med følgende skrift i blyant: ”Hurum / Ms som har ligget blant ms. med op. nr.”. Skriften er ikke Hurums.

B: Autograf (utkast skrevet delvis med blekk, delvis med blyant) til nr. 1 i NB, kat nr. Mus ms a 3208:1088. Autografen består av tre doble 12-linjers noteark. Et av arkene inneholder en sang der teksten har følgende begynnelse: ”at faa Hunde til at reise til Amerika hver dag det er let nok!”. Arkene oppbevares i et dobbelt 12-linjers noteark med følgende skrevet med blyant: ”Ut på s. 2–4. Over noteteksten står: ”Humoristisk Marsch. / A. H”. ”Autografen mangler forspillet som man finner i t. 1–4 i den trykte versjonen.

D: Autograf til de 17 første taktene av nr. 1 i NB, kat nr. Mus ms a 3178:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,8 cm, der halvparten av den ene siden er revet av. På s. 1–2 finnes et par korte blyantskisser som muligens er til verk 2 nr. 2. Noteteksten til de 17 taktene av nr. 1 finnes på side 3 og er skrevet med sort blekk, inneholder på s. 2–4. Over noteteksten står: ”Humoristisk Marsch. / A. H”. Autografen mangler forspillet som man finner i t. 1–4 i den trykte versjonen.

D: Autograf til de 17 første taktene av nr. 1 i NB, kat nr. Mus ms a 3178:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,8 cm, der halvparten av den ene siden er revet av. På s. 1–2 finnes et par korte blyantskisser som muligens er til verk 2 nr. 2. Noteteksten til de 17 taktene av nr. 1 finnes på side 3 og er skrevet med sort blekk, inneholder en del korrekjoner, men er lett lesbar. Over

noteteksten står: "Humoristisk Marsch". Autografen mangler forspillet som man finner i t. 1–4 i den trykte versjonen.

E: En autograf til 2.-klaver til nr. 1 i NB blant materiale fra Alf Hurum som ikke er katalogisert. Autografen, som er skrevet meget tydelig med sort blekk, består av 3 doble 12-linjers noteark, 26,1 x 33,9 cm. Tittelsiden har følgende: "Humoristisk Marsch. / Piano 2". Noteteksten finnes på s. 1–8. Over noteteksten på s. 1 står: "Humoristisk Marsc"».

F: Autograf (ufullstendig skisse-utkast) til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3179:1085. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 25,8 x 33,9 cm. Autografen er skrevet delvis med sort blekk, delvis med blyant. Over noteteksten på s. 2 i ett av arkene står: "Romance Alf Hurum". Noteteksten, som finnes på s. 1–8, inneholder en del rettelser og strykninger både med blekk og med blyant, men er lett lesbar.

G: Autograf (ufullstendig utkast) til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3100:1081. Autografen består av to 12-linjers doble noteark, 26 x 33,8 cm. Noteteksten, som finnes på s. 2–5, er skrevet med sort blekk, inneholder en del rettelser og strykninger både med blekk og med blyant, men er lett lesbar. På tittelsiden står: "Romance". Over noteteksten på s. 2 står: "M. M. = 58 / Andante cantabile".

H: Autograf til violinstemme til nr. 2 oppbevares i NB, kat. nr. Mus ms a 3185:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25 x 33,8 cm. Tittelsiden har: "Romance / Violin". Noteteksten, som finnes på s. 2–3, er skrevet med sort blekk. Over noteteksten på s. 2: "Romance / Alf T. Hurum".

I: Autograf til nr. 3 med tittelen "Kalvedans" i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen, som er skrevet med sort blekk, består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,8 x 33,9 cm. På tittelsiden står: "Kalvedans". Noteteksten finnes på s. 2–3. Over noteteksten står følgende overstrøkne tempoangivelse: "Allegro marcato e scherz." Over den overstrøkne tempoangivelsen har Hurum satt denne nye: "Allegro scherz. ma non troppo".

J: Autograf (ufullstendig utkast) til nr. 3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3182:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,8 cm. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder en rekke rettelser og utstrykninger, men er lett lesbart. Over noteteksten på s. 1 står: "Kalvedans Alf Hurum" Over noteteksten på

s. 2 står: ”Kalvedans”. Under samme kat. nr. oppbevares et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,9 cm, der man på s. 4 blant ukjent tematisk materiale finner materiale som er benyttet i nr. 3. All notetekst i sistnevnte noteark er i Hurums skrift; bortsett fra et par steder skrevet med sort blekk, er noteteksten skrevet med blyant.

K: Førsteutgave på Oluf Bys Musikforlag, pl. nr. 239–241. På tittelsiden står: ”Tilegnet Herr Martin Knutzen. / 3 / KLAVERSTYKKER / komponeret / af / ALF T. HURUM. / OP. 1. / Marche humoristique / Romance / Dance grotesque”. Noteteksten finnes på s. 2–17. I følge *Norwegian Music Publication since 1800* av Dan Fog og Kari Michelsen (København 1976) ble komposisjoner med pl. nr. 239–241 på Oluf Bys Musikforlag utgitt i 1905.

Hovedkilde: K.

Verk 3 ROCCOCO. TO KLAVERSTYKKER

(*Uten op.nr.*)

1. ”Gavotte”
2. ”Rigaudon”

Kilder

A: Autograf (utkast) til nr. 1 på s. 7 i *Samlebind 13* i NB, kat. nr. Mus ms a 3206:1087. Foran første notesystem står ”6”.

B: Autograf (utkast) til nr. 1 i a-moll på s. 6 og 7 i *Samlebind 14* i NB, kat. nr. Mus ms a 3207:1087.

C: Manuskript i en ukjent håndskrift til de 24 første taktene av nr. 1 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Manuskriptet består av to doble 12-linjers noteark, 27,2 x 34,1 cm. Noteteksten finnes på s. 8. På s. 3–7 finner man en versjon av ”Rigaudon”, nr. 2 (se kilde D). Manuskriptet mangler tittel.

D: Manuskript i en ukjent håndskrift til nr. 2 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Manuskriptet består av to doble 12-linjers noteark, 27,2 x 34,1 cm. Noteteksten befinner seg på s. 3–7. Over noteteksten står i en ukjent håndskrift:

”Rigaudon”. Versjonen viser en endret avslutning i forhold til den trykte versjonen. På s. 8 finner man autografen til de 24 første taktene av ”Gavotte”, nr. 1 (se kilde C).

E: Autograf (trykkforelegg) til begge stykker i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 4 doble 12-linjers noteark, 26,8 x 34,2 cm. Sidene 10–13 er klippet bort slik at autografen består av tilsammen 12 sider. Noteteksten finnes på s. 2–9. Følgende tekst, som ikke er i Hurums skrift, skrevet med blyant nederst på første notetektside viser at autografen har vært benyttet som trykkforelegg: ”Warmuths Musikforlag, Kristiania C 2852 W”. Tittelsiden har flere overstrykninger i teksten som viser at utgivelsen opprinnelig har tatt sikte på å omfatte flere stykker enn det som ble resultatet: ”Roccoco. / To klaverstykker [disse to første linjene er skrevet med blyant, det følgende med blekk] / 5 Klaverstykker [linjen er overstrøket med blyant] / 8 Klavierschütze [sic!] [linjen er overstrøket med blekk] / af / von [ordet er overstrøket med blekk] / Alf Hurum”. Øverst i høyre hjørne finnes enkelte tilføyelser fra forlaget. Nederst i venstre hjørne står følgende som ikke er i Hurums skrift: ”Warmuth 21/9 08”; dateringen viser sannsynligvis når forlaget mottok autografen. Over noteteksten på s. 2 står: ”Gavotte / Alf Hurum”; over noteteksten på s. 5: ”Rigaudon / Alf Hurum”. Noteteksten er tydelig skrevet med sort blekk.

F: Førsteutgave på Warmuths Musikforlag, Kristiania, pl. nr. C. 2852 W. Tittelsiden har følgende tekst: ”Roccoco / To klaverstykker / Gavotte / Rigaudon / af / Alf Hurum”. Noteteksten finnes på s. 2–7. I følge Warmuths forlagskatalog i NB ble stykkene utgitt i november 1908 i et opplag på 300 eksemplarer.

Hovedkilde: F

Verk 4 TRE KLAVERSTYKKER (Uten op.nr.)

1. ”Humoreske”
2. ”Vals”
3. ”Allegro energico”

Kilder

A: Autograf (blyantutkast) til nr. 1 på s. 54–55 i *Samlebind 14* i NB, kat. nr. Mus ms a 3207:1087. Over noteteksten på 2. system står: "Humoreske".

B: Autograf til de åtte første taktene av nr. 1 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 17 x 34,2 cm. Noteteksten er skrevet med sort blekk nederst på s. 4. Øverst på s. 1 finner man en autograf til de 7 siste taktene av verk 4 nr. 2 (se kilde E nedenfor) etterfulgt av en autograf til verk 5 som har følgende over noteteksten på s. 1: "Impromtu / Alf Hurum" (se også kilde C under verk 5). Over noteteksten etter verk 5 nederst på s. 4 står: "Humoreske / Alf Hurum". De åtte første taktene av nr. 1 er identisk med de tilsvarende taktene i den trykte versjonen i kilde I.

C: Autograf (utkast) til nr. 2 på s. 18 i *Samlebind 14* i NB, kat. nr. Mus ms a 3207:1087.

D: Autograf (blyantutkast) til nr. 2 på s. 22–23 i *Samlebind 13* i NB, kat. nr. Mus ms a 3206:1087. Foran første notesystem til stykket står "14".

E: Autograf til de syv siste taktene av nr. 2 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 17 x 34,2 cm. Noteteksten er skrevet med sort blekk øverst på s. 1 og er identisk med de tilsvarende takter i kilde I. Etter de syv siste taktene av nr. 2 følger en autograf til verk 5 skrevet med sort blekk med følgende over noteteksten: "Impromtu / Alf Hurum" (se også kilde C under verk 5). Etter noteteksten til verk 5 følger en autograf til de åtte første taktene av verk 4 nr. 1 med følgende over noteteksten: "Humoreske / Alf Hurum" (se kilde B ovenfor).

F: Autograf (blyantutkast) til nr. 3 på s. 18–19 i *Samlebind 13* i NB, kat. nr. Mus ms a 3206:1087. På s. 18 står følgende som ikke er i Hurums skrift: "Nicht für Liedform geeignet." Foran første notesystem til stykket står "16".

G: Autograf til nr. 3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3167:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26 x 33,8 cm. Noteteksten er skrevet med sort blekk og er meget lett lesbar. På s. 1 står: "Allegro energico". Over noteteksten på første

notetekstside står: ”Allegro energico. / Alf T. Hurum”. Versjonen i kilde G skiller seg fra den i H og I på en rekke punkter.

H: Autograf til nr. 3 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Kilden inneholder også det ufullstendige klaverstykket ”Corrilan” (se ufullstendige verker – klaver: nr. 1). Autografen består av 3 sammenbundne 12-linjers doble noteark, 17 x 34 cm. Nr. 3 finnes på s. 2–4. Over noteteksten på s. 2 står: ”Allegro energico”. Noteteksten er meget tydelig skrevet med sort blekk og ligger svært nært opp til den trykte versjonen i kilde I. Over noteteksten på s. 6 står: ”Corrilan”.

I: Førsteutgave på Warmuths Musikforlag, Kristiania, pl. nr. C. 2853 W. Tittelsiden har følgende tekst: ”TRE KLAVERSTYKKER / HUMORESKE / VALS / ALLEGRO ENERGICO / AF / ALF HURUM”. Noteteksten finnes på s. 3–9. Over noteteksten på s. 3 står: ”HUMORESKE”, på s. 5: ”VALS” og på s. 7: ”ALLEGRO ENERGICO” I følge Warmuths forlagskatalog i NB ble stykkene utgitt i november 1908 i et opplag på 300 eksemplarer.

Hovedkilde: I.

Verk 5 IMPROMPTU – Klaver

(Uten op.nr.)

Kilder

A: Autograf (blyantutkast) i a-moll til stykket på s. 38–39 i *Samlebind 13* i NB, kat. nr. Mus ms a 3206:1087. Foran første notesystem til stykket står ”22”.

B: Autograf (blyantutkast) til stykket på s. 56–58 i *Samlebind 14* i NB, kat. nr. Mus ms a 3207:1087.

C: Autograf i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 17 x 34,2 cm. Noteteksten er skrevet med sort blekk. Foran autografen til verk 5 finner man en autograf til de syv siste taktene av verk 4 nr. 2 (se kilde E under verk 4). Over noteteksten til verk 5 står: ”Impromtu / Alf Hurum”. Etter autografen til verk 5 følger en autograf de åtte første taktene av verk 4 nr. 1 med følgende over noteteksten: ”Humoreske / Alf Hurum” (se kilde E under verk 4). Mellom de syv siste taktene av verk 1 nr. 2 og noteteksten til verk 5 står: ”Impromtu / Alf Hurum”.

Hovedkilde: C.

Verk 6 [Tre stykker for fiolin og klaver]

(*Uten op. nr.*)

1. *Andante – Allegretto grazioso*

2. *Allegretto grazioso*

3. *Andante espressivo*

Kilder

A: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3187a:1085. Autografen består av fem doble sammenbundne 14-linjers noteark, 26,7 x 34 cm. Tittelsiden har følgende i Hurums skrift: "Violino / e / Piano". Over noteteksten til det første stykket står romertall I, og ved notetekstens begynnelse står "Andante". Over noteteksten til det andre stykket står romertall II og ved notetekstens begynnelse "Allegretto grazioso". Over noteteksten til det tredje stykket står romertall III, og ved notetekstens begynnelse står "Andante espressivo". Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder noen korreksjoner og er meget lett lesbar. Hurum har benyttet partiet i t. 80–97 i stykke nr. 2 i 3. sats, t. 65–95 og t. 141–149, i fiolinsonaten op. 2.

B: Autograf til separat fiolinstemme til de to første stykkene i NB, kat. nr. Mus ms a 3187b:1085. Autografen består av et dobbelt 14-linjers noteark, 26,7 x 34,1 cm. Autografen inneholder noen ganske få korreksjoner og er meget lett lesbar. Over noteteksten til det første stykket står romertall I, og ved notetekstens begynnelse står "Andante". Over noteteksten til det andre stykket står romertall II og ved notetekstens begynnelse "Allegretto grazioso".

C: Autograf til separat fiolinstemme til det siste stykket blant Hurums etterlatte skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1088. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 34 cm. Autografen inneholder ingen korreksjoner og er meget tydelig skrevet med sort blekk. Over noteteksten, som finnes på s. 2–3, står romertall III, og over noteteksten på andre notelinje står "Andante espressivo". Stemmen ligger i et 12-liners noteark med klaverstemmen markert med klamme der biblioteket utenpå har skrevet følgende på 1. omslagsside: "Skisser til trykte verker og ms." (deretter to ord som er overstrøket).

Hovedkilde: A.

Verk 7 SONATE FÜR PIANOFORTE UND VIOLINE
(Op. 2)

1. sats: *Allegro animato*
2. sats: *Andante espressivo*
3. sats: *Allegro non troppo*

Kilder

A: Autograf (ufullstendige blyantskisser) til et avsnitt i sonatens 2. sats i skisse materialet fra Hurum i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1088. Autografen oppbevares i et omslag med påskriften "Skisser til trykte verker og ms". I et annet omslag med påskriften "Hurum / Ms som har ligget blant ms. med op. nr." finner man de ti siste taktene av 2. sats skrevet med blekk med følgende kommentar i blyantskrift, men ikke Hurums: "in C wie früher."

B: Autograf (ufullstendig) til størstedelen av sonatens første sats i NB, kat. nr. Mus ms a 3186:1085. Autografen omfatter 38 sider av forskjellig størrelse og med forskjellig antall notelinjer pr. side. På s. 1, 26 x 33,8 cm, står følgende som ikke er i Hurums skrift: "Sonate for Violin og Klaver / Op. 2". Noteteksten, som er skrevet med blyant og inneholder en rekke rettelser og strykninger, finnes ikke fortløpende sett i forhold til den trykte versjonen. Noteteksten i B står nærmest den en finner i kilde D. I autografen finner man på tre av sidene tilføyelser på tysk som ikke er i Hurums håndskrift: S. 13: "Nachsatz kürzer, 4–6 Takte", s. 27: "keine Sequenze!" og s. 36: "Die Squenzen in der aufsteigenden Terz kommen [sic!] zu oft!"

C: En autograf til skisser til en rekke steder i sonatens 2. sats, i tillegg til noen steder i 1. sats foruten partier som ikke har lett seg identifisere, i NB, kat. nr. Mus ms a 3188:1085. Autografen, som består av 36 upaginerte notesider av forskjellig størrelse – s. 1 måler 26,8 x 34 cm – har notetekst på 30 av sidene. Noteteksten er skrevet med blyant og inneholder en rekke korreksjoner og utstrykninger og er delvis vanskelig å tyde. Autografen inneholder tilføyelser på tysk, tilføyelser som ikke er i Hurums håndskrift. På s. 14 står følgende: "nicht in gleicher Lage".

Nederst på samme side, i et parti som er fra 2. sats, står følgende: "Uebergang zum Haupttema".

D: Autograf (ufullstendig) i NB, kat. nr. Mus ms a 3101a:1081. Autografen, som er skrevet med sort blekk, består av 68 sider, 27 x 34,1 cm, med 12 notelinjer pr. side. Autografen, som ikke er paginert, inneholder flere rettelser og strykninger både med blyant og blekk; enkelte sider er beklippet. I tillegg finner man løse innlegg. Tittelsiden har følgende tekst i Hurums skrift: "Sonate / für / Violine und Klavier / von / Alf Hurum". Over noteteksten på s. 2 står: "Sonate / Alf Hurum". I kilde D mangler 2. sats avslutning. Etter den uavsluttede 2. sats følger en ny 2. sats; over noteteksten står "II" og ved notetekstens begynnelse står "Andante". Ettersom den uavsluttede 2. satsen ikke har satsmarkering i form av romertall, men bare "Andante espressivo" ved notetekstens begynnelse, kan det være at denne versjonen er nykomponert i forhold til satsen med romertall II. Det er imidlertid den uavsluttede 2. sats som danner grunnlaget for versjonen som ble trykt. Etter den "oppinnelige" 2. sats, som er helt forskjellig fra den trykte versjonen, finner man åtte sider med musikalsk materiale hvorav de tre første inneholder materiale som er benyttet i 3. sats. Etter disse åtte sidene og en noteside uten notetekst følger en versjon av 3. sats som står den trykte versjonen nær.

E: Autograf til de to første taktene av sonatens 1. sats i NB, kat. nr. a70:781, med Alf Hurums signatur. Autografen har opprinnelig tilhørt Anna Horns autografsamling og ble kjøpt av biblioteket i 1970.

F: Autograf til separat fiolinstemme i NB, kat. nr. Mus ms a 3101b:1081 Eks 1, bestående av fire upaginerte doble noteark, tittelsiden 26,4 x 33,7 cm, med 12 notelinjer pr. side. Noteteksten, som finnes på s. 2–10, er skrevet med sort blekk og inneholder en del korrekssjoner og tilføyelser med blyant, men er meget lett lesbar. Tittelsiden har følgende tekst: "Sonate / für / Violine und Klavier / von / Alf Hurum". Under Hurums navn er "Op. 2" føyd til i en ukjent håndskrift. Over noteteksten på s. 2 står: "Violine / Sonate I / Alf Hurum".

G: Autograf (trykkforelegg) til separat fiolinstemme i NB, kat. nr. Mus ms a 3101b:1081 Eks 2, bestående av fire doble noteark, tittelsiden 26,5 x 33,7 cm, med 12 notelinjer pr. side. Noteteksten finnes på s. 2–10 og er meget tydelig skrevet med blått blekk. Tittelsiden har følgende tekst: "Violinschtimme [sic!] / Sonate / für / Pianoforte / und / Violine / von / Alf Hurum". Tittelsiden inneholder noen få

tilføyelser med blå blyant og et par akkorder skrevet med rødt blekk. Over noteteksten på s. 2 står: "Leif Halvorsen gewidmet. / Sonate / I / Violine / Alf Hurum Op. 2". Kilde G har vært trykkforelegg for den separate fiolinstemmen i kilde H2.

H1: Førsteutgave på eget forlag, pl. nr. 1. Omslagssiden har følgende tekst: "ALF HURUM / SONATE / FÜR / PIANOFORTE / UND / VIOLINE / OP. 2". Nederst på siden står: "USA COPYRIGHT BY ALF HURUM 1911". Tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM LEIF HALVORSEN GEWIDMET / SONATE / FÜR / PIANOFORTE / UND / VIOLINE / OP. 2". På tittelsiden angis følgende forlag og årstall for copyright: "ALF HURUM / CHRISTIANIA / JOSEFINEGD. 15. / VERLAG UND EIGENTUM FÜR ALLE LÄNDER / USA COPYRIGHT BY ALF HURUM 1911". På s. 3 står: "Copyright 1911 by Alf Hurum, Christiania". Noteteksten finnes på s. 3–31. Utgaven inneholder separat fiolinstemme med samme pl. nr. som klaverstemmen, se kilde H2 nedenfor.

H2: Separat fiolinstemme med samme pl. nr. som klaverstemmen, se kilde H1 ovenfor. Over noteteksten på s. 2 står: "Leif Holvorsen [sic!] gewidmet / SONATE". Nederst på s. 2 i stemmen står: "Copyright 1911 by Alf Hurum, Christiania".

I: En utgave av H2 i NB inneholder Hurums egenhendige rettelser og tilføyelser i forbindelse med utgivelsen av separat fiolinstemme til 2. opplag, kilde J2. Rettelsene dreier seg i hovedsak om buer, aksenter, fingersetninger og strøktegn. Alle rettelsene i I er kommet med i den separate fiolinstemmen slik en finner den i de separate fiolinstemmene i kilde J2 og kilde K2; derimot er korrekjonene ikke tatt inn i partituret i kilde J1 og K1.

J1: 2. opplag av H1 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 1. Omslagssiden har følgende tilføyelse i forhold til kilde H1: "2te AUFLAGE". Tittelsiden har samme tekst som kilde H1 bortsett fra følgende tilføyelse når det gjelder forlag: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN". På s. 3 står: "Copyright 1911 by Alf Hurum, Christiania". Noteteksten finnes på s. 3–31. Noteteksten er identisk med den i kilde H1; de korrekjoner som Hurum foretok i kilde I, er ikke kommet med i partituret, bare i den medfølgende separate fiolinstemmen, kilde J2.

J2: Separat fiolinstemme med samme pl. nr. som klaverstemmen; versjonen er identisk med den korrigerte versjonen i kilde I. Nederst på s. 2 i stemmen står: "Copyright 1911 by Alf Hurum, Christiania".

K1: 3. opplag av H1 på eget og et samarbeidende forlag, pl. nr. 1. Omslagssiden har følgende endring i forhold til kilde H1 og J1: "USA COPYRIGHT BY ALF HURUM 1938. 3te AUFLAGE". Tittelsiden har samme tekst som H1 og J1 bortsett fra følgende forlagsangivelse og endring av copyright-opplysning i K1: "NORSK MUSIKFORLAG A/S / OSLO / I HOVEDKOMMISJON / ALF HURUM, OSLO / VERLAG UND EIGENTUM FÜR ALLE LÄNDER / USA COPYRIGHT BY ALF HURUM 1938". På s. 3 står: "Copyright 1938 by Alf Hurum, Oslo". Noteteksten finnes på s. 3–31 og er identisk med den i kilde H1 og J1. På omslagets bakside er angitt titler og innhold av opus 2–8. Utgaven inneholder separat fiolinstemme med samme pl. nr. som klaverstemmen, se kilde K2.

K2: Separat fiolinstemme med samme pl. nr. som klaverstemmen. Versjonen i K2 er identisk med Hurums korrigerte versjon i kilde I og J2. Nederst på s. 2 står: "Copyright 1911 by Alf Hurum, Christiania".

Hovedkilde: K1 for klaverstemmen og K2 for fiolinstemmen.

Verk 8 FOR PIANO (*Op. 3*)

1. "Melodi"
2. "Bækken"
3. "Idyl"

Kilder

A: Autograf (ufullstendig blyantutkast) i Dess-dur til nr. 1 på s. 26–29 i *Samlebind 4*, i NB kat. nr. Mus ms a 3199:1086.

B: En ufullstendig autograf til nr. 1 skrevet med sort blekk på s. 74–75 i *Samlebind 3*, i NB kat. nr. Mus ms a 3198:1086; over noteteksten på s. 75 står følgende: "Melodie / Alf Hurum. / 1911". To andre ufullstendige autografer til nr. 1, men i

Dess–dur, også skrevet med sort blekk, finnes i samme bind, den ene på s. 76–77, den andre på s. 78–79.

C: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 1 med pl. nr. 3. Omslagssiden har følgende tekst: "ALF HURUM / FOR PIANO / I. Melodi. / II. Bækken. / III. Idyl". Følgende opplysninger gis om forlag og copyright: "ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15 / Verlag und Eigenthum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1911". Noteteksten finnes på s. 2–3, og over noteteksten står: "MELODI / Til min Søster Fru S. M – K". Nederst på s. 2 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum". På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–4.

D: Første tittelopplag av C med samme pl. nr. Omslagssiden skiller seg fra C ved at ytterligere to forlag angis: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG / WILHELM HANSEN / KJØBENHAVN" og ved at årstallet for USA copyright på omslagssiden er endret til "1912". Omslagets innside inneholder de første taktene av op. 4 nr. 3, op. 10 nr. 1, op. 3 nr. 1, op. 7 nr. 3 og op. 5 nr. 3. På omslagets nest siste side finner man de første taktene av op. 5 nr. 2, op. 4 nr. 1, op. 3 nr. 3, op. 5 nr. 1 og op. 5 nr. 4. På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–18. Noteteksten er identisk med den i C.

E: Andre tittelopplag av C med uendret pl. nr. Eneste endring i forhold til D er at det på omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–19, nr. 1, og at omslaget ikke inneholder noen begynnelsestakter fra andre verker. Noteteksten er identisk med den i C.

F: Tredje tittelopplag av C med samme pl. nr. Omslagssiden skiller seg fra C, D og E ved angivelse av forlag: "NORSK MUSIKFORLAG A/S / OSLO / I HOVEDKOMMISJON / ALF HURUM / OSLO / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA Copyright by Alf Hurum 1912". Copyright-angivelsen på s. 1 er den samme som på s. 2 i C, D og E – 1912. På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–19, nr. 1 samt en oversikt over verker for sanger med orkester og verker for stort orkester. Ellers ingen endringer i forhold til C. Noteteksten er identisk med den i C.

G: Autograf til partitur til orkesterversjon av op. 3 nr. 1 i NB, kat. nr. Mus ms a 3102a:1081. Autografen, som også inneholder autografen til en orkesterversjon av op. 5 nr. 2 – "Miniature" (se verk 10 kilde O), har 18 notelinjer pr. side, 26,8 x 35,2

cm, og er paginert fra 1–20. Op. 3 nr. 1 finnes på s. 1–10, skrevet med blått blekk med en del blyantrettelser og tilføyelser. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Melodi & Miniature / Partitur". Deretter er de samme titlene skrevet på nytt med blyant i tillegg til tittelen på op. 5 nr. 4: "Marche Tartare". (En autograf til en orkesterversjon av sistnevnte stykke finnes i en separat autograf under kat. nr. Mus ms a 3102b:1081 – se verk 10, kilde R). Over noteteksten på s. 1 står: "Melodi". Versjonen er for symfoniorkester med klaver og harmonium, identisk med versjonen i kilde H som er utarbeidet i Paris i 1932.

H: Autograf til partitur til orkesterversjon av op. 3 nr. 1 i NRK, kat. nr. 278L, med tittelen «Suite 1932» sammen med orkesterversjoner av op. 5 nr. 2 og 4. Partituret er paginert 1–40 med notetekst på s. 1–21 og 23–39. Fellestittelen "Suite 1932" er trolig ikke Hurums. Partituret er innbundet i et grått pappomslag, 27,7 x 35,7 cm med følgende trykte tekster: "ALF HURUM / I. MELODI / II. MINIATURE / III. MARCHE TARTARE". Tittelsiden, 26,4 x 34,6 cm, har følgende tekst i Hurums skrift: "Alf Hurum / I Melodi / II Miniature / III Marche Tartare / instrumentert av komponisten / for Oslo kringkastings orkester. / Paris, Februar 1932". Deretter følger noteteksten til op. 3 nr. 1 på s. 1–10. Over noteteksten på s. 1 står: "Melodi. Alf Hurum". Over noteteksten på s. 11 står: "Miniature. Alf Hurum", og over noteteksten på s. 23: "Marche tartare. Alf Hurum" Noteteksten er skrevet med sort blekk og er meget tydelig. Se også verk 10, kilde S.

I: Autografer (blyantutkast) til nr. 2 på s. 10–16 og et nytt utkast på s. 31 i *Samlebind 4* i UBO, kat. nr. Mus ms a 3199:1086. Autografene mangler tittel og Hurums signatur, men det er ikke tvil om at noteteksten er i Hurums skrift.

J: Autografer til nr. 2 på s. 80–85 i *Samlebind 3* i NB, kat. nr. Mus ms a 3198:1086. Autografen, som er tydelig skrevet med sort blekk, inneholder noen få tilføyelser med blyant, tilføyelser som i hovedsak dreier seg om fingersetting. Et utkast skrevet med blyant til deler av nr. 2 finnes på s. 87 i samme bind. Autografene mangler tittel og Hurums signatur, men det er ikke tvil om at noteteksten er i Hurums skrift.

K: Autograf (ufullstendig) til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3173b:1085. Autografen består av 2 doble 12-linjers noteark, 26 x 33,8 cm, der noteteksten, som er meget lett lesbar, er skrevet delvis med blekk, delvis med blyant. Autografen mangler tittel og Hurums signatur, men det er ikke tvil om at noteteksten er i Hurums skrift.

På tittelsiden står følgende som ikke synes å være i Hurums skrift: "Judith Heber Piano Com...[?]".

L: Autograf til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3173a:1085. Autografen består av 3 doble 12-linjers noteark, 26,9 x 34 cm, der noteteksten, som er meget lett lesbar, er skrevet med sort blekk; autografen inneholder noen få blyantrettelser. Autografen mangler tittel og Hurums signatur, men det er ikke tvil om at noteteksten er i Hurums skrift. På s. 5 legger man merke til følgende tilføyelse nederst på siden, en tilføyelse som ikke er i Hurums skrift: "nicht abschliessen / Uebergang nach E".

M: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 2 med pl. nr. 4. Omslagssiden har følgende tekst: "ALF HURUM / FOR PIANO / I. Melodi. / II. Bækken. / III. Idyl". Følgende opplysninger gis om forlag og copyright: "ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15 / Verlag und Eigenthum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1911". Noteteksten finnes på s. 1–6. Over noteteksten står følgende: "BÆKKEN. / DER BACH. – THE BROOK. / Til min Søster Fru S. M-K". På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–4.

N: Første tittelopplag av M med samme pl. nr. Omslagssiden skiller seg fra den i M ved at ytterligere to forlag angis: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG / WILHELM HANSEN / KJØBENHAVN" og at årstallet for USA-copyright på omslagssiden er endret til "1912". Nederst på s. 1 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum". På omslagets side III finner man de første taktene av op. 4 nr. 3, op. 10 nr. 1, op. 3 nr. 1, op. 7 nr. 3 og op. 5 nr. 3; på omslagets side IV finner man de første taktene av op. 5 nr. 2, op. 4 nr. 1, op. 3 nr. 3, op. 5 nr. 1 og op. 5 nr. 4. På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–18. Noteteksten er identisk med den i M.

O: Autografer (blyantutkast) til nr. 3 på s. 32–33 i *Samlebind 4* i NB, kat. nr. Mus ms a 3199:1086; på s. 35 i samme bind finner man to takter til nr. 3 for klaver etterfulgt av syv takter av samme stykke for fiolin og klaver.

P: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 3 med pl. nr. 5. Omslagssiden har følgende tekst: "ALF HURUM / FOR PIANO / I. Melodi. / II. Bækken. / III. Idyl". Følgende opplysninger gis om forlag og copyright: "ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15 / Verlag und Eigenthum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1911". Noteteksten finnes på s. 1–3. Over noteteksten står: "IDYL. / Til min Søster Fru S. M-K". På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–4.

Q: 3. opplag av P med samme pl. nr. Omslagssiden skiller seg fra den i P ved at ytterligere to forlag angis: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG / WILHELM HANSEN / KJØBENHAVN" og at årstallet for USA-copyright på omslagssiden er endret til "1912"; nederst i høyre hjørne står: "3te AUFLAGE". Nederst på s. 1 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum". På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–9. Noteteksten er identisk med den i kilde P.

R: Et tittelopplag av P med samme pl. nr. Eneste forskjell fra kilde P er at baksiden av omslaget angir titler og innhold i op. 2–19, nr. 1. Noteteksten er identisk med den i kilde P.

S: Et nytt tittelopplag av P med samme pl. nr. På omslagssiden oppgis følgende forlag og opplysninger om copyright: "NORSK MUSIKFORLAG A/S / OSLO / I HOVEDKOMMISJON / ALF HURUM / OSLO / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA Copyright by Alf Hurum 1912". Årstallet for copyright på s. 2 er "1912»" På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–19, nr. 1 samt en oversikt over verker for sanger med orkester og verker for stort orkester.

Noteteksten er identisk med den i kilde P.

T: Versjon for fiolin og klaver av op. 3 nr. 3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3103:1081. Katalognummeret omfatter 3 eksemplarer for fiolin og klaver og 3 eksemplarer av separat violinstemme. Alle eksemplarer ligger i et grått papiromslag, 27,5 x 34 6 cm, med følgende tekst i Hurums håndskrift: "Idyl. / for / Klaver og Violine / af / Alf Hurum / 2 – XII – 1910". Den samme teksten, men ikke i Hurums skrift finnes på første noteside av eksemplar 1 for fiolin og klaver med følgende tillegg som heller ikke er i Hurums skrift: "von opus 3". Noteteksten i eksemplar 1 er ikke i Hurums skrift. Teksten på tittelsiden til eksemplar 2 for fiolin og klaver er identisk med den på papiromslaget og både den og noteteksten er i Hurums skrift. Det tredje eksemplaret for fiolin og klaver mangler tittelside og noteteksten er ikke Hurums skrift. Eksemplar 1 og 2 av de separate violinstemmene har ingen tekst på tittelsiden, men over noteteksten til begge eksemplarene står: "Idyl", men ingen av eksemplarene synes å være i Hurums skrift. Det tredje eksemplaret av den separate violinstemmen har samme tekst på tittelsiden som papiromslaget nevnt ovenfor.

Både teksten på tittelsiden og noteteksten i eksemplar 3 er i Hurums skrift.
Versjonen for fiolin og klaver er ikke trykt.

Hovedkilder: Til nr. 1: F (for klaver) og H (for orkester); til nr. 2: N; til nr. 3: S.

2) 1911–1917: Hurum, impresjonismen og Debussys musikk samt andre stilistiske uttrykk

Verk 9 IMPRESSIONS. POUR LE PIANO (Op. 4)

1. “Notre–Dame”
2. “La Fontaine”
3. “Chanson”

Kilder

A: Autograf (ufullstendig) skrevet med sort og lilla blekk til nr. 1 på s. 71–73 i *Samlebind 3* i NB, kat nr. Mus ms a 3198:1086. Over noteteksten på s. 73 står: ”Notre-Dame / Alf Hurum / Paris juni 1911”.

B: Autograf (ufullstendig blyantutkast) til nr. 1 på s. 40–43, 45, 55 og 86 i *Samlebind 4*, kat. nr. Mus ms a 3199:1086. En renskrift av noen få takter av nr. 1 finnes under kat. nr. Mus ms a 3208:1088 i NB.

C: Autograf (ufullstendig utkast) til en versjon for to klaverer av nr. 1 skrevet med sort blekk på s. 82–83 i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087.

D: Autograf (ufullstendig) til nr. 2 på s. 65–69 i *Samlebind 3*, kat nr. Mus ms a 3198:1086 i NB. Over noteteksten på s. 69 står følgende i Hurums håndskrift: ”La Fontaine”. Ufullstendige utkast til nr. 2 finnes også på s. 54–55, 78–83, 85 og s. 118 i *Samlebind 4*, kat. nr. Mus ms a 3199:1086 i NB.

E: Autograf (ufullstendig) skrevet med lilla blekk til nr. 2 på s. 54, s. 78–83, s. 85 og s. 118 i *Samlebind 4*, kat nr. Mus ms a 3199:1086 i UBO. Et utkast som muligens er til nr. 2 finnes under kat. nr. Mus ms a 3208:1088 i NB.

F: Autograf til nr. 3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3105a:1081. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27,1 x 34,1 cm. Noteteksten finnes på s. 2–3 og er skrevet med blyant og synes å være et første utkast til dette stykket. Autografen inneholder enkelte korrekjoner, men er lett lesbar. Over noteteksten står:

”Chanson”. Autografen mangler Hurums signatur, men det er ikke tvil om at noteteksten er i Hurums skrift.

G: Autograf til nr. 3 i G–dur i NB, kat. nr. Mus ms a 3105b:1081. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27,3 x 34,3 cm. Noteteksten finnes på s. 2–3 og er skrevet med sort blekk og er lett lesbar. På tittelsiden står følgende skrevet med lilla blekk: ”Chanson / Alf Hurum Op. 4. № 3”. Over noteteksten står følgende: ”Chanson (Chansonette?)”. Tittelen i parentes er imidlertid overstrøket, mens det foran den første tittelen er føyd til følgende med blyant, en tilføyelse som ikke er i Hurums skrift: ”(rigtig)”. Øverst i venstre hjørne står følgende i blyantskrift, en skrift som ikke er Hurums: ”Den er bedarende!” På s. 2 er de siste 9 taktene strøket ut med blyant. I tilknytning til dette finner en følgende kommentarer, som ikke er i Hurums skrift, skrevet med blyant: ”End den der saa er den fortryllende / forandre slutten litt her”. Med henvisning til det temaet som er strøket ut, står følgende som heller ikke er i Hurums skrift: ”ikke dette tema omigjen for uroligt”. Som man ser av den trykte versjonen, kilde I, har Hurum ikke fulgt dette rådet. Manuskriptets siste side inneholder fem overstrøkne takter av op. 4 nr. 1.

H: Autograf til alle tre stykkene i NB, kat. nr. Mus ms a 3104a:1081. Autografen har vært benyttet som trykkforelegg for førsteutgaven, kilde J. Autografen, som er upaginert, består av 12 notesider, 27 x 34 cm, med 12 notelinjer pr. side. Noteteksten er skrevet med lilla blekk og er meget lett lesbart. Notearkene ligger i et blått omslag, 27,7 x 34,5 cm, med følgende tekst skrevet med gult blekk: ”ALF HURUM / IMPRESSIONS / Pour le Piano / Notre-Dame. / La Fontaine. / Chanson. / Alf Hurum / Christiania / Josefinegd 15 / Verlag und Eigenthum für alle Länder / USA Copyright by Alf Hurum 1911”. I tillegg angis det hva utgaven skal koste i salg. Til venstre for forlagsopplysningen står følgende skrevet med sort blekk: ”Klein drucken / mit gewöhn- / liche latai- / nische / Buchstaben”. På tittelsiden står: ”Alf Hurum / Impressions”. På s. 3 står følgende: ”for Piano / Notre-Dame / Alf Hurum Paris Juni 1911”. Over noteteksten på 4. noteside står: ”Til Nils Larsen / Notre-Dame / Alf Hurum Op. 4”. I tillegg er det gitt to anvisninger med rødt blekk til notestikkeren. Mellom s. 6 og 7 finner man et løst innlegg med notetekst som opprinnelig har vært limt over t. 50–67. Dette er en ny avslutning til stykket. På s. 9 står: ”Alf Hurum / La Fontaine / for Piano”. Over noteteksten på s. 10 står: ”La Fontaine”. Over noteteksten på s. 18 står: ”Chanson”. På omslagets siste side angis med sort blekk innhold og titler i op. 2–4, samt pris.

I: Autografe korreksjoner til op. 4 nr. 1 og 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3104b:1081. Autografen, som består av et dobbelt 12-linjers noteark 26,4 x 33,7 cm, er skrevet med lilla blekk – foruten 3 takter skrevet med blyant – med følgende tekst på tittelsiden: ”Alf Hurum / Notre-Dame / La Fontaine / Forandringer”. Over noteteksten på s. 1 står: ”Notre-Dame”. Deretter følger en ny avslutningsversjon til dette stykket (t. 53–67). Den nye versjonen er lik den man finner på det løse innlegget som er omtalt under kilde H og i den trykte versjonen, kilde J. Over noteteksten på s. 2 står: ”La Fontaine”. Etter denne tittelen finner en følgende tilføyelse med blyant, en tilføyelse som ikke synes å være i Hurums skrift: ”Du bør ta dette”. Deretter følger en korreksjon til t. 122–126, en versjon som er identisk med versjonen i kilde H og den trykte utgaven, kilde J. De tre etterfølgende takter i blyantskrift på notelinje 6 og 7 er t. 50–52 i nr. 1. Nederst på siden finner man siste takt (t. 134) i nr. 2, identisk med versjonen i kilde H og den trykte utgaven, kilde J. I og med at versjonene i kilde I er identisk med versjonene i kilde H og den trykte utgaven, kilde J, må det ha eksistert et annet manuskript som Hurum har ønsket å korrigere; et slikt manuskript har imidlertid ikke vært tilgjengelig.

J: Førsteutgave på eget forlag, pl. nr. 2. Man legger merke til at platenummeret er lavere enn det man finner i de trykte separatutgavene av op. 3 (verk 8), med henholdsvis pl. nr. 3, 4 og 5; hva dette skyldes, er ikke kjent. Omslagssiden og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / IMPRESSIONS / Pour le Piano / Notre-Dame. / La Fontaine. / Chanson”. Følgende opplysninger om forlag og copyright står nederst i venstre hjørne på tittelsiden: ”ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15 / Verlag und Eigenthum für alle Länder / USA. copyright by Alf Hurum 1911”. (På tittelsiden av et eksemplar som inngår i en samling av alle Hurums trykte klaverkomposisjoner i UBO, finner man følgende dedikasjon i Hurums håndskrift: ”tilegnet Herr Nils Larsen / med venlig Hilsen / Alf Hurum / Paris – December 1911.” Noteteksten finnes på s. 3–15. Nederst på side 3 står: ”Copyright 1912 by Alf Hurum”. Hva forskjellen i årstallene for copyright skyldes, er ikke kjent. Over noteteksten på s. 3 står følgende trykte dedikasjon: ”Til Nils Larsen”. På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–4.

K: 2. opplag på eget og to samarbeidende forlag, med samme pl. nr. som i kilde J. Omslags- og tittelsiden har følgende tillegg i forhold til kilde I når det gjelder forlag: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG / WILHELM HANSEN /

KJØBENHAVN". I tillegg er copyrightopplysningen for USA på omslags- og tittelsiden endret til "1912"; i høyre hjørne nederst står: "2te Auflage". Noteteksten finnes på s. 3–15 og er identisk med den i kilde J, L og M. Nederst på side 3 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum". På omslagets bakside angis titler og innhold i op. 2–8.

L: Et tittelopplag av J med samme pl. nr. Omslags- og tittelsiden er identisk med kilde J bortsett fra at "Christiania" er endret til "Oslo" og at det ikke gis opplysning om hvilket opplag det dreier seg om. Ellers avviker L fra J og K ved følgende: På s. III finner man de første taktene av følgende stykker: op. 4 nr. 3, op. 10 nr. 1, op. 3 nr. 1, op. 7 nr. 3 og op. 5 nr. 3; på side IV finner man de første taktene av følgende stykker: op. 5 nr. 2, op. 4 nr. 1, op. 3 nr. 3, op. 5 nr. 1 og op. 5 nr. 4; på omslagets bakside angis titler og innhold i op. 2–19, nr. 1. Noteteksten er identisk med den i J, K og M.

M: Et nytt tittelopplag av J med samme pl. nr. Omslagssiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: "ALF HURUM / OSLO / Verlag und Eigentum für alle Länder / USA Copyright by Alf Hurum 1912. / NORSK MUSIKFORLAG A/S / OSLO / I HOVEDKOMMISJON". På s. III finner man de første taktene av følgende stykker: op. 4 nr. 3, op. 10 nr. 1, op. 3 nr. 1, op. 7 nr. 3 og op. 5 nr. 3; på side IV finner man de første taktene av følgende stykker: op. 5 nr. 2, op. 4 nr. 1, op. 3 nr. 3, op. 5 nr. 1 og op. 5 nr. 4. Noteteksten er identisk med den i J, K og L.

N: Et blyantutkast i NB, kat nr. Mus ms a 3208:1088, til en orkesterversjon av nr. 1 i en mappe med følgende trykte tekster: "Noten–Mappe / Fisca" blant Hurums etterlatte skisser og utkast. Over stykket, som er nr. 4 i mappen, står i Hurums skrift: "Notre-Dame / pour l'Orchestre grand". I det samme skisse materialet finner man også de seks første taktene av en orkesterversjon av nr. 3, en versjon som på tittelsiden har følgende i Hurums skrift: "Alf Hurum / Chanson / pour petit Orchestre / Partitur".

O: Autograf til versjon for orkester av nr. 1 og 3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3128:1083. Autografen, 26,7 x 34,8 cm, består av 18 20-linjers notesider. På s. 1 står følgende: "Alf Hurum / Notre-Dame. / pour l'Orcestre. / Partituer". Over noteteksten på s. 2 står: "Notre-Dame. / Alf Hurum". Noteteksten til nr. 1 finnes på s. 2–12. På s. 13 står følgende: "Alf Hurum / Chanson / pour petit Orchestre /

Partitur”. Noteteksten finnes på s. 14–17. Noteteksten, som inneholder bare få rettelser, er meget lett lesbar.

P: Orkesterstemmer til nr. 1 og 3 – etter alt å dømme ikke i Hurums håndskrift – i UBO, kat. nr. Mus ms a 9029:716 sammen med et brev fra Hurum til Gustav Lange. (Brevet, som er datert 8/3–1919, opplyser intet om op. 4 nr. 1 og 3, men forteller at *Eksotisk Suite* skal oppføres i Bergen sammen med orkesterversjonen av “Marche Tartare”, op. 5, nr. 4). Stemmene, som muligens er i kapellmester Johan Halvorsens håndskrift, ligger i et omslag som synes å ha vært en konvolutt. Utenpå omslaget står følgende på venstre side: ”Alf Hurum / Josefinegd. 15 / Chra”. På omslagets høyre side står: ”Herr Kapellmester / Johan Halvorsen”.

Hovedkilder: M (klaverversjonen), O (orkesterversjonen).

Verk 10 AKVARELLER FOR PIANO (*Op. 5*)

1. “Vndliljen”
2. “Miniature”
3. “Akvarel”
4. “Marche Tartare”

Kilder

A: Autograf (ufullstendige blyantutkast) til nr. 1 på s. 56 og s. 58–60 i *Samlebind 4* i NB, kat nr. Mus ms a 3199:1086 med følgende i Hurums håndskrift over noteteksten på s. 58: ”Vndliljen Paris 1911”.

B: Autograf (trykkforelegg) til nr. 1 NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av seks 12-linjers notesider der tittelsiden, 27,1 x 34,2 cm, har følgende tekst: ”Alf Hurum / Aquareller [korrigert til ’Akvareller’] / for Piano / Vndliljen / Miniature / Aquarell”. Deretter angis opplysninger om forlag og pris. Noteteksten følger på de neste 3 notesidene. Autografen er skrevet med sort blekk og er meget lett lesbar. Over noteteksten på s. 2 står: ”Vndliljen / The Waterlily Die Wasserlilie / Alf Hurum Op. 5”. Nederst på s. 2 står: ”Copyright 1912 by Alf Hurum, Christiania”.

C: Autograf (et ufullstendig blyantutkast) til nr. 2 i e-moll på s. 61 og i f-moll på s. 62–63 i *Samlebind 4* i NB, kat nr. Mus ms a 3199:1086. Over noteteksten på s. 62 står i Hurums skrift: ”Mineature”.

D: Autograf (trykkforelegg) til nr. 2 oppbevares UBO blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27 x 33,8 cm, der noteteksten finnes på s. 2–3. Over noteteksten på s. 2 står: ”Miniature. / Alf Hurum”. Autografen er skrevet med sort blekk og er meget lett lesbar.

E: Autograf (et ufullstendig blyantutkast) til nr. 3 på s. 20–23 i *Samlebind 4* i NB, kat nr. Mus ms a 3199:1086

F: Autograf (trykkforelegg) til nr. 3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3106a:1081. Autografen består av et 12-linjers noteark, 27 x 33,9 cm, merket ”B. C. / No. 11”. Noteteksten, som er skrevet med sort blekk og meget lett lesbar, finnes på s. 1–3. Over noteteksten står følgende i Hurums skrift skrevet med sort blekk: ”Aquarell [korrigert med blå blyantskrift til ’Akvarell’] / Alf Hurum”. I autografen er en del notehalser korrigert med blyant, ellers ingen rettelser.

G: Autograf (blyantutkast) til nr. 4 på s. 21–24 i *Samlebind 3* i UBO kat. nr. Mus ms a 3198:1086.

H: Autograf til nr. 4 på s. 70–75 i *Samlebind 4* i NB, kat nr. Mus ms a 3199:1086 der Hurum over noteteksten har skrevet: ”Marche Tartare / Teddibears March / Alf Hurum”. Et utkast til nr. 4 finnes også på s. 84–87 i *Samlebind 13* kat. nr. Mus ms a 3206:1087 i UBO.

I: Autograf til de 15 første taktene av nr. 4 i NB, kat. nr. Mus ms a 3106b:1081. Autografen, et påbegynt trykkforelegg, består av et 12-linjers noteark, 27,1 x 34,2 cm. På tittelsiden står følgende skrevet med sort blekk: ”Alf Hurum / MARCHE / TARTARE / Alf Hurum / Christiania / Josefinegd. 15 / Eigenthum für alle Länder / USA Copyright by Alf Hurum 1912”. Noteteksten, som er skrevet med sort blekk og meget lett lesbar, finnes på s. 2.

J: Autograf (trykkforelegg) til nr. 4 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 2 doble 12-linjers noteark, 27 x 33,9 cm.

Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Marche Tartare". Deretter angis hvor opplysninger om forlag og pris skal trykkes. Noteteksten følger på de neste 5 sidene. Autografen er skrevet med sort blekk med noen få noter skrevet med rødt blekk; den er meget lett lesbar. Over noteteksten på s. 2 står: "Marche Tartare / Alf Hurum". Nederst på s. 2 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum, Christiania". Nederst på nest siste notetektside står følgende opplysning til notestikkeren: "Die mit roth geschriebene Noten soll 'klein' (Petit) gedruckt werden". På autografens siste side finnes en ukjent notetekst skrevet med blyant.

K1: Førsteutgave av nr. 1–3 på eget forlag, pl. nr. 6. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / AKVARELLER / for Piano / Vandliljen. / Miniature. / Akvarel". Nederst på omslags- og tittelsiden står følgende opplysning om forlag og copyright: "ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15 / Verlag und Eigenthum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1912". Nederst til venstre på s. 3 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum, Christiania". Noteteksten finnes på s. 3–10. På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–5.

K2: Førsteutgave av nr. 4 på eget forlag, pl. nr. 7. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / MARCHE TARTARE". Nederst på omslags- og tittelsiden står følgende opplysning om forlag og copyright: "ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15 / Verlag und Eigenthum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1912". Nederst til venstre på s. 3 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum, Christiania". Noteteksten finnes på s. 3–6. Over noteteksten på s. 3 står: "MARCHE TARTARE". På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–5.

L1: Første nytrykk av K1 på eget og to samarbeidende forlag, med samme pl. nr. som K1. Omslags- og tittelsiden har i forhold til kilde H1 følgende tillegg når det gjelder forlag: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG / WILHELM HANSEN / KJØBENHAVN". Noteteksten finnes på s. 3–10. Nederst på side 3 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum". På s. III finner man de første taktene av følgende stykker: op. 4 nr. 3, op. 10 nr. 1, op. 3 nr. 1, op. 7 nr. 3 og op. 5 nr. 3; på side IV finner man de første taktene av følgende stykker: op. 5 nr. 2, op. 4 nr. 1, op. 3 nr. 3, op. 5 nr. 1 og op. 5 nr. 4. På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–18. Bortsett fra at det i t. 33 og 40 i nr. 2 er satt til repetisjonstegn, er noteteksten i L1 identisk med den i K1.

L2: Tittelopplag av K2 på eget forlag, pl. nr. 7. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / MARCHE TARTARE". Nederst i venstre hjørne på omslags- og tittelsiden står følgende opplysning om forlag og copyright: "ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinedg 15 / Verlag und Eigenthum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1912". Nederst til venstre på s. 3 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum, Christiania". Noteteksten finnes på s. 3–6. Over noteteksten på s. 3 står: "MARCHÉ TARTARE". På s. III finner man de første taktene av følgende stykker: op. 4 nr. 3, op. 10 nr. 1, op. 3 nr. 1, op. 7 nr. 3 og op. 5 nr. 3; på side IV finner man de første taktene av følgende stykker: op. 5 nr. 2, op. 4 nr. 1, op. 3 nr. 3, op. 5 nr. 1 og op. 5 nr. 4. På omslagets bakside angis titler og innhold i op. 2–18. Noteteksten i L2 er identisk med den i K2.

M1: Første tittelopplag av L1 med samme pl. nr. og samme opplysninger om forlag; kilden har samme opplysning om copyright som i kilde K1 og L1. På baksiden av omslaget angis titler og innhold i op. 2–19, nr. 1. Noteteksten i M1 identisk med den i kilde L1.

M2: Andre tittelopplag av K2 på eget forlag, pl. nr. 7. Omslags- og tittelsiden har samme tekst som K2 og L2 og samme opplysning om copyright. På omslagets bakside angis titler og innhold i op. 2–19, nr. 1. Noteteksten i M2 er identisk med den i kilde K2 og L2.

N1: Andre tittelopplag av L1 med samme pl. nr. På omslagssiden oppgis følgende forlag: "I hovedkommisjon: / NORSK MUSIKFORLAG, OSLO / A/B Nordiska Musikförlaget / Stockholm / Wilhelm Hansen / Kjøbenhavn / Friedrich Hofmeister / Leipzig / ALF HURUM / Christiania / Josefinedg 15 / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA Copyright by Alf Hurum 1912". Noteteksten finnes på s. 2–9. På s. 2 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum, Christiania". På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–19, nr. 1 samt en oversikt over verker for sanger med orkester og verker for stort orkester. Noteteksten i N1 er identisk med den i kilde L1 og M1.

N2: Tredje tittelopplag av K2 med uendret pl. nr. Omslagssiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: "NORSK MUSIKFORLAG A/S / OSLO / I HOVEDKOMMISJON / ALF HURUM / OSLO / Verlag und Eigentum für alle Länder / USA Copyright by Alf Hurum 1912". Noteteksten finnes på s. 2–5. På s. 2 står: "Copyright 1912 by Alf Hurum". Noteteksten er identisk med den i K2, L2 og

M2. På omslagets baksiden finner man en oversikt over utvalgte verker av Agathe Backer Grøndahl.

O: Autograf til orkesterversjonen av nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3102a:1081. Autografen inneholder også orkesterversjonen av op. 3 nr. 1, "Melodi" (se verk 8 nr. 1, kilde G). Autografen, 26,8 x 35,2 cm, har 18 notelinjer pr. side og er paginert fra 1–20. Nr. 2 finnes på s. 11–20 og er skrevet med blått blekk med en del blyantrettelser og tilføyelser. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Melodi & Miniature / Partitur". Deretter er de samme titlene skrevet på nytt med blyant i tillegg til tittelen på nr. 4: "Marche Tartare". Over noteteksten på s. 11 står: "Miniature". Versjonen er for symfoniorkester med klaver og harmonium og inneholder en rekke rettelser, men er lesbar. Versjonen av nr. 2 er identisk med den i kilde Q som er utarbeidet i Paris i 1932.

P: Et blyantutkast til en orkesterversjon av nr. 4 i NB, kat nr. Mus ms a 3208:1088, i en mappe med følgende trykte tekst: "Noten–Mappe / 'Fisca'". Over stykket, som er nr. 3 i mappen, står i Hurums skrift: "Marche Tartare / Pour l'Orchestre / Alf Hurum".

Q: Autograf til nr. 4 i versjon for orkester i NMI (Norsk Musikkinformasjon). Autografens tittelside, 26,4 x 35 cm, har følgende tekst: "Alf Hurum / Marche Tartare / pour l'Orchestre / Partitur". Autografen, som består av 20-linjers noteark, er paginert 1–18. Over noteteksten på s. 1 står: "Marche Tartare / Alf Hurum". Etter tittelen finner man følgende i en ukjent håndskrift: "Luftpause før B!" Noteteksten, som er skrevet med sort blekk, inneholder enkelte korrekksjoner og tilføyelser med blyant, men er lett lesbar. Versjonen er trolig den som ble oppført av Nationaltheatrets orkester under Johan Halvorsens ledelse 13. april 1913.

R: Autograf til orkesterversjonen av nr. 4 i NB, kat. nr. Mus ms a 3102b:1081. Autografen har 18 notelinjer pr. side, 27 x 35,2 cm og paginert fra 1–15. Noteteksten, som befinner seg på s. 1–18, er skrevet med blått blekk med en del blyantrettelser og tilføyelser, men er lett lesbar. Versjonen, som er for symfoniorkester med klaver og harmonium, er identisk med den i kilde S som er utarbeidet i Paris i 1932. Tittelsiden har følgende tekst: "Marche Tartare". Over noteteksten på s. 1 står: "Marche Tartare (Marsj Tartar)".

S: Autograf til orkesterversjon med klaver og harmonium av nr. 2 og 4 i NRK, kat. nr. 278L. Partituret er paginert 1–40 med notetekst på s. 1–21 og 23–39.

Autografen inneholder også orkesterversjonen av op. 3 nr. 1. Partituret er innbundet i et grått pappomslag, 27,7 x 35,7 cm med følgende trykte tekst: "ALF HURUM / I. MELODI / II. MINIATURE / III. MARCHE TARTARE". Tittelsiden, 26,4 x 34,6 cm, har følgende tekst i Hurums skrift: "Alf Hurum / I Melodi / II Miniature / III Marche Tartare / instrumentert av komponisten / for Oslo kringkastings orkester. / Paris, Februar 1932". Deretter følger noteteksten til op. 3 nr. 1 på s. 1–10, op. 5 nr. 2 på s. 11–21 og op. 5 nr. 4 på s. 23–39. Over noteteksten på s. 1 står: "Melodi. Alf Hurum", over noteteksten på s. 11 står: "Miniature. Alf Hurum" og over noteteksten på s. 23: "Marche tartare. Alf Hurum". Noteteksten er skrevet med sort blekk, er meget tydelig og for nr. 2 og 4's vedkommende og identisk med den i kilde O og R.

T: Ufullstendig autograf til versjon av op. 5 nr. 4 for tre- og messingblåsere samt slagverk i NB, kat. nr. Mus ms a 3190:1085. Autografen består av 28 24-linjers notesider av forskjellig størrelse. Tittelsiden, 25,3 x 38,6 cm, har følgende tittel: "Marche Tartare", en tittel som også finnes over noteteksten på første notetekstside. Noteteksten, som er skrevet med blyant, inneholder en del rettelser og utstrykninger, men er lesbar. Det er usikkert når Hurum arbeidet på denne versjonen.

U: En versjon av op. 5 nr. 4 for militærorquester i NB, kat. nr. Mus ms a 3190:1085. Det er ukjent når Hurum utarbeidet denne versjonen.

Hovedkilder: N1 (for klaverversjonen av nr. 1–3), N2 (for klaverversjonen av nr. 4) og Q (for orkester).

Verk 11 STREICHQUARTETT (OP. 6)

1. sats: *Allegro non troppo e maestoso*
2. sats: *Scherzo: Vivo e molto allegro*
3. sats: *Canzonetta: Andantino*
4. sats: *Allegro energico*

Kilder

A: Autograf (utkast) i *Samlebind 5* i NB, kat nr. Mus ms a 3200:1086. På s. 1 finner man de første 12 taktene av 1. sats, men ikke i Hurums skrift. I Hurums skrift finner man på s. 2–3 begynnelsen av kvartetten i versjon for firhendig klaver, på s. 4 syv takter fra kvartettens første sats, deretter på s. 6–17 igjen utkast til versjon for firhendig klaver. På s. 18–97 finner man en blyantkladd til store deler av kvartetten; over noteteksten på s. 18 står i Hurums skrift: "Allegro energico. AlfHurum 1912".

B: Autograf skrevet med blyant til de første 14 taktene av 1. sats i blyantkladd på s. 68–69 i *Samlebind 4* i NB, kat nr. Mus ms a 3199:1086.

C: Autograf til 10 partitursider av forskjellig størrelse i NB, kat. nr. Mus ms a 3107b:1082. Sidene er upaginerte og inneholder noen få korreksjoner, men er meget lett lesbare. S. 1–8 inneholder avsnitt fra 4. sats. S. 1–6 inneholder 91 takter, etter alt å dømme en eldre versjon enn den man finner fra t. 15 i kilde H, I1–I4 og J (førsteutgaven); s. 7–8 inneholder ikke en fortsettelse av noteteksten på sidene foran, men dreier seg om avsnitt nærmere slutten av 4. sats. S. 9 og 10 inneholder avsnitt fra 3. sats. Generelt er å si at versjonen i kilde C viser størst likhet med den versjonen man finner i versjonen for firhendig klaver (se kilde F nedenfor).

D: Autograf til to partitursider – ett 12-linjers noteark, ca. 26 x 34 cm – i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Noteteksten er skrevet med sort blekk og inneholder noen få blyantkorreksjoner og er meget lett lesbar. Kilde D inneholder avsnitt fra slutten av 2. sats, i en versjon som ikke synes å være benyttet i den endelige utforming av kvartetten slik vi finner den i kilde H, I1–I4 og J (førsteutgaven). Den versjon man finner i t. 1ff på side 1 i kilde D, ser ut til å ha en viss korrespondanse med det korrigerte avsnittet fra t. 58ff i versjonen for firhendig klaver (se kilde F nedenfor).

E: Autograf til ufullstendig stemmemateriale i NB, kat. nr. Mus ms a 3107d:1082. Materialet omfatter ufullstendige stemmer til alle fire instrumenter med avsnitt i hovedsak fra 4. sats, men også noe fra 3. sats. Materialet viser at kvartetten har vært utsatt for en større revisjon. Stemmematerialet er neppe utskrevet på grunnlag av kilde H ettersom avsnittsinndelingen med store bokstaver ikke stemmer overens mellom den i kilde E og den i H; de musikalske versjoner man finner i kilde E synes dessuten å ligge langt nærmere dem man finner i versjonen for firhendig klaver, kilde F, samt versjonen i *Samlebind 5* (se kilde A ovenfor).

F: Autograf (utkast) til en versjon for firthendig klaver blant Hurums etterlatte skisser og utkast i NB, kat nr. Mus ms a 3208:1088 i tillegg til noen av de første taktene av 1. sats skrevet med blekk. Autografen oppbevares i et dobbelt 26-linjers noteark med følgende skrevet med blyant på s. 1, men ikke i Hurums skrift: "Lå inne i op. 6". Et dobbelt 12-linjers noteark med klaverstemmen markert med klamme med følgende påskrift fra biblioteket: "Uten titler?", inneholder fire notesider med et avsnitt fra strykekvarsettet skrevet med sort blekk.

G: Autograf til versjon for firthendig klaver i NB, kat. nr. Mus ms a 3107e:1082. Autografen er bundet inn i et grønt pappomslag, 28 x 34,8 cm. Øverst i høyre hjørne står: "Quartett i A–moll / firthendig". Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Tilegnet Arve Arvesen / Quartett Op. 6. / A-moll / Arrangement for Piano / for fire Hænder / Alf Hurum / Josefinegate 15 / Christiania". Autografen består av 50 12-linjers notesider, 27 x 34 cm, og inneholder en del rettelser og tilføyelser, men er lett lesbar. Versjonen i kilde G kan ikke være utarbeidet på bakgrunn av versjonen i H, men er trolig utarbeidet på grunnlag av en versjon som står versjonen i *Samlebind 5* svært nær (se kilde A ovenfor), en versjon Hurum senere har revidert og som har funnet sin endelige form i kilde H, I1–I4 og J.

H: Autograf (partitur) i NB, kat. nr. Mus ms a 3107a:1082. Autografen omfatter 64 12-linjers notesider. Syv ark (14 sider) er klippet bort mellom s. 24 og 25. Noteteksten finnes på s. 2–50, s. 29 inneholder ikke notetekst. Partituret er skrevet med sort blekk og inneholder en hel del korrekssjoner, bl. a. i form av noteark med ny notetekst, noteark som er limt over den gamle noteteksten. Partituret er imidlertid lett lesbart. 1. sats finnes på s. 2–20, 2. sats på s. 28–35, 3. sats på s. 20–26 og siste sats på s. 36–50. Tittelsiden, 26,8 x 34 cm, har følgende tekst i Hurums skrift: "Tilegnet Arve Arvesen / Quartett — A–moll / for / to Violiner, Viola og Violoncell / af / Alf Hurum / Op. 6". Over noteteksten på 1. notetekstsiden står: "Quartett / Alf Hurum Op. 6". Versjonen i kilde H er en revisjon av en tidligere versjon, en versjon som trolig ligger svært nær den firthendige versjonen i kilde G. De separate stemmene i kilde I1–I4 er skrevet ut på grunnlag av kilde H.

I1: Autograf (trykkforelegg) til Violin I-stemmen i NB, kat. nr. Mus ms a 3107c:1082. Autografen består av 14 12-linjers notesider, 26,8 x 33,9 cm, paginert fra 1–12. Den upaginerte tittelsiden har følgende tekst: "Violino I / Quartett A–moll / for / to Violiner, Viola og Violoncell / af / Alf Hurum / Op. 6 [all tekst overstrøket]

med blyant]”. Nederst i venstre hjørne står følgende stemplet: ”ALF HURUM / JOSEFINEGADEN 15 / CHRISTIANIA”. Over noteteksten på s. 1 står: ”I / Violino I [overstrøket] Quartett / I / Violino I / Alf Hurum Op. 6”. Nederst på s. 1 står: ”USA Copyright 1915 ['1915' overstrøket] 1916 by Alf Hurum, Christiania”. I tillegg angis pl. nr. 12 (man legger merke til at platenummeret er høyere enn platenumrene for op. 7, verk 12 og op. 8 verk 13; dette skyldes at strykekvarsettene ble gjenstand for en revisjon og utgitt først i 1916, mens op. 7 er utgitt i 1914 og op. 8 samme år som strykekvarsettene). Autografen, som er skrevet ut på grunnlag av kilde H, inneholder en del rettelser, men er lett lesbar.

I2: Autograf (trykkforelegg) til Violin II-stemmen i NB, kat. nr. Mus ms a 3107c:1082. Autografen består av 14 12-linjers notesider, 26,8 x 34 cm, paginert fra 1–12. Den upaginerte tittelsiden har følgende tekst: ”Violino II / Quartett – A-moll / for / to Violiner, Viola og Violoncell / af / Alf Hurum / Op. 6 [all tekst overstrøket med blyant]”. Nederst i venstre hjørne står følgende stemplet: ”ALF HURUM / JOSEFINEGADEN 15 / CHRISTIANIA”. Over noteteksten på s. 1 står: ”Arve Arvesen gewidmet / I [overstrøket] / Violino II [overstrøket] Quartett / I / Violino II / Alf Hurum Op. 6”. Nederst på s. 1 står: ”USA Copyright 1915 [under '1915' står: '1916'] by Alf Hurum, Christiania”. I tillegg angis pl. nr. 12 (man legger merke til at platenummeret er høyere enn platenumrene for op. 7, verk 12 og op. 8 verk 13; dette skyldes at strykekvarsettene ble gjenstand for en revisjon og utgitt først i 1916, mens op. 7 er utgitt i 1914 og op. 8 samme år som strykekvarsettene). Autografen, som er skrevet ut på grunnlag av kilde H, inneholder en del rettelser, men er lett lesbar.

I3: Autograf (trykkforelegg) til viola-stemmen i NB, kat. nr. Mus ms a 3107c:1082. Autografen består av 16 12-linjers notesider, 26,8 x 33,9 cm, paginert 3, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 15 (s. 1, 2, 4, 6, 8, og 14 er upaginerte). Den upaginerte tittelsiden har følgende tekst: ”Viola / Quartett – A-moll / for / to Violiner, Viola og Violoncell / af / Alf Hurum / Op. 6 [all tekst overstrøket med blyant]”. Nederst i venstre hjørne står følgende stemplet: ”ALF HURUM / JOSEFINEGADEN 15 / CHRISTIANIA”. Noteteksten finnes på s. 2–13. Over noteteksten på s. 2 står: ”Quartett / I / Viola / Alf Hurum Op. 6”. Nederst på s. 1 står: ”USA Copyright 1915 ['1915' er overstrøket] 1916 by Alf Hurum, Christiania”. I tillegg angis pl. nr. 12 (man legger merke til at platenummeret er høyere enn platenumrene for op. 7, verk 12 og op. 8 verk 13; dette skyldes at strykekvarsettene ble gjenstand for en revisjon og utgitt først i 1916, mens op. 7 er utgitt i 1914 og op. 8 samme år som

strykekvarsettene). Autografen, som er skrevet ut på grunnlag av kilde H, inneholder en del rettelser, men er lett lesbar.

I4: Autograf (trykkforelegg) til cello-stemmen i NB, kat. nr. Mus ms a 3107c:1082. Autografen består av 16 12-linjers notesider, 26,8 x 33,9 cm, paginert 1–12. Den upaginerte tittelsiden har følgende tekst: ”Violoncell / Tilegnet Arve Arvesen / Quartett — A-moll / for / to Violiner, Viola og Violoncell / af / Alf Hurum / Op. 6”. Nederst i venstre hjørne står følgende stemplet: ”ALF HURUM / JOSEFINEGADEN 15 / CHRISTIANIA”. Noteteksten finnes på s. 1–12. Over noteteksten på s. 1 står: ”Violoncell [overstrøket] Quartett / I / Violoncell / Alf Hurum Op. 6”. Nederst på s. 1 står: ”USA Copyright 1915 [‘1915’ er overstrøket] 1916 by Alf Hurum, Christiania”. I tillegg angis pl. nr. 12 (man legger merke til at platenummeret er høyere enn platenumrene for op. 7, verk 12 og op. 8 verk 13; dette skyldes at strykekvarsettene ble gjenstand for en revisjon og utgitt først i 1916, mens op. 7 er utgitt i 1914 og op. 8 samme år som strykekvarsettene). Autografen, som er skrevet ut på grunnlag av kilde H, inneholder en del rettelser, men er lett lesbar.

J: Førsteutgave av stommene på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 12 (man legger merke til at platenummeret er høyere enn platenumrene for op. 7, verk 12 og op. 8 verk 13; dette skyldes at strykekvarsettene ble gjenstand for en revisjon og utgitt først i 1916, mens op. 7 er utgitt i 1914 og op. 8 samme år som strykekvarsettene). Omslagssiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / STREICHQUARTETT”. Omslagssiden gir følgende opplysninger om forlag og copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG / WILHELM HANSEN / KJØBENHAVN / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916”. Nederst på s. 1 i alle stemmer står: ”USA copyright 1916 by Alf Hurum, Christiania”. På omslagets baksida gis opplysninger om titler og innhold i op. 2 – 10, nr. 1.

Hovedkilde: J.

Verk 12 FANTASIE – FOR PIANO

(Op. 7)

1. ”Fantasie”

2. "Rose og Sommerfugl"

3. "Silhouet"

Kilder

A: Autograf (ufullstendige blyantutkast) til nr. 1 på s. 102–107, to takter på s. 110 og s. 114–117 i *Samlebind 4* i NB, kat. nr. Mus ms a 3199:1086.

B: Autograf (et ufullstendig blyantutkast) til nr. 1 på s. 6–7 og s. 9–17 i *Samlebind 6* – et ukatalogisert samlebind i NB.

C: Autograf (et ufullstendig blyantutkast) til nr. 2 på s. 2–5 og til nr. 3 på s. 8–9 i *Samlebind 6* – et ukatalogisert samlebind i NB; på s. 20–22 finner man en renskrift av nr. 3 i sort blekk.

D1: Autograf (trykkforelegg) til nr. 1 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen, som er skrevet med sort blekk, består av fem doble 12-linjers noteark, paginert av Hurum fra 1–14, der den upaginerte tittelsiden, 26,8 x 33,9 cm, har følgende tekst: "Alf Hurum / Fantasie". Over noteteksten på s. 1 står: "Fantasie / Alf Hurum". Nederst på s. 1 står: "USA Copyright by Alf Hurum 1914" i tillegg til pl. nr. 8 (man legger merke til at platenummeret er lavere enn platenummeret for op. 6, verk 11; dette skyldes at strykekvarsettene ble gjenstand for en revisjon og utgitt først i 1916, mens op. 7 er utgitt i 1914).

D2: Autograf (trykkforelegg) til nr. 2 og 3 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 12 12-linjers notesider, der tittelsiden, 25,7 x 33,6 cm, har følgende tekst: "Alf Hurum / For Piano / I Rose og Sommerfugl. / II Silhouet / Alf Hurum / Christiania". Noteteksten, som er skrevet med sort blekk og meget lett lesbar, finnes på s. 2–9. Over noteteksten på s. 2 står: "Rose og Sommerfugl / Rose and butterfly Rose und Schmetterling / Alf Hurum". Over noteteksten på s. 7 står: "Silhouet / Alf Hurum".

E1: Førsteutgave av nr. 1 på eget forlag, pl. nr. 8 (man legger merke til at platenummeret er lavere enn platenummeret for op. 6, verk 11; dette skyldes at strykekvarsettene ble gjenstand for en revisjon og utgitt først i 1916, mens op. 7 er utgitt i 1914). Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / FANTASIE". Nederst på omslags- og tittelsiden gis følgende opplysning om forlag og copyright: "ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15 / Verlag und

Eigentum für alle Länder / USA copyright by Alf Hurum 1914". Noteteksten finnes på s. 3–15. Nederst på s. 3 står: "USA Copyright by Alf Hurum 1914". Over noteteksten på s. 3 står: "Fantasie". På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–7.

E2: Førsteutgave av nr. 2 og 3 på eget forlag med pl. nr. 9 for nr. 2 og pl. nr. 10 for nr. 3 (man legger merke til at platenummeret er lavere enn platenummeret for op. 6, verk 11; dette skyldes at strykekvarteren ble gjenstand for en revisjon og utgitt først i 1916, mens op. 7 er utgitt i 1914). På omslags- og tittelsiden siden står følgende: "ALF HURUM / FOR PIANO / I Rose og Sommerfugl. / II Silhouet". Nederst til venstre på omslags- og tittelsiden står følgende opplysning om forlag og copyright: "ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinedg 15 / Verlag und Eigenthum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1914". Noteteksten finnes på s. 3–9. Over noteteksten på s. 3 står: "Rose og Sommerfugl. / Rose and butterfly. – Rose und Schmetterling". Nederst på s. 3 står: "Copyright 1914 by Alf Hurum, Christiania". Over noteteksten på s. 7 står: "Silhouet." På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–7.

F1: Tittelopplag av E1 (nr. 1) på eget og et samarbeidende forlag med samme pl. nr. Omslags- og tittelsiden skiller seg fra kilde E1 ved følgende tillegg når det gjelder forlag: "NORSK MUSIKFORLAG A/S / OSLO / I HOVEDKOMMISJON" Omslagets bakside angir titler og innhold i Op. 2–19, nr. 1 i tillegg til oversikt over sanger med orkester og verker for stort orkester. Ellers er utgaven identisk med kilde E1.

F2: Tittelopplag av E2 (nr. 2 og 3) på eget og to samarbeidende forlag, med samme pl. nr. Omslags- og tittelsiden skiller seg fra kilde E2 ved følgende tillegg når det gjelder forlag: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN". På omslagets siste side gis opplysninger om titler og innhold i op. 2–15. Notetekst og opplysning om copyright er identisk med dem man finner i kilde E2.

Hovedkilder: F1 og F2.

Verk 13 SONATE FÜR VIOLINE UND PIANOFORTE (Op. 8)

1. sats: *Allegro risoluto*

2. sats: *Andantino doloroso*

3. sats: *Scherzo: Allegro vivace*

4. sats: *Allegro appassionato*

Kilder

A: Autograf (skisse materiale) i blyantskrift til sonaten på s. 130–136 i *Samlebind 5*, kat. nr. Mus ms a 3200:1086 i NB.

B: Autograf til blyantskisse til deler av 1. sats i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 2 doble 12-linjers noteark, 27 x 34,2 cm med følgende nederst i venstre hjørne: ”B. C. No. 13”. Autografen inneholder mange rettelser og overstrykninger, men er likevel lesbar.

C: Autograf til to sider skrevet meget tydelig med blekk i Hurums håndskrift i NB blant Hurums etterlatte skisser og utkast, kat. nr. Mus ms a 3208:1088; autografen, som synes å være klippet ut av en annen autograf, oppbevares i et dobbelt 12-linjers noteark med følgende påtegning skrevet med blyant, men ikke i Hurums skrift på s. 1: ”Uten titler?”. De to notesidene viser trolig en tidlig versjon av deler av 2. sats. I et annet omslag som består av et 12-linjers noteark med klaverstemmen markert med klamme der biblioteket har skrevet følgende på 1. omslagsside: ”Skisser til trykte verker og ms.” finner man også blyantskisser til et avsnitt i 2. sats av fiolinsonate nr. 2.

D: Autograf (blyantutkast) i *Samlebind 8*, kat. nr. Mus ms a 3201:1086 i NB: til 2. sats på s. 2–15, til åpningen av 4. sats på s. 16–18 (over noteteksten på s. 16 og s. 17 står romertall III, hvilket kan bety at sonaten opprinnelig har vært tenkt i tre satser), til deler av 3. sats på s. 20–29, s. 30–31 har også utkast til deler av sonaten og på s. 32–61 finner man utkast til store deler av 4. sats. På s. 84 finner man de siste 11 taktene av sonaten, på s. 90 finner man 18 takter fra bokstav E i 3. sats, på s. 92 15 takter i en noe endret versjon enn den trykte fra 10 takter før bokstav C i 3. sats og på s. 94–95 53 takter i en endret versjon av det man finner fra 12 takter etter bokstav B i 3. sats. Endelig – på s. 96–99 i samme bind finner man et nytt utkast til deler av 3. sats.

E: Autograf til 38 takter til 4. sats i NB, kat. nr. Mus ms a 3108:1082. Autografen, som består av ett 12-linjers noteark, ca. 25,3 x 33,3 cm, er en renskrift og viser at en revisjon kan ha funnet sted. Sammenlignet med førsteutgaven, kilde O,

inneholder kilde E t. 100–104, men i d–moll etterfulgt av 33 takter som til å begynne med korresponderer med avsnittet fra t. 105 i O; fra t. 113 av får klaverpartiet i E en annen utforming enn versjonen i O og fra t. 120 av tar versjonen i E et helt annet forløp enn versjonen i O.

F: Autograf til blyantskisse til t. 170–187 i 4. sats i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26,9 x 34,1 cm med følgende i nederste venstre hjørne: ”B. C. No. 13”. Noteteksten, som er skrevet med blyant, finnes på to av notesidene. Noteteksten, som tydelig er en blyantkladd, inneholder rettelser, men er lesbar.

G: Autograf til blyantkladd til 4. sats i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27,2 x 34,1 cm med følgende nederst i venstre hjørne: ”B. C. No. 13”. Noteteksten, som finnes på s. 1–4, inneholder noen få rettelser og er meget lett lesbar. S. 1 og de to øverste systemer på s. 2 inneholder partiet fra t. 37 i O og 17 takter videre; t. 49–53 i G har en noe endret versjon i O. De to nederste systemer på s. 2 inneholder klaverstemmen, t. 113–118, i O. S. 3 og 4 inneholder t. 145–169.

H: Autograf til deler av 4. sats i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen, som i hovedsak er skrevet med sort blekk foruten blyant, består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27 x 34,2 cm med ”B. C. No. 13” trykt nederst i venstre hjørne på s. 1. Det doble notearket består egentlig av to ark som er limt sammen. S. 1–2 inneholde en tidlig versjon av t. 22–45 i kilde M og førsteutgaven, kilde O (man legger merke til at t. 37–44 har en ganske annen utforming i H enn i M og O). S. 3–4 synes å være en tidlig versjon av 29 takter fra t. 103 i kilde M og O. Fra t. 113 begynner versjonen i H og skille seg mer og mer fra versjonen i O. På nederste notesystem på s. 4 finner man 4 takter som korresponderer med t. 120–123 i O. Autografen inneholder få rettelser og er lett lesbar. Den viser at det har foreligget en versjon av sonaten som har vært gjenstand for revisjon før den fant sin endelige utforming i O.

I: Autograf til 61 takter i 4. sats i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. De 61 taktene synes å være en tidlig versjon av t. 46–102 i kilde M og førsteutgaven, kilde O. Autografen, som er skrevet med sort blekk, består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27 x 33,9 cm, med s. 3–4 limt til s. 1–2. Nederst i venstre hjørne på s. 1 finner man følgende trykt: ”H. R. K. No. 11”. På siste side er

en ny notetekst limt inn på nederste halvpart av siden. Autografen inneholder få rettelser og er lett lesbar.

J: Autograf til 24 takter til 4. sats i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. De 24 taktene synes å være en tidlig versjon av t. 29–52 i kilde M og O. Autografen, som består av ett 12-linjers noteark, 25,1 x 33,1 cm, er skrevet med sort blekk. På den ene siden er et noteark med 10 takter ny notetekst limt over den opprinnelige noteteksten. Autografen inneholder få rettelser og er lett lesbar, og tyder på at det har foreligget en annen versjon som har vært gjenstand for revisjon før sonaten fant sin endelige utforming i M og O.

K: Autograf til 37 takter til 4. sats i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen, som er skrevet med sort blekk, består av et 12-linjers noteark, ca. 25,5 x 33,3 cm. Øverst i venstre hjørne på den ene siden er del av et noteark limt på, men uten å inneholde notetekst; på den andre siden er ny notetekst limt på øverste system. De 21 første taktene tilsvarer t. 125–145 i kilde M og O. De etterfølgende første seks takter er en overgang som i O bare omfatter t. 146–147. De siste 10 taktene på s. 2 korresponderer med t. 148–157 i O, i versjonen i K er imidlertid dette partiet i a-moll i motsetning til versjonen i O som er i d-moll. Autografen tyder på at det har foreligget en annen versjon som har vært gjenstand for revisjon før sonaten fant sin endelige utforming i M og O.

L: Autograf til separat fiolinstemme i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 14 12-linjers notesider, 26,6 x 34,1 cm. Tittelsiden med «B. C. No. 2» trykt nederst i venstre hjørne, har følgende tekst: ”Violine / Sonate / für / Pianoforte und Violine / von / Alf Hurum / Op. 8”. Autografen inneholder en god del rettelser, tilføyelser og strykninger; en del steder er ny notetekst blitt limt over den gamle.

M: Autograf (trykkforelegg) skrevet med sort blekk i NB kat. nr. Mus ms a 3108a:1082. Autografen er paginert av Hurum s. 1–46; s. 47, 48 og 49 er ikke paginert. Tittelsiden, 26,8 x 33,9 cm, har følgende tekst: ”Alf Hurum / Sonate / für / Pianoforte / und / Violine / Op. 8”. Over noteteksten på s. 1 står: ”Sonate / (a-moll) [overstrøket] / I / Alf Hurum, Op. 8”. Tittelsiden har følgende som er satt til av trykkeriet i øverste høyre hjørne: ”9411”. Nederst på s. 1 står følgende: ”USA copyright by Alf Hurum 1915 [korrigert til ’1916’]”. Etter s. 22 finnes en side uten notetekst, deretter følger en side med notetekst som er overstrøket.

N: Autograf (trykkforelegg) til separat fiolinstemme i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 16 12-linjers notesider. Autografens tittelside, 26,9 x 34 cm, er upaginert, deretter følger noteteksten paginert fra 2–13. Tittelsiden har følgende tekst: ”Violine / Sonate / für / Violine und Pianoforte / von / Alf Hurum / Op. 8”. Over noteteksten på s. 2 står: ”Arve Arvesen gewidmet [linjen er overstrøket med blyant] / Sonate / Violine / I / Alf Hurum, Op. 8”. Nederst på s. 2 i autografen står: ”Copyright 1915 [tallet er overstrøket] 1916 by Alf Hurum, Christiania”; i tillegg angis pl. nr. 11 (man legger merke til at platenummeret er lavere enn det en finner i den trykte utgaven av strykekvarteretten, op. 6 verk 11). Nederst på s. 12 og øverst på s. 13 er slutten av 4. sats overstrøket; en ny versjon er skrevet med rødt blekk nederst på s. 13. Bortsett fra slutten av 4. sats og noen få andre helt ubetydelige detaljer, er versjonen i kilde N identisk med den i L.

O: Førsteutgave på eget og to samarbeidende forlag med pl. nr. 11. Omslagssiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / SONATE / FÜR / VIOLINE / UND / PIANOFORTE / OP. 8. / USA COPYRIGHT BY ALF HURUM 1916”. Tittelsiden har samme tekst som omslagssiden bortsett fra følgende tillegg om forlag: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916”. Noteteksten finnes på s. 2–42. Nederst på s. 2 står: ”USA copyright by Alf Hurum 1916”. På omslagets bakside angis innholdet i op. 2–10. Utgaven inneholder separat fiolinstemme med samme pl. nr. som N (se også kilde P).

P: Førsteutgave av separat fiolinstemme med samme pl. nr. som O. Over noteteksten på s. 1 står: ”SONATE / Violine / I / Alf Hurum, Op. 8”. Nederst på s. 1 står: ”Copyright 1916 by Alf Hurum, Christiania”.

Hovedkilde: O og P.

Verk 14 EKSOTISK SUITE *(Op. 9)*

1. ”Rektah”

2. "Tsin–tsin–fa"
3. "Rektah"
4. "Ma–ma hau ming–pai"
5. "Rag Darbari Kandra"
6. "Cheu Teu"
7. "Ved Indgangen til Confucius Tempel"

Kilder

A: Autografer (utkast i all hovedsak skrevet med blyant) til alle stykkene for fiolin og klaver på s. 62–83 i *Samlebind 8* i NB, kat. nr. Mus ms a 3201:1086; i tillegg også utkast til noen stykker som Hurum ikke har benyttet i den endelige versjonen – se også kilde B. Nederst på s. 73 står følgende i Hurums skrift: ”Musik der Inder von Sir William James, Erfurt 1802. Diese Chines. Melodien erliet (?) der Verf. der (?)Orient. Collectian (?) von Eyle Irwing Sqr. welcher Lord Macarthnev (?) in seiner Gesandtschaft nach Peking begleitete.”

B: Autograf til separat fiolinstemme i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 3 doble 12-liners noteark, 27,1 x 34,2 cm. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / Eksotisk Suite / for / Violin og Piano”. Nederst på siden står følgende som muligens ikke er i Hurums skrift: ”Warmuth – Unter der Garnisonskirche [?]”. Noteteksten finnes på s. 2–6. På s. 7, øverste notelinje, finnes en notetekst som ikke er identifisert. Autografen, som er skrevet med sort blekk, inneholder rettelser og overstrykninger. Kilde B er en av de eldste kildene til op. 9 og viser at dette verket opprinnelig har hatt et annet innhold enn det man finner i kilde C og i den trykte versjonen i kilde F. Kilde B har følgende innhold: 1) ”Rektah (Indien)” – korresponderer med nr. 1 i kilde C og F. 2) ”Tsin–tsin–fah (China)” – er overstrøket og korresponderer bare delvis med nr. 2 i kilde C og F. 3) ”Jungle Juppa (Indien)” – overstrøket og korresponderer ikke med noe stykke i kilde C og F. 4) ”Ma–ma hau ming–pai (China)” – overstrøket og korresponderer bare delvis med nr. 4 i kilde C og F. 5) ”Tsin–Fa / II (China)” – korresponderer med nr. 2 i kilde C og F. 6) ”Rektah (Indien)” – korresponderer med nr. 3 i kilde C og F. 7) ”Tsi–tchan (China)” – overstrøket og korresponderer ikke med noe stykke i kilde C og F. 8) ”Ved indgangen til Confusius tempel” – korresponderer delvis med nr. 7 i kilde C og F. Under kat. nr. 3208:1088 i UBO

finner man en ufullstendig fiolinstemme i Hurums skrift til *Eksotisk suite* skrevet med blekk; stemmen ligger i et 12-linjers noteark med klaverstemmen markert med klamme der biblioteket utenpå har skrevet følgende på 1. omslagsside: "Skisser til trykte verker og ms." (deretter to ord som er overstrøket).

C: Autograf (trykkforelegg) til nr. 1, 2, 3, 5 og 6 samt de første 19 taktene av nr. 4 for fiolin og klaver i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 20 12-linjers notesider, 26,9 x 34,1 cm. Tittelsiden har følgende tekst: "Ilf Hurum / Eksotisk Suite / for / Violin og Piano / Friedrich Hofmeister / Leipzig / Wilhelm Hansen / Kjöbenhavn / Alf Hurum / Christiania / Verlag und Eigentuhm [sic!] für alle Länder / USA copyright 1916 by Alf Hurum, Christiania". Over noteteksten på første notetekstside står: "Toscha Seidel gewidmet [i tilknytning til dedikasjonen står: 'klein zu drucken'] / Rektah. [tittelen er overstrøket] Eksotisk Suite. / Rektah. / Alf Hurum, Op. 9". Øverst i høyre hjørne på første notetekstside med fortsettelse over på andre notetekstside står følgende: "Die Stücke dieser Suite sind gedacht im Zusammenhang gespielt zu werden; sie können aber auch einzeln vorgetragen werden". I tilknytning til teksten står følgende angivelse: "klein zu drucken". Nederst på samme side står: "USA Copyright 1916 by Alf Hurum, Christiania" i tillegg angis platenummer 13. Over noteteksten på tredje notetekstside står "Tsin–tsin–fa", over noteteksten på femte notetekstside står "Rektah", over noteteksten på syvende notetekstside står "Ma–ma hau ming–pai", over noteteksten på åttende notetekstside står: "Rag Darbari Kandra". Niende til trettende notetekstside er paginert fra 1–5. Over noteteksten på s. 3 står: "Cheu Teu". Autografen, som er skrevet med sort blekk, inneholder få rettelser og er meget lett lesbar.

D: Autograf (trykkforelegg) til nr. 7 for fiolin og klaver i NB, kat. nr. Mus ms a 3174:1085. Autografen, som består av to 12-linjers notesider, 27 x 34,2 cm, er paginert s. 6–7. Noteteksten er skrevet med sort blekk og meget lett lesbar. Over noteteksten på s. 6 står: "Ved Indgangen til Confucius Tempel. / Am Eingang zum Tempel des Confucius. By the entrance to a Confucius tempel".

E: Autograf (trykkforelegg) til separat fiolinstemme til alle syv stykkene i op. 9 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 2 doble 12-linjers noteark, 26,9 x 34 cm. Autografen er skrevet med sort blekk, inneholder nesten ikke rettelser og er meget lett lesbar. Tittelsiden har følgende tekst: "Violino / Alf Hurum / Eksotisk Suite / for / Violin og Piano". Øverst i høyre

hjørne på tittelsiden har trykkeriet satt til ”9408”. Over noteteksten til det første stykket finner man samme tittel og tilleggstekst som i kilde C. Nederst på samme side står: ”USA Copyright 1916 by Alf Hurum, Christiania” i tillegg til platenummer 13. De seks første titlene er identisk med titlene i kilde C. Over noteteksten til siste stykke står følgende: ”Ved Indgangen til Confucius Tempel. / Am Eingange des Tempels Confucius, By the entrance to Confucius temple [sic!]”. Den tyske og engelske tittel er imidlertid rettet til: ”Am Eingang zum Tempel des Confucius, By the entrance to a Confucius temple”. I tilknytning til den tyske tittel finnes følgende skriftlige henstilling til trykkeriet: ”wenn nicht richtig deutsch, bitte corrigieren Sie”. På siste notetektsseite finnes en notetekst på øverste notelinje som ikke er identifisert.

F: Førsteutgave av versjon for fiolin og klaver på eget og to samarbeidende forlag med pl. nr. 13. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / EKSOTISK SUITE / for / Violin og Piano”. På både omslags- og tittelsiden angis følgende forlag og opplysninger om copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinedg 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916”. Noteteksten finnes på s. 2–15. Over noteteksten på s. 2 står følgende: ”Toscha Seidel gewidmet / Eksotisk Suite. / Die Stücke dieser Suite sind gedacht im Zusammenhang gespielt zu werden; sie können aber auch einzeln vorgetragen werden”. Deretter følger det første stykkets tittel: ”Rektah”. Nederst på s. 2 står: ”USA Copyright 1916 by Alf Hurum, Christiania”. Over noteteksten på s. 4 står: ”Tsin–tsin–fa”, på s. 6: ”Rektah”, på s. 7: ”Ma–ma hau ming–pai”, på s. 9: ”Rag Darbari Kandra”, på s. 11: ”Cheu Teu” og på s. 14 står: ”Ved Indgangen til Confucius Tempel / Am Eingang zum Tempel des Confusius. – By the entrance to a Confucius temple”. På omslagets siste side angis titler og innhold i op. 2–10, nr. 1. Utgaven inneholder separat violinstemme med pl. nr. 13. Nederst på s. 1 i stemmen står: ”USA Copyright 1916 by Alf Hurum, Christiania”.

G: Separatutgave av nr. 1 og 3 med pl. nr. 13, begge stykker med tittelen ”Rektah” på eget og to samarbeidende forlag. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / REKTAH / for / Violin og Piano”. På både omslags- og tittelsiden angis følgende forlag og opplysninger om copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinedg 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916”. Noteteksten finnes på s. 2–4. Nederst på s. 2

står: "USA Copyright 1916 by Alf Hurum, Christiania". Over noteteksten på s. 2 står følgende: "Toscha Seidel gewidmet / Eksotisk Suite". Deretter den noe misvisende opplysning: "Die Stücke dieser Suite sind gedacht im Zusammenhang gespielt zu werden; sie können aber auch einzeln vorgetragen werden". Deretter følger første stykkets tittel: "Rektah". Over noteteksten på s. 4 står: "Rektah". Omslagets siste side viser en oversikt over innhold og titler i op. 2–12. Utgaven inneholder separat violinstemme med pl. nr. 13.

H: Autograf (blyantkladd) til versjon for orkester av nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3191:1085. Autografen er skrevet med blyant og inneholder en god del rettelser, men er lesbar. Sammen med kildene I, J, K, L, M, N og O utgjør kilde H kladden til versjonen i kilde P som er en renskrift av kildene H–O. Autografen, som består av tolv 24-linjers notesider, 25,3 x 38,7 cm, har følgende tekst på tittelsiden: "No 2 Tsin–tsin–fa". Over noteteksten på s. 1 står: "Tsin–tsin–fa". I autografen finner man en del korreksjoner foretatt med grønn skrift.

I: Autograf (blyantkladd) til versjon for orkester av nr. 3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3192:1085. Autografen er skrevet med blyant og inneholder en god del rettelser, men er lesbar. Sammen med kildene H, J, K, L, M, N og O utgjør kilde I kladden til versjonen i kilde P som er en renskrift av kildene H–O. Autografen, som består av åtte 24-linjers notesider, 25,6 x 38 cm, har følgende tekst på tittelsiden: "Rektah / No III". Over noteteksten på s. 1 står: "Rektah". I autografen finner man en del korreksjoner foretatt med grønn skrift.

J: Autograf (blyantkladd) til versjon for orkester av nr. 4 i NB, kat. nr. Mus ms a 3193a:1085. Autografen er skrevet med blyant og inneholder en god del rettelser, men er lesbar. Sammen med kildene H, I, K, L, M, N og O utgjør kilde J kladden til versjonen i kilde P som er en renskrift av kildene H–O. Autografen, som består av åtte 24-linjers notesider, 25,6 x 38,6 cm, har følgende tekst på tittelsiden: "Ma–ma hau ming–pai / No 4". Over noteteksten på s. 1 mangler det tittel. I autografen finner man en del korreksjoner foretatt med grønn skrift.

K: Autograf (blyantkladd) til ufullstendig versjon for orkester av nr. 4 i NB, kat. nr. Mus ms a 3193b:1085. Autografen er skrevet med blyant og inneholder en god del rettelser, men er lesbar. Sammen med kildene H, I, J, L, M, N og O utgjør kilde K kladden til versjonen i kilde P som er en renskrift av kildene H–O. Autografen, som består av tolv 24-linjers notesider, 25,4 x 38,7 cm, har følgende overstrøkne tekst

på tittelsiden: "Ma–ma hau ming–pai / № 4". Over noteteksten på s. 1 står følgende: "Ma–ma hau ming–pai". På s. 5 står det følgende skrevet i grønn skrift: "oder vielleicht mit Oboe + Clar"; dette kan være en indikasjon på at orkesterversjonen av op. 9 kan være forelagt Maximilian Steinberg i St. Petersburg under Hurums studier med ham i St. Petersburg i 1916–1917.

L: Autograf (blyantkladd) til versjon for orkester av nr. 5 i NB, kat. nr. Mus ms a 3194:1085. Autografen er skrevet med blyant og inneholder en god del rettelser, men er lesbar. Sammen med kildene H, I, J, K, M, N og O utgjør kilde L kladden til versjonen i kilde P som er en renskrift av kildene H–O. Autografen, som består av åtte 24-linjers notesider, 25,4 x 38,1 cm, har følgende tekst på tittelsiden: "Rag Darbari Kandra / № 5". Over noteteksten på s. 1 står "Rag Darbari Kandra". I autografen finner man en del korreksjoner foretatt med grønn skrift.

M: Autograf (blyantkladd) til versjon for orkester av nr. 6 i NB, kat. nr. Mus ms a 3195a:1085. Autografen er skrevet med blyant og inneholder en god del rettelser, men er lesbar. Sammen med kildene H I, J, K, L, N og O utgjør kilde M kladden til versjonen i kilde P som er en renskrift av kildene H–O. Autografen, som består av 16 24-linjers notesider, 25,5 x 38,6 cm, har følgende tekst på tittelsiden: "Cheu Teu / № 6". Over noteteksten på s. 1 står: "Cheu Teu". I autografen finner man en del korreksjoner foretatt med grønn skrift.

N: Autograf (blyantkladd) til versjon for orkester av de fire første taktene i nr. 6 i NB, kat. nr. Mus ms a 3195b:1085. Autografen er skrevet med blyant og inneholder noen rettelser, men er lesbar. Sammen med kildene H, I, J, K, L, M og O utgjør kilde N kladden til versjonen i kilde P som er en renskrift av kildene H–O. Autografen, som består av et dobbelt 24-linjers noteark, 25,5 x 38,6 cm, har følgende tekst på tittelsiden: "Cheu Teu / № 6". Over noteteksten på s. 1 står: "Cheu Teu". I autografen finner man en del korreksjoner foretatt med grønn skrift.

O: Autograf (blyantkladd) til versjon for orkester av nr. 7 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen er skrevet med blyant og inneholder en god del rettelser, men er lesbar. Sammen med kildene H, I, J, K, L, M og N utgjør kilde O kladden til versjonen i kilde P som er en renskrift av kildene H–O. Autografen, som består av tolv 24-linjers notesider, 25,5 x 38,6 cm, har følgende tekst på tittelsiden: "Confucius / № 7". I autografen finner man en del korreksjoner foretatt med grønn skrift.

P: Autograf til versjon for orkester i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen er innbundet i sort shirting, ca. 27,6 x 33,8 cm, med følgende tekst trykt i gullskrift: «Alf Hurum / Eksotisk suite». På s. 1 av omslagssiden finner man Hurums navn og adresse stemplet. På omslagsbladets s. 2 står følgende i Hurums skrift: ”Eksotisk Suite er opført: 1918, Nationaltheatret Kristiania, 3 ganger / Gustav Lange & Johan Halvorsen / 1920, Harmonien, Bergen / Harald Heide / 1920 Filharmoniske Orkester, Kristiania / Ignaz Neumark / № 1, 2, 3 1920 Kgl. Teater, Kjøbenhavn (Lillebil) / Dirigent Johan Ludv. Mowinckel 1922 Göteborg / Dirigent Johan Ludv. Mowinckel 1922 i Kristiania, Filharmonisk / Dirigent F. Schnedler-Petersen 1922 i Kjøbenhavn, Tivolikoncertsal / O.s.v. [?] 1931 [?] i Skien Musikforening [?]”. Autografen består av tittelside og 56 20-liners notesider paginert fra 1–56. Tittelsiden har følgende tekst i Hurums skrift: ”Alf Hurum / Eksotisk Suite Op. 9 / für Orchester / komponert 1915. Nomenclature des instruments. / 1 Flauto Piccolo / 2 Flauti grandi / 2 Oboi / 2 Clarinetti in B / 2 Fagotti / 4 Corni in F / 2 Trombe in B / 3 Tromboni e Tuba / Timpani / Piatti / Tamtam / Glockenspiel / Campanelli d’eglise E. G. A* / Celesta (kan unværes) eller erstattes med klaver / Harpe / Violini I / Violini II / Viola / Violoncelli / Contrabassi / * Hvis Campanelli i denne stemning ikke kan skaffes, kan to Campanelli i hvilken som helst stemning brukes”. Noteteksten finnes på s. 1–56. Over noteteksten på s. 1 står: ”Eksotisk Suite / 1. Rektah. Alf Hurum”, på s. 7: ”2. Tsin–tsin–fa”, på s. 17: ”3. Rektah”, på s. 21: ”4. Ma–ma hau ming pai”, på s. 29: ”5. Rag Darbari Kandra”, på s. 35: ”6. Cheu Teu”, og på s. 49 står: ”Am Eingang zum Tempel des Confucius. / 7 / Ved Indgangen til Confucius’ Tempel”. Etter noteteksten følger en 24-liners noteside og ti 20-liners notesider, alle uten notetekst. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder en del utstrykninger og rettelser med blyant, men er lett lesbar.

Sammenlignet med versjonen i F viser kilde P følgende forskjeller hva de enkelte stykkers formoppbygning angår: stykke nr. 1 viser ingen forskjeller; stykke nr. 2 har 47 takter i kilde F, men er noe lengre i kilde P – 64 takter – fordi det parti man finner i takt 25–31 i kilde F er blitt utvidet i kilde P. Stykke nr. 3 synes ikke å vise noen forskjeller i formoppbygningen; i kilde P repeteres de første 14 taktene i stykke nr. 3 og på grunn av dette finner man at t. 11–14 har en annen versjon i ”hus I” i kilde P, derimot tilsvarer de fire taktene i ”hus II” t. 11–14 i kilde F. Stykke nr. 5 synes formmessig og være like i kilde F og P. Hva gjelder stykke nr. 6, gjentar Hurum i kilde P t. 20–37 i F. Stykke nr. 7 synes formmessig og være like i kilde F og P.

Q: Autograf til versjon for lite orkester til nr. 1, 2, 3 og 7 i NB, kat. nr. Mus ms a 3109a:1082. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / From Exsotic Suite / № 1, 2, 3 and 7 / Partitur for smal orkestra [sic!] / Følgende [sic!] Stimmen auschreiben. / 1 Flauto / 1 Oboe / 1 Clarinetto in B / 1 Fagot / 1 Trombe in B / 1 Trombone / 1 Timpani / 1 Piatti / 2 Violini I / 2 Violini II / 2 Viola / 2 Violoncelli / 1 Contrabasso”. Autografen består av fem doble 26-linjers notesider. Tittelsiden, 27,3 x 34,2 cm, er upaginert; deretter har Hurum paginert sidene fra 1–14. Noteteksten er skrevet med sort blekk og inneholder en del blyantrettelser, men er lett lesbar. Under kat. nr. Mus ms. a 3109b:1082 oppbevarer Universitetsbiblioteket i Oslo et stemmesett til dette partituret for lite orkester. Stemmesettet er imidlertid ikke i Hurums håndskrift. Versjonen i kilde Q baserer seg på versjonen i C og F for de tre første stykkenes vedkommende og på versjonen i F for det siste stykkets vedkommende.

R: Autograf til partitur for messingblåserseksjon av nr. 1, 2, 3 og 7 i NB, kat. nr. Mus ms a 3110:1082. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / From Eksotique Suite / № 1, 2, 3 and 7 / Partitur (Bras)”. Autografen består av to doble 26-linjers noteark, 26,7 x 34,3 cm, paginert 1–6. Tittelsiden er upaginert. Noteteksten finnes på s. 1–6, er skrevet med sort blekk og er lett lesbar. Det fremgår av pauseangivelser i partituret at versjonene ikke utgjør et selvstendig arrangement for Bras-orkester. Hva partituret kan knyttes til, er imidlertid ukjent.

S: Autograf til versjon for ”Radio-orkestret”, Oslo, til nr. 1–3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3111:1082. Tittelsiden har følgende tekst: ”Eksotisk Suite / (Radio)”. Autografen består av 22 26-linjers noteark, 24,1 x 31,7 cm. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder en del korreksjoner og er lett lesbar; autografen danner bakgrunnen for versjonen i kilde T. Det er mulig at versjonen er utarbeidet samtidig med orkesterversjonene av op. 18 (*Norrøn Suite*, se verk 24, kilde F) og orkesterversjonene av op. 3 nr. 1 og op. 5 nr. 2 og 4 fra 1932 (se verk 8, kilde H og verk 10 kilde Q). Versjonen i kilde S er noe forskjellig fra den i kilde Q hva instrumentasjon angår, ellers er også denne versjonen basert på versjonen i F.

T: Autograf til nr. 1, 2 og 3 i versjon for orkester i NRK, kat nr. 149L. Autografen er innbundet i et gråsort pappomslag, 27,1 x 33,7 cm med følgende maskinskrevne tekst på omslaget: ”Alf Hurum: ‘Eksotisk suite’”. Tittelsiden har følgende tekst i Hurums skrift skrevet med sort blekk: ”Alf Hurum / Eksotisk Suite № 1, 2 og 3

(første halvpart) / instrumentert for Oslo kringkasting / av komponisten. / for Radioorkesteret Oslo". Autografen består av 24 notesider paginert 1–17 med noteteksten meget tydelig skrevet med sort blekk. Autografen er en renskrift av versjonen i kilde S. Det er mulig at versjonen er utarbeidet samtidig med orkesterversjonene av op. 18 (*Norrøn Suite*, se verk 24 kilde F og orkesterversjonene av op. 3 nr. 1 og op. 5 nr. 2 og 4 fra 1932 (se verk 8, kilde H og verk 10 kilde Q).

U: Autograf til VI I og II, Vla og Vlc til versjon for klaver og strykekvarsett til nr. 1 og 5 i NB, kat. nr. Mus ms a 3112:1082. Autografen består av 2 doble 14-liners noteark, 26,2 x 34,2 cm. Noteteksten, som finnes på s. 2–6, er skrevet med sort blekk og er lett lesbar. Over noteteksten står følgende tekst: "To melodier fra Eksotisk Suite / Rektah / Alf Hurum". Under strykerstemmene står følgende: "Den trykte klaverstemme, med de foredragsforandringer / som er gjort i vedlagte stemme" (en slik stemme er imidlertid ikke vedlagt autografen). På s. 4 står følgende tittel: "Rag Darbari Kandra". Noteteksten synes ikke å inneholde rettelser og er meget lett lesbar. Versjonen baserer seg på den en finner i kilde F.

V: Autograf til Campanelli d'eglise-stemme (kirkeklokke) i NB, kat. nr. Mus ms a 3113:1082. Stemmen, 25,9 x 34 cm, er skrevet med sort blekk og har følgende tekst: "Alf Hurum / Eksotisk Suite / № 1, 2, 3, 4, 5, 6, tacet. / № 7 / Ved indgangen til Confucius' Tempel". Deretter følger noteteksten. Et ufullstendig orkesterstemmesett som ikke er i Hurums skrift foran i *Samlebind 6* i NB, et samlebind som ikke er katalogisert.

Hovedkilder: F (fiolin og klaver), P (orquester).

Verk 15 PASTELLER FOR PIANO (*Op. 10*)

1. "Fra en gammel klosterhave"
2. "Poem"
3. "En Saga"
4. "Morgen ved Memnonstøtten"

Kilder

A: Autograf i form av skisser og utkast til nr. 1 på s. 26–31 i *Samlebind 6* – et samlebind i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Over en blyantskisse til åpningen av nr. 1 på s. 26 står følgende i Hurums skrift: ”Fra en gammel klosterhave / Alf Hurum”. Midt på side 27 står følgende skrevet med blekk i Hurums skrift: ”Fra en gammel klosterhave / Aus einem alten Klostergarten From an old cloistergarten”. Deretter følger en blyantkladd til nr. 1 på s. 28–31. Over noteteksten på s. 28 står: ”Fra en gammel klosterhave. Alf Hurum”.

B: Autograf til nr. 1 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 26,9 x 33,7 cm, og har følgende tekst på første side: ”Alf Hurum / Alf Hurum / Josefinegate 15 / Christiania”. Noteteksten, som er skrevet med sort blekk, finnes på s. 2–5 og inneholder noen rettelser, overstrykninger og ny notetekst som er limt over den opprinnelige. Over noteteksten på s. 2 står følgende (man legger merke til at opustallet er nr. 7): ”Fra en gammel Klosterhave / Alf Hurum op. 7 [sic!] No 1”. Noteteksten er meget lett lesbar. Versjonen i kilde B skiller seg til dels ganske meget fra senere versjoner, og må være fra samme tidspunkt som op. 7 (verk 12) – 1914.

C: Autograf til nr. 1 i NB, kat nr. Mus ms a 2713:217, et 12-linjers dobbelt noteark, 25,3 x 32,7 cm. Dobbeltarket synes å ha vært del av et innbundet notemateriale. Noteteksten er meget tydelig skrevet med sort blekk. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / Fra en gammel klosterhave. / for piano”. Over noteteksten på første notetekstside står: ”Fra en gammel klosterhave Alf Hurum, Op. 10, No 1”.

D: Autograf (trykkforelegg) til nr. 1 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26,9 x 33,9 cm. Øverst i høyre hjørne står følgende som er satt til av trykkeriet: ”26069”. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / Pasteller / for Piano / I [overstrøket] Fra en gammel klosterhave / Friedrich Hofmeister / Leipzig / Wilhelm Hansen / Kjöbenhavn / Alf Hurum / Christiania / Verlag und Eigenthum für alle Länder / USA copyright by Alf Hurum 1916”. Over noteteksten på første notetekstside står: ”Fra en gammel klosterhave / Aus einem alten Klostergarten. – From an old cloistergarten / Alf Hurum, Op. 10 No 1”. Nederst på samme side står: ”Copyright by Alf Hurum 1916” i tillegg til angivelse av platenummer 14. Noteteksten er tydelig skrevet med sort blekk.

E: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 1 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 14. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / PASTELLER / for Piano / Fra en gammel klosterhave". På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 3–5. Over noteteksten på s. 3 står: "Fra en gammel klosterhave. / Aus einem alten Klostergarten. – From an old cloistergarden". Nederst på s. 3 står: "Copyright by Alf Hurum 1916". På omslagets siste side angis innhold og titler i op. 2–10, nr. 1.

F: Et tittelopplag av E på eget forlag, pl. nr. 14. Omslags- og tittelsiden har samme tekst som i kilde E og også noteteksten er identisk med den i E. Eneste forskjell er at omslagets siste side angir innhold og titler i op. 2–12.

G: En separatutgave av nr. 3 i NB som Hurum har benyttet som utgangspunkt for korrekssjoner av omslags- og tittelsiden med tanke på utgivelse av versjonen av nr. 1 i kilde H. Separatutgaven av nr. 3 har på omslags- og tittelsiden følgende tekst: "ALF HURUM / PASTELLER / for Piano / Fra en gammel klosterhave [på omslagssiden er tittelen understreket og til venstre for tittelen står i Hurums skrift 'Unterstrichen' med en pil til tittelen] / Poem / En Saga / Morgen ved Memnonstøtten". Etter titlene har Hurum skrevet: "Das Papier dunkel grün / wie früher". På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. [på omslagssiden er imidlertid begge forlagsnavn strøket ut og over dette har Hurum skrevet følgende: geht aus.] / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. [de to linjene er strøket ut på omslagssiden og ved siden av har Hurum satt til:] / Oslo / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916". Ved siden av de nevnte forlagsopplysninger har Hurum på omslagssiden skrevet: "Norsk Musikforlag / Oslo / i hovedkommisjon". På omslagets innside står følgende i Hurums skrift: "Hier kommt Reklameplatte No III". Noteteksten finnes på s. 2–7. Nederst på s. 2 står: "Copyright by Alf Hurum 1918". Over noteteksten på s. 2 står: "En Saga". På baksiden av s. 7 angis titler og innhold i Op. 2–13 og på nest siste side av omslaget står i Hurums skrift: "und hier Reklameplatte No IV". På omslagets siste side står i Hurums skrift: "Hier kommt der Werke-Verzeichnis (Reklameplatte No I)". Etter denne påskriften finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger i følgende rekkefølge, op.

12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. Alle taktene er overstrøket.

H: Et nytrykk av nr. 1 på eget og et samarbeidende forlag, pl. nr. 14. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / PASTELLER / for Piano / Fra en gammel klosterhave / Poem / En Saga / Morgen ved Memnonstøtten. På begge sider står følgende opplysninger om forlag: NORSK MUSIKFORLAG / OSLO / I HOVEDKOMMISJON / ALF HURUM / OSLO / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 3–5. Nederst på s. 3 står: "Copyright by Alf Hurum 1916". Over noteteksten på s. 3 står: "Fra en gammel klosterhave. / Aus einem alten Klostergarten. – From an old cloistergarten". På omslagets bakside angis innhold og titler i op. 2–19, nr. 1 i tillegg til en oversikt over sanger med orkester og verker for stort orkester. På s. III finner man de første taktene av følgende stykker: op. 4 nr. 3, op. 10 nr. 1, op. 3 nr. 1, op. 7 nr. 3 og op. 5 nr. 3; på side IV finner man de første taktene av følgende stykker: op. 5 nr. 2, op. 4 nr. 1, op. 3 nr. 3, op. 5 nr. 1 og op. 5 nr. 4. Noteteksten viser et par mindre endringer i forhold til versjonen i F og G: den punkterte helenoteakkorden i t. 8 og 12 i F og G er utelatt i H som derved er blitt to takter kortere; ved t. 36 (t. 38 i F og G) er "Moderato" endret til "Allegro moderato".

I: Et tittelopplag av H på eget og et samarbeidende forlag, pl. nr. 14. Omslagssiden har følgende tekst: "ALF HURUM / PASTELLER / for Piano / Fra en gammel klosterhave / Poem / En Saga / Morgen ved Memnonstøtten. Det gis følgende opplysninger om forlag: NORSK MUSIKFORLAG / OSLO / I HOVEDKOMMISJON / ALF HURUM / OSLO / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten, som er identisk med den i H, finnes på s. 3–5. Nederst på s. 3 står: "Copyright by Alf Hurum 1916". Over noteteksten på s. 3 står: "Fra en gammel klosterhave. / Aus einem alten Klostergarten. – From an old cloistergarten". På omslagets siste side finner man en oversikt over utvalgte verker av Agathe Backer Grøndahl.

J: Autograf i form av skisser og utkast til nr. 2 skrevet med blyant på s. 50–53 i *Samlebind 6* – et samlebind i NB blandt materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Over noteteksten på s. 50 står i Hurums skrift: "Poem". Utkastet viser at nr. 2 opprinnelig kan ha vært planlagt som et stort anlagt klaverstykke.

K: Autograf til nr. 2 i NB, kat nr. 2713:217, et dobbelt 12-linjers noteark, 26,8 x 34 cm. Noteteksten er meget tydelig skrevet med sort blekk. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Pasteller / Poem". Over noteteksten på første notetekstside står: "Poem. Alf Hurum, Op. 10, No 2".

L: Autograf (trykkforelegg) til nr. 2 i NB, kat nr. Mus ms a 3114b:1082. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 26,9 x 34 cm, merket "B. C. / No. 11". Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Pasteller / Fra en gammel klosterhave / Poem / En Saga / Morgen ved Memnonstøtten". Noteteksten er meget tydelig skrevet med sort blekk. Over noteteksten på s. 2 står: "Poem / Alf Hurum op. 10 No 2". Nederst på samme side står: "Copyright by Alf Hurum, 1918"; i tillegg angis platenummer 21.

M: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 2 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 21. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / PASTELLER / for Piano / Fra en gammel klosterhave / Poem / En Saga / Morgen ved Memnonstøtten". På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 2–5. Over noteteksten på s. 2 står: "Poem". Nederst på s. 2 står: "Copyright by Alf Hurum 1918". På s. 6 finner man innhold og titler i op. 2–13 (op. 13 er oppgitt med feil rekkefølge, se nærmere under op. 13). På omslagets bakside (s. II) finner man trykt de første linjene av sangstemmen til seks av Hurums sanger i følgende rekkefølge, op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2.

N: Autograf i form av skisser og utkast til nr. 3 skrevet med blyant på s. 60–61 i *Samlebind 6* – et samlebind i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert.

O: Autograf til nr. 3 i NB, kat nr. Mus ms a 2713:217, to doble 12-linjers noteark, 27,4 x 35,6 cm. Noteteksten er meget tydelig skrevet med sort blekk. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Pasteller / Fra en gammel klosterhave / Poem / En saga / Morgen ved Memnonstøtten". Øverst til høyre står følgende dedikasjon: "Nils Larsen / med venlig Hilsen / fra / Alf Hurum". Over noteteksten på første notetekstside står: "En Saga Alf Hurum, Op. 10, No 3".

P: Autograf (trykkforelegg) til nr. 3 i NB, kat nr. Mus ms a 3114c:1082.

Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 26,8 x 34 cm. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Pasteller / Fra en gammel klosterhave / Poem / En saga / Morgen ved Memnonstøtten". Noteteksten er meget tydelig skrevet med sort blekk. Over noteteksten på første notetekstside står: "En Saga / Poem [overstrøket] / Alf Hurum, Op. 10, No 3". Nederst på første notetekstside står: "Copyright by Alf Hurum 1918" i tillegg til platenummer 22. Autografen inneholder noen få rettelser.

Q: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 3 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 22. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / PASTELLER / for Piano / Fra en gammel klosterhave / Poem / En Saga / Morgen ved Memnonstøtten". På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd. 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 2–7. Nederst på s. 2 står: "Copyright by Alf Hurum 1918". Over noteteksten på s. 2 står: "En Saga". På s. 8 angis innhold og titler i op. 2–13. På omslagets bakside (s. II) finner man trykt de første linjene av sangstemmen til seks av Hurums sanger i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2.

R: Autograf i form av skisser og utkast til nr. 4 på s. 41–45 i *Samlebind 6* – et samlebind i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Over noteteksten på s. 41 står i Hurums skrift: "En morgen ved memnonstøtterne". Over noteteksten på 2. system s. 42 står i Hurums skrift: "En [overstrøket] Morgen ved memnonstøtterne". På s. 46 i samme bind finner man fire takter i blyantskrift; over noteteksten står i Hurums skrift: "Memnons Sang". Deretter finner man et blyantutkast på s. 48–49; over noteteksten på s. 48 står i Hurums skrift: "Memnons Sang", og på s. 74–75 et blyantutkast med følgende tittel i Hurums skrift over noteteksten "Morgen ved Memnonstøtten".

S: Autograf til nr. 4 i NB, kat nr. 2713:217. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 27 x 34 cm. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Pasteller / I Fra en gammel klosterhave / II Poem / III En saga / IIII [sic!] Morgen ved Memnonstøtten". Noteteksten er meget tydelig skrevet med sort blekk. Over

noteteksten på første notetekstside står: ”Morgen ved Memnonstøtten / Alf Hurum Op. 10, No 4”.

T: Autograf (trykkforelegg) til nr. 4 i NB, kat nr. Mus ms a 3114d:1082. Autografen består av 2 doble 12-linjers noteark, 26,7 x 34 cm. Øverst i høyre hjørne på tittelsiden står følgende som ikke er i Hurums skrift, men satt til av trykkeriet: ”42367”. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / Pasteller / Fra en gammel klosterhave / Poem / En saga / Morgen ved Memnonstøtten”. Noteteksten er meget tydelig skrevet med sort blekk. Over noteteksten på første notetekstside står: ”Morgen ved Memnonstøtten / Morgen bei der Memnonstatue. Morning at the statue of Memnon. / Alf Hurum Op. 10, No 4”. Nederst på siden står: ”Copyright by Alf Hurum, 1918” i tillegg til platenummer 23.

U: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 4 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 23. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / PASTELLER / for Piano / Fra en gammel klosterhave / Poem / En Saga / Morgen ved Memnonstøtten”. På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916”. Noteteksten finnes på s. 2–7. Over noteteksten på s. 2 står: ”Morgen ved Memnonstøtten / Morgen bei der Memnonstatue. / Morning at the statue of Memnon”. Nederst på s. 2 står: ”Copyright by Alf Hurum 1918”. På s. 8 oppgis innhold og titler i op. 2–13. På omslagets baksida (s. II) finner man trykt de første linjene av sangstemmen til seks av Hurums sanger i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2.

Hovedkilder: nr. 1 kilde I, til nr. 2 kilde M, til nr. 3 kilde Q og til nr. 4 kilde U.

Verk 16 SANGE – Sang og klaver (Op. 11)

1. ”Vi ses igen” (V. Rydberg)
2. ”En blomma” (V. Rydberg)
3. ”Gloria in excelsis” (Theodor Caspari)

Kilder

A: Autograf (ufullstendig blyantutkast) til nr. 1 på s. 10–17 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086. Over noteteksten på s. 10 står i Hurums skrift: ”Vi ses igjen / (Viktor Rydberg) / Alf Hurum”.

B: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 1 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 15. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / SANGE / VI SES IGJEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE [de tre siste titlene inngår i Op. 12.]” På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916”. Noteteksten finnes på s. 2–7. Over noteteksten på s. 2 står: ”Vi ses igen. / (V. Rydberg.)”. Nederst på s. 2 står: ”Copyright by Alf Hurum 1918”. På s. II finner man trykt de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger i følgende rekkefølge, op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets siste side angis innhold og titler i op. 2–12.

C: Autograf (blyantutkast) til nr. 2 på s. 40–42 (1. og 2. system) i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086. Over noteteksten på s. 40 står i Hurums skrift: ”En Blomma / (Viktor Rydberg)”.

D: Autograf (trykkforelegg) til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3115:1082. Autografen består av seks 12-linjers notesider, 26,9 x 34,3 cm, paginert 1–3. Noteteksten er skrevet med sort blekk og er meget lett lesbar. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / Sange / I Vi ses igen. / II En blomma. / III Gloria in Excelsis / IV Liden Kirsten / V Hvorfor hyler de sorte hunde / VI Græd kun, du blege [de tre siste titlene inngår i op. 12.] / Friedrich Hofmeister / Leipzig. / Wilhelm Hansen / Kjöbenhavn / Alf Hurum / Christiania / Verlag und eigentum [sic!] für alle Länder / USA copyright by Alf Hurum 1918 [man legger merke til forskjellen i årstall for USA-copyright i denne kilden og i førsteutgaven, kilde E, som er 1916; hva forskjellen skyldes er ikke kjent]”. Over noteteksten på s. 2 står: ”En blomma 1/2 cm. hoch auf linker seite [sic!] / (Victor Rydberg) klein”. Nederst på siden står: ”Copyright by Alf Hurum 1918” i tillegg platenummer 16.

E: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 2 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 16. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / SANGE / VI SES

IGJEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS / LIDEN KIRSTEN /
HVRFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE [de tre siste
titlene inngår i op. 12.]” På begge sider står følgende opplysninger om forlag og
copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN /
KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und
Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916 [man legger merke
til forskjellen i årstall for USA-copyright i denne kilden og i trykkforelegget, kilde
D, som er 1918; hva forskjellen skyldes er ikke kjent]”. Noteteksten finnes på s. 3–
5. Over noteteksten på s. 3 står: ”En blomma / (V. Rydberg)”. Under den norske
teksten i t. 2 står følgende med blyant: ”Raum für noch eine Sprache”, hvilket tyder
på at Hurum har hatt planer om å få sangen oversatt til et annet språk. Nederst på s.
3 står: ”Copyright by Alf Hurum 1918”. På s. II finner man de første taktene av
sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3,
op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets
siste side angis innhold og titler i op. 2–12.

F: Autograf (blyantutkast) til nr. 3 på s. 30–34 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms
a 3202:1086. Over noteteksten på 2. system s. 30 står i Hurums skrift: ”Gloria in
Excelsis”.

G: Autograf til nr. 3 i G–dur i NB, kat. nr. Mus ms a 3115:1082/3b. Autografen
består av 2 doble 12-linjers noteark, 27,6 x 33,5 cm. Noteteksten er meget lett
lesbar og skrevet med sort blekk. Over noteteksten står: ”Gloria in Excelsis. /
(Theodor Caspari) / Alf Hurum”. Versjonen i kilde G viser flere avvik fra versjonen
i kilde H.

H: Autograf (trykkforelegg) til nr. 3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3115:1082/3a.
Autografen består av to doble 12-linjers notesider, 27 x 34,1 cm, paginert 1–4.
Noteteksten er skrevet med grønt blekk og er meget lett lesbar. Øverst i høyre
hjørne på tittelsiden finner man følgende tallangivelse som ikke er i Hurums skrift:
”42287”. Tittelsiden har følgende: ”Alf Hurum / Sange / I Vi ses igen. / II En
blomma. / III Gloria in Excelsis / IV Liden Kirsten / V Hvorfor hyler de sorte
hunde / VI Græd kun, du blege [de tre siste titlene inngår i op. 12.] / Friedrich
Hofmeister / u. s. w. / Alf Hurum / Christiania / Verlag und Eigentum u. s. w. /
USA copyright by Alf Hurum 1918 [man legger merke til forskjellen i årstall for
USA-copyright i denne kilden og i førsteutgaven, kilde I, som er 1916; hva
forskjellen skyldes er ikke kjent]”. Over noteteksten på s. 2 står: ”Gloria in Excelsis

1/2 cm. hoch, links gedruckt / (Theodor Caspari.) klein". Nederst på siden står: "Copyright by Alf Hurum 1918" i tillegg til platenummer 17. Til venstre på tvers av s. 1 står følgende: "Raum für noch eine Sprache". Versjonen i kilde H viser flere avvik fra versjonen i kilde G.

I: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 3 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 17. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / SANGE / VI SES IGJEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE [de tre siste titlene inngår i op. 12.]". På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916 [man legger merke til forskjellen i årstall for USA-copyright i denne kilden og i trykkforelegget, kilde H, som er 1918; hva forskjellen skyldes er ikke kjent]". Noteteksten finnes på s. 2–5. Over noteteksten på s. 3 står: "Gloria in Excelsis. / (Theodor Caspari.)". Nederst på s. 2 står: "Copyright by Alf Hurum 1918". På s. II finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets bakside angis innhold og titler i op. 2–12. Versjonen i kilde I viser flere avvik fra versjonen i kilde G.

Hovedkilder: til nr. 1 kilde B, til nr. 2 kilde E og til nr. 3 kilde I.

Verk 17 SANGE – Sang og klaver (Op. 12)

- 1) "Liden Kirsten" (Vilhelm Krag)
- 2) "Hvorfor hyler de sorte hunde" (Vilhelm Krag)
- 3) "Græd kun, du blege" (Vilhelm Krag)

Kilder

A: Autograf (blyantutkast) til nr. 1 på s. 36–39 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086. Over noteteksten på s. 36 står i Hurums skrift: "Liden Kirsten / (Wilhelm [sic!] Krag)".

B: Autograf til nr. 1 i NB, kat nr. Mus ms a 3166:1085. Versjonen er uten tekst og viser et klaverakkompagnement der melodistemmen ligger i øverste stemme gjennom hele sangen og skiller seg derved fra den gjennomkomponerte form vi finner i førsteutgaven. Autografen består av ett 14-linjers noteark, 26,4 x 33,5 cm der noteteksten er skrevet med sort blekk. Over noteteksten står i Hurums skrift: ”Liten Kirsten / Alf Hurum / Liten Kirsten hun sad så silde, / mens jøken gol uti grønne skov”. Under noteteksten har Hurum skrevet: ”Hvis man finder at tre kryss er for mange fortegn kan stykket transponeres op en liten ters til C dur”. Nederst i venstre hjørne står: ”Haster meget”.

C: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 1 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 18. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / SANGE / VI SES IGJEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS [disse tre første titlene inngår i op. 11.] / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE”. På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916”. Noteteksten finnes på s. 3–5. Over noteteksten på s. 3 står: ”Liden Kirsten. / (Vilhelm Krag)”. Nederst på s. 3 står: ”Copyright by Alf Hurum 1918”. På s. II finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets bakside angis innhold og titler i op. 2–12.

D: Autograf til seks takter i blyantskrift på s. 43 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086. Sangen finnes i sin helhet i blyantskrift på s. 44–48 i samme bind; over noteteksten på s. 44 står i Hurums skrift: ”Hvorfor hyler de sorte hunde/ (Wilhelm [sic!] Krag)”.

E: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 2 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 19. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / SANGE / VI SES IGJEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS [disse tre første titlene inngår i op. 11] / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE”. På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und

Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 2–7. Over noteteksten på s. 2 står: "Hvorfor hyler de sorte hunde. / (Vilhelm Krag.)". Nederst på s. 2 står: "Copyright by Alf Hurum 1918". På s. II finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets baksiden angis innhold og titler i op. 2–12. Sangen finnes også i versjon for sang og orkester – se verk 28 nr. 3.

F: Et trykt eksemplar av nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms. a 3116:1082 inneholder Hurums instrumentasjonsanvisninger i klaverstemmen.

G: Autograf (blyantutkast) til nr. 3 på s. 52–53 i *Samlebind* 9 i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086; over noteteksten på s. 52 står i Hurums skrift: "Græd kun, du blege / (Wilhelm [sic!] Krag)".

H: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 3 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 20. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / SANGE / VI SES IGJEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS [disse tre første titlene inngår i Op. 11] / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRAED KUN, DU BLEGE". På begge sider står følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 2–3. Over noteteksten på s. 2 står: "Græd kun, du blege. / (Vilhelm Krag.)". Nederst på s. 2 står: "Copyright by Alf Hurum 1918". På s. II finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets baksiden angis innhold og titler i op. 2–12.

Hovedkilder: til nr. 1 kilde C, til nr. 2 kilde E og til nr. 3 kilde H.

Verk 18 SANGE – Sang og klaver (Op. 13)

1. "Blonde nætter" (Vilhelm Krag)

2. "Genrebilledede" (Vilhelm Krag)
3. "Stævnemøde" (Vilhelm Krag)
4. "Det var en deilig hane" (Vilhelm Krag)

Kilder

A: Autograf (blyantutkast) til nr. 1 på s. 66–68 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086; over noteteksten på s. 66 står i Hurums skrift: "Blonde nætter".

B: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 1 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 24. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / SANGE / VI SES IGEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS [disse tre første titlene inngår i op. 11] / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE [disse tre titlene inngår i op. 12] / BLONDE NÆTTER / GENREBILLEDE / STÆVNEMØDE / DET VAR EN DEILIG HANE". Omslags- og tittelsiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinedg 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 3–5. Over noteteksten på s. 3 står: "Til Elisabeth Munthe-Kaas. / Blonde nætter. / (Vilhelm Krag.)". Nederst på s. 3 står: "Copyright by Alf Hurum 1918". På s. II finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets baksida angis innholdet i op. 2–13 (rekkefølgen i op. 13 er her annerledes enn den rekkefølgen man finner på omslagets forside og tittelsiden; fenomenet synes først gang å oppstre på sistesiden av omslaget til førsteutgaven av op. 10, nr. 2).

C: Et tittelopplag av B på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 24. En egen omslagsside mangler. Tittelsiden er identisk med den i kilde A bortsett fra at "CHRISTIANIA / Josefinedg 15" er fjernet fra forlagsopplysningene. Noteteksten finnes på s. 3–5. Over noteteksten på s. 3 står: "Til Elisabeth Munthe-Kaas. / Blonde nætter. / (Vilhelm Krag.)". Nederst på s. 3 står: "Copyright by Alf Hurum 1918". På siste side finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. Noteteksten i C er identisk med den i B.

D: Autograf (blyantutkast) til nr. 2 på s. 69–72 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086; over noteteksten på s. 69 står i Hurums skrift: "Genrebilledede".

E: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 2 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 25. Omslags- og tittelsiden angir sangen som nr. 2 i op. 13 til forskjell fra rekkefølgen på omslagets sisteside som har sangen som nr. 3 Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / SANGE / VI SES IGEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS [disse tre første titlene inngår i op. 11] / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE [disse tre titlene inngår i op. 12] / BLONDE NÆTTER / GENREBILLEDE / STÆVNEMØDE / DET VAR EN DEILIG HANE". Omslags- og tittelsiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 2–7. Over noteteksten på s. 2 står: "Til Elisabeth Munthe-Kaas. / Genrebilledede. / (Vilhelm Krag.)". Nederst på s. 2 står: "Copyright by Alf Hurum 1918". På s. II finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets baksida angis innholdet i op. 2–13.

F: Autograf (blyantutkast) til nr. 3 på s. 61–64 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086; over noteteksten på s. 61 står i Hurums skrift: "Stævnemøde".

G: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 3 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 26. Omslags- og tittelsiden angir sangen som nr. 3 i op. 13 til forskjell fra rekkefølgen på omslagets baksida som har sangen som nr. 2. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / SANGE / VI SES IGEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS [disse tre første titlene inngår i op. 11] / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE [disse tre titlene inngår i op. 12] / BLONDE NÆTTER / GENREBILLEDE / STÆVNEMØDE / DET VAR EN DEILIG HANE". Omslags- og tittelsiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinegd 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 2–5. Over noteteksten på s. 2 står: "Til Elisabeth Munthe-Kaas. / Stævnemøde. / (Vilhelm

Krag.)”. Nederst på s. 2 står: ”Copyright by Alf Hurum 1918”. På s. II finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge, op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets baksiden angis innholdet i op. 2–13 (rekkefølgen i op. 13 er her annerledes enn den rekkefølgen man finner på omslagets forside og tittelsiden).

H: Autograf (blyantutkast) til nr. 4 på s. 74–76 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086; over noteteksten på s. 66 står i Hurums skrift: ”Det var en deilig Hane”.

I: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 4 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 27. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / SANGE / VI SES IGEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS [disse tre første titlene inngår i op. 11] / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE [disse tre titlene inngår i op. 12] / BLONDE NÆTTER / GENREBILLEDE / STÆVNEMØDE / DET VAR EN DEILIG HANE”. Omslags- og tittelsiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Josefinedg 15. / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916”. Noteteksten finnes på s. 2–5. Over noteteksten på s. 2 står: ”Det var en deilig hane. / (Vilhelm Krag.)”. Nederst på s. 2 står: ”Copyright by Alf Hurum 1918”. På s. II finner man de første taktene av sangstemmen til seks av Hurums sanger trykt i følgende rekkefølge: op. 12 nr. 3, op. 11 nr. 3, op. 12 nr. 2, op. 12 nr. 1, op. 11 nr. 1 og op. 11 nr. 2. På omslagets baksiden angis innholdet i op. 2–13 (rekkefølgen i op. 13 er her annerledes enn den rekkefølgen man finner på omslagets forside og tittelsiden).

J: Et tittelopplag av I på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 27. Omslags- og tittelsiden har samme tekst som i kilde A, mens forlagsopplysningene er som følger: ”NORSK MUSIKFORLAG / OSLO. / FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / OSLO / Verlag und Eigentum für alle Länder”. Årstallet for USA copyright er som i kilde A – 1916. På omslagets s. 2 gjengis en anmeldelse fra ”Norsk Musikerblad” fra mai 1918, skrevet av David Monrad Johansen. Noteteksten finnes på s. 2–5. Over noteteksten på s. 2 står: ”Det var en deilig hane. / (Vilhelm Krag.)”. Nederst på s. 2 står: ”Copyright by Alf Hurum 1918”. På omslagets baksiden angis innholdet i op. 2

– 19, nr. 1 i tillegg til en oversikt over sanger med orkester og verker for stort orkester. Noteteksten i C er identisk med den i B.

Hovedkilder: til nr. 1 kilde C, til nr. 2 kilde E, til nr. 3 kilde G og til nr. 4 kilde J.

Verk 19 SANGE – Sang og klaver

(Op. 14)

1. “Fandango” (Vilhelm Krag)
2. “Til min Gyldenlakk” (Henrik Wergeland)
- 3a. “Nocturne” (Sigbjörn Obstfelder)
- 3b. “Regn” (Sigbjörn Obstfelder)

Kilder

A: Autograf (blyantutkast) til 10 takter av nr. 1 på s. 77, notesystem 1 og 2, i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086; på s. 81–93 i samme bind finner man en ufullstendig blyantkladd til store deler av samme sang.

B: En ufullstendig autograf til nr. 1 i NB, kat. nr. Mus. ms. a 3157b:1084. Autografen består av 2 12-linjers notesider, 26,9 x 34,3 cm. Autografen, som er skrevet med sort blekk og meget lett lesbar, inneholder en transponering én tone opp av sangens første 29 takter. Tittelsiden mangler tekst; over noteteksten på første notetekstside står følgende: ”Transponeret op 1 tone / Fandango / (Vilhelm Krag) / Alf Hurum”.

C: En ufullstendig autograf (t. 111–148 i førsteutgaven mangler) til nr. 1 i NB, kat. nr. Mus. ms. a 3157a:1084. Autografen består av elve 12-linjers notesider, 26,9 x 34,3 cm. Autografen, som er skrevet med sort blekk og meget lett lesbar, inneholder en transponering av store deler av sangen. Tittelsiden inneholder følgende: ”Alf Hurum / [under Hurums navn finner man noteteksten til t. 19–22 i ess–moll] / Fandango / (Vilhelm Krag)”. Følgende tekst er stemplet nederst på siden: ”ALF HURUM / JOSEFINEGADEN 15 / CHRISTIANIA”. Over noteteksten på første notetekstside står følgende: ”Transponeret op / delvis 1 1/2 delvis 1 tone / Fandango / (Vilhelm Krag.) / Alf Hurum”.

D: Førsteutgave (separattrykk) av nr. 1 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 28. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / SANGE / I. Fandango / II. Til min Gyldenlak / III. Nocturne / Regn". Omslags– og tittelsiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 3–14. Over noteteksten på s. 3 står: "Fandango / (Vilhelm Krag.)". Øverst til venstre på s. 3 står følgende trykte dedikasjon: "Til Olav Sverénus". Nederst på s. 3 står: "USA copyright by Alf Hurum 1919". På omslagets s. 2 gjengis en anmeldelse av op. 13 (verk 18) med tittelen "Nye sange" skrevet av David Monrad Johansen i *Norsk Musikerblad*, mai 1918. På tittelomslagets baksiden finner man de 7 første taktene av "Det var en deilig hane", op. 13 nr. 4; på omslagets nest siste side finner man de 23 første taktene av "Blonde nätter", op. 13 nr. 1. På omslagets baksiden angis titler og innhold i op. 2–15. Sangen finnes også i versjon for sang og orkester i høy og dyp utsettelse, se verk 28 nr. 4.

E: Et eksemplar av A i NB, kat. nr. Mus. ms. a 3157c:1084 inneholder Alf Hurums egenhendige instrumentasjonsanvisninger i klaverstemmen.

F: Autograf (blyantutkast) til seks ufullstendige takter av nr. 2 på s. 54 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086, notesystem 3. Over 4. system på s. 54 står i Hurums skrift: "Til min Gyldenlak". Noteteksten fortsetter på s. 55–59 og er et utkast i blyantskrift.

G: Autograf (trykkforelegg) til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3145a:1083. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26,6 x 33,5 cm. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder få rettelser, er lett lesbar og finnes på s. 2–4. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Sange / I Fandango / II Nocturne / Regn / III Til min Gyldenlak". Alle titlene er overstrøket og man legger merke til den endrede rekkefølgen i forhold til den i førsteutgaven. Prisopplysningene nederst til høyre på tittelsiden er også overstrøket. Øverst til høyre på tittelsiden står med blyant: "Gyldenlak". Over noteteksten på s. 2 står: "Til min Gyldenlak. / (Henrik Wergeland.) / Alf Hurum". Under noteteksten på s. 2 står: "Copyright 1919 by Alf Hurum". På tvers av s. 2 til venstre for noteteksten står: "Romm [sic!] lassen für deutsche Sprache". Autografen inneholder enkelte angivelser fra notetrykkeriet.

H: Førsteutgave (separattrykk) av nr. 2 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 29. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / SANGE / I. Fandango / II. Til min Gyldenlak / III. Nocturne / Regn". Omslags- og tittelsiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 3 – 5. Over noteteksten på s. 3 står: "Til min Gyldenlak. / (Henrik Wergeland.)". Nederst på s. 3 står: "Copyright 1919 by Alf Hurum»". På omslagets s. 2 gjengis en anmeldelse med tittelen "Nye sange" skrevet av David Monrad Johansen i *Norsk Musikerblad*, mai 1918. På omslagets nest siste side finner man de 23 første taktene av "Blonde nætter", op. 13 nr. 1. På omslagets bakside angis titler og innhold i op. 2 – 15.

I: Korrekturtrykk til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3145b:1083. Korrekturtrykket inneholder en del rettelser i Hurums håndskrift foretatt med rødt blekk. Korrekturtrykket består av tre sider, pag. 3–5. Over noteteksten på s. 3 står: "Til min Gyldenlak. / Henrik Wergeland. / Alf Hurum". Til høyre for noteteksten på s. 3 står følgende som stammer fra notetrykkeriet: "42039 [i blyantskrift] / II [i blyantskrift] / 20. APR. 1918 [stemplet] / Notenstecherei [stemplet]". Under noteteksten på s. 3 og 4 angis platenummer 29.

J: Autograf (utkast) til nr. 3a på s. 96–97 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086; over noteteksten på s. 96 står i Hurums skrift: "Nocturne".

K: Autograf (utkast) til nr. 3b på s. 94–95 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086; over noteteksten på s. 94 står i Hurums skrift: "Regn".

L: Førsteutgave (separattrykk) av nr. 3 a og b på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 30. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / SANGE / I. Fandango / II. Til min Gyldenlak / III. Nocturne / Regn." Omslags- og tittelsiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: "FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJÖBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Verlag und Eigentum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916". Noteteksten finnes på s. 3–7. Over noteteksten på s. 3 står: "Nocturne / (Sigbjörn Obstfelder.)"; over noteteksten på s. 6 står: "Regn / (Sigbjörn Obstfelder.)". Nederst på s. 3 står: "Copyright 1919 by Alf Hurum". På omslagets

s. 2 gjengis en anmeldelse med tittelen ”Nye sange” skrevet av David Monrad Johansen i *Norsk Musikerblad*, mai 1918. På omslagets nest siste side finner man de 23 første taktene av ”Blonde nätter”, op. 13 nr. 1. På omslagets baksiden angis titler og innhold i op. 2–15. ”Nocturne” finnes også i versjon for sang og orkester, se verk 28 nr. 2.

M: Et tittelopplag av nr. 3 a og b på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 30. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / SANGE / I. Fandango / II. Til min Gyldenlak / III. Nocturne / Regn / IV Aften”. Det kan her se ut til at Hurum har latt ”Aften” inngå som nr. 4 i op. 14. ”Aften” er senere endret til nr. 1 i op. 19. Forlagsopplysningene på omslags- og tittelsiden er identiske med B; til forskjell fra omslagssiden i kilde B inneholder omslagssiden i kilde C også prisopplysning til nr. 4. Noteteksten, som er identisk med den i B, finnes på s. 3–7. Over noteteksten på s. 3 står: ”Nocturne / (Sigbjörn Obstfelder.)”; over noteteksten på s. 6 står: ”Regn / (Sigbjörn Obstfelder.)” Nederst på s. 3 står: ”Copyright 1919 by Alf Hurum”. På omslagets baksiden angis titler og innhold i op. 2–19, nr. 1.

Hovedkilder: til nr. 1 kilde D, til nr. 2 kilde I og til nr. 3a og b kilde M.

Verk 20 [To sanger] – Sang og klaver (*Uten op.nr.*)

1. ”September” (H. V. Kaalund.)
2. ”Bjerken” (Theodor Caspari)

Kilder

A: Et utkast til nr. 1 på s. 96–98 i *Samlebind 11*, kat. nr. Mus ms a 3204:1087 i NB. Første tekstrække over noteteksten på s. 96 begynner slik i Hurums skrift: ”Vinden fra havet mig kjøler...»” Blekk og blyantskrift.

B: Autograf til nr. 1 – en omarbeidet versjon av verk 1 nr. 7 i NB, kat. nr. Mus ms a 3155:1084. Autografen, som er skrevet med sort blekk, består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26,9 x 34,2 cm. Øverst på tittelsiden står en uidentifisert blyantnoteskrift, deretter: ”Alf Hurum”. Over noteteksten på s. 1 står: ”September / (H. V. Kaalund.) / Alf Hurum”. Det er ikke kjent når Hurum utarbeidet denne versjonen.

C: Autograf til soliststemme til nr. 1 i NB materiale fra Hurum som ikke er katalogført. Autografen består av et dobbelt 14-linjers noteark, 27 x 33,9 cm, der noteteksten er skrevet med sort blekk på s. 4. Over noteteksten står i Hurums skrift: "September / Alf Hurum". På s. 3 finner man et blyantutkast til en del av et parti fra op. 23 (25), *Motette*, verk 31; følgende tekst finnes under et av notesystemene: "Kjærlighet fra Gud er det store bud".

D: Autograf (ufullstendig utkast skrevet delvis med blyant, delvis med blekk) til nr. 2 på s. 20 (t. 4–12) og s. 22–29 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus. ms. a 3202:1086.

E: Autograf til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus. ms. a 3137:1085. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 27 x 34 cm. Tittelsiden inneholder følgende skrevet med blyant som viser at Hurums opprinnelige plan har vært å ha sangen som nr. 1 i op. 11: "Bjerken [tittelen er overstrøket] / Alf Hurum / Sange / (höi stemme) [linjen er overstrøket] / I Vi ses igen / II En blomma. / III Gloria in exselsis [sic!]". I tillegg inneholder tittelsiden prisopplysninger. Noteteksten, som finnes på s. 4–7, er skrevet med sort blekk og er meget lett lesbar. Autografen inneholder ingen annen notetekst enn til denne sangen.

Hovedkilder: til nr. 1 kilde B og til nr. 2 kilde E.

3) 1917–1928: Mot det norrøne

Verk 21 LILJA – Solo, mannskor og orgel (Op. 15)

- 1) Indledningsbøn
- 2) Skabelsen
- 3) Syndefallet
- 4) Bebudelsen. Kristi fødsel
- 5) Ave Maria
- 6) Kristi lidelse og død
- 7) Ave Maria
- 8) Kristus i helvede
- 9) Oppstandelsen

Kilder

A: Autograf (en blyantkladd med noen få takter skrevet med sort blekk) til store deler av op. 15 på s. 76–103 i *Samlebind 6* – et ukatalogisert samlebind i NB. Under kat. nr. Mus ms a 3208:1088 i UBO finner man et dobbelt noteark med et avsnitt fra op. 15 i et omslag som består av et 12-linjers noteark med klaverstemmen markert med klamme og der biblioteket har skrevet følgende på 1. omslagsside: ”Skisser til trykte verker og ms”. Notarket har notetekst bare på første side og den er skrevet med sort blekk; over noteteksten på system 2 står i Hurums skrift: ”Skabelsen».”

B: Autograf til forskjellige avsnitt av op. 15 i NB, kat. nr. Mus ms a 3118:1082. Autografen, som er skrevet med sort blekk, inneholder en del korreksjoner og overstrykninger; den oppbevares i et dobbelt 12-linjers noteark, 27 x 34,2 cm. Autografen består av syv løse enkeltark, paginert som følger av biblioteket: 7, 9, 10, 11, 13, 16, 31, 32, 53, 54; i tillegg finner man et dobbelt noteark der første side er paginert 24 av biblioteket. På første side av dobbeltarket som autografen oppbevares i, har biblioteket satt til en tekst som forklarer pagineringen: ”Tallene i [] er henvisning til sidetall i Mus ms a 3117.” Under dette katalognummer oppbevares trykkforelegget, kilde C (Mus ms a 3117a:1082), samt to eksemplarer

av den trykte utgaven, eksemplarer som inneholder Hurums blyantkorreksjoner (Mus ms a 3117b:1082). Trykkforelegget er imidlertid upaginert; korreksjonene på de paginerte sidene i B korresponderer ikke med korreksjoner i trykkforelegget, heller ikke med noe i de to trykte utgavene (Mus ms a 3117b:1082).

Innholdet på de paginerte sidene i B er som følger (versinndelingen i det følgende er den man finner i den trykte utgaven, kilde D): S. 7–8 inneholder slutten av 2. vers, 3. vers og begynnelsen av 4. vers. S. 9 og 10 inneholder slutten av 4. vers, 5. vers og begynnelsen av 6. vers. S. 11–12 inneholder slutten av 6. vers, 7. vers og begynnelsen av 8. vers. S. 13–14 inneholder slutten av 8. vers, 9. vers og begynnelsen av 10. vers. S. 16–17 inneholder slutten av 10. vers, 11. vers og de fem første takter av 12. vers. S. 31–32 har øverst på s. 31 de fem siste taktene av vers 20. i den trykte utgaven, samt 24. vers, et vers som korresponderer med vers 21 i den trykte utgaven. S. 32 inneholder de første 16 takter av 25. vers, et vers som korresponderer med vers 22 i den trykte utgaven. S. 53 inneholder 35. vers, et vers som korresponderer med vers 32 i den trykte utgaven. S. 54 inneholder 36. vers, et vers som korresponderer med vers 33 i den trykte utgaven. Dobbeltarket, som er paginert 24, inneholder på 1. og 2. side de 37 siste taktene av vers 17 i den trykte utgaven; resten av dobbeltarket inneholder vers 20 og 21 (= 19. og 20. vers i den trykte utgaven) samt vers 22 og de 12 første taktene av 23. vers – to vers som ikke synes benyttet i den trykte utgaven. Autografen er muligens en første renskrift som senere har vært gjenstand for endringer. Endringene er bare delvis kommet med i versjonen i kilde C, trykkforelegget, og dermed den trykte utgaven.

Versnummereringen i kilde B korresponderer bare delvis med den i trykkforelegget, kilde C, og den trykte utgaven kilde D.

C: Autograf (trykkforelegg) i NB, kat. nr. Mus ms a 3117a:1082. Autografen består av 54 12-linjers notesider, hvorav s. 1, 23 og 48–54 ikke inneholder notetekst. Siste side inneholder en blyantskrevet oversikt som viser varigheten av de enkelte avsnitt ved en fremførelse. På første noteside, 27 x 34,1 cm, står følgende skrevet med rødt blekk øverst i venstre hjørne: "Tittelblatt [sic!]". Derunder finner man i Hurums skrift følgende tekst, en tekst som er forfattet av diktets oversetter, Fredrik Paasche: "'Lilja' er et kvad av den islandske skald, munken Eystein Aasgrimsson, som / bodde i Helgesæter kloster ved Nidaros aar 1361. Kvadets navn ('liljen') / er valgt med tanke paa Maria, og til Guds moder er dets hundrede vers / viet. (I mandskoret 'Lilja' benyttes kun otte og tredve av de hundrede vers, A. H.) / Men digitets indhold dannes av det hele verdensdrama fra skapelsen til / dommen, og Kristus er dets sentrale skikkelse. Foran den episke del kommer / en kort indledingsbøn. /

Med 'Lilja' naar den norrøne middelalders rike religiøse poesi / sit høidepunkt.
Aldrig er dens form mer strømmende, dens følelsesliv / sterkere bevæget end her.
Aldrig fandt den mere fuldtonende ord. / Og kvadet var elsket som intet andet i
samtidens. / Det er i sin helhet oversat av undertegnede og utgit / i boken 'Lilja', et
kvad til Guds moder. (Kristiania 1915). Oversættel- / sen er en fri gjengivelse av
digts form og indhold. 'Ordret' er det paa / ingen maate; men vers for vers
dækker den mening og søger overalt at / bevare den oprindelige stemning. / Fredrik
Paasche". Deretter har Hurum føyd til to av diktets vers. Noteteksten, som er
skrevet med sort blekk, inneholder en god del rettelser, utstrykninger og tilføyelser,
men er lett lesbar.

D: Førsteutgave på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 31. Tittelsiden har
følgende tekst: "Lilja / Mandskor / af / Alf Hurum"; i tillegg finner man følgende
opplysninger om forlag og copyright: "Friedrich Hofmeister / Leipzig / Wilhelm
Hansen / Kjøbenhavn / Alf Hurum / Christiania / Eigenthum für alle Länder.
Copyright by Alf Hurum 1919". Nederst på s. 4 står: "USA copyright by Alf
Hurum 1919". Noteteksten finnes på s. 4–60. Over noteteksten på s. 4 står: "LILJA.
(Broder Eystein – Fredrik Paasche.) / Indledningsbøn". Over noteteksten står
følgende dedikasjon: "Til min mor". Over noteteksten på s. 6 står: "Skabelsen", på
s. 10: "Syndefallet", på s. 19: "Bebudelsen. Kristi fødsel", på s. 24: "Ave Maria",
på s. 33: "Kristi lidelse og død", på s. 42: "Ave Maria", på s. 56: "Kristus i
helvede" og på s. 58: "Oppstandelsen". På side 2 angis de enkelte avsnitts varighet i
minutter, tilsammen 60. På s. 3 finner man det samme forord som i kilde C. Av de
to versene Hurum har føyd til etter forordet i kilde C, er bare siste del beholdt etter
forordet i førsteutgaven: "Mine ord er lette at tyde. / Hjertets stemme, som her fik
lyde, / maatte den høres! maatte den fryde! / 'Liljens' navn skal min draapa prude. /
(fra 'Lilja.')".

E: To eksemplarer av førsteutgaven i NB, kat. nr. Mus ms a 3117b:1082, eks. 1 og
2 med

Hurums egenhendige blyantkorrekssjoner og blyanttilføyelser. Korrekssjonene finnes
på følgende sider i eks. 1: s. 4–6, 8, 10, 13, 19, 33–34, 40–47 og 56–58; i eks. 2
finner man korrekssjoner på følgende sider: s. 7–8, 10–13, 15–26, 29–32, 36–39 og
57.

F: Autograf (kladd) til en ny og omarbeidet versjon av op. 15, en versjon som også
omfatter orgel, i NB, kat. nr. Mus ms a 3119a:1083. Autografen består av 4 blå

notehefter. Første hefte, 23,8 x 31,9 cm, har følgende tekst på omslagssiden: "Lilja I / Alf Hurum". Det andre heftet, 26,7 x 33,5 cm, har følgende tekst på omslagssiden: "Bebudelsen. Kr. fødsel / Lilja II". På tittelsiden i det andre heftet står følgende i Hurums skrift: "Lilja / Oratorium / for / Mannskor, / soli å [sic!] orgel / av / Alf Hurum / Ny omarbeidet utgave". Det tredje heftet, 26,7 x 33,4 cm, har følgende tekst på omslagssiden: "Lilja III". Det fjerde heftet, 26,7 x 33,5 cm, har følgende tekst på omslagssiden: "Lilja IIII / Transponeringer". Noteteksten, som er skrevet delvis med blått blekk, delvis med blyant, inneholder et vell av korreksjoner, overstrykninger og tilføyelser og er vanskelig å lese. Autografen viser at Hurum har gått bort fra versjonen av op. 15 slik en finner den i førsteutgaven, kilde D; imidlertid ser det ikke ut til at den nye versjonen noen gang ble trykt og utgitt. Ti innbundne notesider finnes også i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1088 og inneholder trolig utkast til den nyeste versjonen av op. 15, verk 21.

G: Et kopieksemplar (ikke autograf) av korsatsen til den nyeste versjonen – uroppført i Oslo 24. august 1931 – overført fra mannskoret "Brage" i Bergen til NB kat. nr. Mus ms a 3119a:1083. Kopieksemplaret viser hvor orglet ble benyttet i den nye omarbeidede versjonen og at verket har gjennomgått en god del endringer i form av transponeringer, utelatelse av enkelte vers fra den opprinnelige versjonen og en rekke motiviske og tematiske endringer.

H: Autograf til (ufullstendig) orgelstemme i NB, kat. nr. Mus ms a 3119b:1083. Autografen består av 7 innbundne doble 12–linjers noteark, 23,6 x 31,1 cm. Tittelsiden har følgende tekst i Hurums skrift: "Lilja". Over noteteksten på første notetekstsiden står: "Kristi lidelse og død." Noteteksten, som er skrevet delvis med blått blekk, delvis med blyant, inneholder et vell av korreksjoner, overstrykninger og tilføyelser og er vanskelig å lese.

Hovedkilde: D (førsteutgaven fra 1919), G og delvis H.

Verk 22 EVENTYRLAND – a) for klaver, b) for orkester (Op. 16)

1. "I den forheksede have"
2. "Prinsessen leker med guldæblerne"
3. "De tre Trold"

4. "Det sner og det sner"

5. "Tusselag"

6. "Nordlysdøtrene"

Kilder

A: Autograf (utkast skrevet med sort blekk) til en sang med tittelen "Snø" på s. 98–99 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086. Sangens akkompagnement kan ha dannet utgangspunkt for op. 16 nr. 4 – "Det sner og det sner".

B: Autograf (blyantkladd) til store deler av klaverversjonen av op. 16 på s. 104–117 i *Samlebind 6* – et ukatalogisert samlebind i NB. Over noteteksten på s. 106 står i Hurums skrift: "I den forheksede have", over noteteksten på s. 109: "Prinsessen leker med Guldæblerne", over noteteksten på s. 112 står: "De tre Trold", mens Hurum har skrevet følgende over noteteksten på 2. system på s. 116: "Det sner og det sner / (etter maleri av Th. Kittelsen)". På s. 124–125 finner man et blyantutkast til nr. 5. Over noteteksten på s. 124 har Hurum skrevet: "Tusselag". Et blyantutkast til nr. 6 finnes i samme bind på s. 126–128 med følgende tittel over noteteksten: "Nordlysdøtrene".

C: Autograf (trykkforelegg) til klaverversjonen i NB, kat. nr. Mus ms a 3120:1083. Autografen består av 26 notesider, 27,1 x 34,3 cm med 12 notelinjer pr. side. Tittelsiden har følgende overstrøkne tekst i Hurums skrift: "Alf Hurum / Eventyrlad / for Piano". Tittelsiden og de to følgende sidene er upaginerte. Deretter er autografen paginert fortløpende slik: 1–11, 14–15, 12–13, 12, 11, deretter fire upaginerte sider etterfulgt av s. 16 og 17 der sidetallet er overstrøket. Noteteksten er skrevet med sort blekk og inneholder svært få korrekjoner og er meget lett lesbar. Over noteteksten på side 1 står følgende: "I den forheksede have". Etter tittelen finner man følgende skrevet med rødt blekk: "Die Nahmen der Stücke sollen zur linker Seite / wie hier angegeben gedruckt werden. / Alf Hurum Op. 16". Til venstre under noteteksten på s. 1 står: "In dem verzauberten Garten. / In an enchanted garden". Til høyre under noteteksten står følgende opplysning om copyright: "Copyright by Alf Hurum 1920". Langs noteteksten til høyre står følgende opplysning om tysk og engelsk tittel: "Die Titel in deutsch und englisch / soll hier gedruckt werden". S. 1 inneholder også noen få tilføyelser etter alt å dømme foretatt av notestikkeren. Over noteteksten på s. 3 står: "Prinsessen leker med guldæblerne". Under noteteksten på samme side står: "Die Prinzessin spielt mit goldnen Äpfeln. / The Princess is playing with gold apples"» På fjerde

notesystem på s. 5 står følgende tittel: "De tre Trold. / III". Under noteteksten på samme side står: "Die drei Trold. / The three trolls". Over noteteksten på s. 10 står følgende tittel: "Det sner og det sner. / IV / Alf Hurum". Under noteteksten på samme sider står: "Es schneit und schneit / It's snowing and snowing". På andre notesystem på s. 11 finner man følgende tittel: "Tusselag. / V". Under noteteksten på samme side står: "Gnomengesellschaft. / Goblinparty". På notesiden etter dette stykket, en noteside med pag. 12, finner man de 25 første taktene av stykke nr. 2, men noteteksten er ikke i Hurums skrift og er dessuten overstrøket. På s. 12 står følgende over noteteksten: "Nordlysdøtrene / VI". Under noteteksten på samme side står: "Die Töchter des Nordlichts / Daughters of the northlight".

D: Førsteutgave på eget forlag, pl. nr. 32. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / EVENTYRLAND / FOR PIANO." Tittelsiden gir følgende opplysninger om forlag og copyright: "Alf Hurum / Christiania. / Eigentum für alle Länder. / Copyright by Alf Hurum 1920". Nederst til høyre på s. 2 og 10 står: "Copyright by Alf Hurum 1920". Det fremgår av tittelsiden at op. 16 har vært utgitt fordelt på 2 hefter foruten i en samlet utgave. På siden foran første notetekstside står: "Index / I. I den forheksede Have / II. Prinsessen leker med Guldæblerne / III. De tre Trold / IV. Det sner og det sner / V. Tusselag / VI. Nordlysdøtrene". Noteteksten finnes på s. 2–19 og de norske titlene finnes foran det enkelte stykkes notetekst – henholdsvis på s. 2, 4, 7, 10, 12 og 16. På de samme sider nederst står også tyske og engelske oversettelser av titlene – henholdsvis: "In dem verzauberten Garten / In an enchanted garden; Die Prinzessin spielt mit golden Äpfeln / The Princess is playing with gold apples; Die drei Trold / The three trolls; Es schneit und schneit / It's snowing and snowing; Gnomengesellschaft / Goblinparty; Die Töchter des Nordlichts / Daugthers of the northlight". På omslagets bakside angis titler og innhold i opus 2–18.

E: Separatutgave av nr. 4–6. Eget forlag, pl. nr. 32. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / EVENTYRLAND / FOR PIANO". Tittelsiden gir følgende opplysninger om forlag og copyright: "Alf Hurum / Christiania. / Eigentum für alle Länder. / Copyright by Alf Hurum 1920". Nederst til høyre på s. 2 står: "Copyright by Alf Hurum 1920". Det fremgår av tittelsiden at op. 16 har vært utgitt fordelt på 2 hefter foruten en samlet utgivelse. På siden før første notetekstside står: "Index / I I den forheksede Have / II Prinsessen leker med Guldæblerne / III De tre Trold / IV Det sner og det sner / V Tusselag / VI Nordlysdøtrene". Noteteksten finnes på s. 2–11. Titlene til nr. 3–6 finner man henholdsvis på s. 2, 4 og 8. Nederst på de samme

sidene står tyske og engelske oversettelser av titlene – henholdsvis: ”Es schneit und schneit / It’s snowing and snowing”, ”Gnomengesellschaft / Goblinparty” og ”Die Töchter des Nordlichts / Daughters of the northlight”. På omslagets baksiden angis titler og innhold i opus 2–18. Noteteksten er identisk med nr. 4–6 i kilde D.

F: Autograf (ufullstendig) til nr. 1 i versjon for orkester i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 3 doble 24-linjers noteark. Tittelsiden, 25,9 x 34,9 cm, har følgende tekst: ”Alf Hurum / Eventyrland № 1”. Noteteksten, som er skrevet meget tydelig med sort blekk, finnes på åtte av notesidene og inneholder enkelte blyantkorrekssjoner.

G: Autograf til nr. 4 i versjon for orkester i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 3 doble 24-linjers noteark. Tittelsiden, 26,1 x 34,9 cm, har følgende tekst: ”Alf Hurum / Eventyrland № 4”. Noteteksten, som er skrevet meget tydelig med sort blekk, finnes på åtte av notesidene og inneholder enkelte blyantkorrekssjoner. Versjonen i kilde G består av 50 takter mens klaverversjonen består av 51; t. 37 i klaverversjonen mangler i versjonen i G.

H: Autograf til nr. 5 i versjon for orkester i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 5 doble 24-linjers noteark. Tittelsiden, 26,1 x 34,9 cm, har følgende tekst: ”Alf Hurum / Eventyrland № 5”. Noteteksten, som er skrevet tydelig med sort blekk, finnes på 14 av notesidene og inneholder en del korrekssjoner både med blekk og blyant. Versjonen i kilde H er noe utvidet i forhold til versjonen for klaver.

I: Autograf til nr. 6 i versjon for orkester i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 5 doble 24-linjersnoteark. Tittelsiden, 26,2 x 34,9 cm, har følgende tekst: ”Alf Hurum / Eventyrland № 6”. Noteteksten, som er skrevet tydelig med sort blekk, finnes på ni av notesidene og inneholder en del korrekssjoner både med blekk og blyant. Over noteteksten på første notetekstside står følgende tittel i Hurums skrift: ”Nordlysdøttrene”. Versjonen i kilde I er noe ufullstendig i forhold til versjonen for klaver. På siste side finner man i Hurums skrift følgende oversikt over rekkefølgen, en rekkefølge som skiller seg fra den i klaverversjonen (se kilde D): ”Eventyrland / I. I den forheksede have / II. Nordlysdøttrene / III. De tre troll / IV. Det sner og det sner / V. Prinsessen leker med guldæblerne / VI. Tusselag”; denne rekkefølgen er den samme som den opprinnelige rekkefølgen i kilde J, en rekkefølge Hurum senere har endret i kilde J.

J: Autograf til versjon for orkester av hele op. 16 i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen er innbundet i blå-sort shirting, ca. 27,2 x 35,1 cm. Tittelsiden har følgende tekst skrevet med sort blekk i Hurums håndskrift (den opprinnelige nummerering med romertall har Hurum rettet til arabiske tall, samtidig som rekkefølgen er endret; endringen består i at nr. 3 og nr. 6 skal bytte plass): ”Alf Hurum / Eventyrland / Suite for Orkester / Dauert 20 min. / 1 I den forheksede have / 2 Nordlysdøttrene / 6 De tre trold. / 4 Det sner og det sner / 5 Prinsessen leker med guldæblerne / 3 Tusselag”. Deretter følger en oversikt over instrumentariet som er benyttet i op. 16. Autografen, som er paginert fra 1–74, er skrevet med sort blekk på 20-liners notepapir, inneholder en del korrektsjoner, men er meget lett lesbar. Over noteteksten på s. 1 står i Hurums skrift: ”№ 1 I den forheksede Have Alf Hurum / In dem verzauberten Garten. – In an enchanted garden”, over noteteksten på s. 15 står: ”№ 2 / Nordlysdøttrene / Die Töchter des Nordlichts. Daughters of the nortlight”, over noteteksten på s. 23 står: ”№ 6 De tre Trold / Die drei Trold – The three trolls”. Nederst på siden foran, s. 22, har Hurum skrevet: ”nr. 3 nr. 6 Tusselag”. Over noteteksten på s. 43 står: ”№ 4 Det sner og det sner № 4 / Es schneit und schneit – It’s snowing and snowing”. På den upaginerte notesiden mellom pag. 49 og 50 står følgende i Hurums skrift: ”Alf Hurum / Prinsessen leker med guldæblerne / (fra suite ’Eventyrland’) / The Princess is playing with gold apples / (from suite ’Fearlyland’) / Partitur”. Over noteteksten på s. 51 står: ”№ 5 Prinsessen leker med guldæblerne / The Princess is playing with gold apples. / from Suite ’Eventyrland’ (’Fearlyland’) / Alf Hurum Op. 16 / № 2”. På den upaginerte notesiden foran s. 59 står i Hurums skrift: ”Tusselag”. Over noteteksten på s. 59 står: ”№ 3 Tusselag / Gnomengesellschaft – Goblinparty”. På baksiden av pag. 50 finner man en versjon av t. 1–9 av nr. 5 som imidlertid er overstrøket. Etter pag. 74 følger tre 20-liners notesider uten notetekst. På noen punkter avviker orkesterversjonen fra klaverversjonen slik en finner den i kilde D – både stykkenes rekkefølge, men også det musikalske innhold. Når det gjelder ”I den forheksede have”, består klaverversjonen av 55 takter, orkesterversjonen av 78. Etter t. 29 i versjonen for orkester gjentas klaverversjonens t. 9–24 (t. 24–39 i orkesterversjonen); deretter kommer i orkesterversjonen klaverversjonens t. 1–7 på nytt (t. 40–46 i orkesterversjonen). Takt 31–36 i klaverversjonen er i orkesterversjonen utøket til 11 takter (t. 48–58 i orkesterversjonen), mens stykkets avslutning (fra t. 59 i orkesterversjonen og fra t. 37 i versjonen for klaver) i all hovedsak er lik i begge versjoner – klaverversjonens t. 51 er imidlertid blitt til to takter i orkesterversjonen (t. 73–74). I ”Nordlysdøttrene” er partiet i

klaverversjonen fra t. 32–42 redusert til 7 takter i orkesterversjonen (t. 32–38 i orkesterversjonen); orkesterversjonen følger klaverversjonens t. 43–70 (t. 39–71 i orkesterversjonen – forskjellen på én takt skyldes at t. 70 i klaverversjonen er forlenget til to takter i orkesterversjonen); t. 70–74 i klaverversjonen har Hurum omgjort til 6 takter i orkesterversjonen (t. 68–73); fra t. 75 i klaverversjonen har klaveret 10 takters avslutning, orkesterversjonen har 11, hvilket skyldes at t. 77 i klaverversjonen er omgjort til to takter i versjonen for orkester. I tillegg til disse forskjellene kommer at tematikken i orkesterversjonen ikke alltid er lik den i klaverversjonen. I “De tre Trold” er forskjellene små: t. 36–37 og 41–42 i klaverversjonen er i orkesterversjonen utøket til 4 takter, henholdsvis t. 36–39 og t. 43–46; i tillegg er stykkets siste takt forlenget slik at orkestervesjonen får én takt i tillegg til slutt. I “Det snør og det snør” følger versjonene hverandre; man legger merke til at t. 36 i autografen for orkester er angitt å skulle spilles to ganger – slik som i klaverversjonen. I “Prinsessen leker med guldæblerne” har orkesterversjonen seks takter mer enn klaverversjonen – t. 26–31 i orkesterversjonen er, sett i relativ til klaverversjonen, et innskudd mellom t. 25 og 26. I orkesterversjonen av “Tusselag” er en rekke takter omgjort til to takter sett i forhold til klaverversjonen: t. 1 i klaverversjonen er blitt til t. 1–2 i orkesterversjonen; t. 4 i klaverversjonen er blitt til t. 5–6 i orkesterversjonen; t. 23 i klaverversjonen er blitt til t. 25–26 i orkesterversjonen; t. 24 i klaverversjonen er blitt til t. 27–28 i orkesterversjonen; t. 25 i klaverversjonen er blitt til t. 29–30 i orkesterversjonen; t. 42 i klaverversjonen er blitt til t. 47–48 i orkesterversjonen; t. 43 i klaverversjonen er blitt til t. 49–50 i orkesterversjonen; t. 44 i klaverversjonen er blitt til t. 51–52 i orkesterversjonen; t. 45 i klaverversjonen er blitt til t. 53–54 i orkesterversjonen; t. 50 i klaverversjonen er blitt til t. 59–60 i orkesterversjonen. Versjonen for orkester er ikke trykt.

K: Et orkesterstemmesett til op. 16 i NB, kat. nr. Mus ms a 3121:1083.

Stemmesettet er ikke i Hurums skrift. En oversikt i Hurums skrift som følger stemmesettet, viser hvilke stemmer settet inneholder; stemmesettet mangler “Glockenspiel”-stemmen.

Hovedkilder: D (for klaver), J (for orkester)

Verk 23 GOTISKE BILLEDER. POEMER FOR PIANO – Klaver (Op. 17)

1. "Munkekor i Jonsklosteret"
2. "St. Thomas' Klokker"
3. "Gargoyle"
4. "Dunkelt lys gjennom rosevindu"
5. "Luftlet ornamentik mot aftenhimmel"
6. "Mysterium"

Kilder

A: Autograf (utkast) til flere av stykkene i op. 17 i *Samlebind 6* – et ukatalogisert samlebind i NB. På s. 122–123 finner man nr. 1 og over noteteksten på s. 122 står: ”Munkekor i St. Jons klosteret”, på s. 132–134 finner man nr. 5, over noteteksten på s. 132 står: ”Gargoyle [overstrøket] / Luftlet ornamentik mot Aftenhimmel”. På s. 135 finner man et ufullstendig utkast skrevet med blekk og blyant til de første taktene av nr. 6, og på s. 136–137 et annet ufullstendig utkast skrevet med blekk og blyant til størstedelen av nr. 6. Over noteteksten på s. 136 står i Hurums skrift: ”Mysterium”. På s. 140–141 finner man en blyantkladd til nr. 4, og over noteteksten på s. 140 står: ”Dunkelt lys gjennem rosevindu”. På s. 142–147 finner man en kladd skrevet med blekk og blyant til nr. 2, og over noteteksten på s. 142 står: ”St. Thomas’ klokker”. På s. 148–149 finner man en blyantkladd til nr. 3 og over noteteksten på s. 148 står: ”Gargoyle”. På s. 159 finner man de siste taktene av nr. 2 (fra t. 105 og ut stykket) skrevet med blekk i tillegg til noen takter skrevet med blyant. Under noteteksten har Hurum med blyant skrevet følgende som gjelder op. 18: ”Norrøn Suite er bygget over / gammelnorske motiver. / ’Norrøn Suite’ er bygget / over gammelnorske motiver. / A. H”.

B: Autograf (trykkforelegg) i NB, kat. nr. Mus ms a 3122:1083. Autografen består av 24 sider med 12 notelinjer pr. side. Tittelsiden, 27 x 34,3 cm, er upaginert og har følgende tekst som er overstrøket med blyant: ”Alf Hurum / Gotiske Billeder / Poemer for Piano”. Sidene med notetekst er paginert fra 2–16. Som det vil fremgå, synes stykkene i op. 17 opprinnelig å ha hatt en annen rekkefølge enn den en finner i førsteutgaven, kilde C. Over noteteksten på s. 1 står: ”Die Nahmen der Stücke sollen zur linker Seite / wie hier gedruckt werden. / Dieser Stück soll als № 4

gedruckt werden. / Dunkelt lys gjennom rosevindu”. Under noteteksten på s. 2 står følgende: ”USA Copyright by Alf Hurum 1920”. Copyrightopplysningen er imidlertid overstrøket med blekk. Deretter følger tysk og engelsk tittel: ”Dunkles Licht durch eine Fensterrose. / Dim light through a Rosewindow”. Over noteteksten på s. 4 står: ”Als № 2 gedruckt / St. Thomas’ klokker”. Under noteteksten på samme side står: ”Die Glocken des St. Thomas / The bells of St. Thomas”. Over noteteksten på s. 8 står følgende: ”Als № 3 gedruckt / Gargoyle”. Over noteteksten på s. 10 finner man: ”Als № 1 gedruckt / Munkekor i Jonsklosteret. / Alf Hurum Op. 17”. Under noteteksten på samme side står: ”Chor der Mönche im Jonskloster / Monk’s choir in St. John’s monastery / Copyright by Alf Hurum 1920”. På skrå til venstre for noteteksten og med en pil til den tyske og engelske tittel for å angi at disse titlene skal trykkes under noteteksten, står følgende skrevet med rødt blekk: ”Der Titel in deutsch und englisch / soll hier gedruckt werden”. Over noteteksten på s. 12 står: ”№ 5 / Luftlet ornamentik mot aftenhimmel”. Under noteteksten på samme side står: ”Gotische Ornamentik gegen Abendhimmel. / Airy ornamentation against an evening sky”. Foran noteteksten til nr. 6 finner man på s. 14 følgende: ”Mysterium / № 6”.

C: Førsteutgave på eget forlag, pl. nr. 33. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / Gotiske Billeder / Poemer for piano”. Tittelsiden gir følgende opplysninger om forlag og copyright: ”Alf Hurum / Christiania. / Eigentum für alle Länder. / Copyright by Alf Hurum 1920”. Nederst til høyre på s. 2 står: ”Copyright by Alf Hurum 1920”. På side 1gis følgende oversikt over innholdet der rekkefølgen er lik den korrigerte rekkefølgen i trykkforelegget, kilde B: ”Index / 1 Munkekor i Jonsklosteret / 2 St. Thomas’ Klokker / 3 Gargoyle / 4 Dunkelt lys gjennom Rosevindu / 5 Luftlet Ornamentik mot Aftenhimmel / 6 Mysterium”. Noteteksten finnes på s. 2 – 17 med norske titler over det enkelte stykkes notetekst – henholdsvis på s. 2, 4, 8, 10, 12 og 15. Nederst på samme sider – bortsett fra på s. 8 og 15 – står tyske og engelske oversettelser av titlene – henholdsvis: ”Chor der Mönche im Jonskloster / Monk’s choir in St. John’s monastery; Die Glocken des St. Thomas / The bells of St. Thomas; Dunkles Licht durch eine Fensterrose / Dim light through a Rosewindow; Gotische Ornamentik gegen Abendhimmel / Airy ornamentation against an evening sky”. På omslagets bakside angis titler og innhold i opus 2 – 18.

D: Autograf til nr. 1 og 2 i versjon for orkester i NB, kat. nr. Mus ms a 3123:1083. Autografen, som har karakter av delvis å være en kladd skrevet med blekk, består

av 36 upaginerte 30-linjers notesider, hvorav 21 sider inneholder notetekst. Noteteksten er skrevet meget tydelig med sort blekk og inneholder noen rettelser med blyant og blekk. Tittelsiden, 27,3 x 33,9 cm har følgende tekst: "Gothiske Billeder / Gothisk Suite / Suite for orchestre [sic!]". Over noteteksten på første notetekstside står i Hurums håndskrift: "Munkekor i Jonsklosteret / Alf Hurum". Nr. 2 er ikke skilt ut ved nummerering eller tittel, men begynner på syvende notetekstside. Versjonen i D skiller seg fra den i B og C ved å være lengre, samt å inneholde tematisk stoff som ikke finnes i B og C. I nr. 1 finner man i begynnelsen en obo-solo (første notetekstside) som ikke har noe motstykke i B og C; også i nr. 2 finner man tematisk materiale som ikke finnes i B og C.

Hovedkilde: C.

Verk 24 NORRØN SUITE – a) for klaver, b) for orkester (Op. 18)

Kilder

A: Autograf (utkast) til flere av stykkene i *Samlebind 6* – et ukatalogisert samlebind i NB. På s. 150 en kladd skrevet med blekk til de første 24 taktene av nr. 6. Over noteteksten står i Hurums skrift: "Tempo di valse". På s. 154 finner man et utkast til nr. 2 skrevet med blekk og blyant; over noteteksten har Hurum skrevet det dikt man finner over nr. 1 i den trykte versjonen. På s. 155 finner man et blyantutkast til nr. 1; over noteteksten står i Hurums skrift: "Norrøn Suite Norsk Suite". På s. 156–157 finner man en blyantkladd til nr. 4; nederst på s. 157 har Hurum skrevet med blyant: "NB. Glisandoen kan bekvemt gjøres med 2, 3 og 4 finger og haandflaten ned". Dette er imidlertid rettet til følgende, en rettelse som delvis er foretatt med blekk: "NB. Glisandoen paa de sorte tastene kan utføres med høire haands 2, 3 og 4 finger og haandflaten ned". På s. 158 finner man et blyantutkast til nr. 7. Under noteteksten har Hurum med blyant skrevet: "Norrøn Suite er bygget over gamle norske motiver. / Suiten er tænkt at skulle spilles i sammenheng, / men stykkerne kan naturligvis også føredrages enkeltvis. / A. H". På s. 130–131 finner man et utkast til et stykke som ikke synes å være brukt i op. 18; over noteteksten på s. 130 har Hurum skrevet følgende med blekk: "Liti Kjersti ho paa gullharpa slo, / det høynde Bergjekongen i bergje nor".

B: Autograf (trykkforelegg) i NB, kat. nr. Mus ms a 3124:1083. Autografen, som er skrevet med sort blekk, har få rettelser og er meget lett lesbar; autografen består av

16 12-linjers notesider. Tittelsiden, 26,9 x 34,4 cm, er upaginert, men sidene med notetekst er paginert fra 1–9. Tittelsiden har følgende overstrøkne tekst: "Alf Hurum / Norrøn Suite / for Piano". På siden etter tittelsiden står følgende: "Dies soll in die Mitte dieses Seite gedruckt / werden / zweites Seite / des Tittelblattes [sic!]". Fra denne teksten går det en pil ned til en sort firkant som inneholder følgende tekst: "Norrøn Suite er bygget / over gammelnorske motiver / A. H". Over noteteksten på s. 1 står følgende: "Norrøn Suite / Kjersti og Bergjekongen / Liti Kjersti ho var seg så lite eit viv / bronfolen løyper lett; / ho kunna' kje råde sit unge liv. / Hu, det regner og det blæs; / fer noran unde fjollo / der leikar dei nordmenn! [I forbindelse med diktet har Hurum gitt en beskjed til trykkeriet]. / Alf Hurum Op. 18". Under noteteksten på s. 1 står: "Copyright by Alf Hurum 1920". Over noteteksten på s. 2 står: "Å Bergjekongen ha' seg ein gangare spak, / han sette liti Kjersti upp på hans bak. / Bergjekongen rei bergje tri gongur ikring, / og bergje det opnast, så dei kom derin. / II". Over noteteksten på s. 4 står følgende: "Dei sette liti Kjersti på sylvarstol, / dei gav hennar drikke av sylvarskał. / Den tyste drykkjen, som liti Kjersti drakk, / dei kristne låndo ho endå gat.*) / Hori er du fødd og hori er du bori? / og hori er dine jomfruklær skori? / *) mindededes. / III". Over noteteksten på s. 5 står: "I Noreg er eg fødd i Noreg er eg bori, / i Noreg er eg bori, [linjen er overstrøket] / i Noreg er mine jomfruklær skori." / IV". På s. 6 over noteteksten til stykke nr. 5 står: "Dei gav hennar drikke av det raue gullhorn, / dei slepte der neri tri villarkorn.*) / Den trea drykkjen liti Kjersti ho drakk, / dei kristne låndo ho aller meire gat. / Hori er du fødd og hori er du bori? / Og hori er dine jomfruklær skori"? / *) Forvildelseskorn". Under noteteksten på s. 6 står følgende: "*) [stjernen er en henvisning fra nest siste takt i foregående stykke, nr. 4] Glisando'n paa de sorte tastene kan utføres med høyre hånds 2, 3 og 4 finger og hånd- / flaten ned". Over noteteksten på s. 8 står: "I bergje er eg fødd og i bergje er eg bori, / i bergje er mine jomfruklær skori. / VI". På s. 9 over noteteksten til stykke nr. 7 står følgende: "I bergje vil eg liva, i bergje vil eg døy, / bronfolen løyper lett; / i bergje er eg kongjens festarmøy. / Hu, det regner og det blæs; / fer noran under fjollo / der leikar dei nordmenn. / VII".

C: Førsteutgave på eget forlag, pl. nr. 34. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Norrøn Suite / for Piano". Tittelsiden gir følgende opplysninger om forlag og copyright: "Alf Hurum / Christiania. / Eigentum für alle Länder. / Copyright by Alf Hurum 1920". Nederst til høyre på s. 3 står: "Copyright by Alf Hurum 1920." På side 1 gjengis diktet "Kjersti og Bergjekongen". Foran noteteksten til det enkelte stykke gjengis det vers i diktet som danner stykkets bakgrunnen. På s. 2 står

følgende i sort ramme: ”‘Norrøn Suite’ er bygget / over gammelnorske motiver. / A. H”. Noteteksten finnes på s. 3–12. På omslagets baksiden angis titler og innhold i opus 2–18.

D: En utgave for klaver i NB, kat nr. Mus ms a 3126:1083 med Hurums egenhendige instrumentasjonsangivelser.

E: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3125:1083 til orkesterversjonen for ”Radio-orkestret” i Oslo. Autografen består av 48 18-linjers notesider hvorav 36 sider har notetekst tydelig skrevet med grønt blekk. Autografen inneholder enkelte korrekksjoner med blyant. Tittelsiden, 27,2 x 35,1 cm, har følgende tekst i Hurums skrift: ”Alf Hurum / Norrøn Suite / Partitur / for Oslo Kringkastings orkester”. Det er enkelte forskjeller mellom orkesterversjonen og klaverversjonen: orkesterversjonen mangler i nr. 1 opptakten, i nr. 2 har orkesterversjonen fått siste takt forlenget. Orkesterversjonen av nr. 4 og 5 avviker ganske megt fra klaverversjonen, mens nr. 6 og 7 følger klaverversjonen. Versjonen i kilde E avviker bare på detaljplanet fra versjonen i kilde F.

F: Autograf til orkesterversjonen i NRK, kat. nr. 234L. Autografen er innbundet i et grått pappomslag, 27,7 x 35,7 cm. Omslagssiden har følgende trykte tekster: ”ALF HURUM / NORRØN SUITE”. Tittelsiden, 26,9 x 34,8 cm har følgende tekst i Hurums skrift: ”Alf Hurum / Norrøn Suite / (spiller ca. 9 min.) / Partitur / for Oslo Kringkastings Orkester / komponert og instrumentert av Alf Hurum / Norrøn Suite er bygget over / gammelnorske motiver / Paris, November 1931”. Noteteksten, som er skrevet megt tydelig med sort blekk, finnes på s. 1–36.

Hovedkilder: C (for klaver), F (for orkester)

Verk 25 SANGE – Sang og klaver

(Op. 19)

1. ”Aften” (Rabindranath Tagore)
2. ”Jeg løfter mit øye” (Salme 121)

Kilder

A: En autograf i blyantskrift til nr. 1 på s. 104–110 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086; over noteteksten på s. 104 står følgende tittel i Hurums skrift: ”Aften”.

B: Autograf (trykkforelegg) til nr. 1 i NB, kat. nr. Mus ms a 3133:1083. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26,9 x 34 cm. Tittelsiden har følgende tekst i Hurums skrift: ”Alf Hurum / Aften / (Rabindranath Tagore) / Sang og Piano”.

Deretter er det følgende satt med stempel: ”ALF HURUM / JOSEFINEGADEN 15 / CHRISTIANIA”, hvoretter Hurum har skrevet følgende: ”Eigenthum für alle Länder / USA Copyright by Alf Hurum 1922”. Øverst i venstre hjørne står følgende som ikke er i Hurums skrift: ”40», og i høyre hjørne: ”fol. 51.700.” Over noteteksten på første notetekstsiden står: ”Aften / (Rabindranath Tagore.) / Alf Hurum Op. 19 № 1”. Under noteteksten på samme side står: ”USA Copyright by Alf Hurum 1922”. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder svært få korrekksjoner og er meget lett lesbar.

C: Førsteutgave (separattrykk) av nr. 1 på eget og to samarbeidende forlag, pl. nr. 35. Tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / SANGE / I. Fandango / II. Til min Gyldenlak / III. Nocturne / Regn / IV Aften”. Av titlene på tittelsiden kan det se ut som om ”Aften” er innlemmet som nr. 4 i op. 14. Over noteteksten på s. 2 står imidlertid: ”AFTEN. / (Rabindranath Tagore) / Alf Hurum, Op. 19 №1”.

Tittelsiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: ”FRIEDRICH HOFMEISTER / LEIPZIG. / WILHELM HANSEN / KJØBENHAVN. / ALF HURUM / CHRISTIANIA / Verlag und Eigenthum für alle Länder. USA copyright by Alf Hurum 1916”. På tittelsiden står følgende dedikasjon i Hurums skrift: ”Ragnvald Bjarne / med venlig hilsen fra Alf Hurum”. Nederst på s. 2 står: ”USA Copyright by Alf Hurum 1922”. Noteteksten finnes på s. 2–3.

D: Førsteutgave (separatutgave) av nr. 2 på eget og et samarbeidende forlag, uten pl. nr. Omslags- og tittelsiden har følgende tekst: ”ALF HURUM / SANGE / VI SES IGEN / EN BLOMMA / GLORIA IN EXCELSIS [titlene inngår i op. 11] / LIDEN KIRSTEN / HVORFOR HYLER DE SORTE HUNDE / GRÆD KUN, DU BLEGE [titlene inngår i op. 12] / BLONDE NÆTTER / GENREBILLEDE / STÆVNEMØDE / DET VAR EN DEILIG HANE [titlene inngår i op. 13] / JEG LØFTER MIT ØYE.” Omslags- og tittelsiden har følgende opplysninger om forlag og copyright: ”NORSK MUSIKFORLAG / OSLO. i HOVEDKOMMISJON / ALF HURUM / OSLO / Verlag und Eigentum für alle Länder. / USA copyright by Alf

Hurum 1958". Noteteksten finnes på s. 2–4. Over noteteksten på s. 2 står: "TILEGNET KIRSTEN FLAGSTAD / Jeg løfter mit øye / Salme 121". På omslagets bakside angis innholdet i op. 2–19 og en oversikt over sanger med orkester og verker for stort orkester.

Hovedkilder: for nr. 1 kilde C og for nr. 2 kilde D.

Verk 26 BENDIK OG AAROLILJA. SYMFONISK DIGTNING FOR ORKESTER *(Op. 20)*

Kilder

A: Autograf (utkast skrevet i all hovedsak med sort blekk) til store deler av op. 20 på s. 8–20, 22–74 og 252–261 i *Samlebind 10* i NB, kat. nr. mus ms a 3203:1087. Noteteksten inneholder en mengde rettelser og utstrykninger, men er lesbar. Autograf (ufullstendig utkast) skrevet med sort blekk i versjon for to klaverer på s. 18–53b i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. 3204:1087.

B: Autograf i NB, kat. nr. 57:1, 106 sider merket "B. C." paginert fra 1–106 med 22 notelinjer pr. side. Noteteksten er skrevet med sort blekk og er lett lesbar, inneholder en del blyantkorrekssjoner og blyanttilføyelser, samt tilføyelser i rød blyantskrift. Autografen er bundet inn i svart shirting–bind, ca. 27,5 x 33,8 cm. Omslagssiden har følgende tekst i gullskrift: "Alf Hurum / Benedikt / og Aarolilja". På første side etter omslagssiden står følgende i Hurums håndskrift: "Bendik og Aarolilja er / gammelnorsk folkediktning / fra ca. anno 1350. / Dele av diktet eller prosautdrag av dette skal ikke trykkes i programmet. / A. H." Deretter kommer følgende tekst skrevet med blyant, muligens i Hurums håndskrift: "Opførelsen varer ca. 25 min. / Efter forkortelsen ca. 19 min". Nederst på siden står en del henvisninger til avsnittstallene i partituret. På de to neste sidene følger en trykt versjon av vers 1–58 i diktet som ligger til grunn for verket; diktet er skrevet på et ark som er limt inn i partituret. Tittelsiden har følgende tekst i Hurums håndskrift: "Alf Hurum / Bendik ['Bendik' er korrigert fra 'Benedikt'] og Aarolilja / Symfonisk digtning for orkester / Partitur / Uroppførelse i Harmonien, Bergen 20. Sept. 1923. Harald Heide dirigerte / 1ste opførelse i Kristiania ved kompositionsaften 8 Oktober 1923 / Johan Ludv. Mowinckel dirigerte". Nederst på siden er følgende tekst påført med stempel: "ALF HURUM / JOSEFINEGADEN

15 / CHRISTIANIA". Over noteteksten på s. 1 står: "Bendik og Aarolilja. / Symfonisk digtning for orkester. Alf Hurum Op. 20". Autografen bærer preg av å ha vært benyttet ved oppførelser av verket. I autografen er det foretatt to større strykninger: i takten etter tall 37 er Fl. og Ob. strøket ut, mens Clar, Fag. og Cor, samt strykere er beholdt. Ved 2. takt etter tall 37 står: "Geht aus bis 2 Takte vor 41". Strykningen er foretatt på s. 58–63 og disse sidene er heftet sammen med binders. Ved tall 57 (s. 94) er det markert et sprang til tall 58 (s. 99) og disse sidene er også heftet sammen med binders.

C: Manuskriptkopi, 26,6 x 34 cm, av kilde A paginert fra s. 2–97, 24 notelinjer pr. side merket "B. C. / No. 8" i NB, kat. nr. 57:1. Noteteksten finne på s. 1–98. Flere av sidene har en blyantpaginering som er satt i parentes, en paginering som stemmer overens med pagineringen i autografen, kilde A. Kopien er skrevet med sort blekk og har en del korreksjoner og blyanttilføyelser. I kopien er det første spranget i autografen foretatt ved at noteteksten er utelatt, markert ved følgende tekst ved tall 37 (s. 58): "23 Takte / aus dem ersten Original / ausgelassen". I kopien er det andre spranget markert ved spranganvisning i noteteksten fra tall 57 (s. 94) til tall 58 (s. 99). Vedlagt partitirkopien finnes strykerstemmer.

Partitirkopien er etter alt å dømme besørget av Olav Trygve Hagen, Eidsvoll. Ifølge et brev datert 24/9–1924, fra Olav Trygve Hagen til Hurums mor Jacobine Andrea Hurum, har Hagen skrevet ut mesteparten av partitirkopien. "Avskriften er ikke meget pen", skriver Hagen, "især første del som er skrevet av en gutt". I følge samme brev er kopien laget i anledning en norsk konsert som "Gesellschaft der Musikfreunde" skulle holde i "Grossen Musikvereinsaal" i Wien i februar – ifølge brevet var konserten fastsatt til den 20. februar – 1925.⁷⁵³ På dette tidspunkt var Hurum på Hawaii og har sørget for å få kopiert op. 20 til bruk ved konserten i Wien.

Hovedkilde: B.

Verk 27 SANG FOR KRISTIANIA – Mannskor (Uten op.nr.)

Kilder

A: Autograf (ufullstendig) i NB, kat. nr. Mus ms a 3172:1085. Autografen finnes i et ufullstendig klaveruttag med følgende tekst på tittelsiden: "Alf Hurum / Symfoni

⁷⁵³ Brev i NB, kat. nr. Brevs. nr. 683.

/ Piano 2 hendig” bestående av fire doble 12-linjers noteark, 26,2 x 35,4 cm. (Det synes imidlertid ikke å være tale om et klaveruttag til symfonien i d–moll, verk 29). Autografen til to av taktene i sangen finnes på åttende notetekstside i klaveruttaget med tekstens første linje: ”Du er vor egen by saa fast og trygt du hviler”; på den etterfølgende siden finner man en kladd til sangen, skrevet delvis med blekk delvis med blyant, med følgende tittel i Hurums skrift over noteteksten: ”Sang til Kristiania”.

B: Førsteutgave på Norsk Musikforlag, pl. nr. 5055, nr. 405 i serien ”Norsk Musikforlags Udgave af udvalgte Kor og Kvartetter for Mandsstemmer”. Over noteteksten står: ”Sang for Kristiania / Nils Collett Vogt / Alf Hurum”. Man merker den lille endringen i tittelen i forhold til kilde A. På s. 2 finner man sangens seks vers. Versjonen i kilde B skiller seg fra den i kilde A ved å ha doblet note verdiene; ellers bare en mindre forskjell i t. 1.

Hovedkilde: B.

Verk 28 SANGE MED ORKESTER

(*Uten op.nr.*)

1. ”Blonde Nætter” (Vilhelm Krag), Op. 13 nr. 1
2. ”Nocturne” (Sigbjörn Obstfelder), Op. 14 nr. 3a
3. ”Hvorfor hyler de sorte hunde” (Vilhelm Krag), Op. 12 nr. 2
4. ”Fandango” (Vilhelm Krag), Op. 14 nr. 1

Kilder

A: Autograf til noen takter fra nr. 1 og 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3158:1084. Autografen består av 2 doble upaginerte 22-linjers noteark, 26,8 x 34 cm. Noteteksten er skrevet med sort blekk og inneholder korrekksjoner og noen overstrykninger. S. 1 inneholder t. 14–15 i nr. 2; s. 2 inneholder de seks første taktene av nr. 1; s. 3 inneholder t. 47–59 i nr. 1; s. 4 inneholder et utkast til t. 2–6 i nr. 2; s. 5 inneholder utkast til t. 32–36 i nr. 2.

B: Autograf til nr. 1–3 i NB, kat. nr. Mus ms a 3159a:1084. Autografen er bundet inn i blå shirting, 27,3 x 33,7 cm med følgende i gullskrift: ”Alf Hurum / SANGE

MED ORKESTER". Tittelsiden har følgende i Hurums håndskrift: "Alf Hurum / Sange med Orkester / I / Blonde Nætter / II / Nocturne / III / Hvorfor hyler de sorte hunde / IV / Fandango". Deretter følger noteteksten paginert 1–28. Notesidene har 22 notelinjer pr. side. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder noen ganske få tilføyelser og er meget lett lesbar. Over noteteksten på s. 1 står følgende: "Blonde Nætter / (Vilhelm Krag.) / Alf Hurum", over noteteksten på s. 9 står: "Nocturne / Sigbjörn Obstfelder / Alf Hurum", og over noteteksten på s. 17 står: "Hvorfor Hyler de sorte hunde. / (Vilhelm Krag) / Alf Hurum". Sammenlignet med versjonene for klaver viser det seg at versjonen av nr. 1 med orkester i kilde B bare har 40 takter, mens klaverversjonen har 59. Dette skyldes at klaverversjonens t. 1–27 i orkesterversjonen er skrevet ut med halvparten så lange note verdier (se t. 1–13 i orkesterversjonen) og at det tilsvarende gjelder for klaverversjonens t. 51–59 (se de fem siste taktene i orkesterversjonen). Nr. 2 følger klaverversjonen, bortsett fra siste takt i orkesterversjonen som er en ekstra takt sett i forhold til versjonen for klaver. Nr. 3 følger klaverversjonen. I Universitetsbiblioteket i Oslo, kat. nr. Mus ms a 3159b:1084 oppbevares et stemmesett til nr. 1–3, men stemmesettet er ikke i Hurums håndskrift.

C1: Autograf til nr. 4 for bassbaryton i NB, kat. nr. Mus ms a 3161a:1084.

Autografen er bundet inn i blå shirting med følgende tekst i gullskrift: "Alf Hurum / FANDANGO / Basbaryton". Tittelsiden har følgende tekst i Hurums skrift: "Alf Hurum / Josefinegaten 15 / Oslo / Norge / Alf Hurum / Fandango / For dyp stemme / Basbaryton / Partitur". De etterfølgende notesidene med 22 notelinjer pr. side er paginert fra 1–37. Over noteteksten på s. 1 står i Hurums skrift: "Fandango. / (Vilhelm Krag.) / Alf Hurum". Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder noen få korreksjoner og tilføyelser med blyant, men er meget lett lesbar. Etter noteteksten på s. 37 står i Hurums skrift: "Gjeilo [sic!] 30. August 1923". I UBO, kat. nr. Mus ms a 3161b:1084 oppbevares et stemmesett til nr. 4; stemmesettet er imidlertid ikke i Hurums håndskrift.

C2: Autograf til nr. 4 for tenor i NB, kat. nr. Mus ms a 3160a:1084. Autografen er bundet inn i blå shirting med følgende tekst i gullskrift: "Alf Hurum / FANDANGO / Tenor". Tittelsiden har følgende tekst i Hurums skrift: "Alf Hurum / Fandango / For høi stemme / Tenor / Partitur". Øverst i venstre hjørne står følgende navn: [Carl] Struve. De etterfølgende notesidene med 22 notelinjer pr. side er paginert fra 1–39. Over noteteksten på s. 1 står i Hurums skrift: "Fandango. / Vilhelm Krag. / Alf Hurum". Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder

noen få tilføyelser med blyant, men er meget lett lesbar. Etter noteteksten på s. 39 står i Hurums skrift: "Gjeilo, [sic!] 6. September 1923". Når det gjelder nr. 4 og forholdet mellom versjonen for klaver og den med orkester, er klaverversjonens t. 154 utvidet til fire takter i versjonen for orkester (både i høy og lav utsettelse), derimot er klaverversjonens t. 164 utelatt i versjonen for orkester (både i høy og lav utsettelse). I Universitetsbiblioteket i Oslo, kat. nr. Mus ms a 3160b:1084 oppbevares et stemmesett til nr. 4; stemmesettet er imidlertid ikke i Hurums håndskrift.

Hovedkilder: B, C1 og C2.

Verk 29 SYMFONI I D-MOLL – Orkester

(Uten op.nr.)

1. sats: "De store skoge" – *moderato espressivo*
2. sats: "Vinternatt på vidden" – *Andante*
3. sats: "Vikingeskibet" – *Allegro risoluto*

Kilder

A: Autograf til klaveruttag til første sats i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 4 doble 12-linjers noteark, der tittelsiden, 24 x 31,8 cm, har følgende som ikke er i Hurums håndskrift: "Alfred Hurum". Deretter følger i Hurums skrift: "De store Skoge / (pianouttag) / № I av / Symfoniske tonebilleder for stort orkester / komponert i Berkeley, California 1927."

Noteteksten er skrevet for størstedelen med sort blekk, men også noe blått og inneholder mange korreksjoner med blyant samt instrumentasjonsanvisninger, men er lesbar. Over noteteksten på første notetekstside står: "De store Skoge / Alf Hurum».

B: Autograf til klaveruttag til andre sats i NB, kat. nr. Mus ms a 3164:1085.

Autografen består av 2 doble 12-linjers noteark, der tittelsiden, 24,2 x 31,8 cm, har følgende i Hurums håndskrift: "Alf Thorvald Hurum / De store Skoge / (pianouttag) / № 2 av / Symfoniske tonebilleder for stort orkester / komponert i Berkeley California 1927". Noteteksten, som finnes på s. 2–6, er skrevet med sort blekk og inneholder en del korreksjoner med blyant samt instrumentasjonsanvisninger. Over noteteksten på første notetekstside står:

”Vinternat paa vidden / Alf Hurum”. På s. 8 finner man et skisse-utkast til en sang med tittelen ”Og jorden var øde og tom”. Under samme kat. nr. finner man et dobbelt 12-linjers upaginert noteark, 24,2 x 31,8 cm, med følgende tekst i Hurums håndskrift skrevet med blyant på s. 1: ”Vikingskibet”. Deretter følger de første taktene til symfoniens tredje sats i klaveruttag skrevet delvis med blekk, delvis med blyant. Noteteksten inneholder svært mange instrumentasjonsanvisninger skrevet med blyant.

C: Autograf – ufullstendig partiturkladd delvis skrevet med blyant, delvis med blått blekk – i NB, kat. nr. Mus ms a 3163:1085. Autografen består av 2 enheter á 7 doble 20-linjers noteark, henholdsvis 27,2 x 34,5 cm og 27,1 x 34,5 cm og 1 enhet med seks doble 20-linjers noteark, 27,2 x 34,5 cm. Den første enheten er pag. 1–26, deretter en side uten notetekst og paginering. På tittelsiden står følgende i Hurums skrift: ”Alf Hurum / I / De store skoge / Partitur.” Over noteteksten på s. 1 står: ”Alf Hurum / De store skoge”. I den andre enheten er de to første notesidene upaginert, dretter paginert fra 27–52. Denne enheten har en feilpaginering: s. 50 skulle vært s. 49, men ut fra noteteksten synes ingen side å mangle. På første noteside står: ”II”. Over noteteksten på s. 40 står i Hurums skrift: ”Vinternat paa vidden / Alf Hurum”. Den tredje enheten har følgende på den upaginerte førstesiden: ”III”; de etterfølgende sidene er pag. 53–75. Over noteteksten på s. 53 står i Hurums skrift: ”Vikingskipet”. Noteteksten inneholder svært mange rettelser, men er lesbar.

D: Autograf – partitur – til symfonien i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogført. Autografen er innbundet i et blåspraglet pappomslag, ca. 28,2 x 34,4 cm. Første noteside er uten notetekst, men paginert s. 1; nederst på s. 1 står følgende trykt: ”Carl Fischer, New York. / No. 23–20 lines”. Deretter følger noteteksten meget tydelig skrevet med sort blekk med noen få rettelser paginert fra 1–103 på 20-linjers notesider etterfulgt av åtte 16-linjers notesider og fire 20-linjers notesider, alle uten notetekst. Over noteteksten på s. 1 står i Hurums skrift: ”Symphonie / I / De store skoger / Alf Hurum”. Over noteteksten på s. 41 står: ”II / Vinternat paa vidden”, og over noteteksten på s. 55 står: ”III / Vikingskibet”.

Hovedkilde: D

Verk 30 [SEKS SANGER FOR MANNSKOR] – (Herman Wildenvey)
(Op. 21)

1. “Digteren og fluen”
2. “Græshoppen”
3. “Et spørgsmål”
4. “Min eneste”
5. “Den som ler sidst, ler bedst”
6. “Selma”

Kilder

A: Autograf til nr. 1 finnes på s. 54–55 i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder noen blyantrettelser, men er lett lesbar. Over noteteksten på s. 54 står med blyant: ”№ 1 Digteren og Fluen”.

B: Førsteutgave av nr. 1 på Norsk Musikforlag, Oslo, pl. nr. 5138. Over noteteksten står: ”№ 440 af / Norsk Musikforlags Udgave / af udvalgte Kor og Kvartetter for Mandsstemmer. / Digteren og Fluen / Herman Wildenvey. / Alf Hurum Op. 21. № 1”.

C: Autograf til nr. 2 på s. 56–58 i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder noen blyantrettelser, men er lett lesbar. Over noteteksten på s. 56 står med blyant: ”№ 4 [tallet er overstrøket] / 5 [tallet er overstrøket] / 2”. Deretter følger sangens tittel i Hurums skrift: ”Græshoppen”.

D: Førsteutgave av nr. 2 på Norsk Musikforlag, Oslo, pl. nr. 5139. Over noteteksten står: ”№ 441 af / Norsk Musikforlags Udgave / af udvalgte Kor og Kvartetter for Mandsstemmer. / Græshoppen / Herman Wildenvey. / Alf Hurum Op. 21. № 2”.

E: Autograf til nr. 3 på s. 53c og 60–61 i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087. På de tre nederste systemene på s. 53c finner man et utkast med blyant.

De tre øverste systemene på s. 60 har noteteksten i blekk, mens de tre nederste systemene på samme side og hele s. 61 har noteteksten i blyantskrift. Over noteteksten på s. 60 står følgende skrevet med blyant: ”№ 5 [tallet er overstrøket] / 4 [tallet er overstrøket] / 3”. Deretter følger sangens tittel med blekk i Hurums skrift: ”Et spørsgsmål”.

F: Førsteutgave av nr. 3 på Norsk Musikforlag, Oslo, pl. nr. 5140. Over noteteksten står: ”№ 442 af / Norsk Musikforlags Udgave / af udvalgte Kor og Kvartetter for Mandsstemmer. / Et spørsgsmål. / Herman Wildenvey. / Alf Hurum Op. 21. № 3”.

G: Autograf til nr. 4 på s. 62–63 i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087. Noteteksten er delvis skrevet med sort blekk, delvis med blyant. Over noteteksten på s. 62 står med blyant: ”№ 2 [tallet er overstrøket] / 4”. Deretter følger sangens tittel i Hurums skrift over noteteksten på 2. system: ”Min eneste”.

H: Førsteutgave av nr. 4 på Norsk Musikforlag, Oslo, pl. nr. 5141. Over noteteksten står: ”№ 443 af / Norsk Musikforlags Udgave / af udvalgte Kor og Kvartetter for Mandsstemmer. / Min eneste. / Herman Wildenvey. / Alf Hurum Op. 21. № 4”.

I: Autograf til nr. 5 på s. 64 i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087. Noteteksten er skrevet med sort blekk. Over noteteksten står med blyant: ”№ 3 [tallet er overstrøket] / 5”. Deretter følger sangens tittel skrevet med blekk i Hurums skrift: ”Den som ler sidst, ler bedst”.

J: Førsteutgave av nr. 5 på Norsk Musikforlag, Oslo, pl. nr. 5142. Over noteteksten står: ”№ 444 af / Norsk Musikforlags Udgave / af udvalgte Kor og Kvartetter for Mandsstemmer. / Min eneste. / Herman Wildenvey. / Alf Hurum Op. 21. № 5”.

K: Autograf til nr. 6 på s. 60–61 i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087. Noteteksten er skrevet med blyant. Til venstre for 4. system på s. 60 står med blyant: ”№ 6”. Deretter følger sangen, men uten tittel; derimot begynner første verselinje i Hurums skrift slik: ”Og det er liden Selma”.

L: Førsteutgave av nr. 6 på Norsk Musikforlag, Oslo, pl. nr. 5143. Over noteteksten står: ”No 445 af / Norsk Musikforlags Udgave / af udvalgte Kor og Kvartetter for Mandsstemmer. / Selma. / Herman Wildenvey. / Alf Hurum Op. 21. No 6”.

Hovedkilder: **B, D, F, H, J og L.**

Verk 31 MOTETTE – Blandet kor, soli og orgel (Op. 23 (25))

Kilder

A: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 7204:587. Autografen består av 5 doble noteark med 14 notelinjer pr. side paginert fra 1–14. Arkene er merket ”K. U. V. Beethoven Papier Nr. 32. (14 Linien)”. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / Motette / for blandet kor og soli.” Over noteteksten på s. 1 står: ”Motette / for blandet kor og soli / Alf Hurum”. På side 1 finner en også følgende tilføyelse i øverste venstre hjørne, en tilføyelse som muligens ikke er i Hurums skrift: ”1/2 tone op. Fis”. Mellom side 13 og 14 ligger et løst ark med en ny versjon – i Hurums håndskrift – av verkets 8 siste takter med følgende tekst under noteteksten: ”Ovenstaaende kan klippes ut og klistres over slutten av Mottetten”. Kilde B og den trykte utgaven har imidlertid en betydelig omarbeidet avslutning i forhold til de to versjonene i kilde A. Man legger merke til at sopran-, alt- og tenorstemmen er notert med C-nøkkelen i autografen. Kilde A angir ikke opusnummer. Manuscriptet er en gave til NB fra dirigenten for Olavsguttene, Ragnvald Bjarne; gaven ble gitt i juni 1965.

B: Autograf (trykkforelegg) i NB, kat. nr. Mus ms a 3127:1083. Autografen består av 20 14-liners noteark. Tittelsiden, 26,7 x 33,9 cm, er upaginert; noteteksten er paginert fra 1–16. Tittelsiden har følgende tekst: ”Alf Hurum / Motette / for blandet kor og soli [linjen er overstrøket med blyant] / Tilegnet Ragnvald Bjarne / og Mandskoret [ordet er overstrøket med blekk] / det norske kirkeguttekor / Olavsguttene”. Over noteteksten på s. 1 står: ”Tilegnet Ragnvald Bjarne / og Olavsguttene [ordet er overstrøket med blekk] det norske kirkeguttekor ’Olavsguttene’ / Motette / for blandet kor og soli. / for mixed Chorus and Soli / für gemischte Chor und Soli / Alf Hurum. Op. 23”. Noteteksten er skrevet med blått blekk med en del blyanttilføyelser som særlig dreier seg om tekstens plassering. Autografen inneholder norsk, engelsk og tysk tekst og har vært benyttet som trykkforelegg. Vedlagt autografen følger også et utkast til et brev datert ”Berlin 30. november 1929”, til notetrykkerfirmaet C. G. Röder, Leipzig. Utkastet, som dreier

seg om trykketekniske spørsmål (også vedrørende *Hymne*, verk 32), har samme kat. nr. som autografen. Kilde B har opusnummer 23, i den trykte utgaven, kilde C, endret til op. 25. Hva dette skyldes er ukjent.

C: Førsteutgave på eget og et samarbeidende forlag, pl. nr. 36. Tittelsiden har følgende tekst: "Motette / Tilegnet Ragnvald Bjarne / og det norske kirkeguttekor / OLAVSGUTTENE". Tittelsiden gir følgende opplysninger om forlag og copyright: "Norsk Musikforlag / OSLO / i komm. / ALF HURUM / OSLO / EIGENTUM FÜR ALLE LÄNDER / Copyright by Alf Hurum 1930". På s. 2 står: "Copyright by Alf Hurum 1930". På tittelsiden finnes følgende i Hurums håndskrift: "Ragnvald Bjarne / venligst fra Alf Hurum". Over noteteksten på s. 2 angis verkets opustall – "Op. 25" – og man legger merke til divergensen mellom dette og opusnummeret i kilde B. Hva dette skyldes, er ukjent. Noteteksten finnes på s. 2 – 15.

Hovedkilde: C.

Verk 32 HYMNE – Blandet kor og orgel (fra Op. 15)

Kilder

A: Autograf (trykkforelegg) til *Hymne*, siste del av op. 15 for blandet kor med et kort orgelforspill i NB, kat. nr. Mus ms a 3162:1085. Autografen består av et dobbelt 14-linjers noteark, 26,7 x 33,7 cm. Øverst til venstre på tittelsiden har Hurum skrevet: "Format 8⁰ (17 x 27 cm) / auf einen Bogen ohne Umschlag. / Titelseite einfach schwarz gedruckt". I tillegg har tittelsiden følgende tekst: "Alf Hurum / HYMNE / for blandet kor / Norsk Musikforlag / Oslo / i komm. / Alf Hurum / Oslo / Eigentum für / alle Länder / Copyright by Alf Hurum 1919". Over noteteksten på første notetekstsiden står: "Hymne / for blandet kor / Hymnen er et utdrag av mandskoret / 'Lilja', hvis tekster er et norrønt middelaldersk / kvad fra det 13de aarhundrede av munken / Eystein Aasgrimsson . Oversatt av Fredrik Paasche. / Hymnen har her baade riksmaalstekst og den / oldnorske originaltekst. Den synges som / innledning til Olavsvesperen i Trondhjems / domkirke, ogsaa ved Olsokjubileet 26. juli 1930. / Musikken er av Alf Hurum". Noteteksten er skrevet med sort blekk og er meget lett lesbar. I et utkast til et brev i NB, kat. nr. Mus ms a 3127:1083 til notetrykkerfirmaet C. G. Röder, Leipzig , tar Hurum opp trykketekniske spørsmål (også vedrørende *Motette*, se kilde B under verk 31).

B: Separat utgave av *Hymne*, siste del av op. 15, i versjon for blandet kor med et kort orgelforspill på eget og et samarbeidende forlag, pl. nr. 37, i kommisjon hos Norsk Musikforlag. Tittelsiden har følgende tekst: "ALF HURUM / HYMNE / FOR BLANDET KOR". Tittelsiden inneholder følgende opplysninger om forlag og copyright: "Norsk Musikforlag / OSLO / i komm. / ALF HURUM / OSLO / EIGENTHUM FÜR ALLE LÄNDER / Copyright by ALF HURUM 1919". Nederst på side 2 står: "Copyright 1919 by Alf Hurum, Oslo". Over noteteksten på s. 2 står: "HYMNE / for blandet kor". Foran noteteksten gis følgende opplysninger: "Hymnen er et utdrag av manuskriptet 'Lilja', hvis tekster er et norrønt middelaldersk kvad fra det 13de aarhundrede av munken Eystein Aasgrimsson. Oversatt av Fredrik Paasche. Hymnen har her både riksmaalstekst og den oldnorske originaltekst [sic!]. Den synges som innledning til Olavsvesperen i Trondhjems domkirke, også ved Olsokjubilæet 26. juli 1930. Musikken er av Alf Hurum".

Hovedkilde: B.

Verk 33 [TO KLAVERSTYKKER]

(Uten op.nr.)

Kilder

A: Autograf til nr. 1 i NB, kat. nr. Mus ms a 3184a:1085. Autografen består av to doble upaginert 12-linjers noteark, 26,6 x 33,2 cm. Autografen mangler Hurums signatur, tittel og tempobetegnelse, men det kan neppe herske tvil om at det er Hurums noteskrift vi står overfor. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder ganske få korreksjoner og er meget lett lesbar.

B: Autograf (blyantutkast) til nr. 2 på s. 126–133 *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087. Øverst på s. 129 står følgende tittel i Hurums skrift skrevet med blyant, en tittel som ikke står i noe forhold til noteteksten på siden: "Marche mignonne / Dainty March."

C: Autograf til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3184b:1085. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 26,5 x 33,2 cm. Autografen mangler Hurums signatur, tittel og tempobetegnelse, men det kan neppe herske tvil om at det er Hurums noteskrift vi står overfor. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder ganske få korreksjoner og er meget lett lesbar.

Hovedkilder: A (til nr. 1) og C (til nr. 2).

Verk 34 [Jesus dør og jorden ryster] – Trestemt blandet kor *(Uten op. nr.)*

Kilder

A: Autograf (meget ufullstendig) til 19 takter av sangen i NB, kat. nr. Mus ms a 3176c:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,9 cm. Noteteksten finnes på s. 1–2 og er skrevet med blyant. Under noteteksten på første og begynnelsen av andre notelinje på s. 1 står følgende tekst: "Jesus dør og Jorden ryster; O mitt Hjerte, skjelv du da".

B: Autograf (blyantkladd) til sangen i NB, kat. nr. Mus ms a 3176b:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,7 x 33,9 cm. Noteteksten finnes på s. 1–4 og er skrevet med blyant. Autografen mangler tittel og Hurums signatur, men det kan neppe herske tvil om at noteskriften er Hurums. Autografen inneholder noen rettelser men er lett lesbar.

C: Autograf (blyantkladd) til sangen i NB, kat. nr. Mus ms a 3176a:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,8 x 33,8 cm. Noteteksten finnes på s. 1–4 og er skrevet med blyant. Autografen mangler tittel og Hurums signatur, men det kan neppe herske tvil om at noteskriften er Hurums. Autografen inneholder noen rettelser men er lett lesbar. Over noteteksten på s. 1 står: "1. Alt, sopran og bas / 2. Sopran bas alt. ..to [?] bas, alt sopran [det er ikke klart hva dette betyr]" .

Hovedkilde: C.

Verk 35 [To sanger] – Sang og klaver

(Uten op.nr.)

1. “Skogsus” (Theodor Caspari)
2. “Den bekken som siklar” (A. O. Vinje)

Kilder

A: Autograf (blyantutkast) til nr. 1 på s. 8–9 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086.

B: Autograf til nr. 1 i NB, kat. nr. Mus ms a 3143:1083. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 27 x 34,3 cm. Tittelsiden har følgende i Hurums skrift: ”Alf Hurum / Skogsus”. Over noteteksten på første notetekstside står i Hurums skrift: ”Skogsus / (Theodor Caspari) / Alf Hurum”. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder bare ganske få korreksjoner og er meget lett lesbar.

C: Autograf (blyantutkast) til nr. 2 på s. 2–5 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086.

D: Autograf til nr. 2 i NB, kat. nr. Mus ms a 3138:1083. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 27,3 x 34,3 cm. Tittelsiden har følgende i Hurums skrift: ”Alf Hurum / Den bekken som siklar / (Vinje)”. Over noteteksten på s. 3 står i Hurums skrift: ”Den bekken som siklar / (Vinje) / Alf Hurum”. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder bare ganske få korreksjoner og er meget lett lesbar.

Hovedkilder: A (til nr. 1) og D (til nr. 2).

B: Arrangementer av andres verker

Fra Hurums hånd foreligger et orkesterarrangement av et verk av David Kalakaua fra Hawaii; i tillegg oppbevarer NB et manuskript til en korsang som ikke er i Hurums håndskrift, men det er katalogisert som en utsettelse Hurum har gjort.

Nr. 1 HAWAII PONOI AV DAVID KALAKAUA

Instrumentert for Honolulu Symphony Orchestra av Alf Hurum. Hurums instrumentasjon av "Hawaii Ponoi" ble uroppført og innledet den første konserten med Honolulu Symphony orchestra som Hurum dirigerte – 29. oktober 1924. Konserten anmeldes i *The Honolulu Advertiser* og *The Honolulu Star-Bulletin*. David Kalakaua var konge på Hawaii 1874–91. "In 1872 Henry Berger (1844–1929), who had been trained in Berlin, was appointed as educator, composer, conductor of the Royal Hawaiian Military Band, and director of music to the royal family, a position he held until 1915. Berger set Kalakaua's text *Hawaii ponoi* as the national anthem (later the state song)."⁷⁵⁴

Kilder

A: Et klaveruttag med instrumentasjonsangivelser i Hurums skrift på s. 80–81 i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087. Over noteteksten står: "Hawaii Ponoi". Øverst i venstre hjørne har biblioteket skrevet komponistens navn: "David Kalakaua".

B: Autograf til versjon for orkester i NB, kat. nr. Mus ms a 3165a:1085. Autografen består av to doble 26-linjers noteark, 27 x 34 cm. Tittelsiden har følgende i Hurums skrift: "Hawaii Ponoi / for grand orchestra / Instrumented by Alf Hurum / for

⁷⁵⁴ Brown, A. Peter og Harvey Hess: "Western-influenced Music" i artikkelen "Hawaii" i *The New Grove Dictionary of American Music* (ed. Stanley Sadie), vol 2, s. 350.

Honolulu Symphony Orchestra / Partitur". Over noteteksten på. s. 2 står i Hurums skrift: "Hawaii Ponoi | instrumented for / orchestra by Alf Hurum". Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder bare ganske få korreksjoner og er meget lett lesbar.

C: Et orkesterstemmesett til versjonen i kilde A i NB, kat. nr. Mus ms a 3165b:1085. Stemmesettet er ikke i Hurums skrift.

Nr. 2 **SEQUENTIA – Blandet kor**

Kilde

Manuskript i en ukjent håndskrift i NB, kat. nr. Mus ms a 3175:1085. Manuskriptet består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27,1 x 34,3 cm. Over noteteksten står følgende: "Sequentia. gammelnordisk (vekselsang)".

C: Ufullførte verker

Ingen av de ufullstendige verkene finnes i daterte autografer. Riktignok inneholder en datert autograf til et fullstendig verk et av de ufullstendige klaverstykkene nedenfor (se nr. 1 under klaverstykkene), men dette er naturligvis ingen garanti for at Hurum arbeidet på det ufullstendige verket på samme tid som det fullstendige. Ettersom ingen ufullstendige verker derfor lar seg tidfeste, er oversikten delt opp i følgende deler: sang og klaver, kor, klaver og til slutt ufullstendige orkesterverker.

SANG OG KLAVER:

Nr. 1. "Vaar" (Aprilvise) (Paul Møller)

Hurum kan ha arbeidet på sangen i den tiden han studerte med Holter før han dro til Berlin i 1905 - som det fremgår inneholder versjonen i kilde A harmoniske analysetegn. Bortsett fra at tekst

og melodi ikke stemmer overens i t. 7, virker sangen nesten helt gjennomarbeidet.

Kilder

A: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3148:1084, Eks. 1. Autografen, som er skrevet med sort blekk og lett lesbar, består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25,9 x 33,7 cm. Tittelsiden har følgende: "Vaar / Alf Hurum / Paul Møller". Øverst i høyre hjørne står følgende signatur skrevet med blyant og ikke i Hurums skrift: "Sigrid Munthe-Kaas". Noteteksten finnes på s. 2–3. Over noteteksten står: "Vaar / Alf Hurum"; etter noteteksten: "Paul Møller". Autografen inneholder harmoniske analysetegn.

B: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3148:1084, Eks. 2. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25 x 33,7 cm. Noteteksten, som finnes på s. 2–3, er skrevet med blå-lilla blekk. Over noteteksten står: "Vaar / Alf Hurum". Sangen har 5 vers, tre vers er skrevet under sangstemmen i noteteksten, de to siste etter noteteksten. Etter siste vers står: "Paul Møller". Autografen har karakter av renskrift.

C: En hektografi av kilde B i NB, kat. nr. N. M. 121/79. Autografen består av et 12-linjers dobbelt noteark, 25 x 33,8 cm. Noteteksten finnes på s. 2–3. På s. 1 er "Aprilvise" skrevet med blyant. I øverste venstre hjørne på s. 4 står følgende, som ikke er i Hurums skrift, skrevet med blyant: "Gave fra Ø. A [Øyvind Anker]".

Nr. 2. **"April" (Vilhelm Bergsøe)**

Det kan ikke fastslås med sikkerhet, men Hurum kan ha arbeidet med sangen samtidig med sangene i Verk 1 og nr. 1 ovenfor. Konstellasjonen E-dur mot a-moll i t. 9 har gjort at sangen plasseres blant ufullstendige verker.

Kilder

A: Autograf (et blyantutkast) i a-moll i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1089 (mappe IV) blant materiale fra Hurum som for størstedelen går tilbake til hans studier med Iver Holter. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,8 x 33,9 cm. Over noteteksten står: "11 April", etter alt å dømme sangens nummer og tittel og ingen datering. Deretter står: "AlfHurum". Etter noteteksten står "Vilhelm Bergsøe" hvoretter Hurum med blyant har skrevet et vers av et annet dikt som

begynner: ”Signalerne, / Sender en Vipstjært istedetfor Svalerne”. På s. 3–4 finner man en ikke identifisert notetekst skrevet med blyant. Autografen har av ukjent årsak fått et oljeaktig belegg.

B: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3150:1084, Eks 1. Autografen, som er skrevet meget tydelig med sort blekk, består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,7 cm. På tittelsiden står følgende med sort blekk: ”April / Alf Hurum / Vilhelm Bergsøe”. Over noteteksten på s. 1 står: ”April / Alf Hurum”; etter noteteksten på s. 3: ”Vilhelm Bergsøe”.

C: Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3150:1084, Eks 3. Autografen, som er skrevet meget tydelig med lilla blekk, består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,1 x 33,9 cm. Over noteteksten står: ”April / Alf Hurum”; etter noteteksten står: ”Vilhelm Bergsøe”.

D: Autograf (hektografi) i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1089 (mappe IV) blant materiale fra Hurum som for størstedelen går tilbake til hans studier med Iver Holter. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,1 x 33,9 cm.

E: En avskrift i en ukjent håndskrift av nr. 9 i NB, kat. nr. Mus ms a 3150:1084, Eks 2.

Nr. 3 FIRE SANGE

(Op. 26)

I et skjema undertegnet og datert i Paris i 1931 overfører Hurum rettighetene til disse sangene til TONO.⁷⁵⁵ Et manuskript eller en trykt versjon av sangene har imidlertid ikke vært tilgjengelig.

Overføringen av rettighetene til TONO i 1931 kan derfor skyldes at sangene praktisk talt har vært fullførte.

1. ”I Passaten”
2. ”Rosen”
3. ”Lange dage”

⁷⁵⁵ Skjemaet finnes hos TONO i Oslo.

4. "Sumatra-Pike"

Kilder

A: Autograf (ufullstendig skisse) til "I Passaten" og "Sumatra-pike" i NB, kat nr. Mus ms a 3131a:1083. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 27 x 34 cm. Autografen er skrevet delvis med blått blekk, delvis med blyant. Øverst på side 1 finner man seks takter med melodisk stoff fra de første taktene av "I Passaten". Under noteteksten på samme side står: "I Passaten / Sumatra-Pike". Over noteteksten på s. 2 står: "I Passaten. / Nordahl Grieg Alf Hurum". Side 5 er uten notetekst, mens man over noteteksten på s. 6 finner følgende: "Sumatra-Pike / Nordahl Grieg Alf Hurum". Side åtte er uten notetekst. Autografen inneholder en rekke korreksjoner, men er lesbar.

B: Autograf (ufullstendig skisse) til "I Passaten" og "Sumatra-pike" i NB, kat nr. Mus ms a 3131b:1083. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27,2 x 34 cm. Autografen er skrevet med blyant, inneholder noen korreksjoner, men er tydelig lesbar. S. 1 inneholder melodisk stoff til "Sumatra-pike", s. 2 stoff til "Passaten", s. 3 og 4 til "Sumatra-pike". Ingen sider inneholder titler eller Hurums signatur. Under samme kat. nr. oppbevares også et annet dobbelt 12-linjers noteark, 17,2 x 34 cm, der de to første sidene etter alt å dømme inneholder partier til "Sumatra-pike", mens de to siste sidene inneholder notetekster som ikke er identifisert.

C: Autograf (ufullstendige skisser) til "Laien", "Sumatra-pike", "Pasaten" og en sang som biblioteket har gitt følgende tittel i skarpe klammer: [Lange dage] i NB, kat nr. Mus ms a 3132:1083. Autografen til sistnevnte sang består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26,9 x 34 cm. Autografen er skrevet delvis med blekk, delvis med blyant, inneholder noen korreksjoner, men er tydelig lesbar. Noteteksten til sangen finnes på s. 2–3, noteteksten på s. 4 er uidentifisert. Over noteteksten på s. 2 står: "I Passaten. / Nordahl Grieg Alf Hurum".

Under samme kat. nr. oppbevarer NB 24 12-injers noteark, 27,2 x 34 cm, der all skrift i hovedsak er skrevet med blyant. På s. 2 finner man et par ord skrevet med sort blekk; i tillegg er noteteksten på s. 21 også skrevet med blekk. Notetekst finnes på s. 2–10, 13, 15, 18, 21, 23–24. Øverst på s. 1 står: "II". Over noteteksten på s. 2 står: "Laien / Alf Hurum". S. 3 inneholder en uidentifisert notetekst, over 2. system på s. 4 har biblioteket skrevet: "[Sumatra-Pike]" og denne skissen fortsetter på s. 5. S. 6 inneholder seks uidentifiserte takter; over 1. system på s. 7 har biblioteket skrevet: "[Sumatra-Pike]" og over 2. system på s. 8 har biblioteket skrevet:

”[Lange dage]”; noteteksten fortsetter på s. 9 og 10. Øverst på s. 13 finner man to uidentifiserte takter; over 1. system på s. 15 har biblioteket skrevet: ”[Lange dage]” og over 1. system på s. 18 har biblioteket skrevet: ”[Sumatra–Pike]”. På s. 21 finner man tre takter som trolig er fra ”I Pasaten”. På s. 23 finner man 3–4 takter som etter alt å dømme er fra den første sangen – ”Laien”. S. 24 inneholder en uidentifisert notetekst.

Nr. 4 Ballade – ”Jeg drømte” (Holger Drachmann)

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med balladen.

Kilde

Ufullstendig autograf (t. 1–190) i NB, kat. nr. Mus ms a 3136:1083. Autografen består av 3 doble 12-linjers noteark, 25,8 x 33,8 cm. På tittelsiden står følgende med sort blekk: ”Ballade”. Over noteteksten på s. 1 står: ”Ballade / Alf Hurum / Jeg drømte: – Holger Drachmann”. Deretter følger to notesider uten notetekst etterfulgt av 9 sider med notetekst tydelig skrevet med sort blekk med svært få rettelser.

Nr. 5 [Hos enkefru Bramen til Thé] (ukjent forfatter)

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med sangen.

Kilde

Autograf (blyantkladd) i NB, kat. nr. Mus ms a 3177:1085. Autografen består av et enkelt 12-linjers noteark, 25,7 x 33,8 cm. Noteteksten er skrevet med blyant og inneholder enkelte korreksjoner, men er lett lesbar. Det må imidlertid være en skrivefeil i t. 6: sangstemmen har d^l-fiss^l-a' mot G-dur-akkorder i klaverstemmen. Sangens stil er slik at dette må være feil; autografen inneholder imidlertid intet parallelsted som gjør det mulig å korrigere noteteksten.

Nr. 6 Aften (Gabriel Scott)

Det er ikke kjent når Hurum utarbeidet dette utkastet.

Kilde

Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3134:1083. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26,1 x 33,9 cm. På tittelsiden står følgende i Hurums skrift med sort

blekk: ”Aften – Gabriel Scott / Alf Hurum”. Over noteteksten, som også er skrevet med sort blekk, står på s. 1: ”Aften – Gabriel Scott / Alf Hurum”. Autografen inneholder noen få korrekSJoner, er lett lesbar, men må likevel anses som en kladd. Det som gjør sangen ufullstendig, er at melodilinen på mange punkter ikke er tilpasset teksten.

Nr. 7 **GETRENNT (ukjent forfatter)**

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med denne sangen.

Kilde

Autograf til sangens første 22 takter i NB, kat nr. Mus ms a 3139:1083. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,7 x 33,7 cm. Over noteteksten på s. 2 står i Hurums skrift: ”Getrennt / Alf Hurum”. Noteteksten er skrevet med sort blekk, er meget tydelig, men omfatter bare de 22 første taktene av sangen.

Nr. 8 **EN FUGLEVISE (H. Ibsen)**

Manuskriptet til sangen er ikke i Hurums skrift, og man har ingen annen garanti for at sangen er av Hurum enn at den er kommet til NB blant Hurums etterlatte manuskripter. Det er ikke kjent når Hurum eventuelt arbeidet med sangen.

Kilde

Manuskript i en ukjent håndskrift til sangens første 47 takter i NB, kat nr. Mus ms a 3140:1083. Manuskriptet består av et enkelt 12-linjers noteark (tittelside og første notetekstside), 26,2 x 34,9 cm, og et dobbelt 12-linjers noteark, 26,3 x 34,9 cm. Tittelsiden har følgende tekst i en ukjent håndskrift: ”En fuglevise / (Ibsen) / Afskrift til Sigrid Munthe-Kaas / fra A. E”. Noteteksten er meget tydelig skrevet med sort blekk.

Nr. 9 **VIFTEN (L. Dilling)**

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med sangen.

Kilde

Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3147:1084. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,7 x 33,8 cm. Tittelsiden har følgende tekst i Hurums skrift skrevet med sort blekk: "Viften / Hurum / Dilling". Over noteteksten på s. 2 står: "Viften / Alf T. Hurum". Noteteksten er skrevet meget tydelig med sort blekk. På s. 3 finner man vers 2 og 3 av Dillings dikt i Hurums håndskrift.

KOR:

Nr. 1 **DER SVÆVER ET LAND (Theodor Caspari) - (TTBB)**

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med sangen.

Kilde

Autograf (blyantkladd) i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27,1 x 34,1 cm. Over noteteksten på andre notetekstside står følgende i Hurums skrift: "Der svæver et Land / (Theodor Caspari)". Noteteksten inneholder noen korrekksjoner, men er lett lesbar. På s. 1 finner man autografen til *Goternas Sång*, se nr. 2 nedenfor. På øverste linje på s. 3 finner man en ukjent notetekst.

Nr. 2 **GOTERNAS SÅNG (Victor Rydberg) - (TTBB)**

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med sangen.

Kilder

A: Autograf (ufullstendig blyantutkast) til sangen i versjon for sang og klaver på s. 50–51 i *Samlebind 9* i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086.

B: Autograf (blyantkladd) i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27,1 x 34,1 cm. Over noteteksten på første notetekstside står følgende i Hurums skrift: "Goternas sång / (Victor Rydberg)". Noteteksten inneholder noen korrekksjoner, men er lett lesbar. På s. 2 finner man autografen til blyantkladden til *Der svæver et land*, se nr. 2 ovenfor. På øverste linje på s. 3 finner man en ukjent notetekst.

KLAVER:

NR. 1 CORRILAN – Klaver

Det er uvisst når Hurum arbeidet med klaverstykket; det finnes imidlertid i samme kilde som verk 4 nr. 3 utgitt i 1908.

Kilder

A: Autograf (ufullstendig blyantkladd) på s. 48 (3. system)–52 i *Samlebind 14* i NB, kat. nr. Mus ms a 3207:1087. Autografen mangler tittel.

B: Autograf i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 3 sammenbundne 12-linjers doble noteark, 17 x 34 cm. Autografen inneholder også ”Allegro energico”, verk 4, nr. 3 utgitt i 1908 (se verk 4, kilde H). Noteteksten er skrevet med sort blekk. ”Corrilan” finnes på s. 6–12, mens ”Allegro energico” finnes på s. 2–4. Over noteteksten på s. 6 står ”Corrilan” og over noteteksten på s. 2 står: ”Allegro energico”; se også verk 4 kilde H.

NR. 2 FEUILLET D'ALBUM

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med klaverstykket.

Kilde

Ufullstendig autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3171:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 27 x 34,1 cm, der noteteksten finnes på s. 2–4. På tittelsiden står følgende i Hurums skrift: ”Feullet Feul [overstrøket] Feuillet d'Album”. Over noteteksten på s. 2 til høyre står følgende tempobetegnelse: ”Allegro moderato”. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder svært få korrekksjoner og er meget lett lesbar. Noteteksten på s. 2 viser begynnelsen av stykket i h-moll; s. 3–4 er ikke en fortsettelse av noteteksten på s. 2, men viser trolig et annet, men ukjent og ufullstendig klaverstykke.

NR. 3 DØDNINGEDANS / DANSE MACABRE

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med klaverstykket.

Kilder

A: Autograf (ufullstendig blyantskisse) i NB, kat. nr. Mus ms a 3168:1085.
Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26,1 x 34 cm, der noteteksten finnes på s. 1 og 4. Autografen mangler Hurums signatur, men det er ikke tvil om at noteteksten er i Hurums skrift. Over noteteksten på s. 4 står: "Dødningedans". Noteteksten, som er skrevet med blyant, inneholder en rekke korreksjoner, men er lesbar.

B: Autograf til en ufullstendig versjon i NB, kat. nr. Mus ms a 3168:1085.
Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26,1 x 33,9 cm, der noteteksten finnes på s. 1–4. Autografen mangler både tittel og Hurums signatur, men det er ikke tvil om at noteteksten er i Hurums skrift. Noteteksten, som er skrevet med sort blekk, inneholder en del korreksjoner, men er lett lesbar.

C: Autograf til en ufullstendig skisse i NB, kat. nr. Mus ms a 3168b:1085.
Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 25,9, 1 x 34 cm der noteteksten finnes på s. 1, 5, 6 og 7. Autografen mangler både tittel og Hurums signatur, men det er ikke tvil om at noteteksten er i Hurums skrift. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder noen rettelser, men er lett lesbar. På s. 2 finnes et utkast til noen takter skrevet med blyant med følgende tittel over noteteksten: "Ballade".

D: Autograf til en ufullstendig versjon i NB, kat. nr. Mus ms a 3130:1083.
Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,9 cm, der noteteksten finnes på tre av sidene. Over noteteksten på første notetekstside står følgende: "Dødningedans / Alf Hurum". Over noteteksten på andre notetekstside står: "Tempo di Valse", og over noteteksten på nederste system på tredje notetekstside står: "Andante religioso". Noteteksten, som er skrevet med sort blekk, inneholder en del korreksjoner, men er lett lesbar.

E: Autograf til en ufullstendig versjon i NB, kat nr. Mus ms a 3168:1085.
Autografen består av tre doble 12-linjers noteark, 26 x 33,9 cm, der noteteksten finnes på s. 4–11. Tittelsiden har følgende tekst: "Danse Macabre". Over noteteksten på s. 4 står følgende: "Danse Macabre / Alf Hurum". Noteteksten, som er skrevet med sort blekk, inneholder bare få korreksjoner og er lett lesbar.

Nr. 4 IMPROMPTU

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med klaverstykket.

Kilder

A: Autograf til et ufullstendig blyantutkast (35 takter av stykkets begynnelse) i NB, kat nr. Mus ms a 3181:1085. Autografen består av et 12-linjers noteark, 25,7 x 33,9 cm, der noteteksten er skrevet med blyant på to av sidene. Over noteteksten på s. 2 står følgende: "Impromptu / Alf Hurum." Noteteksten inneholder noen få korreksjoner og er lett lesbar.

B: Autograf til stykket i NB, kat. nr. Mus ms a 3129:1083. Autografen består av to doble 12-linjers notesider, 26,1 x 33,9 cm, der noteteksten er skrevet med sort blekk på s. 2–6. Over noteteksten på s. 2 står følgende: "Impromptu / Alf Hurum". Noteteksten inneholder noen få korreksjoner og er meget lett lesbar, men det er uklart hva som er stykkets slutt i denne versjonen.

Nr. 5 SCHERZO

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med klaverstykket.

Kilder

A: Autograf (skisseutkast) i NB, kat nr. Mus ms a 3180:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26 x 33,9 cm. Noteteksten er for størstedelen skrevet med blekk og inneholder enkelte korreksjoner med blyant. Over noteteksten står i Hurums skrift: "Skertzo / Alf Hurum". Autografen er lett lesbar.

B: Autograf i NB blant materiale fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av 2 doble 12-linjers noteark, 25,9 x 33,7 cm. På tittelsiden står: "Scherzo" og over noteteksten på første notetekstside står: "Skertzo [sic!] / Alf Hurum". Noteteksten, som er skrevet med sort blekk og er lett lesbar. Versjonen i kilde B kan synes å inneholde en fullstendig notetekst, men det er usikkert hva Hurum har ment med tilføyelsen "e Moll" ved begynnelsen av 6. system på 2. notetekstside.

Nr. 6 HUMORESKE

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med stykket.

Kilder

A: Autograf (utkast) til 31 takter i NB, kat nr. Mus ms a 3169a:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,8 x 33,9 cm. Tittelsiden inneholder 13 takter med uidentifisert notetekst skrevet med blyant. Under denne noteteksten står følgende tittel skrevet med sort blekk: "Humoreske". Over noteteksten, som er

skrevet med blyant og inneholder rettelser og strykninger, står: "Humoreske / Alf Hurum."

B: Autograf (utkast) til 32 takter i NB, kat nr. Mus ms a 3169b:1085. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,8 x 33,9 cm. Over noteteksten, som er skrevet med blyant på s. 2–3 og inneholder rettelser og strykninger, står følgende: "Humoreske". Autografen mangler Hurums signatur, men det kan ikke herske tvil om at noteteksten er i Hurums skrift.

Nr. 7 CHABLON SONATE

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med klaverstykket.

Kilde

Autograf (utkast) i NB, kat nr. Mus ms a 3183:1085. Autografen består av 20 12-linjers noteark. Tittelsiden, 26,1 x 34 cm, inneholder følgende tittel skrevet med sort blekk: "Chablon Sonate". Noteteksten, som også er skrevet med sort blekk, finnes på de 9 første notesidene. På den 10. notesiden finner man en notetekst skrevet med blyant med følgende over noteteksten: "Alf Hurum". Tempobetegnelse over noteteksten er: "Andante grave". Noteteksten som følger, er et meget ufullstendig blyantutkast og tilhører trolig ikke noteteksten på de foregående sider.

Nr. 8 HUMORESKE

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med klaverstykket.

Kilde

Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3170:1085. Autografen består av to doble 12-linjers noteark, 26,7 x 33,2 cm. Over noteteksten på s. 2 står i Hurums skrift: "Humoreske / Alf Hurum". Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder ganske få korreksjoner og er meget lett lesbar. Den avslutning som stykket har på siste notetekstside, synes ikke å være stykkets slutt.

Nr. 9 [ET KLAVERSTYKKE]

Det er ikke kjent når Hurum arbeidet med klaverstykket.

Kilder

A: Et blyantutkast til stykket på s. 120–125 i *Samlebind 11* i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087.

B: Autograf i UBO, kat. nr. Mus ms a 3184c:1085. Autografen består av tre doble 12-linjers noteark, 26,5 x 33,2 cm. Stykket har hverken tittel eller Hurums signatur, men det er ikke tvil om at noteteksten er i Hurums skrift.

ORKESTER:

Nr. 1 SYMFONI

Det er ukjent når Hurum arbeidet på symfonien.

Kilde

Autograf (ufullstendig) til et klaveruttag i NB, kat. nr. Mus ms a 3172:1085.

Autografen består av fire doble 12-linjers noteark, 26,2 x 35,4 cm. Noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder flere korrekssjoner, men er lett lesbar. Tittelsiden har følgende tekst: "Alf Hurum / Symfoni / Piano 2 hendig". Det synes ikke å være tale om et klaveruttag til symfonien i d-moll, verk 29. På åttende notetekstside i klaveruttoget finner man to takter fra "Sang for Kristiania" med tekstsens første linje: "Du er vor egen by saa fast og trygt du hviler"; på den etterfølgende siden finner man en kladd til samme sang, delvis skrevet med blekk, delvis med blyant, med følgende tittel i Hurums skrift over noteteksten: "Sang til Kristiania".

Noteteksten viser ingen likhet med noe av materialet beskrevet under nr. 20–23.

Nr. 2 [Ufullstendig verk for orkester]

Det er ukjent når Hurum arbeidet på verket, likeledes hva slags orkesterverk det dreier seg om.

Kilde

Autograf til ufullstendig orkesterpartitur i NB blant manuskripter fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen består av syv doble 24-linjers noteark, 25,9 x 34,8 cm, der noteteksten er skrevet med sort blekk og inneholder en del rettelser.

Noteteksten er lett lesbar. Instrumentangivelsen ved noteteksten på s. 1 er "Fag" og "Harpe"; i t. 2 på linje 4 står romertall I og i t. 3–6 er noteteksten overstrøket med blyant. I t. 6 står i 2. linje "Fl. I" og i 3. linje "Fl. II"; i samme takt i Vlc står:

”melodia div.” og i Cb ”melodia”. Noteteksten viser ingen likhet med noe av materialet beskrevet under nr. 19 eller 21–23.

Nr. 3 [Ufullstendig verk for orkester]

Det er ukjent når Hurum arbeidet på verket, likeledes hva slags orkesterverk det dreier seg om.

Kilde

Autograf til ufullstendig partitur i NB blant manuskripter fra Hurum som ikke er katalogisert. Autografen, som omfatter 24 takter, består av et dobbelt 20-linjers noteark, 27,2 x 34,2 cm, der noteteksten er skrevet på s. 2–4 med sort blekk og inneholder en del rettelser med blyant. Noteteksten er lett lesbar. På første notetekstsiden finner man at Vla-stemmen er inndelt i tre stemmer med underste stemme strøket ut med blyant; på samme side finner man at også Vlc-stemmen er inndelt i tre, men her er midtre stemme overstrøket med blyant. På samme side er Cb-stemmen inndelt i to. Noteteksten viser ingen likhet med noe av materialet beskrevet under nr. 19–20 eller 22–23.

Nr. 4 [Ufullstendig verk for orkester]

Det er ukjent når Hurum arbeidet på verket, likeledes hva slags orkesterverk det dreier seg om.

Kilde

Autograf (ufullstendig partitur) til et verk for orkester i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1088. Autografen består av seks doble 20-linjers noteark, 27,2 x 34,3 cm. Noteteksten er skrevet med blyant og inneholder en del korrekksjoner, men er lesbar. Sidene med notetekst er paginert av Hurum s. 76–96. Noteteksten viser avslutningen av en sats eller et avsnitt. Alle de doble notearkene har følgende nederst på første side: ”S. C. & Co. No 57 Printed in USA” Noteteksten viser ingen likhet med noe av materialet beskrevet under nr. 19–21 eller 23.

Nr. 5 [Ufullstendig verk for orkester]

Det er ukjent når Hurum arbeidet på verket, likeledes hva slags orkesterverk det dreier seg om.

Kilde

Autograf (ufullstendig partitur) til et verk for orkester i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1088. Autografen består av fire enheter med doble 22-linjers noteark. Hvert enkelt dobbeltark har følgende nederst i venstre hjørne: "B. C. No. 7"; i nederste høyre hjørne har hvert enkelt dobbeltark: «Printed at Leipzig». Tre av enhetene er nummerert i øverste høyre hjørne med sort blekk og tallene understreket – henholdsvis 2, 3 og 4; en enhet er unummerert. Den unummererte enheten består av 4 doble 22-linjers noteark, 27 x 34 cm med notetekst på de syv første sidene; noteteksten er skrevet med sort blekk, inneholder noen få rettelser, men er meget lett lesbar. Enheten nummerert som nr. 2 består av seks doble 22-linjers noteark, 27 x 34 cm. På s. 1 finner man et utkast til en ukjent notetekst i blyantskrift.

Noteteksten til orkesterverket finnes på s. 2–24 og er skrevet med sort blekk, inneholder noen rettelser, men er lett lesbar. Enheten nummerert som nr. 3 består av syv doble 22-linjers noteark, 26,6 x 34 cm. Første side er uten notetekst.

Noteteksten til orkesterverket finnes på s. 2–27 og er skrevet med sort blekk, inneholder noen rettelser med blyant og rødt blekk, men er lett lesbar. Enheten nummerert som nr. 4 består av åtte doble 22-linjers noteark, 26,9 x 34 cm. Første side er uten notetekst. Noteteksten til orkesterverket finnes på s. 2–29 og er skrevet med sort blekk, inneholder noen rettelser foretatt med blyant, men er lett lesbar.

Noteteksten viser ingen likhet med noe av materialet beskrevet under nr. 19–22.

D: Ufullførte arrangementer av andres verker

Fra Hurums hånd foreligger ufullstendige orkesterutsettelse av Franz Schuberts militärmarsj Op. 51, nr. 1 i D-dur og "Bilder" [Bilder aus Osten, op. 66?] av Robert Schumann.

Nr. 1 MARCHE MILITAIRE (Op. 51, nr. 1 i D-dur av Fr. Schubert) – Orkester

Det dreier seg om to ufullstendige versjoner av Schuberts militärmarsj – kan være øvelsesarbeider fra Hurums instrumentasjonsstudier med Maximilian Steinberg i St. Petersburg vinteren 1916–17.

Kilder

A: Autograf til de 140 første taktene av Schuberts militärmarsj i NB, kat. nr. Mus ms a 3196a:1085. Autografen består av seks doble 24-linjers noteark der de første sidene er pag. 1–8. Tittelsiden, 25,6 x 38,5 cm, har følgende blyantskrevne tekst i Hurums håndskrift: ”Marche militaire. II”. Noteteksten, som er skrevet med blyant og inneholder en rekke strykninger og korreksjoner, særlig i grønn skrift, finnes på s. 1–16. Den grønne skriften er den samme som man finner i utkastet til orkesterversjonen av nr. 4 i op. 9, se verk 14, kilde K.

B:

Autograf til de 41 første taktene av Schuberts militärmarsj i NB, kat. nr. Mus ms a 3196b:1085. Autografen består av tre doble upaginerte 24-linjers noteark. Tittelsiden, 25,5 x 38,5 cm, har følgende tekst i Hurums håndskrift med blyant: ”Marche militaire. I”. Noteteksten, som er skrevet med blyant og inneholder en rekke strykninger og korreksjoner, særlig i grønn skrift, finnes på s. 2 –5. Den grønne skriften er den samme som man finner i utkastet til orkesterversjonen av nr. 4 i op. 9, se verk 14, kilde K.

Nr. 2 **BILDER (Robert Schumann) – Orkester**

Det har ikke vært mulig å bringe på det rene hvilket verk av Schumann dette er; muligheten er at det handler om Schumanns ”Bilder aus Osten”, op. 66. Det kan være øvelsesarbeider fra Hurums instrumentasjonsstudier med Maximilian Steinberg i St. Petersburg vinteren 1916–17.

Kilder

A: Autograf til de 87 første taktene av Schumanns ”Bilder” i NB, kat. nr. Mus ms a 3197a:1085. Autografen består av tre doble 24-linjers noteark. Tittelsiden, 25,3 x 38,6 cm, har følgende blyantskrevne tekst i Hurums håndskrift: ”Schumann Bilder. II”. Noteteksten, som er skrevet med blyant og inneholder en rekke strykninger og korreksjoner, særlig i grønn skrift, finnes på s. 2–11. Den grønne skriften er den samme som man finner i utkastet til orkesterversjonen av nr. 4 i op. 9, se verk 14, kilde K.

B: Autograf til de 34 første taktene av Schumanns “Bilder” i NB, kat. nr. Mus ms a 3197b:1085. Autografen består av tre doble upaginerte 24-linjers noteark.

Tittelsiden, 25,5 x 38,5 cm, har følgende blyantskrevne tekst i Hurums håndskrift: ”Schumann Bilder. I”. Noteteksten, som er skrevet med blyant og inneholder en rekke strykninger og korreksjoner, særlig i grønn skrift, finnes på s. 2 –5. Den grønne skriften er den samme som man finner i utkastet til orkesterversjonen av nr. 4 i op. 9, se verk 14, kilde K.

E: Skisser og utkast

Hurums etterlatte skisser og utkast oppbevares i NB under kat. nr. 3198:1086–3202:1086, 3203:1087–3207:1087, 3208:1088 og 3208:1089. Om materialet under kat. nr. 3208:1088 og 3208:1089 opplyser biblioteket at det dreier seg om skisser som ikke er registrert og ikke stemplet. Nedenfor følger en oversikt over skisse materialet. Først beskrives imidlertid tre skisser som ikke inngår i hoveddelen av skisse materialet. Ingen av de tre skissene er daterte. Skisse nr. 1 finnes imidlertid i en kilde til et utkast av sangen ”Juni”, verk 1 nr. 3 (se kilde A under verk 1).

Nr. 1 Marts (Holger Drachmann) – Sang og klaver

Det er uvisst når Hurum laget utkastet til denne sangen. Utkastet finnes imidlertid i samme kilde som det daterte utkastet til ”Juni”, verk 1 nr. 3, datert 13. juli 1904.

Kilde

Autograf i NB, kat. nr. Mus ms a 3149:1084. Autografen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,9 x 33,8 cm. Det dreier seg om et meget ufullstendig blyantutkastet og finnes på s. 1–2; over noteteksten på s. 1 står i Hurums skrift: ”Marts / Alf Hurum”. Øverst på s. 1 har Hurum skrevet teksten til to vers av S. Schandorph der første linje er: ”Guldregnsbuskens fulde Klaser”. Etter noteteksten står: ”Holger Drachmann”. På s. 3 finner man et blyantutkast til verk 1 nr. 3 (se kilde A under verk 1); over noteteksten står: ”Juni / 13/7–1904 / Alf Hurum”; versjonen er i a–moll og i alla breve–takt. På s. 4 finner man autografen til et

ufullstendig blyantutkast til en sang uten tittel, men der første linje begynner: "Se, de unge, fine Blade vælte frem i Sommer Fylde".

Nr. 2 SKUMRING (Jappe Nilsen)

Det er ikke kjent når Hurum utarbeidet dette utkastet.

Kilde

Autograf (ufullstendig blyantskisse) i NB, kat nr. Mus ms a 3144:1083. Skissen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 25,8 x 33,9 cm. Noteteksten finnes på alle fire sidene. Over noteteksten på s. 1 står følgende: "Skumring / Jappe Nilsen".

Tekstforfatterens navn finnes på den plass man til vanlig finner komponistens, men det kan ikke herske tvil om at noteteksten er i Hurums skrift. Noteteksten er meget ufullstendig.

Nr. 3 JUNI (SOMMER) (Vilhelm Bergsøe)

Det er ikke kjent når Hurum utarbeidet dette utkastet.

Kilde

Autograf (ufullstendig blyantskisse) i NB, kat nr. Mus ms a 3152:1084. Skissen består av et dobbelt 12-linjers noteark, 26 x 33,9 cm. Noteteksten finnes på s. 2–3. Over noteteksten på s. 2 står følgende: "Juni (Sommer)". Skissen mangler Hurums signatur, men det kan neppe herske tvil om at noteteksten er i Hurums skrift. På s. 1 finner man teksten til vers 2, 3 og 4 i Hurums skrift. Etter 4. vers følger et dikt (et vers) av dikteren Henrik Hertz. På s. 4 finner man et dikt (to vers) av Emil Aarestrup i Hurums skrift; under de to versene finner man et utkast til sangstemmen til dette diktet.

Samlebind 3

Et bind med skisser og utkast (U) i NB, kat. nr. Mus ms a 3198:1086. Bindet består av 118 paginerte notesider. Nesten all notetekst er skrevet med blyant, bare noen få sider er skrevet med sort og lilla blekk. Det meste av noteteksten inneholder en mengde rettelser og utstrykninger. Bindet er bundet inn i et sort shirting-omslag, 26,2 x 33,8 cm. I gullskrift på forsiden står: III. Fra s. 65 er all noteskrift skrevet opp-ned. Bind 3 inneholder blant annet skisser og utkast til op. 3, 4 og 5 henholdsvis verk 8, 9 og 10.

Side	kommentar
1	U. Tre takter skrevet med blyant nederst på siden. Øverst på siden står en oversikt over en musikalsk form skrevet med sort blekk; oversikten er ikke i Hurums skrift.
2–7	Kl/U. Blyantutkast til et klaverstykke; over noteteksten på s. 2 står: "Moderato".
8–11	Kl/U. Ufullstendig klaverstykke i blyantskrift.
12	Ingen notetekst.
13–20	Kl/U. Under 1. takt på s. 13 står følgende som ikke er i Hurums skrift: "später". På s. 18 og 19 finner man kommentarer som er vanskelig å tyde, men er etter alt å dømme på tysk og ikke i Hurums skrift.
21–24	Se kilde G under op. 5, verk 10.
25	U. 19 takter i blyantskrift. I tillegg en del regnestykker også skrevet med blyant.
26–28	Kl/U – blyantskrift. Under 4. system på s. 28 finner man fire takter på ett linjesystem.
29–64	Ingen notetekst.
65–69	(Fra side 65 er all noteskrift skrevet opp–ned). Se kilde D under op. 4, verk 9.
70	Ingen notetekst.
71–73	Se kilde A under op. 4, verk 9.
74–75	Se kilde B under op. 3, verk 8.
76–77	Se kilde B under op. 3, verk 8.
78–79	Se kilde B under op. 3, verk 8.
80–85	Se kilde J under op. 3, verk 8.
86	U. To øverste notelinjer inneholder noen få takter skrevet med blyant (første notelinje er overstrøket).
87	Se kilde J under op. 3, verk 8.
88–93	Kl/U. Noteteksten er skrevet med blyant og er ufullstendig; over noteteksten på s. 93 står: "Allegretto maestoso".
94–97	Kl/U – blyantskrift. Utkast til deler av noteteksten på s. 88–93; etter noteteksten i klaversats på s. 94 følger fem takter fordelt på to linjesystemer.
98–105	Kl/U – blyantskrift. Tempobetegnelse over noteteksten på s. 105: "Allegro moderato"; noteteksten inneholder noen få kommentarer på tysk.

106–111	Kl/U – blyantskrift. Tempobetegnelse over noteteksten på s. 111: ”Allegro moderato”. Muligens utkast til deler av noteteksten på s. 98–105. Stykket inneholder enkelte kommentarer på tysk.
112–113	Kl/U – blyantskrift.
114	U – blyantskrift. Delvis klaversats.
115	U – blyantskrift.
116–117	Kl/U – blyantskrift.
118	Kl/U – blyantskrift; et utkast til noteteksten på s. 116–117.

Samlebind 4

Et bind med skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3199:1086. Bindet består av 118 paginerte notesider. Nesten all notetekst er skrevet med blyant, bare noen få sider er skrevet med sort og rødt blekk. Det meste av noteteksten inneholder en mengde rettelser og utstrykninger. Bindet er bundet inn i et sort shirting-omslag, 26,3 x 33,8 cm. I gullskrift på forsiden står: IV. Fra s. 76 er all noteskrift skrevet opp-ned. Bind 4 inneholder blant annet skisser og utkast til op. 3, 4, 5, 6 og 7 henholdsvis verk 8, 9, 10, 11 og 12. I tillegg finner man syv skisser med titler; stykkene er imidlertid ikke kjent i annet enn skisseform.

Side	kommentar
1	U – blyantskrift.
2–4	Kl/U. For det meste er noteteksten skrevet med sort blekk, men også noe i blyantskrift.
5	System 1–3: Kl/U. Notelinje 7: U. Siste to systemer: Kl/U; noteteksten har instrumentasjonsanvisninger.
6	Kl/U. Siden inneholder seks avsnitt skrevet med sort blekk, avsnitt som kan oppfattes som oppslag til klaverstykker. Hvert notesystem er nummerert av Hurum fra 1–6. Over første system står i Hurums skrift: ”Tempo di masurka”. Oppslagene fortsetter på s. 7.
7	Kl/U– sort blekk. Fortsettelse av oppslagene fra foregående side; de tre første systemer har Hurum nummerert 8, 9 og 10. Over øverste system har Hurum skrevet følgende med rødt blekk: ”Moment musical”. De tre nederste systemer er ikke nummererte, men inneholder også oppslag til klaverstykker.
8	KL/U – sort blekk. Oppslag til klaverstykker; noteteksten er skrevet med sort blekk.

- 9 U. Første, andre, tredje og fjerde notelinje har notetekst i blyantskrift; femte notelinje har notetekst skrevet med rød blyant. Over den blyantskrevne noteteksten på de tre nederste systemer står: "Orgel"; tematisk materiale som senere er benyttet i op. 4, nr 1, verk 9.
- 10–16 Blyantskrift. Øverste system: U. Se deretter kilde I under op. 3, verk 8.
- 17–19 U – blyantskrift.
- 20–23 Se kilde E under op. 5, verk 10.
- 24–25 Kl/U – blyantskrift.
- 26–29 Se kilde A under op. 3, verk 8.
- 30 Kl/U – blyantskrift.
- 31 Blyantskrift. To øverste notelinjer: U. Deretter se kilde I under op. 3, verk 8.
- 32–33 Se kilde O under op. 3, verk 8.
- 34 Kl/U – blyantskrift.
- 35 Se kilde O under op. 3, verk 8.
- 36–37 Kl/U – blyantskrift.
- 38 Blyantskrift. To øverste systemer: Kl/U. Femte notelinje: U. Over noteteksten på linje 7 og 8 står i Hurums skrift: "Dans orientale".
- 39 Ingen notetekst.
- 40–43 Se kilde B under op. 4, verk 9.
- 44 Blyantskrift. Tre øverste systemer: U. Over noteteksten på system 4 og 5, som er et ufullstendig utkast, står i Hurums skrift: "Nocturne".
- 45 Blyantskrift. Øverste notelinje: U; se deretter kilde B under op. 4, verk 9.
- 46–47 Kl/U – blyantskrift.
- 48–50 KL – blyantskrift. Over noteteksten på s. 48 står i Hurums skrift: "Nocturne Paris 1911". Klaverstykket er ufullstendig.
- 51 Kl/U – blyantskrift.
- 52 Kl/U – blyantskrift.
- 53 Ingen notetekst.
- 54–55 Se kilde D under op. 4, verk 9.
- 55 Blyantskrift. Øverste system hører med til utkastet på foregående side. Den ene takten på siste system: U. Se forøvrig kilde B under op. 4, verk 9.

- 56 Se kilde A under op. 5, verk 10.
- 57 U – blyantskrift.
- 58–60 Se kilde A under op. 5, verk 10.
- 61 Se kilde C under op. 5, verk 10.
- 62–63 Se kilde C under op. 5, verk 10.
- 64 Kl. Syv takter med følgende tittel over noteteksten ”Maaneskin”.
- 65 Kl/U – blyantskrift.
- 66–67 Ingen notetekst.
- 68–69 Se kilde B under op. 6, verk 11.
- 70–75 Se kilde H under op. 5, verk 10.
- 76 (Fra og med denne siden står all skrift opp ned.) En takt på 2. system: Kl/U – blyantskrift. Nederst på siden finner man instrumentoversikt.
- 78–83 Se kilde D under op. 4, verk 9.
- 84 Ingen notetekst.
- 85 Se kilde D under op. 4, verk 9.
- 86 Se kilde B under op. 4, verk 9.
- 87 Kl/U – blyantskrift.
- 88–90 Kl – blyantskrift. Over den ufullstendige noteteksten på s. 90 står i Hurums skrift: ”Scherzo”.
- 91–99 Kl/U – blyantskrift.
- 100 Ingen notetekst.
- 101 Kl – blyantskrift. På øverste system finner man de to første taktene av ”Scherzo” fra s. 90. Noteteksten på resten av siden er ukjent.
- 102–107 Se kilde A under op. 7, verk 12.
- 108 Ingen notetekst.
- 109 Kl/U – blyantskrift.
- 110 Se kilde A under op. 7, verk 12.
- 111–113 Kl/U. På s. 113 finner man en kommentar skrevet på tysk; kommentaren er imidlertid vanskelig å tyde.
- 114–117 Se kilde A under op. 7, verk 12.
- 118 Se kilde D under op. 4, verk 9.

Samlebind 5

Et bind med skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3200:1086. Bindet består av 136 paginerte notesider. All notetekst er skrevet med blyant og inneholder en

mengde rettelser og utstrykninger. Bindet er bundet inn i et sort shirting-omslag, 27 x 34,1 cm. I gullskrift på forsiden står: V. Bind 5 inneholder i hovedsak skisser til strykekvarteren i a-moll op. 6 verk 11.

Side	kommentarer
1–4	Se kilde A under op. 6, verk 11.
5	Ingen notetekst.
6–17	Se kilde A under op. 6, verk 11.
18–97	Se kilde A under op. 6, verk 11.
98–103	Muligens skisse til deler av en klavertrio.
104–129	VI/KI/U.
130–136	Se kilde A under op. 8, verk 13.

Samlebind 6

Et bind med skisser og utkast i NB; bindet er ikke katalogisert. Det består av 228 notesider. Forrest i bindet ligger en del løse noteark med uidentifisert notetekst i tillegg til et ufullstendig orkesterstemmesett til de fire første stykkene i "Eksotisk suite" op. 9, verk 14 (stemmesettet består av Vi I, II, Fag. og Trb (B), se kilde V under op. 9, verk 14). Stemmesettet er ikke i Hurums skrift; noteteksten er skrevet med grønt blekk og ligger i et omslag med følgende påtegning fra biblioteket: "Alf Hurum /OMLF 1985". Ellers er praktisk talt all notetekst i Hurums skrift, for største delen skrevet med blyant og med en rekke utstrykninger og rettelser. Samlebindet er bundet inn i svart shirting, ca. 26,5 x 33,6 cm; i gullskrift på omslagssiden står: VI. Bakerst i bindet ligger et fotografi av Alf Hurum.

Side	kommentar
1	U. 14 takter i blyantskrift.
2–5	Se kilde C under op. 7, verk 12.
6–7	Se kilde B under op. 7, verk 12.
8–9	Til og med 1. system s. 9: se kilde C under op. 7, verk 12.
9–17	Fra og med 2. system s. 9: se kilde B under op. 7, verk 12.
18	KI/U.
19	U. Seks takter skrevet med blyant.
20–22	Til og med nest siste system s. 22: se kilde C under op. 7, verk 12.
22–23	Fra og med siste system s. 22: KI/U.
24	KI/U.

- 25 Muligens blyantutkast til deler av op. 7 nr. 1.
- 26–31 Se kilde A under op. 10, verk 15.
- 32 U. 10 takter skrevet med blyant.
- 33 Kl/U. 4 takter skrevet med blyant.
- 34 Kl/U. 8 takter skrevet med blyant.
- 35 U. 3 takter skrevet med blyant.
- 36 Kl/U. 5 takter skrevet med blyant.
- 37 Ingen notetekst.
- 38 U. 10 takter skrevet med blyant.
- 39 U. 23 takter skrevet med blyant.
- 40 Kl/U. 19 takter skrevet med blyant.
- 41–45 Se kilde R under op. 10, verk 15.
- 46 Se kilde R under op. 10, verk 15.
- 47 Kl/U. 6 takter skrevet med blyant.
- 48–49 Se kilde R under op. 10, verk 15.
- 50–53 Se kilde J under op. 10, verk 15.
- 54 Kl/U. 14 takter skrevet med blyant.
- 55 Kl/U. 2 takter skrevet med blyant.
- 56 Kl/U. 18 takter skrevet med blyant.
- 57 Kl/U. 8 takter skrevet med blyant.
- 58 Kl/U. 29 takter skrevet med blyant.
- 59 Delvis Kl – U. 34 takter skrevet med blyant.
- 60–61 Se kilde N under op. 10, verk 15.
- 62–73 Kl/U.
- 74–75 Se kilde R under op. 10, verk 15.
- 76–103 Se kilde A under op. 15, verk 21.
- 104–117 Se kilde B under op. 16, verk 22.
- 118 Kl. Øverst på siden Har Hurum skrevet med blekk: "Prinsen og Trollheksen". Deretter har Hurum med blekk skrevet 2 vers fra Arne Garborgs "Haugtussa". Deretter følger 14 takter av et klaverstykke skrevet med blyant.
- 119–121 Ingen notetekst.
- 122 Tre første systemer: Et ufullstendig stykke for klaver skrevet delvis med blyant, delvis med blekk. Over noteteksten på s. 122 står i Hurums skrift: "Østerlandsk prosesjon".
- 122–123 Se kilde A under op. 17, verk 23.
- 124–125 Se kilde B under op. 16, verk 22.

- 126–128 Se kilde B under op. 16, verk 22.
- 129 Kl. Blyantutkast til et klaverstykke. Over noteteksten står i Hurums skrift: "Peter han ganger til Kongens Gaard". Stykket er delvis forsynt med tekst over noteteksten.
- 130–131 Se kilde A under op. 18, verk 24.
- 132–134 Se kilde A under op. 17, verk 23.
- 135 Se kilde A under op. 17, verk 23.
- 136–137 Se kilde A under op. 17, verk 23.
- 138–139 Kl/U.
- 140–141 Se kilde A under op. 17, verk 23.
- 142–147 Se kilde A under op. 17, verk 23.
- 148–149 Se kilde A under op. 17, verk 23.
- 150 Se kilde A under op. 18, verk 24.
- 151 Ufullstendig blyantkladd til et klaverstykke. Over noteteksten står i Hurums skrift: "Tatervise".
- 152–153 Et utkast til et klaverstykke skrevet delvis med blyant, delvis med blekk. Over noteteksten på s. 152 står i Hurums skrift: "Fan's marsj". Øverst til høyre på s. 153 står følgende i Hurums skrift skrevet med blyant: "No 1 / No 2 Sinova / 3 Fan's marsj / 4 Peter".
- 154 Se kilde A under op. 18, verk 24.
- 155 Se kilde A under op. 18, verk 24.
- 156–157 Se kilde A under op. 18, verk 24.
- 158 Se kilde A under op. 18, verk 24.
- 159 Se kilde A under op. 17, verk 23.
- 160–161 Kl/U.
- 162–163 Kl/U.
- 164–167 Etter alt å dømme harmonistudier i all hovedsak skrevet med sort blekk.
- 168–177 Ufullstendig klaveruttog (?) til et orkesterverk (?). Noteteksten, som er skrevet delvis med sort blekk, delvis med blyant, inneholder en del instrumentasjonsangivelser.
- 178–199 4-hendig klaveruttog (skisse) til et større orkesterverk. Over noteteksten på s. 176 står: "Secunda" og over noteteksten på s. 179, 2. system står: "Primo". Noteteksten er skrevet delvis med blekk, delvis med blyant og inneholder instrumentasjonsangivelser.

200–205	Ingen notetekst.
206	Kl/U.
207	Harmonistudier.
208–219	Harmonistudier.
220–221	Noe notetekst på s. 221. Ellers inneholder sidene forskjellige rekkefølger av titlene i op. 16 og 17.
222–227	Opptegnelser av indiske melodier skrevet med sort blekk; noteteksten er i Hurums skrift bortsett fra s. 223 som dessuten er skrevet med blyant. På omslagets siste side står en følgende som ikke er i Hurums skrift: "Mendel's Musikalisches Conversations-Lexicon (Dr. von Ravn) / George Cappelens: Die Freiheit oder Unfreiheit der Töne und Intervalle (Leipzig, C. F. Kahnt, 1904) / Die Musik, Skandinavisches Heft, 1904 / Neue Zeitschrift für Musik, 1897, a series of articles / by Otto Schmid / Study of National Music, by Carl Engel / Grieg et la Musique Scandinavie, Ernest Closson."

Samlebind 8

Et bind med skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3201:1086. Bindet består av 100 paginerte notesider. Bortsett fra s. 83 som inneholder notetekst skrevet med sort blekk, er all notetekst skrevet med blyant og inneholder en mengde rettelser og utstrykninger. Bindet er bundet inn i et sort shirting-omslag, 27 x 34,1 cm. I gullskrift på forsiden står: 8. Bind 8 inneholder i hovedsak skisser til fiolinsonaten i a-moll op. 8, verk 13 og "Eksotisk suite" op. 9, verk 14.

Side	kommentarer
1	Vl(?)/U – seks takter.
2–61	Se kilde D under op. 8, verk 13.
62–83	Se kilde A under op. 9, verk 14.
84	Se kilde D under op. 8, verk 13.
85–89	Ingen notetekst.
90	Se kilde D under op. 8, verk 13.
91	Vl/Kl/U.
92	Se kilde D under op. 8, verk 13.
93	Vl/Kl/U – 12 takter.
94–99	Se kilde D under op. 8, verk 13.

Over noteteksten på system 1 står i Hurums skrift: "Arabisk Muezzin-sang", deretter følger 19 takter notetekst. Over noteteksten på system 2 står i Hurums skrift: "Liturgisk sang. / Abessinien", deretter følger 19 takter notetekst. På aller siste omslagsside står i Hurums skrift: "Egyptisk suite / Memnons sang ved soloppgang / Aften paa Nilen / Dödens dal [overstrøket] / De dödes dal / Svingsen ... (Svingsen i maaneskin) / Lotusblomsten / Nat i Templet (Nat i Karnak tempel / Bashariana. / (Deir el-Bahri (Vandselgerens sang) [overstrøket] / (Felahinen synger) / Muezzinen synger fra minareten / De hvide fugle / Ørkenvind / Devrisherdans".

Samlebind 9

Et bind med skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3202:1086. Bindet består av 117 paginerte notesider. Noteteksten er for det meste skrevet med blyant, men inneholder også blekkskrift. Man finner en mengde rettelser og utstrykninger. Bindet er bundet inn i et sort shirting-omslag, 27,3 x 34,5 cm. I gullskrift på forsiden står: 9. Bindet inneholder blant annet skisser og utkast til op. 11, 12, 13, 14, 16 og 19 henholdsvis verk 16, 17, 18, 19, 22 og 25 samt verk 20 og 36 som ikke har opusnummer. I tillegg finner man to skisser med tittel, men som ikke er kjent annet enn som skisser.

Side	kommentarer
1	U. Noen få takter i blyantskrift.
2–5	Se kilde C under verk 36 (uten op.nr.).
6	U. Noen få takter i blyantskrift.
7	U. Noen få takter i blyantskrift.
8–9	Se kilde A under verk 36 (uten op.nr.).
10–17	Se kilde A under op. 11, verk 16.
18	S/Kl/U. Åtte takter blyantkladd med underliggende tekst.
19	S/Kl/U. Fire takter blyantkladd.
20	Se kilde D under verk 20 (uten op.nr.).
21	Ingen notetekst.
22–29	Se kilde D under verk 20 (uten op.nr.).
30–34	Se kilde F under op. 11, verk 16.
35	U. Noen få takter i blyantskrift.
36–39	Se kilde A under op. 12, verk 17.

- 40–42 Blyantskrift. Til og med 1. og 2. system s. 42: se kilde C under op. 11, verk 16. 3. og 4. system på s. 42: Kl/U.
- 43 Blyantskrift. 1.–3. system: se kilde D under op. 12, verk 17.
Nederste system: Kl/U.
- 44–48 Se kilde D under op. 12, verk 17.
- 49 U. Noen få takter i blyantskrift: U.
- 50–51 Se kilde A under ufullstendige verker for kor – nr. 2. De to nederste systemer på s. 51: Kl/U.
- 52–53 Se kilde G under op. 12, verk 17.
- 54 Blyantskrift. De to øverste systemer: Kl/U. 3. og 4. system: se kilde F under op. 14, verk 19.
- 55–59 Se kilde F under op. 14, verk 19.
- 60 Blyantskrift. System 1–3: S/Kl/U. 12 takter med tekst. System 4: Kl/U.
- 61–64 Se kilde F under op. 13, verk 18.
- 64–65 Blyantskrift. S/Kl. S. 64 (2. system)–65: over noteteksten på 3. system står i Hurums skrift: ”Der står en sorg”.
- 66–68 Se kilde A under op. 13, verk 18.
- 69–72 Se kilde D under op. 13, verk 18.
- 73 S/Kl/U. 11 takter blyantkladd. I tillegg 2 takter: U.
- 74–76 Se kilde H under op. 13, verk 18.
- 77 Se kilde A under op. 14, verk 19. System 3 og 4: U.
- 78 S/Kl/U. Syv takter med tekst.
- 79 S/Kl. 19 takter av en sang som muligens fortsetter på system 1–3, s. 80. Over noteteksten på s. 79 står i Hurums skrift: ”Paa Hospitalet, om Natten”.
- 80 S/Kl. System 1–3: muligens en fortsettelse av noteteksten på s. 79. Nederste system: Kl/U.
- 81–93 Se kilde A under op. 14, verk 19.
- 94–95 Se kilde K under op. 14, verk 19.
- 96–97 Se kilde J under op. 14, verk 19.
- 98–99 Se kilde A under op. 16, verk 22. Noteteksten med blyant på system 3 og 4 s. 99: U.
- 100–101 S/Kl/U. Blyantutkast.
- 102 S/Kl/U. Blyantutkast.
- 103 S/Kl/U. Noen få blyantskrevne takter.
- 104–110 Se kilde A under op. 19, verk 25.

111–116	Ingen notetekst. Mellom s. 116 og 117 finnes et noteark der store deler er klippet bort.
117	U. Tre takter i blyantskrift. På siste omslagsside har Hurum skrevet følgende romansetitler med blyant: "Liten Kirsten / Blonde Nætter / Nocturne – Hanen / Regn / Aften".

Samlebind 10

Et bind med skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3203:1087. Bindet består av 264 paginerte notesider. Store deler av bindet inneholder ikke notetekst. Noteteksten er for det meste skrevet med blekk, men inneholder også noe blyantskrift. Man finner en mengde rettelser og utstrykninger. Bindet er bundet inn i et sort shirting-omslag, 27,3 x 34,5 cm.

Side	kommentar
1	Ork./U. Noen få takter i blyantskrift.
2	Noteskrift i sort blekk. Øverst på siden står: "Langeleikskalaen." Deretter følger en skala på første notelinje. Ellers uidentifisert notetekst.
2	U – sort blekk.
4–6	Ork./U. Utkast og tematiske oppslag skrevet med blekk og blyant til orkesterverk.
7	Ingen notetekst.
8–20	Se kilde A under op. 20, verk 26.
21	Ingen notetekst.
22–74	Se kilde A under op. 20, verk 26
75–249	Ingen notetekst.
250	Ork./U. Diverse utkast til orkesterverk.
251	Ingen notetekst.
252–261	Se kilde A under op. 20, verk 26
262–264	Ingen noteskrift.

Samlebind 11

Et bind med skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3204:1087. Bindet består av 220 paginerte notesider. Store deler er skrevet med blyant, men også store deler med sort blekk. På grunn av feilpaginering er følgende endring i nummereringen foretatt med side 53: 53a, 53b, 53c. Fra s. 197 er bindet feilpaginert – det viser to sider for lite.

Side	kommentar
1	Øverst på siden står i Hurums skrift: "Alf Hurum / Josefinegt. 15 / Kra / Alf Hurum / 39 Judd street / Honolulu".
2–10	Kl/U. Utkast til orkesterverk; hovedsakelig sort blekk med en del blyantkorrekksjoner.
11–13	Blyantskrift. Ikke Hurums noteskrift; over noteteksten på s. 11 står følgende som ikke er Hurums skrift: "Slaate / Ellings S. 33".
14–15	Ingen notetekst.
16	Kl/U – blekkskrift.
17	Ingen notetekst.
18–53b	Se kilde under op. 20, verk 26.
53c	Tre øverste systemer: U. De tre nederste systemer: se kilde E under op. 21, verk 30.
54–55	Se kilde A under op. 21, verk 30. På tredje notesystem på s. 55 står tre takter skrevet med blekk: U.
56–58	Se kilde C under op. 21, verk 30. På system 5 s. 58 2 takter skrevet med blyant: U.
59	U. Notetekst skrevet med blyant.
60–61	Se kilde E og K under op. 21, verk 30. Mannskor.
62–63	Se kilde G under op. 21, verk 30.
64	Se kilde I under op. 21, verk 30.
65	U. Øverste system har notetekst skrevet med blyant. System 2 har én takt skrevet med sort blekk.
66	Kl/U. På system 1–4 er første takt skrevet med sort blekk, resten blyantskrift.
67	Kl/U. 10 takter med blyantskrift der siste takt har en korrekksjon foretatt med blekk.
68	System 2: tre takter skrevet med blekk — U.
69	System 1–5: blyant– og blekkskrift — U.
70	System 1–3: blyant– og blekkskrift — U.
71	Ingen notetekst.
72–74	Kl/U. Et ufullstendig utkast til et klaverstykke i blekk– og blyantskrift.
75	Øverste system: fem takter skrevet med sort blekk — U. Resten av siden har ett system med blekkskrift, resten med blyant; trolig et utkast til en sang. Over notene på system 2 står i Hurums skrift: "All aboard! All ...".

- 76–77 Kl/U. Blyantskrift.
- 78 Utkast til en sang. Blyantskrift. Over noteteksten øverst på siden står: "Our own Hawaii nei!" [sic!].
- 79 Kl/U. To takter skrevet med blyant.
- 80–81 Se kilde A under "Arrangementer av andres verker" – nr. 1.
- 82–83 Se kilde C under op. 4, verk 9.
- 84–87 Kl/U. Notetekst skrevet med blyant.
- 88–89 Kl/U. Notetekst skrevet med blyant.
- 90–93 S/Kl. Utkast til en sang skrevet med blyant. Over noteteksten på s. 90 står i Hurums skrift: "Hyacinth".
- 94–95 S/Kl. Utkast til en sang skrevet med blyant. Over noteteksten på s. 94 står i Hurums skrift: "The Cactus".
- 96–98 Se kilde A under verk 20 (uten op.nr.).
- 99 Kl/U – blyantskrift.
- 100–101 Kl. Utkast til et klaverstykke. I hovedsak blayntskrift. Over noteteksten på 3. system står i Hurums skrift: "Impromptu".
- 102–103 Kl. Utkast til et klaverstykke. I hovedsak blayntskrift. Over noteteksten på s. 102 står i Hurums skrift: "Marche [overstrøket] Humoreske".
- 104–111 Kl/U – blyantutkast.
- 112–117 Kl/U – blyantutkast.
- 118 KL/U. Notetekst hovedsakelig skrevet med blyant, men også noe skrevet med sort blekk.
- 119 Notetekst i blyantskrift. Over noteteksten på system 1 står i Hurums skrift: "Minuet".
- 120–125 Se kilde A under "Ufullstendige verker. Klaver nr. 9".
- 126–133 Se kilde B under verk 34 (uten op.nr.).
- 134–139 U. I hovedsak klaveruttog i blyantskrift med instrumentasjonsangivelser.
- 140–144 S/Kl. Utkast til en sang. Over noteteksten på s. 140 står i Hurums skrift: "Roser".
- 145 U. Noen få takter med blyantskrift.
- 146 U. Muligens blyantutkast til en sang. Under første system står følgende: "Min svibel er syk. Den hænger ned".
- 147 U. Kun tre noter øverst på siden.
- 148–149 Muligens blyantutkast til en mannskorsang. Over noteteksten på s. 148 står: "Samles skal Norge".

150–151	Ingen notetekst.
152–156	S/Kl. Blyantutkast til en sang med tysk tekst. Første tekstlinje under første system på s. 152 begynner slik i Hurums skrift: "Täglich ging die wunderschöne Sultanstochter auf und nieder".
157	Ingen notetekst.
158	U. Tre blyantskrevne takter på øverste system.
159–190	Ingen notetekst.
191	Kl/U. To takter skrevet med blekk på øverste system. Over noteteksten står i Hurums skrift: "No 1".
192	Notetekst ikke i Hurums skrift.
193–195	Ingen notetekst.
196	Notetekst ikke i Hurums skrift. Over noteteksten står følgende som ikke er i Hurums skrift: "Lydisk for Island. Bruker aldri parallelle kvarter. / Lilja".
197	Fra s. 197 og ut boken er pagineringen feil; pagineringen viser to sider for lite.
198–201	Notetekst som ikke er i Hurums skrift.
202–204	Kl. Utkast. Øverst på s. 202 står i Hurums skrift: "No2", øverst på s. 203 står: "No4".
205–207	Notetekst som ikke er i Hurums skrift.
208	En rekke noteeksempler i Hurums skrift skrevet med blekk; øverst på siden står: "Norske rytmer".
209–211	Ingen notetekst.
212–213	2 Kl/U. Utkast i blekkskrift.
214–216	Kl/U. Diverse utkast i hovedsak skrevet med sort blekk.
217	Ingen notetekst.
218	Kl/U. Et ufullstendig klaverstykke skrevet med sort blekk.
219	Øverst på siden står i Hurums skrift: "overtoner som klinger i mitt øre naar tonerne i / nederste linje anslaaes". Deretter har Hurum notert en rekke overtoner over en kromatisk skala fra c1 – c.
220	Kl/U. To takter skrevet med blekk og en akkord skrevet med blyant.

Samlebind 12

Et bind med skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3205:1087. Bindet består av 302 12-liners notesider og er paginert fra s. 1–64. Notetekst finnes bare på s. 1–64

og er delvis skrevet med blyant, delvis med sort blekk. Noe av noteteksten er ikke i Hurums skrift. Bindet er bundet inn i sort shirting, ca. 27 x 34,5 cm.

Side	kommentar
1–3	En oversikt i blyantskrift over en mengde forskjellige former for skalaer, både i norsk og utenlandsk folkemusikk. Skriften er ikke Hurums.
4–9	Delvis Kl, U. Notetekst i Hurums skrift skrevet med blyant. Noteteksten inneholder instrumentangivelser.
10	U. Blyantnoteskrift ikke i Hurums håndskrift. Folkemusikkmelodier, delvis med tekst.
11	U – blyantskrift. Notetekst i Hurums skrift.
12	U – blyantskrift. Notetekst ikke i Hurums håndskrift.
13	Ingen notetekst.
14–19	En oversikt skrevet med blyant over intervaller, skalaer og taktaart i Ellings Kjempeviser. Teksten er ikke i Hurums skrift.
20	En oversikt skrevet med blyant over intervaller, skalaer og taktaart som på s. 14–19 for “Baansuller” etter O. M. Sandviks nedtegnelser.
21	U – blyantskrift. Hurums noteskrift.
22	U. Øverste notelinje er skrevet med blyant, men er ikke Hurums skrift. Resten av noteteksten på denne siden er skrevet med sort blekk og i Hurums skrift.
23	U – delvis sort blekk, delvis blyant. Hurums noteskrift.
24	U – blyantskrift. Tre første notelinjer: ikke Hurums noteskrift. Resten av siden inneholder Hurums noteskrift.
25–64	U. Hurums noteskrift skrevet delvis sort blekk, delvis blyant. Trolig utkast til et større orkesterverk som inneholder en stor mengde rettelser og utstrykninger; stedvis svært problematisk å tyde.

Samlebind 13

Et bind med skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3206:1087. Bindet består av 92 paginerte notesider. All notetekst er skrevet med blyant, og inneholder en mengde rettelser og utstrykninger; i tillegg finner man også kommentarer på tysk. Bindet inneholder komposisjonsøvelser fra studietiden i Berlin.

Side	kommentar
1	En oversikt skrevet med sort blekk over liedformer; skriften er ikke Hurums.
2	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Andante".
3	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Molto marcato".
4	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Allegro tranquillo".
5	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Allegro grazioso".
6	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Allegro marcato".
7	Se kilde A under verk 3 (uten op.nr.).
8	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Adagio".
9	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Tranquillo".
10–11	Ufullstendig autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Allegretto".
12	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Allegretto".
13	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Andante".
14–15	Ufullstendig autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Andante".
16–17	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Tempo di valse".
18–19	Se kilde F under verk 4 (uten op.nr.).
20–21	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Andante cantabile".
22–23	Se kilde D under verk 4 (uten op.nr.).
24–25	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Adagio".
26–27	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Allegretto".

27–28	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Andante".
30–34	Autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står: "Allegro molto marcato".
34–35	Ufullstendig autograf (blyantkladd) til klaverstykke.
36–37	Ufullstendig autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står "Andante".
38–39	Se kilde A under verk 5 (uten op.nr.)
40–41	Ufullstendig autograf (blyantkladd) til klaverstykke; over noteteksten står "Andante".
42–43	Ufullstendig autograf (blyantkladd) til klaverstykke.
44	Kl/U.
45	Ingen notetekst.
47–49	Kl/U.
50–62	For det meste Kl – U.
62–64	Kl/U. Over noteteksten på 3. system s. 62 står: "Andante cantabile".
65–69	Kl/U.
70–71	Kl/U.
72–73	Kl/U.
74–75	Kl/U.
76–83	Kl/U.
84–87	Se kilde H under op. 5 verk 10.
88	Kl/U.
89	Ingen notetekst.
90	U.
91–92	Delvis Kl – U.

Samlebind 14

Et bind med skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3207:1087. Bindet består av 94 paginerte notesider. Bortsett fra s. 4, som er skrevet med sort blekk og ikke er i Hurums skrift, og nest siste notelinje på siste side, som også er skrevet med sort blekk, er all notetekst skrevet med blyant og inneholder en mengde rettelser og utstrykninger. Bindet er bundet inn i et svart shirting omslag, 26, 2 x 33, 7 cm. Bindet er muligens fra studietiden i Berlin.

Side	kommentar
1–3	Delvis Kl – U.
4	En oversikt over motivisk materiale og bearbeidelse i Beethovens klaversonater op. 2, nr. 1, 2 og 3 — første sats.
5	Ingen notetekst.
6–7	Se kilde B under verk 3 (uten op.nr.).
8–17	Kl/U.
18	Se kilde C under verk 4 (uten op.nr.)
19–25	Kl/U.
26–27	Delvis Kl. Over noteteksten på s. 26 står: "Tempo di Polonaise."
28–47	For det meste Kl – U.
48–52	Fra 3. system på s. 48: se kilde A under verk 3 (uten op.nr.).
53	Ingen notetekst.
54–55	Se kilde A under verk 4 (uten op.nr.).
56–58	Se kilde B under verk 5 (uten op.nr.).
59–69	Kl/U.
70–83	Kl/U.
84–88	Ingen notetekst.
89–94	U.

Etterlatte skisser og utkast Mus ms a 3208:1088

Etterlatte skisser og utkast i NB, kat. nr. Mus ms a 3208:1088 inneholder en mengde skisser og utkast av forskjellig slag skrevet både med blyant og blekk. Det synes imidlertid ikke å foreligge noe manuskript som inneholder et fullstendig og avsluttet verk fra Hurums side. På et omslag som består av et 12-linjers noteark med klaverstemmen markert med klamme har biblioteket skrevet følgende på 1. omslagsside: "Skisser til trykte verker og ms." (deretter to ord som er overstrøket). I dette omslaget finner man bl. a. en ufullstendig fiolinstemme til "Eksotisk suite" op. 9, verk 14 skrevet med blekk – se kilde B under op. 9, verk 14. En fiolinstemme til verk 6, nr. 3 (uten op.nr.) – se kilde C under verk 6. I omslaget finnes det i tillegg utkast til komposisjoner for klaver, for fiolin og klaver, for strykekvartett, blyantskisser til et avsnitt i 2. sats av violinsonate nr. 2 (se kilde C under op. 8, verk 13); i tillegg finner man et ark med notetekst som ikke er i Hurums skrift. Man finner også store deler av et orkesterpartitur; noteteksten, som er i Hurums skrift, er skrevet med sort blekk, men inneholder en del korrekjoner. Et dobbelt noteark med et avsnitt fra op. 15, verk 21 finnes også i det samme omslaget. Notearket har

notetekst bare på første side og skrevet med sort blekk; over noteteksten på system 2 står i Hurums skrift: ”Skabelsen” – se kilde A under op. 15, verk 21.

Under samme kat. nr. finner man også to blå notehefter. Utenpå det ene står følgende i Hurums skrift: ”Alf Hurum / Berlin 1908”. Heftet inneholder komposisjonsøvelser i all hovedsak skrevet med blyant. I blyantskrift finner man også enkelte kommentarer på tysk. Heftet mangler paginering. Første og fjerde side mangler notetekst. På s. 2–22 finner man en rekke øvelser i tre-stemt kontrapunkt. På s. 23–38 finner man fugeøvelser, mens s. 39–51 inneholder et lengre utkast til et stykke for fiolin og klaver. S. S. 52 mangler notetekst, mens s. 53–60 og s. 65–92 inneholder utkast til en strykekvarsett. S. 61–63 mangler notetekst og s. 63 inneholder bare fire takter med notetekst. Over noteteksten på s. 53 står: ”Allegro”, over noteteksten på s. 65 står: ”Allegro moderato” og over noteteksten på s. 84 står: ”Andante”.

Utenpå det andre blå heftet står i Hurums skrift: ”Alf Hurum”. Heftet stammer fra studietiden i Berlin og omfatter 60 notesider – alle med notetekst i all hovedsak skrevet med blyant. Noteteksten er komposisjonsøvelser – i hovedsak kontrapunkt – med kommentarer skrevet på tysk, kommentarer som ikke er i Hurums skrift.

I tillegg finner man en rekke noteark i et rødt omslag med følgende trykte tekst på utsiden: ”Noten–Mappe / ‘Fisca’”. Heftet inneholder øvelser i instrumentasjon. Over noteteksten til første stykke står i Hurums skrift: ”Menuetto / Beethoven”. Over noteteksten til stykke nr. 2 står i Hurums skrift: ”Gondellied [sic!] / Mendelssohn”. Over noteteksten til stykke nr. 3 står: ”Marche Tartare / Pour l’orchestre / Alf Hurum”, op. 5, nr. 4, verk 10 (se kilde P under op. 5, verk 10). Over noteteksten til stykke nr. 4 står i Hurums skrift: ”Notre–Dame / pour l’Orchestre grand”, op. 4, nr. 1, verk 9 (se kilde M under op.4, verk 10).

På et omslag bestående av et dobbelt noteark har biblioteket skrevet følgende: ”Hurum / Ms som har ligget blant ms. med op.nr.”. Omslaget inneholder blyantutkast til ”Humoristisk March”, op. 1, nr. 1 (se kilde A og B under op. 1, verk 2). I omslaget finnes utkast til den firhendige versjonen av strykekvaretten op. 6, og i blekkskrift finner man i tillegg noen av de første taktene i op. 6 for strykekvarsett (se kilde F under op. 6, verk 11). Videre finner man et noteark som muligens inneholder blyantskisser til en av fiolinsonatene, men uten at det er mulig å avgjøre hvilken; i tillegg også muligens et utkast til op. 4 nr. 2 verk 9 (se kilde E under op. 4, verk 9), en renskrift av noen takter fra op. 4 nr. 1, verk 9 (se kilde B under op. 4, verk 9). Bakerst i omslaget ligger et dobbelt noteark med de 10 siste taktene fra 2. sats i fiolinsonate op. 2, verk 7 skrevet med sort blekk (se kilde A under op. 2, verk 7). Over noteteksten finner man følgende som ikke er i Hurums

skrift: «in C wie früher. Notearks side 2 inneholder fire blyantskrevne takter fra samme sats. Etter dette omslaget finner man et to-siders noteark med følgende tekst i Hurums skrift på tittelsiden: ”Alf Hurum / Chanson / pour petit Orchestre / Partitur”; på side 2 finner man de seks første taktene av op. 4 nr. 3 skrevet med sort blekk (se kilde M under op. 4, verk 9).

Et dobbelt 12-liners noteark med klaverstemmen markert med klamme har følgende påskrift fra biblioteket: ”Uten titler?”. Omslaget inneholder en mengde utkast av forskjellig slag, både i blekk- og blyantskrift. Bl. a. inneholder omslaget 4 notesider skrevet med sort blekk med et avsnitt fra strykekvartetten (se kilde F under op. 6, verk 11). I tillegg inneholder dobbeltarket også 2 sider med notetekst skrevet med sort blekk fra fiolinonate nr. 2 (se kilde C under op. 8, verk 13). Ti innbundne notesider inneholder trolig utkast til den nyeste versjonen av op. 15, verk 21; noe av dette synes å være for orgel (se kilde F under op. 15, verk 21). Samme hefte inneholder også det som synes å være øvelser i fuge-komposisjon.

Etterlatte harmonilære- og kontrapunktøvelser

Etterlatte harmonilære- og kontrapunktøvelser i NB, kat. nr. mus ms a 3208:1089. Materialet omfatter fem brune pappomslag, fire av disse er merket med romertall fra I–IV (romertall IV er imidlertid skrevet ”III”). Nedenfor gis en oversikt over innholdet i hver mappe.

Mappen uten romertall inneholder 200 notesider (25 doble ark) pluss et avrevet noteark. Notearkene inneholder i all hovedsak utkast til mindre klaverstykker samt til en sang. Et ark i A3-format inneholder følgende trykte dikt: ”Morgen” av Aksel Borge, ”Vise” av C. Schøyen, ”Skumring” av Jappe Nilsen, ”Aften” av Gabriel Scott of ”Sverddronning” av Olaf Benneche. Som en felles overskrift over disse diktene står følgende trykt: UNG NORSK LYRIK. Den andre siden av arket inneholder et bilde: ”Nordisk sommer” av Gerhard Munthe. I mappen finner man også en ufullstendig autografi (15 takter) til nr. 1 i op. 1 (se kilde B under op. 1, verk 2).

Mappe med romertall I inneholder 46 doble og 7 enkle noteark – tilsammen 198 sider som alle inneholder harmonilæreøvelser; all notetekst er skrevet med blyant og lett lesbart.

Mappe med romertall II inneholder 42 doble og 2 enkle noteark – tilsammen 172 sider som alle inneholder harmonilæreøvelser; all notetekst er skrevet med blyant og lett lesbart.

Mappen med romertall III har på forsiden følgende tekst i blyantskrift: ”Contrapunkt og Harmonisering av Salmer”. Øverst i mappen finner man s. 321–328 fra et trykt verk om instrumentkunnskap; det er ikke kjent hvilket verk dette dreier seg om, men nederst på 1. side står tykt: ”Edition Peters. 9039”. Deretter finner man 63 dobbeltark – tilsammen 252 sider – der det aller meste av noteteksten viser kontrapunktøvelser i tillegg til utkast til noen mindre klaverstykker. All notetekst er skrevet med blyant og lett lesbart.

Mappe med romertall IV (III) inneholder et dobbeltark med notetekst skrevet med sort blekk, alle andre noteark har notetekst i blyantskrift. Mappen inneholder følgende: 2 doble noteark som inneholder komposisjonsøvelser, et dobbeltark med en kopi av ”April” til tekst av Vilhelm Bergsøe (se kilde D under verk 1 nr. 9), åtte dobbeltark som inneholder komposisjonsøvelser, et dobbeltark som inneholder blyantutkast til ”April” til tekst av Vilhelm Bergsøe (se kilde A under verk 1 nr. 9), et dobbeltark som inneholder et blyantutkast til ”Hvad var mit Liv til denne Dag?” til tekst av Fred. Paludan-Müller (se kilde A under verk 1 nr. 2), fire dobbeltark som inneholder komposisjonsøvelser, 14 dobbeltark som inneholder komposisjonsøvelser (muligens er ikke alle arkene i Hurums skrift) og et dobbeltark som inneholder tekster til dikt av Henrik Herz, Frederik Paludan-Müller, H. C. Andersen, H. V. Kaalund, Emil Aarestrup, B. S. Ingemann, J. L. Heiberg, Holger Drachmann og Vilhelm Bergsøe. I tillegg finner man et dobbelt noteark der noteteksten, som er for sang og klaver, men som ikke inneholder tekst, er skrevet med sort blekk, et dobbelt noteark med foregående sang i blyantkladd, et dobbelt noteark med forskjellige komposisjonsutkast, et noteark der den ene siden har fått en del revet av og et dobbelt noteark med utkast til sanger.

*Jeg siger absolut til norske Musikere, som skal reise ud: Kom til Frankrike!
... hele vor Musik hjemme er bygget op paa Tyskland.
Men Franskmændene er for Tiden, ialfald i Klaverkomposition,
absolut de ledende. Og her skabes mest nyt.*

Alf Hurum (intervjuet i Paris),
Aftenposten 3. januar 1912:

Dette mente den unge komponisten etter sine studieopphold i Berlin og Paris – men før han reiste til St. Petersburg for å lære om østeuropeisk musikk.

Hurum var en kjent og aktet komponist i Norge. I 1924 på en tur til sin kones hjemsted, Honolulu på Hawaii, var han med på å grunnlegge og lede Honolulu symfoniorkester.

I 1934 flyttet Hurum og hans kone for godt til Honolulu. Her ble han kjent med Østens billedkunst og ga gradvis opp komponeringen til fordel for billedkunsten.

Ved hysteriet etter det japanske angrep på Pearl Harbor, Honolulu, i 1941 ble Hurum ansett som mistenklig utlending og ble en periode internert.

Da Hurum døde i 1972, hadde han i testamentet opprettet fond for Norsk Komponistforening og gitt flere av sine norske eiendommer til Oslo musikklærerforening.

Denne eventyrlige historien dokumenteres og berettes av Rune J. Andersen (f. 1945). Han er utdannet pianist og cand.philol. i musikkvitenskap fra Universitetet i Oslo. Han har vært medarbeider og bindredaktør for den store kritiske *Edvard Griegs samlede verker*. En lengre periode var han ansatt som forsker ved prosjektet Norges musikhistorie, hvor han bl.a. leverte bidrag innen lokal musikhistorie (Halden) og en omfattende oversikt over fransk-norske forbindelser i musikklivet frem til 2. verdenskrig. I denne perioden arbeidet han også med en første versjon av denne foreliggende boken.

Arbeidet fortsatte mens han var inspektør og rektor ved Holtekilen folkehøgskole. Ved oppnådd pensjon flyttet han til sin kones hjemsted i Sverige. Her er han fortsatt aktiv som pianist og forsker, bl.a. med fagansvar for klassisk musikk i Store norske leksikon.

ISBN 978-82-692874-0-0